محكرتم لاينهكوله

060 T

ئىرشاروتهايع

منتدى اقرأ الثقافي www.iqra.ahlamontada.com

وەرگىنرانى

حبيب محمد سعيد

لتعميل كتب متنوعة راجع: (مُفَتَّمَى إِثْرُا الثَّقَافِي)

بِوْمَابِهُ رَّائِدِشَى جَوْرِهُ هَا كَتَيِّبِ سِهُ رِمَاتِي: (هُ عَنْتُهِي إِكْوَا الثَّقَافِي)

يراي دائلود كتابهاي معتلق مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

www. iqra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

بەشى يەكەم	
ثىيكردنەوەي تەبليغ	و
23	

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

باسسايسه	
له تەبلىغ دا	
142	

ئيرشاد و تەبليغ

نووسەر محمد فتح الله كولهن وەرگێرانى حبيب محمد سعيد بلاوكردنهوهي نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنهوهو راگهیاندن نهخشهسازي ناوهوه زەردەشىت كاوانىي خــــهت نهوزاد كۆپىي بـــــهرگ تــرايــــزۆن قەبارەي كتيب ۲۱×۱۴- (۳۰٦)لايهره نۆرە و ساڵى چاپ سيّيهم ١٤٣٦ ك – ٢٠١٥ز تسبيراژ ۲۰۰۰ دانه

له بەرپوەبەرايەتى گشتى كتيبخانە گشتىيەكان ژمارەي سیاردنی (۱۳۰) ی ساڵی ۲۰۰۵ی پیّدراوه

ههموو مافیکی له بهرگرتنهوه و بلاوکردنهوهی یاریزراوه Copyright @Tafseer Publishing

نوسینگمی تمفسیر

بؤ بلاوكردنهوهو راكهياندن ھەوللار ـ شەقامى دادگا ـ ژلار ھوتلانى شيرين بالاس

+964 750 818 08 66 www.al-tafseer.com tafseeroffice@yahoo.com

ئيرشاد و تەبليغ

نووسەر محمد فتح اللّه گولەن

وەرگێړانى حبيب محمد سعيد

کورتہیہك لہ ژیانی دانہر

ماموّستا (محمد فتح الله) گولهن له سالّی ۱۹۳۸دا له گوندی (کوروچك)ی سهر به قهزای (حسن قلعه)ی سهر به پاریّزگای (أرزروم) له دایك بووه و، له خیّزانیّکی دینداردا پهروهرده بووه. (رامز ئه فهندیی) باوکیشی پیاویّك بووه که به خاوهنی زانست و ئهدهب و دین ناسراوه. (رافیعه هانم)ی دایکیشی به ئافرهتیّکی دیندار و ئیمانی پهیوهست به خوا ناسراوه . هیّشتا تهمهنی موحهمهد له چوار سالّیی تینه پهریی بوو، دایکی دهستی کرد به فیرکردنی قورئان. ئهوهبوو له نیوهشهودا کورهکهی ههلئهستاند و دهرسی قورئانی پی ئهوت. باوکیشی ههردوو زمانی عهرهبیی و فارسیی فیر کرد و، مالهکهشیان باوهشی بو زانایان و تهصهووف کاره ناسراوهکانی نهو ناوچهیه کردبووهوه، بویه ماموّستا موحهمهدیش ههر به مندالّیی پاهات تا که کوری پیاوی گهورهدا دابنیشی و گوی له قسه و باسیان بگری.

سەرەتاي خوينىدنى:

به مندالیی له قوتابخانهی دینیدا خوینندوویه و، هاتوچوی تهکیه شی ده کرد، بویه شان به شانی زانسته دینییه کان، که له دیارتریین فهقیهی نه و ناوچهیه وهری ده گرتن، که نهویش (عثمان بکتاش) بوو، پهروهردهیه کی روِ حییشی وهر گرت، نهوهبوو لای نهو ماموستایه نه نهو و، به لاغه و، فیقه و، نوصوولی فیقه و، عمقائیدی خویند، له همان کاتدا وهنه بی زانسته دانراوه کان و فهلسه فه شی پشت گوی خسته ی در نبدنیدا له (پهیامه کانی نوور) و

بزووتنهوهی قوتابیانی نوور شارهزا بوو و، زوّر چاك به دلّیدا چوون، چونکه له راستییدا بزووتنهویه کی نویخوازیی و زیندووکاریی به رفراوان بوو، که زانای پایمبهرزی هه لکهوتووی زهمانه و، دانهری (پهیامه کانی نوور)، ماموّستا سه عیدی نوورسیی دهستی دایی و فهرماندایه تیی کرد. که تهمه نی ماموّستا موحه مه د به رهو پیش چوو، خریندنه وهی زیادی کردو، روّشنبیریشی جوّراوجوّر و فراوانتر بوو، چونکه سهره رای شارهزابوونی له فهلسه فه ی خوّره و فیکر و فهلسه فه ی خوّرئاواش ناگادار بوو و، به ردهوام خهریکی خویندنه وه ی زانسته دانراوه کانیش بوو، وه فی فیریا و کیمیا و زانستی فهله و زینده و مرزانیی .. هتد.

مامۆستا موحەممەد فەتحوڭڭ :

(ئووچ شهره فلیی)، له شاری (ئهدرنه) به ئیمام دامهزرا، که نه و به ماوه ی دوو سال و نیوی له و مزگه و تهدا له جهوی کی زوهد و پهروه رده ی نه فس دا به سه ر برد، به راده یه که بریاری دابوو شه ویش له مزگه و ت دا بمینی ته و و ، بق پیویستی نه بی نه چیته ده ره وه. کاری بانگخوازی له ئه زمیر، له مزگه و تی (کستانه بازاری)، له قوتابخانه ی له به رکردنی قورئان، که سه ربه و مزگه و ته بوو، ده ست پی کرد. پاشان ده ستی دایه کاری بانگخوازی و ئامؤژگاری به شیره یه کی گهری کی درد. پاشان ده ستی دایه کاری بانگخوازی و ئامؤژگاری به شیره یه کی له سالی (۱۹۷۰)دا ده ستی دایه رین کخستنی چادرگا (مخیمات) بی له سالی (۱۹۷۰)دا ده ستی دایه رین کخستنی چادرگا (مخیمات) بی لاوان. ئه وه بو و له و چادرانه دا و به و تاره کانی ده روونه کانی په روه رده کردن و ، له چلک و چه په لیی پاکی کردنه وه و ، به دیه ینه ر و په روه ردگاری هینانه و یاد. چون که ده روونه کان و ری و ها رابه ریک تینو و

كه تهمهني مامؤستا موحهممهد گهيشته بيست سالان له مزگهوتي

بوون، تا رینی بهردهمیان بو لای خوای گهوره و پینهمبهره بهریزهکهی (صلی الله علیه وسلم) بو رووناك بكاتهوه.

له ۱۹۷۱/۳/۱۲دا، دوای ئاراسته کردنی ئاگادار کردنه وهیه کی سه ربازیی بخ حکوومه تی نه و کاته، مامؤستا فه تحوللا ده ستگیر کرا، ئه ویش به تاوانی: ((هه ولّدان بق گورینی بنچینه کومه لایه تیی و سیاسیی و ئابوورییه کانی رژیمی ده سه لاتدار و، وه به رهینانی هه ستی دینیی گهل، ئه ویش به پیکهینانی کومه له یه کی نهینیی بق گه یشتن به و نامانجه)). گرتنه کهی شه ش مانگی خایاند، که بریتیی بوو له و ماوه یهی که دادگا بقی برییب قوه و، پاشان ئازاد کراو، دوای ئه وه گه رایه وه سه رکاری خوی و، ره وانه ی شاری (ئه در میت) یان کرد و، پاشان له ویو گواز رایه وه بق (مانیسا) و، له ویشه وه بق (بورنوفا) له پاریزگای گه زمیم ره وه تا سالی ۱۹۸۰ له وی مایه وه.

لهم سالانهدا ماموستا به وینهی ناموژگاریکاریکی گهروک به ولاتدا نه گهرا و، له مزگهوتهکاندا وتار و ناموژگارییهکانی پیشکهش به خهلك ده کرد. ههروهها وانهی زانستیی و دینیی و کومهلایه تیی و فهلسه فیی و فیکریی ریک ده خستن و، کوّر و کوّمهل و چاوپینکه وتنی تایبه تیی نه به نهو پرسیارانهی تیدا ده دانه وه که به میشکی خهلکدا نه هاتن، به تایبه تالاوان، که وه لامیان نه ده زانین و، سهره نجام ده که وتنه چالی گومان و ئیلحاده وه. نه وه بو و و لامه کانی ده رمانی شیفابه خش بوون بو میشك و دلی لاوه کان، به شیوه یه که خهلکه که ده ورویان لی ده دا و، داوای رینماییان لی ده کرد.

ئهم کۆمهله -بهبی ئهوهی چاوهروانی هیچ کهلك و قازانجینکی ماددی یان دنیایی بکهن- له سنووری ئهو یاسایانه دا که له تورکیا بهریوه ئهچوون، دهستیان دایه دامهزراندنی چهندین قوتابخانه و،

بهشی ناوخو و، دهرکردنی چهندین روز ژنامه، دامهزراندنی چهندین چاپخانه و، دانانی چهندین کتیب و، ویستگهیه کی رادیو و، کهنالیّکی تهله فزیونیی . دوای دارمانی یه کیه تیی سوقیه ت نه و قوتابخانانه له همموو جیهان دا بلاوهیان کرد، به تایبه ت له ولاتانی ئاسیای ناوه راست دا که بو ماوه ی حه فتا سال له ژیر داگیرکاریی رووسیی و میادی شیوو عییه تدا ده یان نالاند.

ماموّستا فه تحولّلا دهستی دایه بزووتنه وهیه کی پیشه نگ به تایبه تیی دوای سالّی ۱۹۹۰ بو و توویّر و له یه ک گهیشتن له نیّوان دهسته و تاقمه جوّر به جوّره کان و، خاوهن روّرْنامه کان و، روّشنبیراندا، ههروه ها له نیّوان دینه کان و بیر و بوّ چوونه کانی تردا، نهمه ش به نهرم و نیانیی و، دوور له ده مارگیریی و گرژیی.

ئهم بزووتنهوهیه له تورکیادا، پاشان له دهرهوهی تورکیاش دا پیشوازیی لی کرا و، لهو کوبرونهوهیهشدا گهیشته چلهپوپه، که له قاتیکان له نیران ماموستا فه تحوللا و پاپادا گری درا، نهویش به بانگهیشتی پاپا بو ماموستا. ماموستا بروای هاته سهر نهوه که جیهان، دوای پیشکهوتنی هویهکانی گهیاندن، وه گوندینکی لی هاتووه. له بهر نهوه ههر بزووتنهوهیه پشت به دوژمنایه تیی و ناکوکیی ببهستی هیچ نهنجامینکی نیجابیی نابیت. بویه پیویسته به سنگیکی فراوانهوه روو له همموو جیهان بکریت و، نیسلامیش وه ها بگهیهنریت که لهسهر توقاندن نهوهستاوه وه دوژمنه کانی وه های پیشان ده دهن - بگره بوار و دهرفه تی فراوان هه بو هاوکاریی نیوان نیسلام و لایه نه کانی تر.

بەرھەمەكانى :

أ- ههزارهها كاسينت و كاسينتي فيديق كه بريتيين له وتار و ئامور گاريي و موحازهره و نهدوه كاني.

ب- کتیبه چاپ کراوهکانی:

١- أسئلة العصر المحيرة (٤ بهش).

٢- الموازين أو أضواء على الطريق (٤ بهش).

٣- العصر والجيل.

٤- الإنسان في تيار الأزمات.

٥- نحو الجنة المفقودة.

٦- صفحة الزمن الذهبية.

٧- أنفاس الربيع.

٨- ونحن نقيم صرح الروح.

٩-النور الخالد: مفخرة الإنسانية محمد (صلى الله عليه وسلم) (٢ بدرك).

١٠- في ظلال الإيمان (٢ بهش).

١١- تلال القلب الزمرديه (٢ بهش).

١٢- براعم الحقيقة في جيل الألوان (٢ بهش).

١٣- تأملات في سورة الفاتحة.

١٤- من فصل لفصل (٤ بهش).

١٥- المنشور (٤ بهش).

١٦- روح الجهاد وحقيقته في الإسلام.

١٧- الحياة بعد الموت.

١٨- القدر في ضوء الكتاب والسنة.

19- طرق الإرشاد في الفكر والحياة.

٢٠- البعد الميتافيزيقي للوجود. (٢ بهش).

٢١- ريشة العازف المكسورة (ديواني شيعر، ٢ بهش).

٢٢- تربية الأطفال.

٢٣- أضواء قرآنية.

۲۶- ترانيم روح وأشجان قلب.

زورین له کتیبه کانیشی بو سهر زمانی ئینگلیزیی و ئه لمانیی و بولغاریی و نهلبانیی و بولغاریی و کوریی و هی تریش و گیرراون.

ئەو كتيبانەشى كە بۆ سەر زمانى عەرەبيىي وەرگيرراون ئەمانەن:

۱- القدر. ۲- الموازين. ۳- الأسئلة. ٤- الجهاد. ٥- طرق الإرشاد.
 ۲- أضواء قرآنية. ۷- ونحن نقيم صرح الروح. ٨- ترانيم روح وأشجان قلب. ٩- التلال الزمرديه. ١٠- النور الخالد. ١١- حقيقة الخلق ونظرية التطور. ١٢- شد الرحال لغاية السامية. ١٣- الموشور.

به کۆمهکیی خوا ئهوانی تریشی بۆ سهر زمانی کوردی وهرئه گیررین و، به ینی تواناش چاپ دهکریتن.

شایانی زانینه که نهم کتیبهی بهردهستمان بریتییه له کوّمه له نامور گارییه کی سهرپیّیی که له مزگهوتدا پیشکهشی کردوون، یان وه لامی پرسیاری قوتابیه کانی، یان میوانه کانیه تی و، لهو کوّره زانستیانه دا که بوّ به ستنیان راها تروه، پیشکه شی کردوون. له به رئه و شیّواز و ناوه روّکی کتیبه که له گه ل نه و جهووه تایبه تیه گونجاوه. بویه شیّوازی و تاری پیّوه ده بینین. قوتابیه کانیشی نهم نامور گاریی و و ه لامانه یان کو کردوونه ته و و م دوای ره زامه ندیی دانه و راست کردنه و ی پیریست، به چاپ گهیه نراون.

بِنسمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سەرەتا

- « ههتا دلّت له تاسه و، رو حت له سزا و، میشکت له خه فهت دا گر
 نه گرن قسه مهکه، ئه گینا کهس گویت بو ناگری.
- * نهگهر ئهوه له ههستندا به تهواوهتیی جینگیر نهبووه که بانگهوازهکهت دلی بوونهوه ه ، روّحی بوونه و ، ترازووی جیهانه و ، دهرگای ئاسایش و هیمنییه بو جیهان ، چوّن ئهتوانیت پی به جهرگی خوّندا بنیّیت و رووبهرووی ههموو جیهان ببیتهوه؟!
- * ئهگهر دهماریکی پالهوانانهی توند و تیژیش له خوینتدا گر نه گریت، به شیرویه که بو بهربهرهکانیی کومهله توانایه که له تواناکانی خوت مهزنتر و، کومهله لیهاتنیک که له لیهاتنهکانی خوت مهزنتر بن، پالت پیوه بنین، نهوا چون نهتوانیی کوسیهکان ببریت و، کاری سهیر و سهمهره نهنجام بدویت؟!
- * کاتیکیش که ههست به لیپرسراویی ناکهیت بو رزگارکردنی ئیمان له و مهترسییه گهورهی که له ههموو جیهاندا دهورهی داوه، ئیتر کهواته چون نهتهوی نهو جیهانه گویت لی رابگری ؟!
- * کاتیکیش قسه کانت تیکه ل به دلسوتان و سوّز نهبن به رانبه ر به وانه ی که له روّح و ناخدا نه خوّشن، ئه وا قسه کردنت له گهلیاندا له و چهنه بازییه زیاتر نابیّت که هیچ کاریگه رییه کی له سه ر هیچ که س نه بیّت.
- * کاتیکیش هدست نه که یت که هدناسدی فریشته کان وا تیکه ل

به هدناسه کانت دهبن و، فره فری باله کانیشیان به ندرمیی بدر دهم و چاوت ده کهون، تا لهسدر ئدوهی که زمانت دهری ندبری شاهید بن، ئدوا بونی ندو راستگویییه ناکهیت که بدبی ئدوه دل و میشکی خدلکیی بو قسه کانت ناکریته وه.

* کاتیکیش که لیپرسراویی بانگهواز پالت پیوه نهنی بو زیادکردنی پهیبردن و، تیگهیشتن له خواسته رو حیی و فیکرییهکانی جیهان و، دوزینهوه ی نهو زمانهی که ده گونجی له رییهوه جیهان لیت تی بگات، نهوا تو گالتهجاری و دل کار نیت. خو دیاره بانگهوازکاری گالتهجاریش زیانی ههیه نه ک کهلك و، دواخهری کاره نه ک ییش خهر.

* کاتیکیش که رو حت تووشی سارد و سریی دهبینت و، پلهی گهرمای دلیشت دائهبهزینت و، گهرم و گوریی فیکریشت کز دهبینت، ئهوا تو رو حت تووشی (تا) بووه و، لهسهرت پیریسته بیدهنگ بیت. چونکه لیرهدا بیدهنگ بوون له ههموو قسهیه کی مردوو، که تو بیکهیت، کاریگهرتره. * ئهگهر ئهو نه فسهیشت، که تهنگت پیهه ل ئه چنی و سزات دهدا، فرینی نهدهیت و له خوتی دوور نه خهیتهوه، چون قسه ت پاك و، کردهوه تریگهرد دهبینت؟!

ته گهر خوری یهقینی سهرکهوتنیش له ئاسمانی بوونتدا هه ل
 نهیهت، چون قسهت گهرم و، دهنگت به هیز دهبیت؟!

* ئهگهر له پیشهوه کاروباری ده پوونی خوّت پیّك و پیّك نه کهیت، چوّن ئه توانیی کاروباری ده پوونی که سانی تر پیّك و پیّك بکهیت؟! * ئهگهر ده پوونی خوّت جوان نه بیّت، چوّن ئه توانیی ده پوونی که سانی تر جوان بکهیت؟!

ئه مانه هه ندی روخساری گشتیین که ده توانری له م کتیبه به نرخه دا هه ل ببر یررین. دانه ری کتیبه که ش بانگه وازکاری گه وره، مامیستای به ریز (فتح الله گولهن) - خوا ته مه نی دریز بکات - له بواری بانگ کردن بی لای خوای گه وره دا ره نج و ته قالا و تاقییکاریی و پانگ کردن بی لای خوای گه وره دا ره نج و ته قالا و تاقییکاریی و پرووداوی زوری هه ن، که بانگه وازکارانی هه موو شوینیک ده توانن که لکیان لی وه ربگرن و، له و باره شه وه شتی تازه و جوانی داهینراوی هه ن، که له بیناکردنی کی شکیکی ئیمانیی مه زن دا، له سه ره هم دوو ئاستی ماددیی و مه عنه ویی، به پراده یه که به شدارییان کردووه، خه ریکه نه خشمی تورکیای نوی به خوره هلات و خورئاوا و باکوور و باشووره و دابیوشی، سه ره رای چه ندین کاری چاکی ها و چه شنی نه وانه ی پیشه وه له و لاتانی تری ده ره وه ی تورکیا.

کاتیکیش که ئیمه ندم کتیبه نهخوینینهوه هدر نهوهنده بدس نیه به تهنیا شوین هدنگاوهکانی پینووسه که ی نووسه ر بکهوین، به لکو سدره پائهوهش پیویسته شوین هدنگاوه کانی روز حیشی بکهوین، چونکه پینووس ناماژه و پهله فرتی بو نهم ههنگاوانه ده کات، به لام توانای ده ربرینیانی نیه.

چاکترین شتیکیش که دهربارهی ههنگاوهکانی رو حی دهربخری و ئاشکرا بکری، نهو کوشکه ئیمانییه مهزنهیه که ههردوو پینی له زهوییدا گیر کردوون و، لووتکهکهشی خهریکه له کهشکهشهی ئاسمان بدات، نهوکاتهش نهتوانین پهی به گهورهیی نهو رو حه و، بههیزیی نهو نیرادهیه بهرین، کاتیک که له بانگهوازکاردا یه ده گرن، که دهتوانن چ کاریک نهنجام بدهن .

کتیبه که ش - دوای ئهمه ی که دهرباره ی وتمان - لهم بواره دا کتیبیکی ناوازهیه، چونکه هاوشیوه ی ئهو کتیبانه نیه که له ههمان باسدا

خوینندوماننه ته وه، به لکو ده گونجی ناونیشانیکی تری بو دابنیین و، بلینین : ئه مه کتیبیکه ده رباره ی (فیقهی ره نج و تعقالا و نیش و ئازار) له پیناوی بانگه وازدا، سه رباری ئه وه ش ئه م کتیبه چه خماخه یه که و روشن کردنه وه ی ناخی قوولی مروف و، پریه تی له تاسه ی ئیمانیی فیکریی قوول . هه روه ها کتیبه که خه ریکه هه رهم مووی ببیته کاریکی برویننه ربو نه م فیتره ته هوشیاره و، لیک ده روه ی بوچوونه کانی و، ده ربرینی بروینه ربو نه م فیتره ته هوشیاره و، لیک ده روه ی کتیبه دری نه و ئاژاوه گیریی روز حیی و فیکرییه یه بانگه وازه کان پیوه ی ئه نالینن . ئامانجیشی ئه و میه سای بنه ره تی ریک و پیکی (کاری بانگه وازی) وه ها بچه سینین، که یاسای بنه ره تی ریک و پیکی (کاری بانگه وازی) وه ها بچه سینین، که نه هی بانگه وازه کان بین سه روبن و ناریک بروات . به مه ش بانگه وازه کان هیز و توانای خویان ئه پاریزن و، ناهیل نه و هیز و توانای مین به رست ده رچیت و، بیکه لک و په رش و بلا و بیت.

ماموّستا وای دهبینی: هدروه نهم ژیانه ی که نیّمه به سه ری نه به یو هه ناسه کانی هه نه مرژین، کاریّکی هونه ربی و جوانیی و به دیهیّنراوه، که به دیهیّنه ری مهزن دایهیّناوه، هه روه ها پیّویسته (بانگه واز)یش ژیانیّك بیّت به هه ناسه کانی بانگخوازان بژیی و، به دینامیّتیی پوّحه کان ببزویّت و چه ندی نه وان له ژیانیان پیشکه شی ده که ن و، له پوّح و عمقله کانیان هیّز و وزه ی ده ده نه و نه و نه و نه و نه و اوان ده بیّت و، چه ندی کیش په وی به ندایه تیی ده که نه خوای گهوره و، داوای مه ده دی سوّز و په حمه تی ده که ن و، لیّی نه پاریّنه وه و، به زهلیلیی له ده رگاکه یدا نه وه ستن، نه وه نده ش بانگه وازه که یان پاك و، پیروّز و، بی گهرد و، جوان ده بیّت، تا وای لی دین هدر هه مووی ده بیّته چیّر و، په وشت و، نه ده بی و، موّره که شی موّری بانگه وازه کاندا هم مو و که سیّک نه دناسی ته و موّره که شی موّری بانگه وازه کاندا

ئيمانيش به لاى مامؤستا فتح الله وه - وهك لهم كتيبهدا دهرى ئەخات - جوولُه وزەيەكە و، يێويستە بە ھەموو بارێكدا و، بە ھەموو لايهكدا بخوليتهوه. چونكه ئهم وزهيه له كاتيكدا كه مروّڤ بوّ ئاسمانى بلندى هۆشيارىيە رۆحىيەكان بەرز دەكاتەوە، لە ھەمان کاتدا زهوییش ئهپشکنی و، خوّی دهگهیهنیّته جومگه و دهماره خوێِن بهردکاني ئهويش، تا ژيان بکاتهوه بهر روٚحه قورسهکهي و، خوينه بهستووه کهي . کهواته مهزنيي ئيمان مهزنييه کي ههسارهيي بوونهوهریبی بزواوه، که ئه گهر له خولانهوه بکهوی، ئهوا ئهکوژیتهوه و ئەمرىت، وەك ھەموو بوونەوەرىيەكى ترى بوونەوەرىيەكانى ئەم جىھانە كه بهديهيننهري ژياني ئهم جيهانهي لهسهر خولانهوهي وهستاندووه. مەزنىيى رۆح و بەھىزىيى ئىرادەش كە ھەردووكيان لە كەسايەتىيى مامۆستا فتح الله وه هەڭئەقوڭين، وەك چۆن تىشكەكانى بەرە بەيان بهرهو پاشماوهی تاریکایی شهو دهرئهپهرن. بهراستیی ماموّستا هاوبهشى ژيانى قوتابييه كانيهتى و، ئەوانيش هاوبهشى ژيانى ئەون. ئەو سىفەتى پەيپىبردن و وريايىيان تيا ئەروپنىي و، ئەوانىش رەنج و، وردبوونهوه و، تاسه و، شهفهقهت لهودا ئهرويننن . ئهو گهر قسه بكات یان بیدهنگ بی، نهوا ویژدانی نهوانه و، گهر نهوانیش قسه بکهن يان بێدەنگ بن، ئەوا ويژدانى ئەون. ئەو فرمێسكى خەمبارىيەكانى ئەوانە و، ئەوانىش فرمىسكى خەمبارىيەكانى ئەون. ئەو كاتى كە به خهمبارییهوه ویرد ئهخویننی دلی ئهوانه و، کاتیک که ئهوانیش خهم و خهفهتیان سهر ریش ده کات دلمی ئهون. ئهوان له دووتوینی خهم و خەفەتى مامۇستاكەياندا جيھاننك لە ھنزى رامالەر دەبينن كە هیچ شتیک له بهردهمیدا خوی بو ناگیری. ئهویش له دوو تویی خهم و خهفهتی ئهواندا جیهانیّك له هیّزی ئیمان دهبینی که هیچ

شتین خواری ناکاته وه و، گهورهترین به لاش ساردی ناکاته وه. دهستی روز گاریش کوتایه و به وان ناگات و، ئیراده ی خراپکارییش لهسه ربربره ی پشتی ره ق و پته ویان تیك ئه شکیت.

ئه وان نه پنییه کی خوایی شار راوه له ماموّستادا به دیی ده که نه گهر هه ندینکی بوّیان ده رکه و تبین به وا هیندینکی تری هیشتا ده رنه که و توون و ، له وانه یه کات و ساتی ده رکه و تنی دواتر بیّ ، بوّیه نه وان هه رچی له ویژدانی نه و بیّته ده رهوه و ، له هزر و بیری ده رچیّت و ، له دلیه و ده رپیه ری به هه موو نیحترام و ریّز و پشتگیرییه که وه ، وه ری ده گرن.

ههروهها لهبهر ئهوهش که مامؤستا به چهپکه گولّی جهق دهبینن، تهنیا ساتیّك له گرتنه بهری دهریا و بیابان دوودل نابن، له پیّناوی ئهو ئیمانه دا که ژیان و بوونی خوّیانیان بوّ خرمهت کردنی تهرخان کردووه. چونکه به لای ئهوانه وه ژیان، وه ک ماموّستاکه یان فیّریان ده کات، بریتییه له چاوترووکانیّك له نیّوان دوو ماوهی همتاهمتاییدا و، بریتییه له ساتیّکی جوولاو که همتاهمتایی رابوردوو و همتاهمتایی ئاینده لیّك جوی ده کاتهوه، که زوّر به ئاسانیی ئیمان به لای ئه و ژیانه دا گوزهر ده کات، بیّنه وه ی ژیان قوولایی ئارامه بنه ره تییه که ی بشیّوینیی .

ماموستاش لیره دا پارانه وه ی له فیرکردنی زیاتره . لیره دا نه و رو حیکه به وینه ی رو حی شمشال له دله کان نه پاریته وه و، ناله و شیوه نی خوی همل نه ریزیته ناو رو حه کانه وه . به راستیی نیش و نازاری نیسلام هم هممووی له شمش سه ده ی رابورد وودا، له رو حی نه ودا کوبوته وه بویه خهمی نه و نیش و نازارانه ی چهشت و، خه فه ته کانیانی پوشا و، به تالییه کانی خه مبار بوو . به لام نهم داخ و خه فه ته ، داخی ده ست له خوشوردن و، خه فه تی ده ست له خو به ردان نین ، به لکو نه مه داخیکه له نیو چه پکیک تیشکدا و، خه فه تیکیشه له نیو خه رمانه یه که هیوادا . نه مه خه فه تیک تیشکدا و ، خه فه تیکیشه له نیو خه رمانه یه که وولترین نه مه دورترین ببینی تیز و قوول ده کات ، تا بتوانی قوولترین و دوورترین ببینی دیاره له ناو قوولترین و دوورترینیشدا هیوا خوی حه شار داوه و ، خوای گهوره ده روو ده کاته وه .

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا الأمين.

أديب إبراهيم الدباغ

يێشہکی

مرؤق دروستکراویکه، به بؤنهی نهو لاوازییه جوراوجورانهوه که تیدا بوونیان همیه بو خوار خواروو نزم دهبیتهوه و، به هوی کارچاکیی و سیفه ته جوانه کانیشیهوه له فریشته کان بهرزتر دهبیتهوه. جا ههموو بوچوونیکی پهروهردهیی، کاتی که مروف هه لئه سه نگینی، ئه گهر ئهو سیفه ته جوانانه و، لاوازییه جورا و جوره کانیش پیکهوه بهرچاو نه گری، ئه وا به ناتهواو و کهم و کورت ده مینیتهوه.

ئیسلامیش وه اته ماشای مرؤف ده کات که یه که یه که و به ش به ش نابیت. بزیه لایه نه لاوازه کانی به شیوازی هه په هه و ترساندن وه رده گریت و ، به شیوازی هه گهل لایه نی کارچاکیی و سیفه ته جوانه کاندانیدا کار ده کات. بزیه ده بینین باسه کانی ترس و ئومید و ، به ههشت و ئاگر و ، سوز و تووره بی یه ک له دوای یه ک و ، به شیره به کی ریک و پیک له قورئانی پیروز و فه رمووده شه ریفه کان دا دین. که واته نموونه ی مروف له ئیسلامدا ، نه نه و که سه یه که له ترسان دا ده ستی له خوی به ردایی و ، هیزی لی بر پرایی و ، له جووله که و تربین دا ده ستی له خوی به ردایی و ، هیزی لی بر پرایی و ، له جووله که و به به بونه ی هیوا و نومیدی زوره و له سنوور که و به به بونه ی هیوا و نومیدی زوره و ه سنوور

ژیانی دینییش به ئهحکام و یاساکان دیّته دیی و بهردهوام دهبیّت. بوّیه له کاتیّکدا که مروّف به بههیّزکردنی ژیانی مهعنهویی خوّی، دهچیّته ناو جیهانی مهعناوه، له لایه کی ترموه ئه خریّته ژیر چاودیّریی هدندی حوکمی سزایییدوه، تا لدسدر راستیی بدردهوام بین و، له پیخلیسکان و لادان له رینی راست بپاریزرین. ئدوهنده هدید روالاه تی فدرمانه کانی ئدم حوکمه سزایییانه وا دهرده کهوی بیزارکدر و پر ئیش بن، به لام کاتیک که سدیری ئدو ئدنجامانه ده کرین که لییانه وه دهستگیر دهبن، ئدوا به لایهنی که مدوه ئدوه دهرده کهوی که ئدو حوکمانه بو بدرژهوهندیی مروقن، وه ک حوکمه کانی (تدرغیب و تدرهیب)، ئدو کاته ش له ژیر ئدو دهم و چاوهوه که تال و ناشیرین دهرده کهوی، دهم و چاوهوه که تال و ناشیرین دهرده کهوی، دهم و چاویوه که تال و ناشیرین دهرده کهوی، دهم و چاویوه که تال و ناشیرین ده درده کهوی، دهم و چاویوه که تال و ناشیرین ده درده کهوی، دهم و جاویوه که تال و ناشیرین ده درده کهوی به هده شت،

ههموو ئهو رژیمانهی که له یه لایهنهوه له مروق ئه کولنهوه مایه پووچ بوون و، ئهوانهش که هیشتا نابووتیی خویان رانهگهیاندووه بهرهو ئهو نابووتییه ههنگاو ئهنین، چونکه ئهو رژیمانه له (حهقیقهت) و (واقیعییهت) و، له ژیانیکی ریک و پیک بیهشن . دیاره سهرهنجامی حمتمیی ئهو بیهش بوونهش مایهپووچیی و ههرهس هینانه.

که واته ئیمه لهم لایه نه وه، کاتی که مروق هه ل ئه سه نگینین، ناچار دهبین له گوشه نیگای ره وشته خوایییه کانه وه، که ره وشتی قورئانن، سهیری حوکمه ئیسلامییه کان بکهین. پیویسته مه به ستی بنچینه پیشمان ئه وه بیت که ریدگای وهرگرتنی به رزترین ره وشت، که ئه و ره وشتانه ن سه رداری هم موو جیهانه کان (صلی الله علیه وسلم) خوی پییان رازانده وه، پیشانی خه لکیی بدهین. ئه ی گوایا مه به ستی گه پشتنی مروف به پله ی (که مال) خورازاندنه وه نیه به و ره وشته به رزانه و حوکمه ئیسلامیه کان سه ره تا ده توانری له دو و کو مه له ی بنجینه بدا

حوکمه ئیسلامییه کان سهره تا ده توانری له دوو کو مهله ی بنچینه یدا کو بکرینه وه. له وانه یه کورترین ده ربریینیش که بگونجی بیبرین به سهریاندا نه وه بی: حوکمه (أنفسی) و (آفاقی) یه کان .

له یه که مدا: ئه و حوکمانه ههن که پیویسته مروّف له کاتی بیناکردنی روّحی و، ئاوهدان کردنه وهی جیهانی ناوه و میدا ئه نجامیان بدات.

لهوی تریشیاندا: نهو حوکمانه ههن که پیویسته مروّف روو به دورهوهی خوّی نهنجامیان بدات.

يه كه مجار له سهر هه موو تاكيك پيويسته له سنووري (ئيستيقامهت) دا ژیانی مهعنهویی تایبهتیی خوّی بهریّوه بهریّت، چونکه ههموو پایه کانی ئیمان بهوه پهسهند دهبن که ئهو تاکه ئهم رهوشت بهرزییه به دەست بهیننی، که له ههموو کهسینکدا، که ئیمانی به خوا و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبهره کانی و روزی دوایی و قه دهر هه بیت، به راستیی و به ئاستیکی دیارییکراو هدن. به لام ندم ر ووشت بدرزییه پیویسته (کو مهکیی و پشت گیریی لی بکری) به و خواپه رستییانهی که ینیان دهلینین ((کردهوه چاکهکان))، تا بینته سهلیقه و سروشتیکی وهها که لهو کهسه چپا نه بنتهوه. نهو کاتهش نهو کهسه له سنووري تایبهتیی خویدا به خواپهرستییه فهرزهکان له نویش و روزوو و زهکات و حدج، ندوهی لهو ندحکامه نیسلامییاندی که له سدری ینویستن جی بهجیّیان دهکات. سهرهرای نهوهی که به (سوننهت) هکان ژیانی رۆحىيى خۆى بەھىزتر دەكات و، جىھانى ناوەوەشى ئەرازىنىپتەوە. جا پيويسته ليرهدا ئهوه باس بكهين كه ئهم ئهحكامانه ههر تهنها لەسەر ئەو كردەوانە نەوەستاون كە پيويستە ئەو كەسە ئەنجاميان بدات، به لكو له سهر ئهو كردهوانهش وهستاون كه پيويسته ئهنجاميان نه دات . به و مانایه که به هه شت وا له سه ریکی نعم نه حکامانه دا و، دۆزەخىش وا لە سەرەكەي ترياندا. يان بە شيوەپەكى تر لە سەرىكى ئەو ئەحكامانەدا ياداشت و، لە سەرەكەي تريشياندا سزا دەردەكەوپت. ئەمەش ئەوپەرى ھاوسەنگىيە.

له سهریشمان پیویسته که باسه که له روانگه ی راستییه کان و واقیعی مرو قهوه وه ربگرین. جا به دیهینه ر - پاك و بینگه ردیی بو نه و - ئیمه ی به مروف به دیهیناوه، که له چهندین جوری ناته واویی و، چهندین شیوازی ره وشت به رزیی پیک هاتووه. به مهرجی نهم تایبه ت مهندییه که به نهندازه یه که له مروفدا ههیه، له به دیهینراوه کانی تردا نیه. جا نازه له کان ناتوانن له و سنووره بترازین که بویان کیشراوه و، به بونه ی نهوه شهوه که له هیچ نیراده یه کی ههنده کیی چیژ وه رناگرن، هیچ نهروسراوییه کیان لهسه رنیه.

جنۆكەش، لە بارەى لێھاتنەكانەوە، زۆر لە مرۆڤ لەدواترن . خۆ ديارە كە پێك ھاتەى شەيتانەكان ئەوەندە لەگەڵ كارى خراپەدا تێكەڵە، ئەوان تەنھا كارى خراپە ئەنجام دەدەن .

به لام فریشته کان ئهوانیش لیهاتنه کانیان سنووردارن. وشهی (سنووردار) یشمان بویه به کارهینا بو تیکهیشتن لهوه که، له چاو مروقدا، رینی کامل بوون لهبهردهم فریشته کانیشدا داخراوه. جا له کاتیکدا که فریشته له یاخییبوون به دوورن، دهبینین شهیاتینیش له گویرایه لیی بیبهشن. به لام مروق به پینی کومه له لیهاتنیک به دیی هینراوه که به ههمان ریژه توانای چاک کردن و خراب کردنی ههیه. بویه ههروه که بو به رزبوونه وه بو بهرزترین پلهی به دیهینراوان پالیوراوه، ده گونجی بو نرمترین پلهیشیان نزم بیته وه.

له راستیدا ئیسلام، به هوی ئه و ئه حکام و فه رمانانه وه که هیناونی، هه رده م له چالاکییه کی به رده وام و، هه لنانیکی به رده وامدایه بو بنه بر کردنی خراپکارییه کان به بنبر کردنیکی ته واو. بویه سه لامه ترین رینی هه میشه یی بو خو پار استن له میشووله بریتییه له و شك کردنه وه ی زهلکاوه کان. ها وار و دادیش به ده ست ئه ژدیهایه که وه هیچ که لکی نیه،

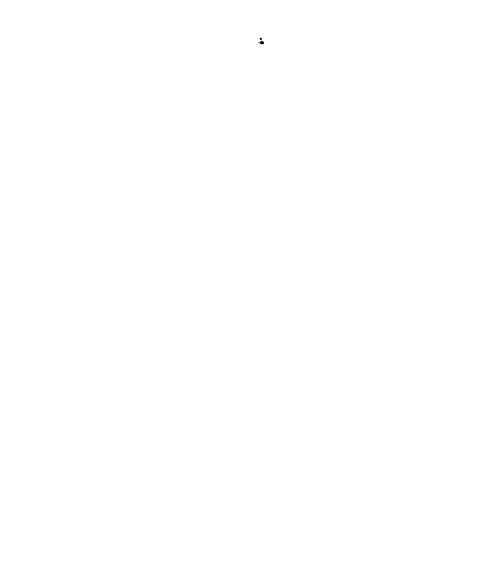
دوای ئهوه ی که ههولّی لهناوبردنی نهدراوه، کاتیّك که بچووك بووه و لهناوبردنیشی ئاسان بووه. بروایشمان وههایه که وهرگرتنی باسه که له گۆشهیه وه، کاتیّك که له حوکمه ئیسلامییه کان ورد دهبینه وه، دهبیّته هزیه ک بر باس کردنی مهسه له کان به شیّوهیه کی گشتگیر و فراوانتر. یه کیّکیش له و ری و بنچینانه ی که ئامانج و مهبهستی حوکمه ئیسلامییه کان جی به جی ده کات ئهوهیه که ترساندن له گهل دلخوش کردندا و، فهرماندان به چاکه له گهل ریّگریکردن له خراپه دا و، پاداشتی حه ق له پال سزا و تو لهدان. جا به کارهیزانی سزا به رانبه ر به کاره خراپه کان و ئه و کارانه ش که سهر بو خراپه کاریی ته کیشن - واته وشك کردنه وه ی زونگاوه کان - ئه وه هه ولیّکه بو بنه بر کردنی یه کجاریی خراپه کان.

جا لهم کتیبهدا که لهبهر دهستتان دایه ههول دهدهین که فهرماندان به چاکه و، دوورهپهریزیی کردن له خراپه به لایهنه جیاوازهکانیهوه و، گوشه جوّرا و جوّرهکانیهوه وهر بگرین. ئهوهش که لیرهدا گرنگه ئهوهیه دهستپیکردنی لیکولینهوه و بناغهی تویژینهوهمان وها لی بکهین که فهرماندان به چاکه و دوورهپهریزیی کردن له خراپه یهکیکه له ئهحکامی ئیسلام و، ئهوهش ههمیشه لهبهرچاوماندا بی و، ههموو مهسهلهکانیش بهم راستییه ههلنهسهنگینین.

هیوادارین لهم همانسهنگاندنه دا چهندین لایهنی نوی و زورمان له ((بنچینه کانی ئیرشاد و تهبلیغ له ئیسلامدا)) دوست که وتبی.

بەشى يەكەم

شیکردنەوەی تەبلىغ

تەبلىغ مەبەستى بوونمانە

(فەرماندان بە چاكە و رۆگرىكردن لە خراپە) رۆگايەكە بە مەبەستى بهدیهیّنانی بوونهوهرمان دهگهیهنی. به راستیی خوای گهوره کوّشکی بوونهوهری له ینناوی نهم نهرکه بهرز و فهرمانبهرییه مهزنهدا بهدیهنناوه و، پلەوپايەى خەلافەتىشى لەو كۆشكە مەزنەدا ھەر لەو يېناوەدا بە مروّف سياردووه و، زنجيرهي ييغهمبهرانيش ههر لهبهر ئهم هوّيه دامەزراوه. جا ئادەمى سەردارمان سەلامى لى بى يەكەم مرۇف و يهكهم ينغهمبهره له زهوييدا و، ههر كه مندالهكاني جاويان به دنيا هه لهینا، دهبینن وا باوکیان یینهممبهره و، فهرمان به چاکه دهدات و، دوورهپهرېزيي له خرايه دهکات. بهم شيوهيه مرو ڤايهتيي که دهستيييکرد به ييّغهمبهرايهتيي دهستي يي كرد و، له ئهنجامدا درهختي ييّغهمبهرايهتيي سەردارى ھەردوو دونيا، ئەو پېغەمبەرە مەزنەي كە يەكەم تۆوى ئەو درهختهید، به شیوهی بهرههم پیشکهش کرد و، ههموو گهردوونهکانیش له ييّناوي ئەو يێغەمبەرەدا (صلى الله عليه وسلم) بەدىھيّنران . بێگومان مهبهست له رهوانه کردنیشی تهبلیغ و بانگخوازی بو لای خوا و ئیرشاده. دیاره رِوِّحی تعبلیغ و ئیرشادیش فهرماندان به چاکه و، رِیِّگریکردن له خرایهیه. بهو مانایه که بوونهوهر تهنها له یتناوی نهم مهبهستهدا هننراوهته بوون و، بیکومان کاریکیش که هوی بهدیهینانی بوونهوهر بیت، ئەو كارە مەزنترىنى ھەموو كارەكانە. بهلِّي، مندالله کاني ئادهم سهلامي لي بي سهرنجيان دا که باوکيان له ههموو ئان و ساتیّك دا چاو ئهبریّته جیهانی بهرزوبالا و، لهویّوه فهرمان ودرده گری و، له بهردهم ئهو فهرمانانهدا به خشووعهوه خوی به دهستهوه دهدات، بگره ترس و شهرمی ئهو جیهانانه لیّی دوور ناكەرىختەوە، تا واى لىي ھات ئەم ((پىغەمبەرە)) باوكەيان لە ئاسمانى ئه واندا وه ك نهستيرهى قوطبى ليهات و ريني راستى پيشان دهدان. کهواته ئادهمی سهردارمان یه کهم مروّث و یه کهم پیّغه مبهریّکه که ئەركى ((فەرماندان بە چأكە و رِيْگريكردن لە خراپە)) ى ئەنجام دابي. سەرسورمانىشى ناوى، چونكە ئەمە رىيەك نيە بۆ تەنھا جاریک بکریتهوه و پاشان دابخری، بهلکو دوای نادهمی سهردارمان سەلامى لى بى، چەندىن پىغەمبەرى مەزن، يەك لە دواى يەك، ھاتن و هدمان رِیٚیان گرته بهر، چونکه بهردهوام مروٚڤایهتیی پیٚویستیی به پیخهمبدران ههبوو، له بهرئهوهی که ههرچهنده مروّف رهوشته بهرزهکانی بهلاوه بن، ئهوا ئهو رهوشتانه، به تیپهربوونی رِوْژگار و، به هۆی کاریگهریی رووداوهکانهوه، لاواز دهبن و ئهبزرکین و، کوتایییان پێ دێت . قورئاني پيرۆزيش ئاماژهي بۆ چەندين چەرخ كردووه که ماوهیه کی زور به سهر خهلک دا تی پهریوه، بینهوهی دینیان بو تازه بکریّتهوه، سهرهنجام ئهوه بۆته هۆی دڵ رٍهق بوونیان و، ئهو کاتهش چاوی مروّف له ئاستی راستیدا دانهخرین و، دیدگای چەواشە دەبنت و، پنى ئەخلىسكنن، ئىتر مرۆقايەتىيى راستىيى خۆى له دەست دەدات. بۆيە يەروەردگارى بەخشندە يەك لە دواى يەك پینغه مبه رانی رهوانه کردوون، به بونه ی ئهوهوه که زانستی تهواوی به بارودۆخى مرۆۋايەتىي ھەيە و، لەبەر ئەوەش كە سۆز و بەزەيىي خوا له پیش خهشم و تووره بوونیهوهیه . بهمه ههموو پیغهمبهریک نهرکی

فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپهی به پیّی سهردهمی خوّی ئەنجام داوه.

ئادهمی سهردارمان سهلامی لی بی به م شیّوهیه ژیانی خوّی به سهر برد و، هه میشه شناموّژگاریی منداله کانی ده کرد بو ئه نجام دانی کرده و چاکه کان و دوورکه و تنهوه له کرده وه خراپه کان. ئه وهبوو تا ماوه یه کیش ده نگدانه وه ی هاوار و ئیرشاده که ی به بده وام بوو، کاتیّکیش که بلّندیی ئه و ده نگه کز بوو و هیّزی تیدا نه ما، خوای بلّند و بیّگهرد ئهرکی پیخه مبه رایه تیی خسته ئه ستوّی یه کیّك له کوره هه لبّریْر راوه کانی ئاده می سهردارمان سهلامی لی بین. به م شیّوهیه هه ر هه موو نه و ئه رکه مه زنه یان به ته واوترین شیّوه ئه نجامدا. هه رکه خوّری یه کی له پیغه مبه ره کانیش ناوا ئه بوو، دوای ئه وه ی ناسمانی مروّقایه تیی تاریك ئه بوو، خوّری پیغه مبه ریّکی تر هه ل ئه هات. جا هه رچه نده وهلیه گه وره کانیش ئه و ناسمانه تاریکه یان، به ویّنه ی ئه ستیّره ی بریسکاوه پی له نوور کرد بوو، به لام نووری ئه وان، ئه وه نده ی که له نووری خوّری پیغه مبه رایه تیی چاوه روان نه کرا، گه شاوه نه بوو.

ههروا چهرخه کان به سهر چوون تا سهرده می سهردارمان نووح سه لامی لی بی، هاته بهرهوه، نهو کاته ده نگه زولاله که ی که شیاوی پیغه مبهری کی گهوره ی (أولو العزم) بیت دای به گوینی مروقایه تیدا، وه ک قورنانی پیروز ده ری نه بری :

﴿ أُبَلِّفُكُمْ رِسَلَاتِ رَبِي وَأَنصَحُ لَكُوْ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾. (الأعراف: ٦٢).

بهومانایهی ده فهرموی: ههر کهسیّك گویّم لی بگری و، فهرمان بهردارم بی و، سواری کهشتییه کهم ببی سهر فراز دهبیّت و، ئهم

سه رفرازییه ش سه رفرازییه کی ظاهیریی و باطینیی ده بیت . چونکه نه و که شتیه ی که لیشاوی شه پوله له یه ک ده ره کان به وینه ی چیا لهت ده کات، لاشه تان رزگار ده کات و، له نوقوم بوون له ناو شه پوله کانی ژیانی دنیایی و قیامه تیی سامناکدا رزگار ده بن و، نه گه نه که ناری سه لامه تیی، نه گه ر دله کانتان وابه سته ی من بکه ن و، گوی بو قسه کانم بگرن، نه گینا کوتاییتان پی دی و، به مادده و مه عنا و، ظاهیر و باطین نه پووکینه وه ...

ههروا نووحی سهردارمان سهلامی لی بی نزیکهی ههزار سالی تهمهنی خوّی بهم شیّوازه بو بانگهواز بهسهر برد . پاشان خوای پاك و بیّگهرد، دوای نهو، سهردارمان هوودی سهلامی لی بی رهوانه کرد و، نهویش ههمان فهرمایشتی دوباره کردهوه:

﴿ ... وَأَنَاْ لَكُوْ فَاصِحُ أَمِينُ ﴾ (الأعراف : ٦٨).

ئه ویش داوای له مروقایه تی کرد تا ئه و کاره نه نجام بده ن که له گه ل مه مه مه به ستی به دیه پنانیان دا ده گونجی، ئه و مه به سته ی که مروقی له پنناو دا به دیه پنزاوه، ئه وه بو و پنغه مبه ران سه لامیان لی بی یه ک له دوای یه ک هاتن تا ئه م ئه رکه وه بیری مروق به پنزینته وه، واته تا په روه ردگاری خوی بناسیت و ئیمانی پی به پننی و، له ویژدانیدا هه ست به وه بکات که ئیمانی پی هیناوه، به راستی دوای هوودی سه ردارمان سه لامی لی بی گه لیک پنغه مبه ری مه زن ره وانه کران و هه مان ئه رکیان به جی هیناو، هه مان ریگاشیان گرته وه به ره

بهم شیّوهیه، ههرچهند شویّنهواری فهرمایشتهکانی پیّغهمبهری پیشوو له له میّشکی خهلّك دا ئهشوررایهوه، مروّقایهتیی نزم دهبوویهوه و، له ژیانی مهعنهویی خوّیدا چهندین شوّکهی توندی تووش ئهبوون، ههتا ئهو رادهیه که ژیان ئهبووه زهوییهکی رووت و قووت که هیچ ژیانیّکی

تیدا نهبوو. ئیتر به تهواویی شنهی ئهو دل کرانهوهیهی که لهو جیهانه بلنده ه ئههات کوتایی پی ئههات و، مروّقایهتییش دا ئهرووخا و، بهم لاو بهولادا پهرتهوازه ئهبوو.

کاتیّك، که سهردارمان ئیبراهیم سهلامی لیّبی به پیّغهمبهریی رهوانه کرا، مروّقایه تیی له شهوه زهنگدا ئه ژیا، ئهویش به ههناسه کانی ((فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه)) وه که مایه ی به خشینی ژیانن، خوّی به ناو ریزه کانی خه لْك دا کرد و، به پهله خوّی گهیانده ههر شویّنیّك که ئهیبینیی کوّمه لیّك خه لْکی لیّیه و، بانگی کردن بو لای خوا و حهق و حهقیقه تی پی راگهیاندن، جا ئهوانه ی کم گویّیان بو گرت و، شویّنی کهوتن گهیشتنه لووتکه ی بلندیی کهمالاتی مروّقایه تیی و، لهو چله یو پهیهدا هات و چوّیان بوو.

به لام دوای ماوه یه جاریخی تر مروقایه تیی چله بو په یه به جی هیشت و ، به ره وه وه جارانی به ره و خوار کشایه وه. ئیتر نه وه بو بیری ماددییه تی ره ق و ته ق میشکی خه لکی داگیر کرد، به راده یه که مروقایه تیی که وته هه ولی ده ست خستنی ناواته کانی له ماددییاتدا. جا نهم کاره ساته ی که چوکی دایه سه ر سنگی مروقایه تیی تا نهم چه رخه ی نیستاشمان هه ربه رده وام بوو، بگره نیمه زیاتر شاره زای به لا و سه ره نجامه به زیانه کانی نه وین.

ئهوه تا سهردارمان مووسا سهلامی لیبی له وینه ی نهو ناووههوا ماددیییه دا، له دهلتای نیلی میسردا و، لهناو قهومینکدا که دلیان به وینه ی بهرد، یان زیاتریش، ره ق ببوو، ههلکهوت. نهویش وه برا پیغهمبه و پیشینه کانی فهرمانی به سهردا دراوه تا فهرمان به چاکه بدات و، دووره پهریزییش له خراپه بکات. نهویش نهو نهرکه گرانه ی گرته نهستو و، دهستی قهومه کهی خوی گرت تا جاریکی

تر بهرهو لووتکه بهرزیان بکاتهوه. ئهوهبوو تا رادهیه ک لهم ههولهٔیدا سهرکهوت. جا ههرچهنده ئه و رووی وتاری روو به قهومی کرد که فهرماندهیه تیی و هیدایه تیان ههروا ئاسان نهبوو، به لام هیشتا خوی له ژیاندا بوو زوری که بهرههمی بانگهوازه پیروزه که ی و، دهست هاتی همول و کوششه بهردهوامه که ی، له فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه، به چاوی خوی بینیی.

ئهوهش که گرمانی تیدا نیه نهوهیه که دهست گرتنی مروقایهتیی و، بهرز کردنهوهی بو لووتکه ههره بهرزهکان و، وههای لی بکری که پهی به مروقایهتیی تهواوی خوی بهریت، ههروا کاریکی سووك و ئاسان نیه. له راستیدا پیغهمبهری زوّر لهو پیناوهدا شههید بوون، ههتا سهردارمان زهکهریا سهلامی لی بی به مشار دووکهرت کرا و، سهردارمان یهحیاش سهلامی لی بی ههر لهو پیناوهدا شههید بوو و، (صهلیب) یش ههر بو ئهو مهبهسته بو سهردارمان عیسا سهلامی لی بی دانراوه ..

له گهل ههموو ئهوه شدا هیشتا ئه و زهحمه ت و مهینه ته که هاته رینی پیغه مبه ری به پیز (صلی الله علیه وسلم) له ههموو ئه وانه نا په ههمو تر بوو، چونکه هیچ سزا و نا په هه تیه نه ما که ئه و نه به به تر بوو، چونکه هیچ سزا و نا په هه تیه نه ما که ئه و نه به هه تا ئه وه بوو به دایکه عائیشه ی خوا لینی پازیی بی فه رموو: ((لَقَد لَقِیتُ مِن قَومِكِ ما لَقِیتُ))(۱). له م فه رمایشته دا نالینی دلیکی شکاو له پیغه مبه رینکی خه مباره وه نه بیستری. نه م فه رمایشته و هربگرن و بیگه یه نن به هه موو پیغه مبه رینک هه تا نه گاته سه ردارمان ناده م

⁽۱) البخاري، بدء الخلق: ۷، مسلم، الجهاد والسير: ۱۱۱ . دەرى ئەبرى كە سزاى سەختى لەلايەن قورەيشەو، پى چەژراو، .

سهلامی لی بی و، به ئهندیشه چاودیری کاریگهریی فهرمایشته که بکهن، دهبینن نالینی دلی شکاوی ههموو پیغهمبهریکه. ههروه ببینین سهردارمان ئادهم مندالله کانی کو بکاته وه و پییان بفهرموی: ((لقد لقیت منکم ما لقیت)). ههروه ها نووح و هوودی سهردارمان ههمان فهرمایشت بلین. ههروه ها پیغهمبهره کانی تریش ههمان دل شکاویی به قهومه کهیان ئه گهیهنن.

خۆ ئهگهر فهرمایشتی مرۆقه بهختهوهرهکان بگوشین، که دوای سهردهمی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئهو فهرمانبهرییهیان ئهنجام دا و خستیانه ئهستۆی خۆیان، دهبینین ههمان دلشکاویی لی ئهچۆری:

(ابه دریژایی تهمهنم که ههشتا و نهوهنده ساله چیژی هیچی له خوشیی و لهزهته کانی دنیام نه کرد. تهمهنم له مهیدانی جهنگ و، زیندانه کانی دیلیی، یان به ندیخانه کانی نیشتمان و دادگاکانی و لاتدا به سهر برد. هیچ جوّره ئیش و ئازار و تهنگ و چهلهمهیه ک نیه من نهم چهشتبی. له دادگا سهربازییه عورفییه کاندا به وینه ی تاوانباران مامه لهم له گهل کراوه و، به وینه ی سهرگهردانان بو ههموو لایه کی و لات دوور خراومه ته وه و غهربییم پی چهژراوه و، له زیندانه کانی و لاتدا چهندین مانگ له تیکه لیی خهلک بیبه ش کراوم و، چهندین جورش به بی خورش به بی کراوه و، چهندین کراوه و، چهندین کاتم به سهر بردووه که ههزار قات مردنم به لاوه چاکتر بووه له ژیان، خو نه گهر له به رنهوه نه بی که دینه کهم خوکوشتنم لی بووه له ژیان، خو نه گهر له به رئه وه نه بی که دینه کهم خوکوشتنم لی تهده غه ده ده کات، له وانه یه نیسته سه عید خولی ژیر خول بوایه)) (۱۱).

⁽١) سيره ذاتيه لبديع الزمان سعيد النورسي ص٤٥٧ .

ئهم وشانه شکاویی ناوکروکی دل دهرئهبرن و، لهوانهیشه بهم فهرمایشتهی له بری ههموو گهوره پیاوه دل شکاوهکان ئیفاده ی دایی. کهواته ئهم حالهته قهدهریکه و له چاره ی ههموو نهوانه نووسراوه که نهرکی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه ئهنجام دهده ن جا له پیناوی ئهوه ی که ههست به گرنگیی ئهم کاره و، پایهداریی ئهوانه ی که تیایدا بهشدار دهبن بکرینت، ویستم بیرتان وهها بجوولینم تا هیلی به یه گهیشتن بچنن، به تایبهت له نیوان ئاده می سهردارمان و پیغهمبهری سهردارماندا (صلی الله علیه وسلم). توند هه لیخوونیشم له پیروزیی باسه کهوه یه، که خهریکه ههست بکهم و به ئهندیشه ئاوازی ذیکری نهو مهردانه، له پیاوانی حهق و حهقیقه ببیستم.

هدر هدنگاویّك كه ئادهمیزاد له پیّناوی فدرماندان به چاكه و دوورهپدریّزیی كردن له خراپه هدلّی بگریّ، پاداشتی میراتگری پیّغهمبدرایهتی دهستگیر دهبیّت، چونكه ئهم فدرمانبدرییه مدزنه له بندپهتدا فدرمانبدریی پیّغهمبدرانه سدلامیان لیّ بیّ. بوّیه هدر مروّقیّك هدنگاویّكی تیّدا هدلّبگریّ، مانای وایه چوّته ژیّر باری ئهم ئدركه پی جوامیرییه و، پدروهردگاری بهخشندهیش به فدزل و بهخشیشی خوّی ئهم فدرمانبدرییهی پی بهخشیوه. بدومانایهی به پیّی نییهت و پلهی ئهو كهسه خوّی پاداشتی ئهم فدرمانبدرییهی

شایانی باسیشه که لیره دا ناماژه بو کاریکی تر بکریت، که نهویش نهمه یه: لهبه رئه وه که نه فه رمانبه رییه فه رمانبه ریی پیغه مبه رانه سه لامیان لی بی و، هه مووشیان لهسه ر نه و رییه راسته ن که خوای پاك و بیگه رد فه رمانی پی داوه، که واته نه وانه ی که نهم فه رمانبه رییه (فه رماندان به چاکه و ریگریکردن له خراپه) نه نجام ده ده ن، نه وانیش

به لایمنی کهمهوه، به پێی پلهی ئهنجام دانیان بۆ ئهم فهرمانبهرییه، لهسهر ئهو رێیه راستهن .

ئەنجامیش بەم شیوه دەبیت: لەسەر ئیماندار پیویسته بە جوانیی ئەم فەرمانبەرىيە - واتە تەبلیغ - كە خراوەتە ئەستۆی، مافی خۆی پی بدات، بۆ ئەوەی ببیته زامنی ئەوەی كە لەلای پەروەردگاری مەزن بە ئیماندار وەر بگیریت و، لەسەر ئیمان بەو فەرمانبەرییەش بمینیتەوە، ئەمەش بە بۆنەی پەیوەندیی نزیکی نیوان ھەردووکیانەوه جا تاكەكان و ھەروەھا كۆمەللەكانیش ناتوانن بوونی خۆیان بسەلمینن و بەردەوامییش بە بوونیان ببەخشن ھەتا مافی تەواوی ئەم فەرمانبەرىيە جى بەجى نەكەن.

کاتیّك که مروّف ئهم فهرمانبهرییه ئهنجام دهدات، دهبینی به ئاسانیی دهتوانی ئهو بیر و بوّچوونانهی -که ئیمانی پیّیان ههیه و ئامادهیه خوّی له پیّناویاندا بکاته قوربانیی- بکاته ژیان، سهره رای ئهوهش که ئیمانه کهی له بوّشاییدا نابیّت. چونکه له راستییدا ئیسلام بریتییه له

گوزهران يێکردن و لهگەڵدا ژيان. خۆ ئهگەر نەکرێتە ژيان کەس لێى تی ناگات. ئەو مرۆۋەش كە ئىمان و بانگەواز دەكاتە چەقى ھەموو شتيك، هدموو چالاكييهكى ژياني به دەورى ئەو چەقەدا ئەھۆنيتەوه. په کهم بنچینه په که لهو پینج بنچینه پهی که له سهر ئیماندار واجبه بیان پاریزی، دینه ^(۱). بینگومان مروّف پاریزگاریی له نامووس و شهر «ف و سامان و، ژیان و وهچه و عمقلی خوی دهکات، به لام لهسهری پیویسته یه که مجار پاریز گاریی له دینه کهی بکات. نه مه ش نیشانهی ئەوەيە كە چ بايەخ و گرنگييەك بە دىنەكەى دەدات، بگرە ديارترين هملویست، که ئموه دهرببری ئمو تاکه تا چ رادهیمك پمیوهندیی به خوای یاك و بنگهردهوه هدید، ئهوهید كه ئهو كدسه چدنده همول دهدا و چەندە غیرەت دەخاتە كار بۆ يارېزگارىيى لە دىنەكەي. ئەوەش كە پێويسته ههرگيز له ياد نهچين ئهوهيه كه ههر كهسي پارێزگاريي له دینی خوی نه کا، ئهوا یا پزگاریی له چوار بنچینه که ی تریش ناکات. لموانهشه ئمم وانهيه راستترين وانهيهك بينت كه ميْژوو فيرمان بكات و، له ههموو وانهیه کیش زیاتر پهند و ئاموز گاریی تیدا بیت.

خوای پاك و بینگهرد ئیمه ی به دیی هیناوه هه تا بیناسین و به خه لکیشی بناسینین . جا ژیان به سه ربردن به پیی مهبه ست و خواستی خوایی نهینیی به دیهینانمانه و، ههروه ك قیامه تمان ئاوه دان ده كاته وه، دنیاشمان ئاوه دان ده كاته وه. به پیچه وانه یشه وه به زلله ی ته مینكردن، له سه رئه مخواست و ویسته خوایییه، كه زامنی ژیانی دنیایی و قیامه تیمانه، ئیمه سزا ئه درین وه ك ئوممه تیك و كومه لگهیه ك سزا ئه درین و، په نا به خوا به ره و داوی فیتنه و فه ساد پالمان پیوه ئه نریت. واته هه ركاتیك ئه م

⁽١) پێنج بنچينه که نهمانهن : دين، عهقڵ، وهچه، سامان، مروٚڤ خوٚی.

فهرمانبهرییه مهزنه، فهرمانبهریی تهبلیغ، ئهنجام نهدرا، ئهوا کوّمه لُگه تووشی به لا و موصیبهت دهبیّت، ئهوه بوو روّژیکیان پیغهمبهری به ریّز (صلی الله علیه وسلم)، که هاوه لان به ویّنه ی خهرمانه دهوریان لی دابوو و، ههموو ئهندامیّکیان ههر گوی بوو بو بیستنی فهرمایشته کانی، ئهمه ی دهربریی. لهو روّژه دا و، لهو زمانه پاك بیّگهرده و، له و فهرمووده شهریفه یدا که نهبویه علاو ئیبن نهبو دونیا نهیگیرنه وه، چهند فهرمایشتیکی ههره شه و تیا چوونی فهرموون:

له ئهبوهورهیرهوه ئه گیرنهوه که وتوویه: پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه: ((کیف بکم أیها الناس! إذا طَغی نِساؤکم وفَسَقَ فتیانکم؟)) فهرمووی: خه للکینه! به لاتانهوه چونه ئه گهر ئافره ته کانتان له سنوور دهرچن و، گهنجه کانیشتان دهست بده نه فیسق و فجوور؟ وتیان: ئهی پیغهمبهی خوا! شتی وهها رووده دات؟ فهرمووی: (نعم وأشد منه، کیف بکم إذا ترکتم الأمر بالمعروف والمنهی عن منکراً؟)(۱۱). فهرمووی: به لمی، لهوه ش خراپتر. به لاتانهوه چونه نه گهر واز له فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه بهینن؟ وتیان: ئهی پیغهمبهری خوا! شتی وهها رووده دات؟ فهرمووی: ((نعم وأشد منه ، کیف بکم إذا رأیتم المنکر معروفاً والمعروف منکراً؟)). فهرمووی: به لایانهوه چونه ئه گهر خراپهتان به چاکه و جاکه شدن به خراپه دهزانیی؟

لهبهردهم ئهم فهرمایشته دا هاوه لآن سهرسام بوون و واقیان و پرما، چونکه میشکیان به رگهی شتی وههای نه نه گرت، لهبه رئهوه که ئیمانیان وها بوو ئهم جوّره فیتنه و له دین لادانه له کوّ مه لیّکدا، که

⁽١) أبو يعلى، المسند: ١١ / ٣٤، الهيثمي، مجمع الزواند: ٧ / ٢٨ - ٢٨١ .

تاقه ئیمانداریکی تیدا مابی، روو نادات، بویه پرسیاریان دهکرد و دهیان وت: (ئهی پیغهمبهری خوا! شتی وهها روودهدات؟).

ئهمهیان پرسیار ده کرد و له هه مان کاتیشدا سه رسام ئه بوون، کاتی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: ((والذي نفسي بیده وأشد منه)). فه رمووی: به و خوایه ی که گیانمی به دهسته له وه خراپتریش، باریکی نامق به سه ردا هات و، چاوه کان زهق بوون و، له سه رسامییه کی زیاتردا جاریکی تر پرسیاریان کرد: (جا چیی له وه خرایتره، نه ی ییغه مبه ری خوا؟!).

فهرمووی: (به لاتانهوه چونه ئهگهر خراپهتان به چاکه و چاکهشتان به خراپه دهزانیی؟). جا با ئهم بهشهی ئهم فهرمووده شهریفه وهربگرین که ئاماژه بو ئهم روزهمان دهکات.

به لنی، فهرمووده شه ریفه که ناماژه بو نهوه ده کات که (موازین)، کیشانه و پیوانه کان و، به هاکان، بگره هه موو شتیک سه ره و ژیر ده بنه و ، نهوه خرایه ده بیته چاکه و ، چاکه ش ده بیته خرایه و ، داوین پیسیی په ره نهسینی و ، ناژاوه و تو قاندن بلاوه ده کات و ، گالته به نیمان و قورنان ده کریت و ، نیمانداران سووک سهیر ده کریتن و ، ده ولهت به پنی یاسا پاریزگاریی له چه ندین کرده وه ی خراب ده کات و ، نه و راستییانه ش که تایمتن به دینه وه به دواکه و تن و کونه په رستیی نه ژمیررین نهمه شهره و ژیر کردنه وه ی به هاکان و کیشانه و پیوانه کانه . جا مرؤ فی نهم چه رخه چه ند قات چه ند قاتی نهم فیتنه و سه رگه ردانیانه ژیانی گوزه راندووه و ، واش ده زانم ماوه یه کی تریش له گه لیاندا نه ژییی نه و کونه راندووه و ، واش ده زانم ماوه یه کی تریش له گه لیاندا نه ژییی نه و کاته ش زه لیلیی و سوو کیی جنی سه ربه رزیی و ریزداریی ده گرنه و ه ه گه ر فه رمانبه ربی (ته بلیغ) نه نجام نه دری .

جا ئهگهر یاساکانی (فیطرهت) چهوت بهکارهیّنران، پیویسته شان

بۆ سەرەنجامى خراپ و چارەنووسى حەتمىى شل بكرنت. ھەر لە دىرىن زەمانەوە كار بەم شىدوەيە بووە و، مرۆقە ژىرەكانىش جگە لەوە چاوەروانى ھىچى تر نەبوون. لەبەر ئەوە ئەو ھاوەللە بەرىزانەى كە ويژدانيان ئەوەى بە لاوە گران بوو جارىكى تر پرسياريان كردەوە: (ئەى پىغەمبەرى خوا! شتى وەھا روو دەدات؟). واتە: فەرمان بە خراپە ئەدرىت و، چاكەش بە خراپە بۇ مىررىدى؟

(بگره لهوه خراپ تریش دهبیّت. به لاتانه وه چوّنه ئه گهر فهرمانتان به خراپه دا و، رینگریتان له چاکه کرد؟). به ومانایه ی کاتیّك که ئیّوه که س و کار و نهوه و وه چه کانتان پشت گوی ئه خهن و، ئه وانیش له گهلّ ته وژمی خراپه کاندا رابمالریّن، تا ئه و راده یه که به کرده وه و رهوشت و ههلس و که و تتان فه رمانی خراپه یان به سهردا بده ن و، به رهو له بیر چوونه وه ی پینه مبه ره به ریزه که ی ده یان به بیر چوونه وه ی پینه مبه ره به ریزه که ی ده یان به بیر چوونه و روز روز تان!

لیرهدا سهرسورمان و سهرسامیی به لای هاوهله بهریزه کانهوه گهیشته ئهوپهری، بزیه به دهنگی پچر پچرهوه پرسییان:

- ئەى پىغەمبەرى خوا! شتى وەھا روو دەدات؟

- (به و خوایه ی که گیانمی به دهسته له وه خراپتریش روو دهدات). ههروهها فهرمووی: ((فِتَنَّ کقطَعِ اللَّیل المظلم یتبعُ بَعضها بعضاً تأتیکم مشتبهة کوجوه البقر لا تدرونَ أیاً من أیً)) (۱). فهرمووی: چهندین فیتنه تان دینه ری که وه پارچه ی شهوی تاریك وههان و، به دوای یه کدا دین و، به وینه ی دهم و چاوی مانگا وههان له یه ک ته چن و بوتان جیا ناکرینه وه.

⁽١) مسند أحمد ٢٢٢٣٩ مسند الأنصار.

جا پینهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به روون کردنهوهیه کی پر له ئیعجاز، ئهو سه ره نجامه خراپه ی که له په ی نهبردن به گرنگیی ئهم فهرمانبه ربیه مهزنهوه روو ده دات، بق ئوممه ت روون ده کاته وه. له راستییشدا ئیمه هه رهموومان ئهم فه رمانبه ربیه خراوه ته ئهستومان. جا له قوولایی دله کانماندا نالین و ئاخ و ئوفی گوناه و تاوانی سی چه رخی رابردوو کوبوونه ته وه و ، تاکه چاره سه ریش بو لابردنی نه و نازارانه یاکارکردنه بو نهوه ی که نوممه ت په ی به گرنگیی ئه و فه رمانبه ربیه بباته وه ، که پیغه مبه ره به ریزه کان سه لامیان لی بی گرتبوویانه نهستو و ، بریاریان دابوو که نه نجامی بده ن.

پیٹویسـتیی بہ تـہبـلیغ و دمست کہوتہکانی

له ههموو كاتيك زياتر مروّقى ئهمرورمان پيويستيى به فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه ههیه. چونکه ییغهمبدرایهتیی به دوا پینغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) کوتایی پی هاتووه و، ئهو دەرگايە بە يەكجاريى داخراوه . بە ھەر حاڵ ئەم چەرخەي ئيستامان کوفر و یاخیی بوونی شهپۆل دەدات و، له کوفر و یاخییبوونی ههموو چەرخەكانى لەمەو بەرىش زياترە. لەبەر ئەمە ئەوانەي كە ئەمرۆ ئەو ئەركە گرانەيان گرتۆتە ئەستۆ، تووشى تەنگ پێھەڵ چنين و نارەحەتىيەكى وەھا دەبن زياتر لەوەي كە تووشى ئىماندارانى چەرخە پیشووهکان بووه. جا نهم بارودو خه یهکجار سهختهیه وا مورشیدانی ئەم چەرخەمان و تەبلىغكارانى بانگەواز تيايا بەو يلەيە گەياندووە كە پیشی نهوانهی پیش خویان بدهنهوه و، هیواداریشین که راستهوخو له دوای هاوهله بهریزهکانهوه جیکایان پی بدریّت. چونکه نه فس ههرچهنده له ههمووان نزمتر بنت، ئهوا فهرمانبهرييه كه له ههمووان بهرزتره و، سۆز و بەزەيى خواييش به پنى پنويستىى خەلكىيى دائەبارىت. كاتيكيش كه رەحم و بەزەيى خواييش بەسەر ھەر ھەموو خەلكىيدا دابهش دەكرينت، زياتر به رينژهيهكي پينچهوانه لهگهڵ توانا و لينهاتني كەسەكەدا دابەش دەكرېت. جا ھەر كەسىخ دەستەوسان تر و لاوازتر بېت ئەوا خوای پاك و بێگەرد بەرەحم ترە لەگەڵيدا. ئه و تاوانانه ی که له تیروانینمان له ده لاقه ی چهندین بارودو خی جوزا و جوره ههیدا بوون و، نه و خوو و ره و شتانه ی که له زهینماندا به جینی دیلن، گهیشتوونه ته قوولایی دلمان، بگره هیزیان لی بریوین، بویه شهوه کانمان هیچ تاسه مهندییه کیان تیدا نیه و، میحرابه کانیشمان له فرمیسك بی به شن . ئیتر نازانم چاوه روانیی چیی ده کهین له که سانیکی تووش بووی به محاله ته ی نیمه، که له لاشهیه کی مردووی دوور له عیشق و خوشه و سیتیی ده چیت الموانه شه نه و موصیبه ته که له و خرابتر بیت بریتیی بی له و ده رکردنه له ره حمه تی خوا که تووشی شهیتان بوو (پهنا به خوا).

به لنی نیمه مروقی سهده ی بیسته م به یانیی و ئیواره مان له گه ل گوناه دا لی دیت. خو نه گهر پهرده له سه چاوه کانمان لابدری و ماهییه تی مه عنه ویی خومان ببینین، نه و کاته ئیمه یه که م که س ده بین که له و حاله ته مان رابکه ین ..

جا له گهل ئهوهشدا که تاوان و دارووخان و دواکهوتنمان له رادهبهدهرن، که پهروهردگاری بهخشنده مان فهرمانبه ریی فهرماندان به چاکه و ریدگریکردن له خراپه ی پیمان سپاردووه، تهنها لهبهر ئهوهیه که نیمه پینویستییمان به بهزهیی خوای بالاده ست زور ههیه. چونکه ئیمه لهوپه ری لاوازیی و دهسته و سانیداین و، خوای پاك و بینگهردیش لهوپه ری بلندیی و بهزهییدایه. خو ئهگهر، به و تنی هه زاره ها جاری (الحمد لله))، ئهوه ش که به دلماندا دینت ده ری ببرین، ئه وا له بهرانبه رئم سوز و بهزهیییه فراوانه ی خوای گهوره دا یه کجار کهمه. به راستیی سهده ی بیسته م بووه سهده ی دارووخانی هه موو شتیك به راستی سهده ی بیسته م بووه سهده ی دارووخانی هه موو شتیک که ناوی مه عنا و روخی لی نرابوو. ئه وه بوو چاوه کان زاق بوون و، پهرده یان به سهردا کیشرا و، پشته کان تیک شکینران و، مه نزلی

فهرماندایه تیبی پیچهه وانه ی خاوینیی میحراب دهرچوو. جا له گه ل ئه م بارود و خه نه گونجاوه شدا، هیشتا ده نگی سهرداری پیخه مبه را نهم باله علیه وسلم) و هه ناسه خاوینه کانی، نه گهرچیی به چپه ی نزمیش بن، نه بیسترین و، زایه له ی فهرمایشته موباره که کانیشی، که پیش چه ندین چه رخ به ده می پیروزیدا ها توون، به سه ر کات و شویندا سه ر ده که ن و، نه گه نه لامان، نه مه ش ته نها له سوزی په روه ردگاری سوز فراوانمانه وه یه گینا ده بی ته فسیری نه م کاره چون بکه ین؟ جا له به ر نهمه ته نها نه وه نده مان له سه ره نه م لوتفه فراوانه، شو کرانه نه نبخام بده ین، نه ویش به وه ی که قوو لایی روز حمان به هه ناسه خاوینه که مایه ی ژیانن، پی بکه ین و، هه لیان به زین نه وانه شو کرانه به مایه ی ژیانن، پی بکه ین و، هه لیان به زین نه وانه شه م شی و هه نه نجام ده ده ن، به نیزنی خوا، سه په هنجام سه رفراز ده ین.

سهعدیی شیرازیی له (گولستان)دا دهلیّت:

رافو چ فەم و فەفەتى تووشى ئەو ئوممەتە بىي

کەسى وەک تۆ لە رنيا كۈمەک و پشتيوانى بئ

ترسى ناوئ له شەپۇلانى رەريا، كە ھەڵ ئەپى

مارهم نووح لهسهر پشتی کهشتیهکه بن و، کهشتیهوان بن

به لنی، واین به سهر پشتی که شتیی سه رفرازییه وه و ، که شتیه وانیش سه رداری پیخه مبه رانه و ، که شتیه وانیش و ده فدرموی : سه رفرازیی ته نها بو نه وانه یه که سه رده که و نه و ده فدرموی : سه رفرازیی ته نها بو نه وانه یه که شه رده که و نه ده م نه م بانگه وازه و نه چین ؟

با ئیستهش سهرنجی ئهو ئایهته پیرۆزانه بدهین که باسی ئهرکی تهبلیغ دهکهن چون به موسلمان سپیرراوه و، ههر کاتیکیش ئهو ئهرکه به چاکیی ئەنجام بدات چ پاداشتنکی دنیایی و قیامهتیی پی ئەدریت؟

خوای گهوره دهفهرموێ :

﴿ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَلَأَمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَأُوْلَئِيكَ هُمُ الْمُقْلِحُو ﴾ (آل عمران: ١٠٤).

بهومانایهی با کۆمهلیّك له ئیّوه دروست ببی که ههمیشه فهرمان به چاکه بدهن و دووره پهريزيي له خراپه بکهن. بانگي خهڵکيي بکهن بوّ سهر خير و، له خرايه دووريان بخهنهوه و، كردهوه چاكهكانيان بۆ دەربخهن و، خۆشيان نمووندى راستگۆيى و رەوشت جوانيى بن، بەرادەيەك که چوّن له مار و دووپشك بهدوور دهبن، وههاش له كردهوه خراپهكان بهدوور بن. به دهرېرينيکي تريش ههر يهکهيان لهناو کومملگهدا به ویّنهی ئەستیّرهی (قوطب) وهها دهبیّت، تا ئەو كەشتىيەی كۆمەلْگە، که له دەريای ژيانی کۆمهلايەتىيدا ھەلمى گرتوون، بۆ سەر ريڭگەي راست هیدایهت بدهن، ئهو کاتهش بهو پییه فهرماندهکان ریک و پیک دهبن و لني پرسراوييه كانيش دابهش دهبن. بهمهش تا بچووكترين رادهی گونجاو لادان و دواکهوتن کهم دهبیّتهوه. جا ئهم کوّمهله پیشهنگه بهرادهیهك له گهل ئهم فهرمانبهرییهدا تیکهل دهبن، ئهوانهی که سمرنجیان ده گرن، خوّیان لهبهر دهم جهستهی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپهدا دهبیننهوه و، بهمهش دهبنه جینی متمانه و تەصدىق كردن. جا ھەر كۆمەلگگەيەك كۆمەلىّكى تىدا نەبىت كە ههلْگرى ئەم سيفەتانە بينت و، لەسەرىشيان بەردەوام بين، ئەوا دەست له و كۆمەلگەيە بشۆ، چونكە تياچوون بەشيەتى. ئيتر ھەتا ويندى ئەو كۆمەللەيان تىدا نەبىت، ئەوان رىيى راست نادۆزنەوه. به پیچهوانهی ئهمهشهوه ئه گهر له شوینیکدا کو مهلیک ههبوو که فهرمانی به چاکه دهدا و دووره پهریزیی له خراپه دهکرد، ئهوا خوای پاك و بالادهست دهینته زامن بو پاراستنی دانیشتوانی ئهو شوینه له ههموو به لا و موصیبه تیکی ئاسمانیی و زهمینیی. به لین، خوای پاك و بیگهرد خوی زامنه، چونکه له غهیری ئهو کهسیکی تر نیه بتوانی زامنیی ئهوه بکات، ئهمه ش به پیی ده قی قورئانی پیروز:

﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهُلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴾ (هود: ١١٧)

منیش به پشت بهستن به روون کردنهوهی قورئانی پیروز و، فهرمایشتی ههموو ینغهمبهران و نهولیا مهزنه کان دهلیم. خوای مهزن و بالادهست موصیببهت دانابارینی بهسهر ههر شوینیکدا که کاری فهرماندان به چاکه و دوورهیهریزییکردن له خرایهی تیدا ئهنجام بدری. همتا ئهگهر ئەو كۆمەلگەيە شايانى ئەو سزادانەش بن، ئەوا لەبەر ئەو كۆمەلە پیشهنگه، که دلیان به توندیی به خواوه بهستراوه، خوای گهوره ئهو سزايميان لمسمر همل دهگرينت، چونكه همموو خولمكيكي تمممنيان به فهرماندان به چاکه و دووره پهرٽزييکردن له خرايه بهسهر ئهبهن و، ههمیشه وان له ترس و شلهژانیکی بهردهوامدا، بهرادهیه که نهم کاره بهسهر ههست و نهستیاندا زال بووه و، بوّته خولیای سهریان و، ساتیّك لیّیان جویّ نابیّتهوه. بگره له خواردن و خواردنهوه و خهوتن و بهخهبهربوونیاندا همر بیر دهکهنهوه: ئهم کاره چوّن بگهیمنین؟ کهی؟ به کی؟ هدروهك ئهم حالهته بریتیی بی له نهینیی بوونیان. ئیتر همتا له ویننهی ئهم بهندانهی خوا، که خویان بو خوا نهزر کردووه، له ریزی هدر کومهلگهیدکدا هات وچویان بیّت، ندوا ندوانه له ئهمان دان و موصیبهت و بهلای ئاسمانیی و زهمینییان تووش

نابیّت. بوّیه گهر ئیّمه بمانهوی بهرانبهر به موصیبهته ئاسمانیی و زهمینییهکان له ئهمان دا بین، لهسهرمان پیویسته خیرا بگهریینهوه تا ئەو فەرمانبەرىيەى كە لە پىناويدا بەدىي ھىنزاوين بگرىنەوە دەست و، لەسەرىشمان يۆرىستە كە بە قەطعىيى بزانىن كە ئەر موصيبەتە داباریوانه، به هۆی وازهیّنان له فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایهوه دادهبارن. گهر دهشمانهوی نهو بهلا و موصیبهتانه له خۆمان دوور بخەينەوە، ئەوم بە ئەنجام دانى فەرماندان بە چاكە و رِیْگریکردن له خراپه سهر ده گری. ئیتر هیچ خواپهرستییه کی تر ئهو تایبهت مهندییهی دهستگیر نابی. جاری واش دهبی که خوای گهوره كەسنىك، يان كۆمەڭنىك، يان قەومىنىك لەناو دەبات و، دەيان بات بە ناخى زهوییدا، له کاتیک دا ئهوانه خهریکی ذیکر و عیبادهتی خوا بوون و، به شهو و به روز خهریکی خویندنی ویرد و نهزکار بوون و، خهریکی طەوافىي ماڭى خوا بوون، مەگەر ئەو كەسە، يان ئەو كۆمەڭە، يان ئەو قەومە خەم و خەفەتى ئەنجام دانى ئەركى سەرشانيان: فەرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه، له دلیاندا بیّت و، به پهروٚشهوه بن بۆی. ئەو كاتە خواى پاك و بێگەرد چاودێريى ئەو شارە دەكات و، دانیشتوانیشی له تیاچوون دهپاریزی .

لهبهر ئهمه له ههندی سهرچاوهدا ریوایهتی ئیسرائیلیی دهبینین که نهوه ئهگهیهنن: لهگهل ئهوهدا که قهومی لووط سهلامی خوای لی بی ههزارهها خواپهرست و زاهیدیان تیابوو، که شهو بی شهونویژ ههلئهسان و به روزیش بهروزوو ئهبوون، بهلام چونکه فهرمانیان به چاکه نهدهدا و رینگریان له خراپه نهدهکرد، تیاچوون. مهگهر ههر خوا بزانی له کاتیک دا که (أصحاب الأیکة)ی قهومی شوعهیب سهلامی لی بی تیا چوون چهند شهونیژکهر و روزووگر ههبوون.

بهرانبهر بهمهش به هیچ شیّوهیه که قهومیّک نابینین تیاچوو بن، ئه گهر کهسانیّکیان تیا بووبن که فهرمانیان به چاکه دابی و دووره پهریّزییان له خراپه کردبی، میّر ووش تاکه نموونهیه ک بق ئهمه باس ناکات، له کاتی لیّکوّلینه وه شماندا بق ئهو نایه ته پیروّز و فهرمووده شهریفانه ی که له و باردوه هاتوون، نه و مهسه له یه دریّر ه باس ده که ین.

ئەتوانىن حەقىقەتى تەبلىغ و بانگ كردن لەسەر زەويىدا و، ئاتاجىي يەكجار زۆرىش بۆى لە گۆشەيەكى ترەوە بەمەى خوارەوە ھەل سەنگننىن :

به پنی نهوه ی که مروّف خه لا فه تی له زهوییدا پی سپیرراوه، نه وا خوای پاك و بالادهست توانای نهوه ی داوه تی که دهستی به سهر شته کاندا بروا و، له خه لافه تی زهوییشدا پلهیه کی به رزی پی به خشیوه، به وه ی که به ویستی خوی ویستی پی به خشیوه. له ناو به دیه پنراوانیشدا ته نها مروّف (خوویستن - أنانیه)ی ههیه. نهویش به و (أنا) یه و، به و تاییه تمه ندییانه ی که پنی به خشراون به چاکیی له حه قیقه تی خوی تی نه گات، نهویش به ناشنابوونی به ناوه جوانه کانی خوا و، سیفاته مه زنه کان، نهویش به ناشنابوونی به ناوه جوانه کانی خوا و، سیفاته انا) یه ی که به و دراوه بریتییه له یه که یه کی پنوانه، تا خاوه نیتی و سه ربه ستیی هه ست پی بکات، نه و کاته ش به هوّی نه و (من) هو بتوانی په یه به روه رد گار و خاوه نی خوّی ببات و، له وه ش بگات که خوا توانای به سه ر هه موو شتیکدا هه یه به به وه ی که چه ند هیلین کی که خوا توانای به سه ر هه موو شتیکدا هه یه به به وه ی دابنی، له چاو گیمانه یی بو مولك و لیهاتنه پیژه یه کانی خوی دابنی، له چاو سیفاته مه زنه بیسنووره کانی خواوه.

بهم جوّره به خشینی ئهم پهسهندیی و تایبه تمهندییه به مروّف، واته وهر گرتنی خهلافه ت ههر له سهره تاوه، دیاره خوای پاك و بیّگهرد

دوای ئهوهی که به مهلائیکهتهکانی فهرموو:

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَكَتِهِكَةِ إِنِّ جَاعِلٌ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوَا أَجَعَلُ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوَا أَجَعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِيَ أَعْلَمُ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ٣٠)

ئادهمی سهلامی لی بی بهدیی هینا و، مافی دهست رویشتنی بهسهر شتهکان دا پی بهخشیی و، کردییه (خهلیفه - جینشین) لهسهر زهوییدا. خهلیفهش ناتوانی لهو سنووره بترازی، که لهلایهن ئهوهوه که خهلافهتی پی بهخشیوه نهخشهی بو کیشراوه. ئهو سنوورهی که بهو فهرمانه خوایییانهی که تهبلیغی پیغهمبهره بهریزهکان کراون دانراوه، جا ههر کاتیک مروق به پیی ئهو روون کردنهوه و ئهحکامه خوایییانه رهفتاری کرد، ئهوا نهرکی خهلافهتی به چاکترین شیوه نفیجام داوه. حهسهنی بهصریی خوا لیی رازیی بی فهرموودهیهکی (مرسل) ریوایهت دهکات که ئهم تیگهیشتنه روون دهکاتهوه:

(مَن أَمَرَ بِالْمَعرُوفِ وَنَهى عَنِ الْمُنكرِ فَهُوَ خَلِيفَةُ اللهِ فِي الأَرضِ وَخَلِيفَةُ كِتابِهِ وَخَلِيفَةُ رَسولِهِ)(۱). دەفەرموێ: هەركەس فەرمانى بە چاكەدا و، رێگريى لە خراپە كرد ئەوە خەليفەى خوا و، خەليفەى قورئان و، خەليفەى يێغەمبەرى خوايە، لەسەر زەوييدا.

ئه رکی سه رشانی هه موو مرؤ فی که خوای پاك و بینگه رد و بالادهست بناسی و، به که سانی تریشی بناسینی و مالیکیه و مالیکیه و مالیکیه و ده ری بخات که نه و به نده ی خوایه، هه روه ها نه رکی سه ر شانیه تی پیرفز بناسی و به که سانی تریشیان شانیه تی پیرفز بناسی و به که سانی تریشیان

⁽١) الديلمي، الفردوس: ٣ / ٥٨٦.

بناسیّنی هدروهها فهرمانه کانی خوا و، فهرمانه کانی پیّغه مبهره که ی بکاته ژیان له دووتویّی ئهم فهرمانبه رییه دا. ئهوه ش بزانه که ئهم فهرمانبه رییه دا. ئهوه ش بزانه که ئهم فهرمانبه رییانه مهبه ستی بوونی مروّقْن. به ومانایه ی مروّقْ به ئهندازه ی ئه نه نه دانی ئه رکی فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه، ئه و فهرمانبه رییه ی ئه نه خاوه که خراوه ته نه ستوّی و، هه موو ئهم کارانه ش هوّو ریّگای گرنگن تا هه نگاو به هه نگاو مروّق به ره زامه ندیی خوای پاك و بالاده ست بگات.

دور رهی کچی ئهبولههه خوا لنبی رازیی بی نه گیری ته و ده لی: پیاویک له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) هه لسایه و و و تی: نهی پیغه مبه ری خوا! کی له هه موو که سی چاکتره و فهر مووی:

(خَیرُ الناسِ أَقرَقُهُم وَأَتقاهُم وَآمَرُهُم بِالْمَعرُوفِ وَأَنْهاهُم عَن المُنكرِ وَأَوصَلُهُم للرَّحِمِ) (۱). فهرمووی: له ههموو کهسی چاکتر نهو کهسهیه که له هممووان چاکتر قورنان بخوینی و تهقوای ههبی و فهرمان به چاکه بدات و رینگریکردن له خرابه بکات و سیلهی رهحم بهجی بهینی. بهلی ، چاکترین کهس نهوهیه فهرمان به چاکه دهدات و، خیر و بهلی ، چاکترین کهس نهوهیه فهرمان به چاکه دهدات و، خیر و رهوشت جوانیی بلاو دهکاتهوه، بهرادهیه که بهو حالهوه بهیانیی و نیواره ی لی بیت و، دووره پهریزییش له خرابه دهکات و، نهوپهری ههول دهدات بو نههیشتنی کردهوه ی خراب، نهمه ش له شهرمی پهروهرد گاری بهشکودا و، ژیانی روزژانه شی وها لی دهکات به و نیویستیان گیراوه، واته له گوشه ی نهو حهقیقه تانهوه فیطریی به پیویستیان گیراوه، واته له گوشه ی نهو حهقیقه تانهوه فیطریی به پیویستیان گیراوه، واته له گوشه ی نهو حهقیقه تانهوه

⁽١) المسند : ٦ / ٤٣٢، البيهقي، شعب الإيمان : ٦ / ٢٢٠ .

ئەروانىتە شتەكان و رووداوەكان كە لە قورئانى پىرۆزەوە ھەللەرلاون: لەگەل بەدىھىنىراواندا بە شەفەقەت و، سىلەى رەحم بەجى بھىنى. ئەمەش گرنگترىنى فەرمانبەرىيەكانە.

جا ئهگهر ئیمه به راستیی ههست به پهیوهندیی لهگهل مروّقی ئیستاماندا ده کهین و، بروامان وههایه که ئیمه دلّمان بوی ئهسووتی و، باوهشی سوّز و شه فه قهتی بو ده کهینه وه، ئه وا چاکترین به لُگهیه ک لهسه راستیی ئه مهلس و کهوته مان ئه وهیه که به جوانیی ئه و فه رمانبه رییانه ئه نجام بدهین که لهسه رمان پیویسته به رانبه ری بیکهین. بیگومان له پیشترین کاریش له م باره وه بریتییه له فه رماندان به چاکه و ریگریکردن له خرایه، بویه لهسه رمان پیویسته که هه ولیّکی راسته قینه بدهین تا ئه م فه رمانبه رییه به رانبه ربه تیکرای مروّقایه تیی ئه نجام بدهین..

پاشان هدر کهسیّك، له هدر پلهوپایهیه کدا بیّت، ئهم فهرمانبهرییه بخاته ئهستوی خوی، ده کهویّته بهر ستایشی خوایی، ئهوهتا قورئان ده فهرموی :

﴿ لَيْسُوا سَوَآءٌ مِّنَ أَهْلِ ٱلْكِتَابِ أُمَّةٌ قَآبِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلْيَلِ
وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِيرِ وَيَأْمُرُونَ
بِاللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِيرَ وَيُسْرِعُونَ فِي ٱلْخَيْرَتِ وَأُولَكَيْكَ مِنَ
الصَّلِحِينَ ﴾ (آل عمران: ١١٣- ١١٤)

بهومانایدی هدر مرؤقینک نهگدر ئهم فهرمانبهرییه ئهنجام بدات و ئیمانیشی به خوا و به روزی دوایی ههبی ئهوا ستایشی قورئانیی دهستگیر دهبین. به لمی نایا ئهم نایه ته پیروزه و هاووینهی بهرهو لای هیوا و ناواتی گهوره رامان ناکیشن؟

مروّقی ئیستامان، له بری دلر ،قیی و توندوتیژیی و لیدان و کوشتن،

پیویستییه کی زوری به خوشه ویستیی و شه فه قه ت و و ته ی شیرین و دهنگی خوش مه شره فی به سوز هه یه. که واته ئه وه ی که نه مروق لیمان چاوه پروان ده کریت بریتییه له وه ی که بالی به زهیی و شه فه قه ت بو هه موان پرابخه ین، هه تا له ناو دلتدا گویت له ناله یان بیت و، له ناو ده پروونیشتدا هه ست به دله ته په و شله ژانیان بکه یت و، له خوشیی و ناخوشییاندا به شدارییان بکه یت. هه رکه نه مه جیبه جی بوو، که واته کاریکی گرنگ که مروق ایه تیی چاوه پروانیه تی جیبه جی بوو.

لهم سهرده مهددا خه لکیکی زور ده بینرین، چ له خورهه لات و چ له خورناوادا - که سهرساممان ده کات - هیدایه ت و هرده گرن و نیسلام به دینی خویان هه لنه برین. ههروه ها له ناوه و و دهره وهی و لاتدا گهرانه وه بو لای دین به دیی ده کریت که میشکه کان سهرسام ده کات. مزگه و ته کان و جینویر هان که تا دوینی بوو له یاد چووبوون، یان له یاد کرابوون، نهم و بوونه ته به شیکی ناویته ی ژیان . له به در نهوه ش که نهم کاره گشتیی و ههمه گیره نه وا به گورجیی له ههموو سه ر زهوییدا بلاوه ی کرد. جا نه گهر نهمه ههمووی لهم کاته ماندا به کاریکی به بایه خ بر میرری - که نهمه شهموی گومانی تیدا نییه - نه وا به لگهیشه به بایه خ بر میرری - که نهمه شهفت ده کریتنه و و دانه خرین. ههمو نهو کارانه ش که مایه ی پ ق و کینه ن، له پابوردوودا هیچ چاکه یه کیان نه و کارانه ش که مایه ی پ ق و کینه ن، له پابوردوودا هیچ چاکه یه کیان لی ده ست گیر نه بووه و، له نیستا و ناینده شدا هیچیان لی ده ست گیر نابین.

له زوریک لهوانهی که بهم زوانه هیدایه تیان وهرگر تووه بیستوومه و دیویشمه که نه گهر نهوانه دوینی بکوژرانایه، نهوا نهو چیژه روزخییه ناسکانهیان دهست گیر نه نه بوو که نه مروز له نیمانه وه سهری کردووه. همتا نهوانه خویان چه ندین جار دوویاتیان ده کرده و دهیان وت: ((سویاس بو خوا، که له روزانی نازاوه و توقاندندا که ولاتی گرتبوه وه، نیمه وه ک که سیکی به رهی به رانبه رنه کوژراین، نه گینا دنیاش و قیامه تیشمان له کیس نه چوون)).

ئهوه ی ئهو هاوه له دهیلی که تازه خوا هیدایه تی بو سهر ئیسلام داوه، ئهوپه پی مهبهستی قوول دهبه خشی، کاتیک که پرووی وتاری ده کاته هاوه لیکی تر که گلهیی و لومه ی ده کات له سهر ئهوه ی که له سهرده می نه فامییدا یه کی له هاوه لانی پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) شه هید کردووه: تو له سهر ئهو کاره م گلهییم لی ئه که ی، به لام خوا (جل جلاله) به ده ستی من، به وه ی که شه هیدیی ده ستگیر بووه، ئه ی خه وی خستوته به هه هشته وه، ئه ی ئه گهر ئه و منی بکوشتایه، که من ئه و کاته له سهر پیبازی کو فر بووم، چون ئه بوو به ومانایه ی من به همتاه ها اگردا ئه مامه وه!

هدروه ائیوه شدگه رگوی له وانه بگرن که له تو قاندن و ئاژاوه دا پرزگاریان بووه و هیدایه تیان وه رگرتووه، خدریکی نویژ و خواپه رستیین، هه مان ده نگ ئهبیستن. له راستییدا من به پهروشه وه چاو ئه گیرم بزانم ئه وانه ی بو چاره سه ری کاره کان په نایان برده به ربه کارهینانی توند و تیژیی، چیی ده لین ئه گه ر نه و تا وانبارانه ی جاران ببینن وا ئه مروق به خشوو عه وه له نویژه کانیان دا له به رده می خوادا ده گرین؟ وا له چاک ترین سه ده یشه وه، بو روون کردنه وه ی ئه م کاره، نمو نه یه دیندو و ئه هینمه وه:

عهمری کوری عاص تهمهنیکی دریزی موباره گریا. ئهم فهرمانده بهجهرگه و، سیاسیه بلیمه ته، لهوبه پی دلهخور پهدا ئه ژیا، (ئهمه ش له کاتیکدا بوو که له سهره مهرگدا بوو. ماوهیه کی زور گریا و پووی بو لای دیواره که وه وهرگین الله نهوه بوو زانای مهزنی ئوممه تیش عهبدوللای کوری عهمری کوری عاص دهیوت:

بابه گیان! ئهی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژدهی ئهوهی پی نهدایت؟ ئهی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژدهی ئهوهی پی نهدایت؟

ده نیت: رووی وه رگیرا بو لامان و وتی: چاك ترین شتیك که ناماده مان کردبی شههاده تی (لاإله إلا الله و محمد رسول الله) یه. من به سی قوناغدا تیپه رپوم: روزیک بوو هیچ که س نهوه نده ی من رقی له ییغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه بوو و، هیچ شتیکیش نهوه نده ی نهوه م به لاوه خوش نه بوو که توانام بوایه و بم کوشتایه. جا نه گه ر له سه ر نه و حالمته بمرد بامایه نه وا نه هلی ناگر نه بووم. کاتیکیش که خوا نیسلامی خسته دلمه وه هاتمه خزمه تی پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) و وتم: ده ستت بینه تا به یعه تت بده می نه ویش ده ستی هینا. ده لیت من ده ستم کشانده وه .

فەرمووى:

(ما لَكَ يا عَمرو؟). فهرمووى: عهمر! ئهوه چيته؟ دهلّن: وتم: دهمهوى مهرج بگرم.

فهرمووی: (تشترط بماذا؟). مهرجی چیبی نه گری؟

وتم: چاوپۆشىيىم لى بكرى .

فهرمووى: (أَما عَلِمتَ أَنَّ الإِسلامَ يَهدِمُ ماكانَ قَبلَهُ ، وَأَنَّ الْهِجرَةَ تَهدِمُ ما كانَ قَبلَهُ ، وَأَنَّ الْهِجرَةَ تَهدِمُ ما كانَ قَبلَهُ ؟).

فهرمووی: ئهی نهت زانیوه موسلمان بوون ههموو گوناهیکی لهوه و پیش ئهشواتهوه و، هیجره تیش ههموو گوناهیکی لهوه و پیش ئهشواتهوه و، حهجیش ههموو گوناهیکی لهوه و پیش ئهشواتهوه بیش ئهشواتهوه بیش نهشواتهوه بیش کهسیکی تر نهبوو نهوهندهی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بهلامهوه خوشهویست بین و، له دلمدا مهزن بین و، ئهوهنده شم بهلاوه مهزن بوو نهم ئهتوانیی تیر سهیری بکهم و، گهر داواشم لین بکرایه تا وه صفی بکهم، نهم ئهتوانیی، چونکه به تیر و تهسهلیی سهیرم نهکردبوو. خو ئهگمر لهسهر ئهو حالله به میوا بووم ئههلی بههشت ئهگهر لهسهر ئهو حالله به بمردبامایه به هیوا بووم ئههلی بههشت بمردم با ئافره تی شیوهنکهر و ئاگر لهگهل تهرمهکهمدا نههینرین. که مردم با ئافره تی شیوهنکهر و ئاگر لهگهل تهرمهکهمدا نههینرین. که ناشتمتان خوله که به سهرمدا شهن بکهن، پاشان ئهوهنده ی ماوه ی که ناشتمتان خوله که به سهرمدا شهن بکهن، پاشان ئهوهنده ی ماوه قهبره کهم دا بمیننهوه، ههتا دلم پیتان بکرینتهوه و، بزانم چون وه لامی قهبره کهم دا بمیننهوه، ههتا دلم پیتان بکرینتهوه و، بزانم چون وه لامی نیرراوانی پهروهرد گارم بدهمهوه) (۱).

زورمان دیون که سوپاس و ستایشی خوای گهورهیان کردووه به بوندی ئهوه که له کاتی بهسهربردنی نهو ماوه تاریکه دا نهمردوون و، به ئیمانه وه روویان کردوّته خوای پاك و بینگهرد، وهك پارانه وه کهی عمری کوری عاص خوا لینی رازیی بی و سوپاس کردنی خوا که لهو ماوهیه دا مردنی لی دوور خستو تهوه. جا نه گهر بتوانین له سووری دووهه م و سینه م دا ژیانیکی پر له تاسه ی ئیمانیان بو ناماده بکهین، نهوا به سهربردنی ساته کو تاکانی تهمه نیشیانمان بو مسو گهر کردوون تا نهویش به سوپاس و ستایشه وه به سهر ببریت.

⁽١) مسلم، الإيمان: ١٩٢.

ئەم فەرمانبەرىيە سنوورى بۆ نيە، بە تايبەت بۆ كەسپىك كە خۆى نەزر كردبى تا بېيتە گيان بەخشى خۆشەرىستىي. فيداكارانى خۆشەويستىيش ئەوانەن كە خۆيان نەزر كردووه تا خوا بەلاى ھەموو مرۆڤايەتىيەوە خۆشەويست بكەن. ئەوانە ھيچ مەبەستىكيان نيە ئەوە نەبىي كە ئەگەرىن رىپى خۆشەويست كردنى خوا بەلاى خەڭكەوە بدۆزنەوە و، رئ خۆش بكەن تا خەڭك بە ژيانى نەمرىيى بگات. جا لهم كاتهدا ئهو فهرمانبهرييهي كه خراوهته ئهستوى ئهو بالهوانانه ر هدندی پر چالاکیی تری وهرگرتووه، چونکه زؤربدی خهڵك ژیانیّك بەسەر ئەبەن كە پەیوەندىيى بە خوای پاك و بیّگەردەوە پچراوە، ههرچهنده له ناوچهی جۆراو جۆردا گهرانهوه بۆ لای ئیسلام دهبینری و، مژدهی هیوای پێیه. بۆیه رِزگارکردنی ئەوانه لەم گێژاوه کارێکی یه کجار سه خته و، له ههمان کاتیش دا کاریکی مهزنه. چهنده کاریکی سهخت و پرژانه بتموی قسه لهگهل کهسینکی تمواو شیّتدا بکهیت، که لهناو گُومینکی گهنیوی کوشندهدا نوقوم بوو بیت و پینی بلّنی: وهك جارانت رينك و پينك ببهرهوه، به ههمان شيّوه يهكجار سهخته ئهم بهرهیه که لهناو ئهم گۆمهدا ئهگهوزیتهوه به ئاگا بهینریت و، وریا بكريّتهوه، تا پاريّزگاريي له پاكيي ناو دڵي بكات و، پهيوهنديي خۆى لەگەل خوادا پتەو بكاتەوە. بگرە لەوە سەخت ترە. بەلام ئىمە ناچارین ئەو نارەحەتیى و كارە سەختانە ببرین. جا خۆشەويستيى و چاوپۆشىيى كردن لەو ھۆيە گرنگانەن كە يارمەتىيى برينى ئەو نار، حەتىيانە دەدەن. چونكە زۆربەي خەڭك رووبەرووى ئەوە بۆتەوە که یان ژیانیکی هدتا هدتایی دهست گیر ببی، یان له دهستی بدات. ئێمەش دەمانەوى ژيانە ھەتا ھەتايىيەكەيان دەست گير ببى. لەگەڵ ئەوەشدا ئەوانە ھێشتا نازانن لە ناو چ مەترسىيەكى گەورەدان، بۆيە

نووحی سهردارمان سهلامی لی بی، چون ههل چوو و داخ چووه سکیهوه بو یاخیی بوونی کوره که که سواری که شتییه که نهبوو له گهلیا، له گهل ئهوه ش دا که پنی لی داگرت، پاشانیش چون له خوای پاك و بالاده ست پارایهوه و، هانای بو برد تا له خنکاندن ده رباز بی، هه تا ئه وهبوو شه پوله که و ته نیوانیان (۱۱) ؟ جا له م کاته ی ئیستاماندا سه دان رووداوی وینه ی ئه مانه هه ن که هه مان داخ به دلمان دا ئه به نیبراهیمی سهرداریشمان سهلامی لی بی زوری به لاوه گران بوو باوکی بتی ئه په رست و خه و نه نه چووه چاوی. ئه وه بوو به هه موو هویه کی گونجاو لینی پارایه وه تا حه قیقه ته کانی تی بگهیه نی .. (۲۱) نه م ره و شته کی

⁽۱) سەيرى سوورەتىي (ھود)، ئايەتىي (٤٣، ٤٣) بكە .

⁽۲) سهيري سوورهتي (الأنعام)، نايهتي (٧٤) بكه .

پینهمبهران شتیکی زور فیری گیان بهخشانی خوشهویستیی ئهم چهرخهمان دهکات.

پیغه مبه ری سه رداریشمان (صلی الله علیه وسلم) رووی فه رمایشتی کرده نه و مامه یه ی که بو ماوه ی چل سال پاراستی و فه رمووی: ((أی عم! قل: لا إله إلا الله، کلمه أحاج لك به عند الله))(۱). فه رمووی: مامه گیان! وشه ی (لا إله إلا الله) بلّی تا لای خوا بیکه مه به لگه ی به رگریی لیّت.

ئهم هه لُویسته مه زنه ی پینه مبه ری خه مبار (صلی الله علیه وسلم) که وه خته بوو بو هیدایه تی خه لُك، خو ی له ناو به ریخت، پیویسته هه میشه له به رچاو ماندا بیت و به جینمان نه هیلیت . چونکه پینه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که قه ومه که ی نابلووقه یان داو، به جوره ها چه شن نازاریاندا، نه و به خو شه ویستیی و چاوپوشیی و به زهی به رانبه ریان وه ستا و، به خو شه ویستیی به رانبه ریان وه ستا و، سه ره نجام نه و سه رکه وت، چونکه دوای خو ی ریبازیکی به جی هیشت که له پردی نه م به رانبه روستان و ره نج و ته قالایه نه یکرده نه و به ملیونه ها که س ژیانی هه تاهه تایی خویان ده ست بخه ن.

به لنی، ئهم فه رمانبه رییه بلنده فه رمانبه رییه که به ته واویی به گیان به خشانی خوشه ویستیی و شه فه قه ت سپیر راوه. فه رمانبه ریی نه وانه یه که پشت له چین و خوشیی ژیانی خویان ده که ن، تا که سانی تر له ناز و نیعمه تدا برین. نه مه فه رمانبه ریی نه و که سه یه که همتا خوشیی

⁽١) البخاري، مناقب الأنصار: ٤٠، الترمذي، تفسير القرآن: ٢٨. ٢٩، النسائي، الحنائد: ١٨٠.

 ⁽٢) الهيثمي، مجمع الزوائد: ٦ / ٣٥ ؛ على القارى، شرح الشفا للقاضي عياض:
 ١ / ٢٧٩ .

له بهههشتدا بهدیی ناکات، ئهگهر ئهندامانی کۆمهلگهکهی بۆ سهر رینی بهههشت رینمایی نه کات . به وینه ی ئهوه که ماموستای شەفەقەت فەرمووى: ((تەنانەت قيامەتى خۆمم كردۆتە قوربانيى له پیناویی دهست خستنی سهلامهتیی نیمانی کومهلگهدا. ئیتر نه بهههشت ویستن و، نه له دۆزهخ ترسان له دلمدا نیه و، با سەعىد، بگرە ھەزار سەعىدىش، نەك بېنە قوربانيى لە يٽناوي ئىمانى كۆمەلگەى توركىيدا، كە تەنھا بىست مليۆن دەبىي، بەلكو لە پىناوى ئیمانی کۆمەلگەی ئیسلامییدا که سەدان ملیۆن دەبیخ. خۆ ئەگەر قورئانەكەمان كۆمەڭىكى نەبوو لەسەر زەوپىدا ئالاكەي بەرز بكەنەوە، ئەوا من ھەتا حەزم لە بەھەشتىش نيە، چونكە ئەو كاتە ئەويش بهندیخانهیهك دهبیّت بوّم. ئهگهر ببینم وا ئیمانی ئوممهتهكهمان له چاکیی و سهلامهتییدایه، ئهوا من رازییم لهناو کلّپهی دۆزهخدا بسووتیم، چونکه لهو کاته دا که لاشهم ئهسووتی، دلم لهوپهری بهختیاریی و شادمانییدا خوی با دهدات))(۱). ئهمه خوور هوشتی گیان بهخشانه، به لام خوور هوشتی صددیقه کانیش بهم جورهیه: (با لاشهم ئەوەندەى بى بە بىرى دۆزەخ گەورە ببىغ، تا جىنى يەك بەندە لە بەندەكانى خواى تىدا نەبىتەوە)..

گۆرىنى ئەم وتانە و گێڕانيان بە كردەوە يەكجار سەختە، بەلام شياوى ئەوەيشە، تا حالەتێكى ھەڵ چوونى رۆح - ئەگەرچىى ساتێك لە زەمانىش بىخ - تىخ بگەيەنرێت شەفەقەتێكى ئەوتۆى ھەيە كە بە وێنەى فراوانىي دەريا لێوان لێوەكان فراوانە.

ئاى له شه فهقه تى پيغه مبهرى به ريز (صلى الله عليه وسلم) چهنده

⁽١) سيرة ذاتيه لبديع الزمان النورسي : ٤٥٧ .

گەورەيد، كاتېك كە لە ترس و لەرزى رۆزى حەشردا، پەي بەوە دەبات که کهسیّك له ئوممه ته که ی وا خهریکه بچیّته دوّزه خهوه، به پارانهوه و خشووع و سهجدهبردنهوه بو خوا، هاوار ده کات! (أمّتی، أمّتی) و، ههتا بانكى لي نهكري : (يا محمد ! إرفع رأسك، سل تُعطهْ واشفع تُشَفَّعْ)(١). واته: ئەي موحەممەد! سەرت بەرز بكەرەوە. چىپى داوا ئەكەي ئەت درىتىي و، شه فاعه تیش بق کی نه که یت لیت وه رئه گیریت، سه ری له سه جده دا به رز ناکاتهوه، ئهمه دهربرینی شه فهقهت و بهزهیییه کی بیوینهی پیغهمبهری مهزنه (صلى الله عليه وسلم) بهرانبهر به توممه ته کهي. له ههمان كاتيشدا ئەو نموونەي گەورەترىن گيان بەخشانى خۆ شەوپستىيە. مەگەر كەسىڭكىش بېيتىە گىيان بەخشى خۆشەويستىپى كە ئارەزووە مرۆۋانەكانى و، بهختهوهریی مال و منداله کانی و، کاروباره دنیاییه کانی خوّی له پیناوی خهم و خه فهت و ئیش و ئازاری خه لکدا له یاد بچیت و، بهسهر حهزو داواکارییه کانی نه فسیدا زال بین. بگره نه گهر به راستیی یه کی نهبیٰ له گیان بهخشانی خۆشەویستیی، ناتوانیٰ (فەرماندان به چاکه و رِیْگریکردن له خراپه) به شیّوهیه کی تمواو ئهنجام بدات.

⁽۱) البخاري، التوحيد: ١٣٦، تفسير القرآن: ٥، مسلم، الإيمان: ٣٢٦ -٣٢٧، الترمذي، القيامة: ١٠.

تەبلىغ بەنرخ ترین دیارىيە

لهسهریشمان پیویسته له یادمان نهچی که مروّقی ئهمرو له ههموو شتی زیاتر پیویستیی به: کهمیک قسهی شیرین و نامور گاریی ههیه. ههروه ها به نرخ ترین دیاریی لهم کاته دا بریتییه له: فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه و، یه کهم شتیکیش له پیناوی به جی هینانی ئهم فهرمانبه رییه دا، به ته واوترین شیوه، له سهرمان پیویست بیت ئه وه یه که نه و که سانه ی له گه لیان نه دویین به و که سانه ی له گه لیان نه دویین

بيان ناسين و، به جوانييش بزانين چييان پٽويسته. ئه گينا وهك ئهوه وههایه که تو بتهوی کراسیک بکهیته بهر کهسیک که لهو کراسه بیزار بیّت و دلّی نهچیّته سهری و، شیاوی نهو نهبیّت، ئهگهرچیی له چاك ترين و قەشەنگ ترين قوماشيش بٽِت. جا ھەرچەندە ئەم كارە كارێكى چاکه، بهلام دەورى كارى خراپ دەبينى، كەواتە ئەگەر كەسىك گیرودهی بیرو بوچوونی جوراو جور و گومرا ببوو، هیچ مانایه کی تیا نابیٰ بۆی، ئەگەر تۆ بۆ ھەموو لایەکی ئاسمانە بەرزەكان سەرى بخهیت، همتا تیگهیشتن و بۆچووندكانى پاك ندكهیتهوه. چونكه گەر كەسنىك دلٰى داخرابىنت و رۆحىشى تارىكىيى دايگرتبىنت، چۆن ئەستىرەكانى ئاسمان لە ئاوينىدى ويردانى ئەو كەسەدا ئەبرىسكىنەوه؟ لێرهدا گرنگترين کار بريتييه له دۆزينهوهى پێويستيى ههر مروٚڤێك، تا قسه كارى تى بكات و وتووير له گهليدا كهلكى ههبى و، لهوانهيه بیشو کینی تهوه و، لهوانه شه ببیته هوی هیدایه ت دانی. لهوانه شه ئهو همناسه همل کیشاندی ئیوه، که پریدتی له نالهی پر ئیش و ژان، ببیّته هوی پرکردنهوهی بوشایی مهعنهویی و، جیّبهجی کردنی پيويستيي. مەعنەويى ئەو كەسە. جا ھيچ ديارىيەك لەو نالله و هانابردناند، که له خهم و خهفهت پرن، له گَملٌ قسمی نهرم و نیان که بیخهنه سهر باری راستیی، گرنگتر و بهنرختر نیه. بگره لهوانهیه ئەو ھانابردنە بېيتە ھۆيەك بۆ دەستھەلگرتنى لە ھەموو ھەلس و کهوتیّکی ههلّه له ئایندهدا و، لهگهلّ قسمی نهرم و نیاندا بهرهو ریّی راست بیداته بهر. جا ئهو دیارییهی که دهبیّته هوی ئهوهی که مروف له کردهوه خراپه کانهوه روو له کردهوه ی چاك بنی، به تایبه تب بریتییه له فهرماندان به چاکه و دووره پهریزیی کردن له خراپه. واش دهزانم که ئەمە جاكترىن ديارىيە..

رِ وْرُانِي ئابِلُووقەدانى خەيبەر درِيْرْ الله كَيْشا، بى ئەوەى ھىچيان لێوه دەست گير ببي، چونکه جوولهکهي خەيبەر به هەموو توانايانهوه بهرگرییان دهکرد . ئهوهبوو رِوْژیکیان پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فدرمووى: ((لأُعطِيَنَّ الرايَةَ _ أو قَالَ _ لَيَأْخُذَنَّ غَداً رجُلٌ يُحِبُّهُ الله ورسوله _ أو قالَ _ يُحِبُّ اللهَ وَرَسولَهُ يَفتَحُ اللهُ عَلَيهِ))(١) . فهرمووى: سبەينى ئالاكە ئەدەمە دەست كەسپىك كە خوا و يېغەمبەر ئەويان خۆ ش ئەوى، يان ئەو خوا و پىغەمىيەرى خۇش ئەويىن، خوا فەتىحى پىي دەكات. ئەمە گەورەترىن مۇدە بوو بۆ ھاوەڭە بەرپۆرەكان، بۆيە ھەريەكەيان ئاواتى بۆ ئەو پلەرپايەيە ئەخواست، ئەوەش بزانە كە ھەر يەكەشيان له ههموو کاروباریک دا فهزلی برا ئیماندارهکهی بهسهر خویدا دهدا. همتا هی وایان همبوو کاتنك که یمرداخنك ناوی ینشکمش نمکرا تا بیخواتهوه، سهیری ئهوانهی دهوروپهری دهکرد و، بهوهی ئهوت که ئاوهکهی هینناوه: بیبهلا بی! چون من ئاو بخومهوه و ئهمانهش دەورەيان لىي داوم؟ بىدە بەوەيان پىت خۆشە، جا ئەگەر كاتىك ھەبىت که (إیثار)ی دروست بی، ئهوا ئهم کاتهیه. ئهوهبوو به تینوویهتیی، گیانی دەرچوو(۲). بەم شیوهیه فەزلی برا ئیماندارهکدی بەسەر خویدا دەدا، تا بتوانى چىي خۆشەويستىي و رىزى لايە بىشكەشى ئەوى بكات. به لام ئه و فهرمایشته ی که ئه و روزه پیغهمبه ری به ریز (صلی الله عليه وسلم) فهرمووي مژدهي زامن بووني خوشهويستيي خوا و پێغهمبهره، که هیچ کهس پێی خوش نیه له کیسی بچێ و، فهزڵی كهسيش لهوهدا بهسهر خوّيدا نادات.

⁽۱) البخاري، الجهاد : ۱۶۳، ۱۲۱، فضائل أصحاب النبي : ۱۹، مسلم، فضائل الصحابه : ۳۵، ۱۳۲، الترمذي، المناقب : ۲۰ .

⁽٢) سهيري : البيهقي، شعب الإيمان : ٣ / ٦١ بكه .

كورتەكەي ھەريەكەيان ئەيويست خۆى ئەو پلەيەي دەست گير ببي. هدتا عومهری سهردارمان که خاوهنی فیطرهتیکی دهگمهن بوو، ئهی فەرموو: (پیش ئەو رۆژە ئەمىرىيىم نەويستووە، كەچى سەرم بەرز ده کرده و ، خوم دهرئه خست، به هیوای ئه وه ی که ئالاکه بداته دەستم).(۱۱) چونکه زامن بوونی خوشهویستیی خوا و پیغهمبهرهکهی (صلى الله عليه وسلم) تيدايه. لهبهر ئهمه هاوهله بهريزه كان همتا بهیانیی چاویان به یهکدا نهنا، چاوهروانی ئهو مژده مهزنه بوون. ههر ههموو چاوهروانیان دهکرد، داخو ئالاکه به کی بسپیرری؟ بهیانیی زوو به پهرو شهوه چاوه روانی مرده که بوون و، له ریزی یه که می نویزی بهیانیدا جیمی خویان گرت، چونکه دوای نویز ئالاکه تهسلیم به خاوهنی دهکریت. ههرواش بوو، دوای ئهوهی که ییغهمبهری بهريز (صلى الله عليه وسلم) نويزى تهواو كرد، به چاوهروانييهوه ههموو چاویان برییه ئهو: داخق له نیوان ئهو دوو لیوه موبارهکهدا چ فەرمايشتنك بنته دەرەوه؟ بەلىن، ئەو دەمەى كە بۆنى عەترى بهههشتی لی بهرز دهبیّتهوه هاته فهرمایشت و ناوی نهو کهسهی هيّنا كه له دنيادا له ههموان بهختهوهرتر و شانسيارتره. كاتي ئهوه هاتووه ئەو مۇدە مەزنە بفەرموى، كە ئەوەتا خرۇشانيان گەيشتۇتە چله پۆپه. پێغهمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) به دهنگه ناسكه پر شەفەقەتەكەي فەرمووى: ((أين على ؟)). فەرمووى: عەلىي كوا؟ ليّرهدا زانرا كه ئهو مروّقه شانسياره عهليي سهردارمانه خوا ليّي رِازیی بی . به لام هیشتا هیوایه ک ماوه به لای هاوه له به ریزه کانهوه، که ئەويش ئامادە نەبوونى عەليى سەردارمانە، بە ھۆى ئەوەوە كە چاوى

⁽١) المسند، أحمد بن حنبل: ٢ / ٣٨٤، إبن سعد، الطبقات: ٢ / ١١٠ .

رانی ده کرد. نه وه بو و هیوایه وه وه لامی پیخه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) دایه وه: نهمه تا لیره یه نه خوشه و پال که و تووه. پیخه مبه راصلی الله علیه وسلم) بانگی کرد و، دوای نه وه که په نجه ی موباره کی خسته ناو ده می موباره کی خویه وه، هینای به چاوی عملی سه ردارماندا و، به پاده یه نه و چاوه ی چاک بوویه وه که به دریژایی ژیانی نازاری نه بوو.

به م شیوه یه نالاکه خاوهنی شانسیاری خوّی دوزییهوه. عهلی سهرداریشمان نالاکهی وهرگرت و بهره و خهیبه کهوته ریّ. به لام له ناکاودا وهستا و له پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم) پرسیاری کرد که لهسه ر چیی له گه لیان بجه نگین ؟ بوّ چییان بانگ بکهین ؟ (سید الکونین) یش (صلی الله علیه وسلم) وه لامی دایهوه:

(أُنفُذ عَلى رِسلِكَ حَتى تَنـزِلَ بِساحَتِهِم ثُمَّ ادْعُهُم إِلى الإِسلامِ وَأَخبِرهُم بِما يَجِبُ عَلَيهِم مِن حَقِّ اللهِ فِيه ، فَوَاللهِ لإِن يَهدِيَ اللهُ بِكَ رَجُلاً وَاحِداً خَيرٌ لَكَ مِن أَن يَكونَ لَكَ حُمرُ النعم)(۱).

فهرمووی: لهسهر خو برو ههتا دهگهیته بهر دهمیان، پاشان بانگیان بکه بو سهر ئیسلام و، ههوالیشیان بدهری که چ مافیکی خوایان لهسهره. ده بهخوا ئهگهر به دهستی تو خوا هیدایهتی تاقه پیاویک بدات لهوه چاکتره که گهله وشتری رهسهنت ههبیّت.

ئیتر لهو کاتهوه، سوپای ئیسلام ههر کاتیک چووبیته شویننیکهوه، دهنگدانهوهی ئهو فهرمانهی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)له گویی ههر سهربازیکدا زرنگاوه تهوه و، ئهویش به واجبیکی وهرگرتووه که پیویسته جیبه جیی بکات.

⁽١) البخاري، فضائل أصحاب النبي : ١٩، مسلم، فضائل الصحابه : ٣٤ .

جا له سهرده مه پیشووه کان دا یاسای فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه به پنی نهم فهرمووده شهریفه و فهرمووده هاووینه کانی له لایه که وه به پنی نهوه ی که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له ریانیدا نه نجامیدا له لایه کی ترهوه، جی به جی کرا. به ومانایه ی پیشره وانی نیرشاد که نه چنه نه و و لاته وه که فه تح کراوه، حه ق بلاو ده که نه نه و بی قازانجی موسلمانان ده وروبه ر رین بکه ن. جا نه گهر دانیشتوانی نه و و لاته به ده م کاره که وه هاتن نه وا دینه ناو دینی نیسلامه وه و، و لاته که شهر ادار الاسلام) نه ریزری. به لام نه گهر به رگرییان کرد و، به رهه لستی مورشیدانیان کرد و، بوونه کوسپی به رده می بلاوبوونه وه ی نیسلام، نه وا به پنی نه و یاسایانه ی که له پیشه وه باسمان کردن، به فه تح کردن کاره که کوتایی پی نه هینری. واته یه که مجار نیسلام نه گهیهنن، چونکه به یه قینیی ده زانن که نیرشاد کردنی تاقه پیاویک له به خشینی پر به پری زهویی له گه له شیرشاد کردنی ده به پیری زهویی له گه له وشتری ره سه نه پیناوی خوادا چاکتره.

لیره وه دهبینین که جوانترین دیارییه که موسلمان به ناوی مروقایه تیه وه پیشکه شی بکات، بریتییه له جی به جینکردنی فهرمانبه ربی فهرماندان به چاکه و رینگریکردنی له خرایه. به لین، ئه نجامدانی نهم فهرمانبه ربیه به چاکه و رینگریکردنی گهوره ترین و به نرخ ترین دیارییه.

تەبلىغ پێويستىي بە بەردموامىيە

له راستییدا فهرمانبهریی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه پیویستیی به بهردهوامیی و دامهزراویی ههیه.

جا ئەم ئايەتە پيرۆزە ئەم كارە روون دەكاتەوە و دەفەرموێ:

﴿ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِأَلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكِرِ وَتُؤْمِنُونَ بِأَللَّهِ ... ﴾ (آل عمران: ١١٠) جا ئه گهر به جوانيي له دار شتنه كاني نايه ته پيروزه كه ورد ببينه وه قورئانيه تيي ئه و كارانه مان بو روون ده بينته وه كه باسمان كردن.

وشدی (کُنتُم) یانی (أصبحتم) واته: ئیره بوونهته، نه لهوه و پیش ئیره وها بووبن. جا هه لبر اردنی ئهم وشهیه مهبهستیکی وردی ههیه. بهومانایهی (کینونه) واته بوون هاتوته دیی. بهومانایهی ئیره ئاوهاتان لی هاتووه. به لام له ئهزهلهوه وهها نهبوون. چونکه دیاره ئهو چونیهتهی که له ئهزهلهوه پهیدا بووه تیا ناچیت. به للکو ئهوهی که تیا ئهچی ئهوهیه که دینته بوون و بارودو خی بهسهردا دینت. بهومانایهی

(كُنتُم خَيْرَ أُمَّةٍ) واته لهنيو نوممه تاندا ئيّوه بوونه ته چاك ترين ئوممه ت. جا نهم روودانه، به دهست هيناني رووداويكي لاوه كييه، واته

بهردهوامیی و دامهزراویی ئهو بارودو خه بهستراوه به بوونی ئهو

زرووفهوه كه ئهو حالمته دهست ئهخات.

تیاچوونیشی مومکینه. چونکه به هیچ شیّوهیه که خیّر له خوّیه تی خوّماندا ههل نه قولاوه و، له نیّوان ئیّمه و مندالیّکیشدا که له موّسکوّ یان شویّنانی تردا له دایك بووبی جیاوازیی نیه و، همر همموومان له دلّوییی ناو به دیی هیّنراوین و، ته نها کارمه ندیّکی مه عنه ویی و کاریگه ریبه کی لاوه کیی رووی کیانی مه عنه ویی و ماهییه تمان ده کاته چاکه، به جوّریّك که له خهلّکیی تر جیامان بکاته وه. لیّره دا مهبه ست له (ئیّمه) ههر ههموو (ئوممه ت)ه. جا ئهم ئوممه ته له نهزه لهوه ههروا چاکترین ئوممه ت نه بووه، به لّکو ئهم (چاکیی) یه ی پی به خشراوه، نه ک لیّی جوی نه بیّته وه. ئه وه نده ههیه چه ند حاله تی کی به جی هیّناوه و بوّته چاکترین ئوممه ت. واته که بوّته چاکترین ئوممه ت نه وه ناگهیه نی که به ههمیشه یی ئاوه ها ده میّنیّته وه. جاکترین ئوممه ت نه وه ناگهیه نی که به ههمیشه یی ئاوه ها ده میّنیّته وه. جاکترین نوممه ت نه وه ناگهیه نی که به ههمیشه یی ئاوه ها ده میّنیّته وه. جاکترین نوممه تی نه که رئه م ئوممه ته پاریّزگاریی له و حاله تانه نه که له چاکترین نوممه تیان گیّر اوه، نه وا نه و ((چاکی)) یه له ده ست ده دات..

(تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكِرِ).

بهومانایهی ئهگهر ئیّوه فهرمانتان به چاکهدا و ریّگریتان له خراپه کرد، ئهوا ئیّوه دهبنه چاك ترین ئوممهت. به لام با تیّگهیشتنی پیچهوانه ش بو ئایه ته پیروّزه که ببینین که ئهمهیه: ئهگهر ئیّوه کاری فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه جیّبهجی نه کهن، ئهوا دهبنه خراپترین ئوممهت. ئهوه ش که پشتگیریی ئهم مانایه ده کات فهرمووده ی شهریفی زوّر و چهندین ریوایه تن که پهیوهندییان به هاوه له به پهروندیان به هاوه له به پهروندیاد.

ئەم ئوممەتە كە فەزلى ئەدرا بەسەر ئوممەتانى تردا، بەوەى كە

ئاوزەنگىى پالەوانەكانى ماچ ئەكرا، ھەتا فەرمانى بە چاكە دەدا و، رۆگرى لە خراپە دەكرد، خاوەنى دەسەلات و سەرى بەرز بوو. بەلام كە دەستبەردارى ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە بوو، زەلىل و سووك بوو و، ئەپارايەوە تا ئاوزەنگىى ئوممەتانى تر ماچ بكات. لەوانەيشە ھۆى سەرەكىى ئەم زەلىلىى و سووكىيەى كە جيھانى ئىسلامىيى ئەيچەژى، بەرادەيەك كە لە ئاستە كۆمەلايەتىيە جۆربەجۆرەكاندا ھىچ ئاورىكى لى نادرىتەوە، كەمتەرخەمىيكردنى بى لەم ئەركە ۋيانىيەدا.

به لنی ههر به وه ی که نهم نه رکه مه زنه ما فی خوّی پی نه دری، به ره که تی وه حی هه ل نه گیریت و، بیر و بوّ چوونه کان تاساو و نه زوّك ده رئه چن و، دادوه رییه عه قلییه کانیش لاواز و بیّپیّز و بیّکاریگه ریی ده بن و، ههر و ته یه کیش له ده مت بیّته ده ره وه و شك و بیّکه لك ده بی و، جگه له و نادیارییه ی که وا تیایا هیچ شوینه واریك به جی ناهیّلی ی به راده یه که نمه یه که وا تیایا هیچ شوینه واریک به جی ناهیّلی به راده یه که به ره که تی وه حی هه لگیراوه. هه رکاتیکیش سه رچاوه ی ئه وه یه بیرکردنه وه و تیراماندا بیچری، نه وا همتا له زانسته ماددییه ته کنو لوّ جیه کانیشدا ده ست به یاشه کشه و تیّشکان ده کریّت.

موحتاج بوونی موسلمانه بیبهشه کانی به ره که تی وه حی، بن غهیری خزیان له هه موو مهیدان و گزره پانیکدا، هه تا وایان لی هات بوونه سوالکه ری ده رگای شهم و شهو و، چاوه پروانی ده ستیان بن، بووه قه ده ریکی دیارییکراوی نه گزراو. له راستییشدا سه ره تای تیك شکان و دارمانمان له گهل هه ره سهینانی ناوه و ممان دا ها و کاته.

له به شهکانی داهاتووشدا ههول دهدهین ئهم مهسهلهیه به نموونهی جوّراو جوّری زوّر روون بکهینهوه. ئیستاش ئه گهریینهوه سهر باسهکه

بق ئەوەى يەكە يەكە ئەو بابەتانە وەربگرين كە لە ئايەتەكەدا ھەن: باسى ئەوەمان كرد كە ئەركى فەرماندان بە چاكە و رىڭگرىكردن لە خراپە پىرىستىى بە بەردەوامىيى و دامەزراويى ھەيە، وەك ئايەتى پىرىقزى:

(تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَونَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ) ئامارُه ي بۆ دەكات. همروه ها ئهم فهرمووده شهريفه ش پشت گيريي نهم مانايه دەكات: ((مَن رَأَي مِنكُم مُنكراً فَليُغَيِّرهُ بِيَدِهِ ، فَإِن لَم يَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، فَإِن لَم يَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، فَإِن لَم يَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، وَذِلِكَ أَضْعَفُ الإيهان))(").

(منکر)یش بریتییه له ههر کاریّك که ئیسلام به ناشیرینی دابنیّ. لهبهر ئهوه کاتیّك که موسلّمان بهرهو رووی کاریّك دهبیّتهوه که ئیسلام به ناشیرینی دابنیّ، یه کهم کاریّك که لهسهری پیّویست بیّت ئه نجامی بدات ئهوه یه که نهو کاره خرایه بگوریّ. ئهوه ی که گرنگ بیّت نهوه یه همول بو نهو گورینه بدریّ، چونکه پیّویستی به بهردهوامی و دامهزراویی ههیه و، ئیمانداریش له گورینی نهو کاره خرایهدا پیّویسته لهسهری یه که مجار بهده ست بیگوری خا نه گهر به دهستی نهیتوانیی، با به زمانی، سا ئیتر به وتن بی یان به نووسین. نه گهر بهویش نهیتوانیی با به دلّ، واته رقی لهو کاره خرایه بیّت و، نهوه شهوارتریین پلهی ئیمانه. ئیتر لهوه شهو لاوه نهوه نده ی تو خهرته لهیه ک ئیمانی پله ی خونکه نهوه ده گهیه نی به هو کاره خرایه بینراوه رازییه.

به لام نار هزایی دل و رق لیبوونی ده کریت بهم شیوهیه لینی تی بگهین: گهر که سیک تووره بوو و رقی له که سیک هه ستا، همتا ده توانی همول ده دا له کوریکدا پیکهوه دانه نیشن و، هیچ بیر و رایه کی له گه لدا

⁽١) مسلم، الإيمان: ٧٨، الترمذي، الفتن: ١١.

نه گۆرينتهوه. چونکه خۆش ويستن و دژايهتييي له يهك كاتدا، له دلْيْكدا كۆ نابنەو، و، مرۆڤيش دل نادا به كەسيك كە رقى لينى بيت. جا ئەو ئىماندارەى كە لە كردەوەيەكى خراپ توورەيە و رقى لى دەبېتەوە، توند و تۆلىپى رۆحىپى و ھېزى مەعنەويىي خۆي دەپارېزى. بهلام رازیی بوون بهم بره ههلچوونه، ههموو ئهوه نیه که له ئیماندار داوا کراوه، بگره ئهم رق لیبوونه دلییه، پیویسته کردهوهیه کی به زمان یان به دهستی به دوایدا پیت. به مهرجی ئهو دوورکهوتنهوه دلیه هەندەكىيە لە خراپە، نىشانەى بوونى ئىمانە. چونكە ھەر كارىكى خراپ که ئیسلام پهسهندی نهکات، همرگیز هیچ ئیمانداریکیش پهسهندی ناکات، ههتا ئه گهر ئیماندار له گهڵ ئهو کهسانهدا که ئهو کاره خراپه ئەنجام دەدەن ژیان بداته سەر، دەبئ ئەو ناتەواویی و كەم و كورييهيان تيدا ببيني، ئه گينا لهوان ئهڙ ميرري. بق ئهمه ئيماندار ههمیشه له توند و تؤلّیی روزحیی و هیزی ئیمانیی بهرزدا دهبیّت. له راستییدا به و نایه ته پیروزه و فهرمووده شهریفه ی که هینانمانه وه نهم كارەمان فير دەكەن.

به لمی به الموانه به هه ندی جار مروّف نهم نه رکه به ده ست و زمان له گه ل ژنه که ی و منداله کانیدا نه نجام بدات، نه و کاته ده ست و زمانی دینه گو . به لام له و شوینانه دا که ده ست ناتوانی بیته گو پیویسته نهم نه رکه به زمان نه نجام بدرینت. نهم پیگه یه ش به زوریی له گه ل نزیکه کان دا جی به جی ده کرینت. خو نه گه ر پیاو نه مه یشی لی نه هات نه وا پیویسته به پهیوه ندیی دل له گه لیان بریی. نه مه ش ده گونجی واتایه ک له واتاکانی دابرینی پی بوتری . چونکه نه وه ی که کاری خراب نه نجام ده دات پهیوه ندیی له گه ل پهروه ردگاری خویدا پچ راندوه . نیمانداریش پیبازی دابرین له گه ل که سیکدا ده گریسته به ر

که پهیوهندیی له گهڵ خوای خویدا پچراندین و، به تهواویی له ههموو ئه شتانه دوور دهکهوینتهوه که ئاماژه به ریز و ئیحترامی ئهو بدهن. چونکه ئهو ئیمانداره ناچاره پهیوهندیی خوّی له گهڵ ئهو جوّرانهدا به پنی پهیوهندییان له گهڵ پهروهرد گاریاندا ریک بخات. واته پنویسته به پهیوهندییان له گهڵ پهروهرد گاریاندا ریک بخات. واته پنویسته به پهیوهندییان له گهڵ پهروهرد گاریاندا بخینتهوه که پهیوهندییان له گهڵ خوا و پیغهمبهرهکهیدا پچراندووه.

هاوه له به پریزه کانیش وه ها بوون و، نهم فه رمایشته ی عومه ری سه رداریشمان خوا لیّی رازیی بی نموونه یه که با سمان کرد. کاتیک که راوی رازیی بی نموونه یه که به به در به رده وام بوو و، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیّی فه رموو: ((ما تری یا ابن الخطاب؟)). فه رمووی: کوری خه ططاب نه ی تو رات چونه ؟ فه رمووی: نا به خوا نه ی پیغه مبه ری خوا ! من نه و رایه ی نه بوبه کرم نیه، من رام وایه ماوه مان بده یت بده ین له ملیان. ماوه ی عه لی بده ی بو عه قیل تا له ملی بدات و، ماوه ی منیش بده ی بو فلانه که س، خونکه نه وانه پیشه وا و به جه رگی کوفرن (۱۱).

جا هدرچدنده له راویژهکددا نهم رایه وهرنهگیرا، به لام شیوازیکه شیاوی نهوهیه، بو دهرخستنی ره فتاری نیماندار بدرانبدر به کردهوهی خراب، لهبدر دهمیدا بووهستین، هدرچدنده جیبهجی نهکرا ..

ئیمانداریش چەندینتیی رادهی پهیوهندیی بهرانبهرهکهی به خواوه دهکاته پیوانهی پهیوهندیی خوی له گهلیا، ئیتر به واتایهکی راستهقینه نابیته دوستی گیانیی به گیانیی ئهوانهی که پهیوهندییان له گهل

⁽١) مسلم، الجهاد : ٥٨، المسند : ١ / ٣٠ - ٣٢ .

پهروهرد گاریاندا پچپاوه و، پهیوهندیی پتهوی له گه لدا نابهستی. لای خواپووی نیشانهی ئهمهش بریتییه له پق بوونهوهی دل له کاری خراپه و، بهردهوام بوونی ئهم دل هه ل چوونه. بزیه ئیمهش ناچارین وه هاوه له بهریزه کان بجوولیینهوه. جا ئه گهر خوشهویستیی خوا و خوشهوستیی پیغهمبهره کهی له تایه کی ترازوودا و، خوشویستنی خرم و نزیکی دوور له خواکانمان له تاکهی تریدا بوو، پیویسته له دلمان دا بهوپه پی سهنگینیه وه هه پست به خوشهویستیی خوا و پیغهمبه ره کهی بکریت.

کاره کهش ههر تهنها بریتیی نیه له خوشه ویستیی، به لکو پیویسته له ریبازی فهرماندان به چاکه و دووره پهریزیی کردن له خراپه دا حهق و حهقیقه ت له ژوورووی ههموو شتیکه وه بن و، دهست یان زمانیش به پینی توانیین به کار بهینرین، جا ئه گهر مروق بو نهوه ههمووی توانای نهبوو، نه وا پهیوه ندییه دلییه کهی نه پچرینی و، پیاچوونه وه یه کی نهبوه ندیه کات به بیده کاره که نه گهر پهیوه ندیی له گهل ههر که سیک دا به ستراوه دری نهو پهیوه ندییه بیت که له گهل خوا و پینه مبهره که یدا به ستراوه و پینچه وانه ی بین، نه وا به ههمیشه یی نه و که سه کاره که به سهریدا نه شکیته وه و له ناوی ده بات.

لایه که ی تری نهم کاره نهوهیه که کاری کی گشتگیره. بهومانایه ی بهردهوام بوونی نهرکی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه ش له نهرکه کانی سهرشانی دهولهته. چونکه دهولهت وا له جینی گورینی خراپه دا به دهست. لهبهر نهوه ی نهو توانای ههیه کاره خراپه کان وه که داوین پیسیی و عهره ق و قومار و نیحتیکار و هاوشیوهیان به دهست بگوری . هه ندی شوین هه ن هه رگیز دهستی تاکه که سیان ناگاتی،

به لام دهستی دهولهتی ئه گاتی. تاکه که س بوّی ناگونجی سزای زیناکه رو عهره ق خوّر و قومارکه ر بدات و ، ناشتوانی به دهستی ئه و خراپانهیان واز پی بهیننی.

له پیشهوه باسی مهیدانی خوتیهه لقورتاندنی تاکه کهسمان کرد. به لام ليرهدا باسي مروّقي جيهاني دهرهوه دهكهين. ئهم كاره لهم شويننهدا دەوللەت دەيگريتە ئەستۇ، چونكە لە چوار چيوەى خراپەگۆرينى تاكه كهسدا نيه. به لكو ئهمه له ئهركه كانى سهرشانى دەوللهته و، ههتا ئهو دەوللەتە ما بیت لهسهری پیویسته ئهنجامی بدات. جا ئه گهر دەوللەت جلموى ئەم كارەى شل كرد، ئەوا گەل بۆ نموونه له هه لبر اردندا، ئه و ئه رکه روون ده کاته وه و وهبیری ده وله تی ئه هینیته وه. ئەمەش - لەلايەكەوە - بەشنىك لە فەرماندان بە چاكە و رنگريكردن له خراپه دينيته ديي، با له چاکترين سهدهيشهوه نموونهيهك بهينينهوه: سهعدی کوری ئهبووهققاص خوا لنی رازیی بی که یه کینکه لهو ده کهسهی مژدهی بهههشتیان یع دراوه و،^{۱۱۱} فهرماندهی گشتیی ئه و سوپایه شه که له سهردهمی عومهری کوړی خهططاب دا خوا لیّی رازیی بی ئیرانی فهتح کردووه، دهبیّته والیی ئهو ولاتانهی که فه تحی کردوون: خه لکه که شکاتی سه عدیان به لای عومه ری سهردارمانهوه کرد که له دهرگاکهیدا پاسهوانی داناوه، که پیویسته له نیّوان والیی و خهلّکهکهدا هیچ شتیّك نهبیّته ریّگر. كاتیّکیش که عومهری سهردارمان پرسیی: ئایا شکاتی ترتان ههیه لنی ؟ وتيان: سهعد نازاني نوير بهجي بهينني !!(۲) به راي ئهوان، چونکه

⁽١) إبن الأثير، أسد الغابة: ٢ / ٣٦٦، إبن عبدالبر، الإستيعاب: ٢ / ٥١٣، إبن حجر، الإصابه: ٣ / ٧٧ .

⁽٢) البخاري، الأذان: ٩٥، مسلم، الصلاة: ١٥٨، المسند: ١ / ١٨٠، ١٧٩، ١٧٦.

ناتوانین ئهوه وهربگرین یان دانی پیا بنیّین که هاوه لیّنکی مهزنی وه ک سه عد نهزانی نوی به پروکنه کانیه وه به جوانیی به جی بهیّنی، به لام ئهوه ی ئیّمه دهمانه وی له سه دی بوهستین ئهوه به دهری بخهین چون خه لکیی توانیویانه چاودیّریی دهولهت بکهن و راستیشی بکهنه وه کهواته هه میشه گهل دهولهت راست ده کاته وه و ، دهولهتیش له لایه ن خوّیه وه چاودیّریی گهل ده کات و ، به هوّی ئهوه وه کاری خوّیشی ریّك و پیک دهبیّت. به مه کاره کان ریّن دهبین و ، عه دالهتیش پاریّزراو دهبیّت، چونکه ههروه ک گهل له ئه نجام دانی کرده وه خرایه کان رزگار دهبیّت، همروه ها دهولهتیش له کهوتنه ناویان رزگاری دهبیّت.

جا ئه گهر له ناو ئهم چوارچێوانه دا جیهانی ئیسلامیی ئیستامان هه ن سهنگاند، ئه وا ناتوانین بلیّین ده ولهت، ههروه ها خه لکییش ئه و ئهرکه ی که له سهر شانیانه ئه نجامی ده ده ن. که واته لهم کاته دا خه لکیی هه مو و جوّره کرده وهیه کی سووکیان له ده ست ده رئه چیّ و، ده وله ته کانیش له هه لویّستی گویپینه دان دان و، سهیر ده که ن. هه تا به ناو و ناونیشانی جوّرا و جوّر، بو پاراستنی ئه و کاره خراپانه، یاسا ده رده که ن پروونترین نموونه شله سهر ئه وه مه مو و کرده وه خراپانه ن که ئیسته پروونترین نموونه شله سهر ئه وه مه موو کرده وه خراپانه ن که ئیسته ئه و ده وله تانه شریتییه له قه ده غه کردنی خراپه کان و سنووردانان بو به دره و هستیی، جا له پیناوی جینه جیکردنی ئه م ئه رکه دا، واته قه ده غه کردنی کرده وه خراپه کان، یاسای ده ست کوتاکه ربه کار ئه هینیت، چونکه تاکه که س ناتوانی سزای دز بدات، یان حه دد بو زیناکه ر جینه جی بکات. بگره ناتوانی هیچ حه ددین کی جه زائیی به ناوی خویه وه ئه نجام بدات. خو ئه گه رهه مو و که سیک (حه دد) له سه ر به رانبه ره که ی به جی به جی بکات، ئه وه ده بی ته مایه ی ئاژاوه و شیوانی رِژيم. ليرهدا ئەتوانين بگەينە ئەم ئەنجامە:

فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه سنوورینکی ههیه که تایبهته به دهولمهتهوه و، تاکهکهس بوی نیه بیبهزیننی و، سنوورینکیشی ههیه که تایبهته به تاکهکانهوه و، دهتوانن به دل و به زمان نهنجامی بدهن.

بۆ نموونه: تێگهیاندنی خهڵك له ئاكامی پ له زیانی زینا و قومار و دزیی و سوو و ئیحتیكار و، كۆشش كردن بۆ ڕێگرتن له بلاوبوونهوی ئهم جۆره كردهوه خراپانه له ناو كۆمهڵدا، فهرمانبهریی و لێپرسراویی كۆمهلایهتیی ههموو تاكێكه. بهومانایهی ئهوه كه خراپهگۆرین به دهست، تایبهته به پیاوانی دهوڵهتهوه، كهچی خراپهگۆرین به زمان فهرمانبهریی ههموو ئیماندارێكه و، ئهم فهرمانبهرییهش زیاتر له ههموو كهس یهیوهندیی به زانایانهوه ههیه.

به لام ئه وانه ی که به دوخی سینهه م رازیی ده بن، واته رق لی بوونه وه ی ئه و خرایانه به دلّ، ئه وانه له ئه نجامدانی ئه رکه که دا به شیره ی چاك ده سته و سانن. جا ئه گهر ئوممه ت هه ر هه مووی، به رانبه ر به و کرده و خرایانه ی که له جیهاندا ئه نجام ئه درین، به رق لی بوونه وه ی دلّ رازیی بین، ئه وا ئه و ئوممه ته ئوممه تینکی ده سته و سانی کلوّلی هه ژاره.

ئەشگونجى ئەم ئەركە، وەك لەوەو پىش دابەشمان كرد بەسەر ئوممەتدا، بەسەر تاكەكەسىش خۆيدا دابەشى بكەين..

ههندی شوین ههیه که تاکه که س نه رکی خوی به ده ست جی به جی ده کات. بو نموونه: شوینیکی قومار که له لایه ن ده و له ده موله تی نه و بی نه درابی، نه گهر که سیک بچی بو لای خاوه نی نهو شوینه و پی نه درابی که من ده رباره ی نیوه هه وال به ده و له ته ده می نه وه ده گهیه نی - له روویه که وه - که نه وه لابردنی خرابه یه به ده ست. به لام نه گهر شوینه که له لایه ن ده و له ته وه موله تی یی درا بو و و، نه و که سه ش

نه ینه توانیی نه و خراپه یه لابه رینت، نه وا له سه ری پیویسته به نه رمیی خاوه نی نه و شویننه تی بگهیه نی که نه و کاره خراپه. خو نه گه ر نه وهشی نه توانیی نه وا له سه ری پیویسته ده رباره ی پهیوه ندییه کانی له گه ل نه و که سه دا، واته خاوه نی شوینه که به خویدا بچیته وه و، پهیوه ندیی دلیی له گه لیدا بپچرینی و که سانی تریش ناگادار بکاته وه که نه وانیش هه مان هه لویست و وربگرن. ثیتر دوای نه وه چواره م چاره نیه.

لهمهو پیش به جوانیی رپوون بوویهوه که مانای وشهی ((کنتم)) له ئایهته پیروّزهکهدا واته ((أصبحتم - ئیّوه بوونهته))، که ئهمهش بهردهوامیی و دامهزراویی ده گهیهنی و، له ههموو حالّهتیّکدا ههردووکیان ههن.

کهواته ئه گهر دهولهتیش و ئوممهتیش ههر ههمووی ئهو واجبه پیرۆزهیان پشت گوی خست، ئهوا ئیمه لهسهرمان پیویسته به زمانیش و به دلیش نارهزایی له کردهوهی خراب دهرببرین. به لام پیویسته له بیرمان نهچیت که (سهرکهوتن بهسهر مروقه مهدهنییه پیشکهوتووهکاندا به قهناعهت دهبیت، نهك به زور)(۱۱).

⁽١) سعيد النورسي، صيقل الإسلام: ٥٢٧ .

للیمنمکانی تمبلیغ کم روو لم خوای یاك و بیْگمرد و، لم بمدیی هیْنراوان دمکمن

نهرکی فهرماندان به چاکه و دوورهپهریزیی له خراپه یان له ریخی خوادا جینه جی ده کریت، یان به پنی نه و شهریعه تهی که خوا ناردوویه تی بی به جی هینانی حه ق و راستیی له نیزان خه لکدا، جینه جی ده کریت. به راستیی لیپرسراویتیی تهبلیغ و نیرشاد نهرکی سهرشانی ههموو که سیک له سهری که سیکه لهبهرده م پهروهردگاریدا. بی ههموو که سیک لهسهری پیویسته بروای وه ها بی که نهم فهرمانبهرییه خراوه ته نهستی نه و بیون ههولده دا بی به جینهینانی نوین وه هاش بی به جینهینانی نه ههول بدات، به تایبه تکه نهم فهرمانبهرییه، فهرماندان به چاکه و رینگری له خراپه، به داوه پشتگوی خراوه که خراپکاریهکان ههموو شوینیکیان داگیر کردووه. نهم نهرکه مهزنه گرنگییه کی همور شوینیکیان داگیر کردووه. نهم نهرکه مهزنه شام نهرکه نهرکه نهرکه مهزنه شام نهرکه نهرکه نهرکه داری باس کردنی نوین و زه کات و حه بابیت. به تایبه تاله سهرده مه تاریکانه دا که رهوا به خراپکاریهکان نهدریت تایبه تاله سهرده مه تاریکانه دا که رهوا به خراپکاریهکان نهدریت و به چاکهکارییه کان قهده غه ده کریتن. جا لهم حاله ته دا نومه ته هم همهموی لیپرسراو ده بیت.

لهم روزژه شماندا پینازانم ئهرکیکی تر ههبی که لهم ئهرکه مهزنتر بین. لهبهر ئهوه بروام وههایه که ههر کهسی ژیانی بو خزمهتی ئهم

ئهرکه نهزر کردبی، ئهوا به کو مهکیی خوا، دنیاش و قیامهتیشی ئاوهدان دهبن، کهواته ههموو کهسیک ناچاره ئهم ئهرکهی که خراوه تهستوی به ئهنجام بگهیهنی، سا ئیتر به تیگهیاندن بی، یان به نووسین، یان به کتیب دانان. جا به ههر رییه بووه با ئهنجامی بدات، به لام لهسهری پیویسته بو رهزامهندیی خوا ئهنجامی بدات، دوور له مهبهستی سیاسیی. دیاریشه کاریگهریی و بهردهوامیی ئهم کاره به پیی رییژه ی ئهو ئیخلاصه یه که وا له کارهکهدا و، ئهوهنده ی خو بهرز گرتنیشیهتی له مهبهسته سیاسییهکان، ئیتر ناگونجی ئهم کاره به موز و بلنده به بی ئیخلاصه وه له قیامه تدا کاره که دهبیته وه مایهی ئاکام به هوی نهبوونی ئیخلاصه وه له قیامه تدا کاره که دهبیته وه مایهی ئاکام به هی نهبوونی ئیخلاصه وه له قیامه تدا کاره که دهبیته وه مایه که نهدماندان به حاکه و ریگریکردن له خرایه ئهنجام ده دات، له سهری پیویسته به به چاکه و ریگریکردن له خرایه ئهنجام ده دات، له سهری پیویسته به به چاکه و ریگریکردن له خرایه ئهنجام ده دات، له سهری پیویسته به بی ناوه رو کی ئهم فهرمود ده به نجامی بدات:

(مَن قاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ العُلْيا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللهِ عَزَّوَجَلَّ)(١).

واته: پێویسته هه موو جیهادێك که له پێناوی خوادا بکرێت بۆ بهرزکردنهوهی فهرمایشتی خوا بێت و، هیچ شتێکی تر تێکهڵی نهبێت. ئیتر سا ئهو که سه که ئهو ئهرکه ئهنجام دهدات خانوویهك، یان قوتابخانهیهك، یان شوێنێکی خهوتنی قوتابییان، یان ههر دامهزراوهیهکی تر که بارودۆخی ئهو حالهتانه له ئایندهدا به پێویستی بگێړێ، دروست بکات. جا مهبهستی بنهرهتیی ههر ههموو ئهمه پێویسته له ئاستێکدا بینت که شایانی بهجێهنانی نهم ئهرکه پیروزه بێت.

⁽۱) البخاري، العلم: ٤٥، الجهاد والسير: ١٥، مسلم، الأماره: ١٤٩ ـ ١٥١، الترمذي، فضائل الجهاد: ١٦٦ .

دروستکردنی دامهزراوهیه و بهدیهینانی یه کهیه کی بانگهوازیی، ده بی بوشایی گیانیی گهنجه کان پر بکاته وه و، بینای مهعنه وییشیان بگیریته وه بو پیناسه بنه ره تییه کهی و روونییه ره سهنه کهی، تا نه هیل کی ئیلحاد و ناژاوه و تو قاندن بینه ژووره و ه لهناو ریزه کانماندا بلاوه بکهن جا هه موو هه لمه تیک له و هه لمه تانه ی که نومه ت له پیناوی خوادا پیی رائه په ریت، له راستییدا تیک شکاندنی هیزی مولحیدان و ناژاوه چییان و، وردو خاش کردنی مه به ست و نیازیانه. که واته نه و هه لمه ته تاکه چاره سه ره بو په رچ دانه وه یان له بواری فیکر و زانست و چالاکییدا، به گره بو لابردنیان به یه کجاریی، به کومه کیی خوا.

جا با بۆ ئەوەش ئاگادار بىن كە: ئەگەر ئىمە ئەو بۆشايىيە پر نەكەينەوە و، بانگى حەق بە دەنگى بەرز نەدەيىن بە گوينى ئىلحاد و تۆقاندن و ئاۋاوەدا و، پىيان نەلئىيىن: ئەم رىيە داخراوە و، ناتوانىن لىيەوە تىببەرن، ئەوا ھىچ مانايەك بۆ ئەو جىھادە نامىنىئىتەوە، كە باپىرانمان بۆ بەرپەرچ دانەوەى رووس و يۆنان و فەرەنسىيەكان و ئىنگلىز و ھاووىنىديان لە دەستەكانى خاچ پەرستان لەسەر سنوورى ولاتەكەمان ئەنجامياندا. ئەوان سنگيان كردبووە نىشانە بۆ گوللە و گوللەتۆپ و حەربەى دورمنان و، سەدان ھەزار شەھىديان پىشكەش كرد. واتە ھىچ مانايەك بۆ ئەو قوربانىيە مەعنەوييانە نامىنىتەوە. بەلام مىن ئەمە دەربارەى سەرەنجامى ئىمە خۆمان دەلىم، ئەگىنا خواى پاك و بىنگەرد و بەدەسەلات بە چاكە پاداشتى ئەوان دەداتەوە و، مسقالە و بىنگەرد و بەدەسەلات بە چاكە پاداشتى ئەوان دەداتەوە و، مسقالە زەرەيەك لە كردەوەكانيان نافەوتىنىنى.

به لُّی، ئه گهر ئیّمه دهروازه کانی رهوشته خرایه کان و بیره رووخیّنه ره کان و فهسادی لهو شیّوهیه بخهینه سهر پشت، نهوا جیهاد و قوربانییدانی باپیرانمان چ مانایه کی دهبیّت؟ ئایا ئهم ههلس و کهوتهمان ئهوه

ناگهیمنی که ئیمه خویننی ئهو شههیده پیاوچاکانهمان به فیرو له دهست داوه ؟

⁽۱) چیایه که له نزیك شاری نهرزرووم .

⁽۲) نهنه خاترون: هینمای پالهوانیتیی نافرهتی تورکییه، که نهوهبوو به نازایه تییه که و نهوهبوو به نازایه تییه که موزنه وه له گهل سوپای عوسمانییدا و، له جه نگی پرووسدا، که به جه نگی سالمی ۱۲۹۳ ک (واته سالمی ۱۸۷۱ ز، نهو ساله ی که سولتان عهبدولحه میدی دووههم په حمه تی خوای لی بی بووه خهلیفه ی موسلمانان) به ناوبانگه، به رگریی کردووه، له شاری نه رزرووم له دایك بووه و له (۱۹۵۰/۵/۲۲) ز، له تهمه نی ۹۸ سالییدا کوچی دوایی کردووه و، له قهبرستانی شههیدان له عهزیزیه نیژراوه.

⁽۳) یه کیکه لهوانه ی که له جهنگی ئازادییدا دمست پیشیی کردووه، چونکه یه کهم کهسیک بوو که له (۱۳ / ۱۰ / ۱۹۹۹ز) دا گولله ی نا بهو کهسهوه که بهرگی سهربازیی فهرمنسیی له بهردا بوو و، دمست در ترفیی ئه کرده سهر حیجابی ئافرمتان .

پنی بنگانه کان نه شنلرین، قوربانیدان نکی هاوشنوه بنوینین. به لام جیاوازیی ننوان قوربانیدان و جیهادی دویننی ئهوان و، ئهوه ی ئیمه خهریکین جیاوازییه که له جوریه تیبدا. باپیرانمان له جیهاددا چه کیان بهرانبه ر به چه که کار ئه هینا، ئیتر ئه وه که و کاره بوو که ئهبوایه بیان کردایه. به لام ئه مرفق ئیمه له سهرمان پنویسته به و ریباز و پر گرامانه بهرانبه ر به دوژمنان بوهستین که ئهوان به کاری ئه هینن.

ئەمەش تاقە بيوەيترين رينگايە بۆ پاراستنى خويننى باپيرانمان لە

فهوتان و بهههدهرچوون.

کهواته، ئهی موسلمان - به پنی بارودوّخ و ریّبازی ههولٌ و خهباتی ئیستا - و له پیناوی نهش و نوماکردنی بیری ئیسلامیی و، بووژانهوهی سهرگهرمی خوایهرستییدا، لهسهرت ینویسته له تهنیشت ته کیه و زاویه کاندا دامه زراوه ی وهها بنیات بنیی که بتوانن ئهو ئەركانە جنبهجى بكەن كە لە سەردەمە يىشىنەكاندا جىبەجىيان دەكردن. ئەو كاتە تۆش ھەڭمەت ئەدەپت تا لەو دامەزراوانەدا كۆمەكىيى بەرەي تازه پیْگەیشتوو بکەیت، تا بە رۆحی ئیسلام و ھەست کردن پیی جیهانی ناوهوهی پر بکهیتهوه. جا با ئهوهش بزانریت که نهو بهرهیهی له مهعنهویات بیبهش بوو، توانای نابی هیچ کاریکی ئیجابیی بنیات نەر ئەنجام بدات. چونكە پەروەردەكردنى كەسانيڭكى خاوەن كاريگەريى و چالاکیی مهزن بهستراوه بهم هیممهتهوه و، بهم ههول و کوششهی تۆوه. جا ئەگەر تۆ بە پرۆگرامىنكى دىارىيكراو و، بە رىنبازىنكى نه خشه کیشراوی رینک و پیکهوه هه ولیکی خیرا و چابوکتدا، نهوا ده گونجی همر لهم بهرهیمی تؤدا پیاوانیک به ویننمی ئیمام رهببانی و ئيمام غهزالي و شاهي نهقشبهند و موحهممهدي فاتيح و ياووز سهليم له گهوره پیاوان و، به وینهی فارابیی و نیبن سینا و موحیهددین

ئیبن عهرهبیی و مهولانا جهلالوددینی رؤمیی له ئهستیرهی فیکر و قوطبه ئهولیاکان، ههل بکهون، کهواته هیچ شتیك ناتوانی رئ لهوه بگری که وینهی ئهو گوله بؤن خؤشانه له باخچه کانی ئیمه شدا بگهشینهوه، تهنها ئهوهنده ههیه که باخهوانه که کاری خؤی چاك بزانی و، نهوپهری ههولی خؤی بدات.

ههروهها دیویّکی تری فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه، لهوهدایه که پیّویسته به ناوی مافی هاوبهشی نیّوان خهلکییهوه بهجیّ بهیّنری و، له ههمان کاتیشدا لیّپرسراوییه که له ژیانی کوّمهلایه تییهه ههلقولاوه. جا جیّ بهجیّکردنی رهوشته ئیسلامییهکان و فیکری ئیسلامیی تا ههستیان پی بکری و، بکریّنه ژیان، ئهوه لهگهل ئهم بهشه ی لیّپرسراویی کوّمهلایه تییه. جا وه که ئهمانه، له دووتویّی ئهم لیّپرسراوییهدا، به کوّمهلایه ریّسایه ک ئه ترمیّریین، که به نیسبه ت موسلمانه وه بوّ ههلس و کهوتی روّژانه ی له بازار و له شویّنی تریشدا نال وگوری بهسهردا نایه ت، ههروه ها ئه و مافانه که پیّویسته له نیّوان دانه کانی کوّمه لله ایاریّزریّن، نهوانیش وان له دووتویّی نهم لیّپرسراوییه دا. جا با ئیستاش کاره که روون بکهینه وه:

له بواری بازرگانیی و ئابوورییدا، ئیسلام خاوهنی رهوشتی تایبهتیی خوّیهتی. موسلمانیش ناچاره له چوارچیّوهی ئهم رهوشتانه ازیانی بازرگانیی و ئابووریی خوّی دابمهزریّنیّ. ئیتر نه توانای ههیه موعامه له به ریبا بکات، نه شت بشاریّته وه، نه ده ست بداته سه و داکردنه بازرگانییه حه رامه کان. که واته ناچاره له ده رهوه ی سنووری هه موو شتیکی بیّره و شتیکی بیّره و کوّمه لهیه کی دیارییکراو و، له ناوبردنی چینی ناوه راست و، له سه ریشی پیّویسته دیارییکراو و، له ناوبردنی چینی ناوه راست و، له سه ریشی پیّویسته له همو و سه و داکردنی کی بازرگانیی خوّیدا بایه خوید به دادیه روه ریی

و هاوسه نگیی بدات. به مه هه ر شتیک له ده ره وه ی نه و شتانه دا بیت که نیسلام وه ری ده گریت، ری نادری موسلمان به کاری بهینی. هه روه ها له سه ری پیویسته هه ولبدا ژیانی بازرگانیی خوی دامه زراو و گوزه راو بیت، بگره ناچاره نه و هه وله بدات. ناوه ها، فه رماندان به چاکه و دووره په ریزیی کردن له خرا په نه م لایه نه شی هه یه.

بهمه موسلمان پشتی ریباکاریی و ئیحتیکار و بازاری رهش و کاره خرابه بازرگانییهکانی تریش ئهشکینی، به راده یه که ههر شتی دین قهده غهی کردبی کهش و ههوایه کی وههای دهست نه کهوی لهو کو مه لگهیه دا نه ش و نوما بکات.

به لنی ئیسلامیش - وه هه مر رژیمیکی تر - له ههموو بواره کانی ژیان دا یاسا و بنچینه ی خوی ههیه: له بازرگانیی، له خیزان، له پهیوه ندیی کومه لایه تیبدا. هتد. بو نموونه: له خیزاندا ئیسلام نیکاح کردن به مهرج ده گریت و، به هویهوه مروّث زیاد ده کات. ئیتر لهو دهوروبه ره دا که ئیسلامی تیدا ئه ژبی جینی زینا و داوین پیسیی نابیته وه، چونکه ئه و دوانه له و نه خو شییه پرمه ترسیانه ن که قه واره ی کومه لگه ئه رووخینن، که چی ئیسلام به ربه رچی ههموو ئه و شتانه ده داته وه که ههولی رووخاندنی ژبانی کومه لگه ده ده ن.

لهناو خیزانیشدا، نهو پهیوهندییانهی که نهندامانی خیزان پهیوهست ده کهن: پهیوهندیی نیوان باوك و دایك و منداله کان، به سنووری یاسا و بنچینه کانی ئیسلام دیاریی کراون. له ههمان کاتدا ئیسلام له پاریز گاریی کردنی خیزان و هیلانه که یدا ورده کاریی زوری کردووه. لهبهر نهوه ههر بیر و بو چوونیک ههولی تیک دانی هیلانهی خیزان بدات ئیسلام بهرپهرچی ده دا تهوه. دیاره نهم بایه خیدانه ش مهرجینکی بنچینهییه بو بهرپهرچی ده واره خیزان و، بهرگرتن لهوه که وه چه و بهره نه فهوتی.

جا ئيماندار - وهك ليرهدا دهبينري ـ كاتيك كه له لايهكهوه ههولي ئهوه د اله ژیانی تایبه تیی خوّی و له ژیانی نهو کهسانه ی دهوروبه ریدا فهرمانه کانی ئیسلام جی بهجی بکات، له لایه کی تریشهوه ههوللی ئەوە دەدا كە لە ژيانى تايبەتىي خۆى و لە ژيانى كۆمەلگەش ئەو شتانه دوور بخاتهوه که ئیسلام قهدهغه و حهرامیان دهکات. ئهمهش ر نگایه کی تری فهرماندان به چاکه و دوورهیه رنزییکردن له خرایهیه. كمواته ئيماندار - له نيران ئهم ريبازه جياوازانهدا - له كاتيك دا كه هدرچیی ئەركى سەرشانى هەيە جێبهجێی دەكات تا ژیانی به كردەوەی چاك برازينيتموه، له ههمان كات دا همول دهدا ئهو كۆمملگهيهش که تیایدا ئهژیی پییان برازینیتهوه. ئیتر ئهو کاته ده گونجی باس له مروّقی به ریز بکری، به واتای ئهو مروّقه کامله و کو مهلکه به پزنهی که له و مروقه به پزانه و توممه ته به پزن پنك هاتووه. قۆناغیکی تریش، ئەو دنیا بەریزهی كه لەو كۆمەلگه و ئوممەتانه پیّك دیّت و ئەچنریّت و، بەو جۆرە. جیهان چاوەروانى ئەو مەخمەللە نه خشينراوهي دنيايه که ئيماندار ئهيچني. جا بيناکردني ئهو جوّره دنیایه پابهنده به کارکردنهوه، به فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه. تاکهکانی ئهم جۆره دنیایهش که ئیمه پیمان خوشه بنیاتی بنیّین و، به تهماین بیبینین، ههریهکهیان کوٚششی نهوه دهکات که کەڭك بە كەسانى تر بگەيەنى و، ئەو ئوممەتەش كە ئەوان پېكى دېنىن هەول دەدا دنیا بۆ خۆپشى و بۆ ئوممەتەكانى تریش بكاتە بەھەشتى ناز و نیعمهت. جا لهم جۆره دنیایهدا کاری بنچینهیی بریتییه له پیشبرکی له ر هوشته بهرزه کاندا. نهو کو مهلکه و جیهانهش که ر هوشته بهرزهکان تیایا پیشبرکی دهکهن، ئهوا له بریی ((من)) ((ئیمه)) ی تیدا زال دمبی، ئیتر ئهو خوپهرستییهی که شاعیر دهری نهبری

له راستییدا همموو ئهم قسانهی که کران له فیکری ئیسلامیی همره پیروزدا همان، ئهو فیکرهی که بینای روزحییمان دائهمهزریننی. کاتیکیش که خه لکیی لهم رژیمه تی نه گا و کار ده کاته سهر روزحیان، ئهوا جیهانی رهوشت بهرزیی به ریژهی ییژیانیان دیته بوون.

مهرجی بنه پرهتییش لهمه دا نهمه یه: پیویسته ههموو دنیا ده رك بهم نه نه نه بكات و، لین تی بگات و، له واقیع دا بیبینی. نهمه به فهرماندان به چاكه و پیگریكردن له خرایه دیته دیی و، نیستاش نهم فهرماندان به جه نه به نامه ی تاك و خیزان و كو مه لگه دا چاوه پوانی نه و دهسته پیروزانه یه كه بوی دریژ ده بن.

تەبلىغ و پەيوەندىي نيـوان تــاك و كۆمەلگە

له فهرموودهی شهریفیدا ینغهمبهری بهریز (صلی الله علیه وسلم) ده فعرموي: (المُسلِمُ مَن سَلِمَ الْمُسلِمُونَ مِن لِسَانِهِ وَيَدِهِ). (١) ده فعرموي: موسلمان ئه و کهسهیه که موسلمانان له زمان و دهستی سهلامه ت بن. لهم فهرمووده شهریفه تی ئهگهین که: ناگونجی موسلمان سووکایهتیی به سامان یان نامووس یان شهره ف یان ریزی هیچ مرؤفیک بکات. ههروهها بؤی نیه هیچ شتیک دهست کاریی بکات که ئهوه بگهیهنی دەستېردنېي بۆ ژياني ھەر مرۆڤێك. جا ئەگەر ميرد بە تەنيا مافی ئەوەى ھەبى دەست بۆ ھەرشتىكى ئافرەت بەرى كە لە دیندا به (محارم) ژمیردرابی، نایا به بیردا دیّت که له غهیری نهو میرده کهسیکی تر پهیوهندیی له گهل ئهو ئافرهتهدا ببهستی ؟ پاشان سوور انه وهی ئافره به رووتیی و به ده رکهوتنی قهده غه کراوه کان (محارم) ی تاوانیکه تایبهته تهنها به خویهوه، به لام نهو رووتییهی رِیٰ به پیاویٚکی بیٰگانه نادا سهیری بکات. جا ئهگهر موسلّمان بهم پله پړ همست و ورده کارييه وه سه رنجي ئهم مهسه لهيه بگرێ، ئايا ده گونجی کاری لهو دیوی ئهو نهزهرکردنه حدرامهوه ئهنجام بدا که

⁽١) البخاري، الإيمان : ٤ - ٥، مسلم، الإيمان : ٦٥، أبوداود، الجهاد : ٢ .

دین به یهکنی له گوناهه گهورهکانی ئهژمیزی؟ بینگومان رووداوی تاك تاك له ههموو كۆمهلگهیهك دا روو دهدهن، بهلام مهسهلهكه لیرهدا پهیوهندیی به ئهنقهست و رۆچوونهوه ههیه.

جۆرە گەنجیّکم ناسین کە ئەگەر لە بازاردا لە كاتى گەرانیان بۆ کاری پیویست چاویان به حهرامیک دا بخشاندایه، بن که ففارهتی نهو تاوانهیان و خو گهیاندنه دهرگای تهوبه و پهشیمانیی، روزژانهکهی خۆيان دەكردە سەدەقە و دەيان بەخشىيى. لە راستىيش دا دەبىي ھەموو موسلمانیک به ویندی ئهم رهوشتانه خوی برازینیتهوه. چونکه موسلمان ئەو كەسەيە كە موسلمانان لىنى دلنيا بن و، مەترسىيان لیّی نمبیّ. بملّی موسلّمان ناتوانیّ همتا دهست بوّ یمك پارووی غمیری خوی بهریّت و، له بیری نموهشدا نیه، بگره به دلیشیا نایهت که له یهك غرامی پر به پری زهویی و زیری غهیری خۆى كەڭك وەربگرى. چونكە موسلمان مرۆڤى ئەمان و متمانەيە. دیاره کۆمەلگەی ئیسلامییش لەو جۆره مرۆڤانە جەم بووه و، هیچ كەسىش بۆى نىه لەو جۆرە كۆمەلگەيە ترسى ھەبىي. فەرمووده شەرىفەكەى سەرەوەش بە تېگەيشتنى پېچەوانە ئاماۋە دەكات كە: كافر ئەو كەسەيە كە خەڭكىي لە زمان و دەستى سەلامەت نەبن. بەڭى لەم سەردەمەدا مرۆۋايەتىيى حەقيەتى ئەگەر لە ھەموو مرۆۋىك که هملگری ئیلحاد بیت بترسیت و دلهراوکهی همبیت، همر چونیک بووه، چونکه هیچ مولحیدیک هدستی ئهمان و دلنیایی بهلاوه نیه. ئايا رووداوه کاني ميروو شاهيديکي زيندوو نين لهسهر نهوه؟ بهلام ئيسلام شوين كهوتووهكانى خؤى لهسهر رهوشت بهرزيى پهروهرده ده کات، به جورین ککه له بینای روّح و هه نس و کهوتیاندا له که سانی تر جیاواز بن و، پیویستیشه که وهها بن، چونکه ئهو کو مهلگهیهی که به و مانایه که نهم نهرکه پنویسته یه که مجار له ناستی تاکه کان دا جی به جی بکری، پاشان له ناستی کو مه لُگه دا و، پاشانیش له ناستی ده وله تدا. دیاره کو مه لُگه ی نوورانییش له تاکه تاکه ی نوورانیی پیک دینت. جا نهم جوره پیک هاته یه وه نه بی ته نها تاکه تاکه ی مروف بو لای خوی رابکیشی، به لکو کو مه ل و گه لانی تریش پیکه وه با به کیشیت، له وانه شه روونترین نموونه بو نهم حه قیقه ته هه مه کییه موسلمان بوونی نه جاشیی بیت:

نه جاشیی پادشای حه به شه، ئه وه بوو کو مه لیّن له موسلّمانان په نایان پی برد و ئه ویش پاراستنی. ئیتر به سه رنج گرتنی و ته و ره فتاریان روّژ له دوای روّژ و، ئه و نووره ی که له ناو چاوانیانه وه ئه دره و شایه وه سهر ریّژ کردنی ئیمان له سنگیانه وه هه ستی کرد به ره و حه قیقه ت ریّیان گرتو ته به ر. بویه خیّرا ته سلیمی پینه مبه ری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم). جا سه ره رای ئه وه که ئه مه یه کیّکه له به رهه مانی فه رماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه له کو شکی نه جاشیدا، هه روه ها سه ره نجامی جیّبه جیّکردنی هه رچیی ئه و و تانه یه، یه که مجار به سه ر خوّیاندا، که ده گونجی بیاندا به گویّی نه جاشیدا. یان به به سه ر خوّیاندا، که ده گونجی بیاندا به گویّی نه جاشیدا. یان به

دهربرینیکی تر: ئهوهندهی که نهجاشیی دلّی به وتهکانیان خوّش بوو، ئهوهندهش دلّی بهو رهوشته بهرزانه خوّش بوو که رهفتار و حالّهته روّحییهکانیان دهریان ئهخست.

ئه و نامه یه ی که نه جاشیی بو پیغه مبه ری به پیزی (صلی الله علیه وسلم) نارد پری بوو له ئه ده بینکی پوخت . ئه وه بوو نامه که ی به م شیوه ده ست پی کرد: ((بو موحه مه دی پیغه مبه ری خوا، له نه جاشییه وه)). ناوی پیغه مبه ری خسته پیش ناوی خویه وه. واته رازیی بوونی به گه وره یی ئه و، سه ره رای ئه و وشانه ی ریز و ئیحتیرام که له ناوه ندی نامه که دا ها تبوون و، چون شه پوله کانی ئیمان له ناکاو دا له رو حیدا شه پولیان ده دا. هم موو ئه مانه وا ده که ن که و نامه یه شایان بی چه ندین جار بخون نر نته وه ..

چەند وتەيەكى مەزنە كە دەڭيت: (شاھيدىى ئەدەم كە تۆ پيغەمبەرى خوايت. منيش تەنها خۆم شك ئەبەم، ئەگەر بتەوى بيىمە خزمەتت، ديم. ئەى پيغەمبەرى خوا! من شاھيدىى ئەدەم كە ھەرچىيى ئەفەرموويت راستە)(1). رۆژيكى تريش بەوپەرى داخ و خەفەتەوە دەڭيت: (شاھيدىى ئەدەم كە ئەو پيغەمبەرى خوايە (صلى الله عليه وسلم) و، ئەو پيغەمبەرەيشە كە عيساى كورى مەريەم مىردەى ھاتنى داوە و، لەبەر ئەو كاروبارەش نەبوايە كە بە دەستمەوەيە خۆم ئەھاتمە خزمەتى، ھەتا سۆلەكانى بۆ ھەڭ بىگرى .(1))

ئهوهی که پالی به نهجاشییهوه نا بهرهو ئهم حالهته، ژیانی موسلمانانهی ئهو دهسته ههلبژیرراوهی هاوهله بهریزهکان و، ئهو وته پاك و پوختانه

⁽١) إبن كثير، البداية والنهاية: ٣ / ١٠٥.

 ⁽۲) أبوداود، الجنائز: ۵٦، سعيد بن منصور، السنن: ۲ / ۲۲۸، المسند:
 ۱ / ٤٦١، الحاكم، المستدرك: ۲ / ۳۳۸.

بوون که به دەمیاندا ئههاتن. ئهوانهی که رووداوه که ئه گیرنهوه بهم شیرهیه ریوایه تی ده کهن: له مه ککهدا جی به موسلمانه کان لیش بوو. هیچ موسلمانیک له ژیان و سامان و شهره ف و نامووسی خوی بیخهم نهبوو. ئا لهو کاته دا ری به کوچ کردن بو حهبه شه درا و، کومه لیک له موسلمانان کوچیان بو نهوی کرد و، زیاتر لهوه ی که چاوه روان ئه کرا لهوی به وینه ی میوانیکی به ریز و خوشه ویست پیشوازییان لی کرا. به لام موشریکه کانی مه ککه بریاریان دابوو که تهنگ به موسلمانان هه ل چنن. له نیوان خویاندا راویژیان کرد و، نوینه ریکیان به سهرو کایه تیی زورزانی سیاسیی، عهمری کوری عاص - که لهوه و دوا خوا لیمی رازیی بی بووه یه کی له گهوره هاوه لان - نارد بو حهبه شه و، همولیاندا نه جاشیی له موسلمانه کان هه ل بنین تا له پاراستنیان دهست هه ولیاندا نه جاشیی له موسلمانه کان بی هیوا ده کهن.

نهجاشیی به وردیی گویّی له نویّنهرانی قورهیش راگرت، تا لهم کوّششهیاندا چیی درو و دهلهسهیان بهلاوه بوو بوّ کارکردنه سهر ههستی نهجاشیی همموویان هه لَریّرا. به لام نهجاشیی نموونه ی جوامیّریی بوو، بوّیه به تهنها تاوانبار کردنیّکی هیچ و پووچ پهناههنده کانی دهرنه کردن و، ئهم بیره ی خوّیشی بوّ ئهو نویّنه رانه ی که له لایهن قورهیشهوه هاتبون روون کردهوه و، به روونیی دهری بریی که ههتا گوی لهوانیش نه گری هیچ حوکمیّك دهرناکات. به پیّی که همتا گوی لهوانیش نه گری هیچ حوکمیّك دهرناکات. به پیّی کوری ئهبوطالیب یش خوا لیّی رازیی بیّ، که له ماقوولانی قورهیش و ئاموّزای پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) و برا گهوره ی عهلیی سهردارمان بوو خوا لیّی رازیی بیّ، سهروّکیان بوو و، موسلمانان شهراردبوو تا به ناوی ئهوانه وه قسه بکات، چونکه موسلمانان

یه ک ریز و یه کهیه کی یه کگرتوو بوون، ههروه ک ههموویان یه ک قهواره بن. به راستیی نهم پهیوه ندییه پته وهی نیوانیان سهرنج راکیش بوو. ههر که سی بچوایه ته ژووره وه ده بوا بی ریزنان له پادشا سه جدهی بی ببردایه و، نه مه ش به یه کی له بنچینه کانی ریزلینانی پادشا نه ژمیررا، به لام موسلمانه کان سه جدهیان بی نهبرد، چونکه نابیت موسلمان سه جده بی بی غهیری خوا جل جلاله ببات. نوینه ره کانی موشریکان به م کاره ی موسلمانه کان زور شادمان بوون، چونکه وه ها بیریان کرده وه که نه جاشیی لییان تووره ده بیت و له دیوان ده ریان ده کات. به لام نه جاشیی امم روز بوو. خیز گه نه وانه ی له مرز بوو. خیز گه نه وانه ی له مرز بوو. خیز گه نه وانه که بوونایه که چوارده سه ده که نه که نه و دیموکراتییه بوونایه که چوارده سه ده له مه و پیش نه و پادشا حه به شییه جیبه جی کرد و پیی ژیا، نیتر نه و کاته نه وه ی به مان لافیان بی لی ده دا شتیک کرد و پیی ژیا، نیتر نه و کاته نه وه ی نه مان لافیان بی لیخ ده دا شتیک له راستیی تیدا نه بوو.

نهجاشیی هدندی پرسیاری ئاراستدی موسلمانه کان کرد و، جهعفهریش خوا لیّی رازیی بی وهلامی دایدوه:

(نهی پادشا! ئیمه قهومیکی نه فام بووین. بتمان نه پهرست و، مردارهوه بوومان نه خوارد، داوین پیسییمان ده کرد و، په حم برپیمان ده کرد و، له گه ل دراوسیدا خراب بووین و، به هیزمان لاوازمانی نه خوارد. نه مه حالی نیمه بوو همتا خوای گهوره له ناو خو ماندا پیغه مبه ریکی بو ناردین که پشت و نهسه بی نه ناسین و، ناگاداری پاستگویی و، دهست پاکیی و، پاك داوینیی نهوین. نهویش نیمه ی بو لای خوا بانگکرد تا به تاك و ته نیانین که به خو مان و باو باپیرانمانه و ده مان پهرستنی نه و بتانه به پنین که به خو مان و باو باپیرانمانه و ده مان پهرستن. فه رمانی به سهرماندادا که پاستگویین و، نه مانه تا به بیاریزین و، سیله ی په حم به جی به پینین و، بو

دراوسی چاك بین و، له شتى حدرام و خوين رشتن دەست كۆتا بين. له داویّن پیسیی و، وتنی ناههق و، خواردنی مالٌ و سامانی ههتیو و، بوختان کردن بۆ ئافرەتىي پاك داوێن رێگرى لىێ کردين. فەرمانى بهسهرماندادا که خوا به تاك و تهنيا بيهرستين و، هيچ شتيك نهكهينه هاوهلِّي و، نويِّرٌ جيِّبهجين بكهين و زهكات بدهين. (ههموو فهرمانهكاني ئيسلامي بق ههلَّدا) ئينمهش تهصديقمان كرد و، ئيمانمان يي هينا و، بۆ گويزايەلىيى ئەوەي كې لەلايەن خواوە ھينابووي شوينىي كەوتين. خوامان به تاك و تهنيا و بنشهريك يهرست و، ههرچيي كه لهسهرماني حەرام كردبوو حەراممان كرد و، ھەرچىشى حەلال كرد بوو حەلالمان كرد. بق ئەمە خزمەكانمان ھەڭمەتيان دايە سەرمان. سزا و ئازاريان داین. همولیاندا له دینه که مان وهرمان بگیرنه وه بو سهر بت پهرستیی، تا ئەو شتە پىسانەي كە لەوەو بەر بە لامانەوە حەلال بوون بە حەلاليان بزانين. جا که زۆريان بۆمان هينا و، ستەميان ليمان کرد و، تەنگيان پيمان ههلچني و، بوونه كۆسپ بۆ جى بەجى كردنى دىنەكەمان، هاتووین بۆ ولاتى بەرپزتان و، لەناو ھەموانا تۆمان ھەلبۋاردووه و، حهزمان له پهنای تو بووه و، هیواشمان وا بووه که له پهنای ئیوهدا ستهممان لي نهكري، يادشا!!)(١١).

پاشان جهعفهر لهسهر قسه کانی خوّی به رده وام بوو و، نه جاشییش به وردیی گونی بو گرتبوو. ده رباره ی عیسای سه ردارمان سه لامی خوای لی بی پرسیاری لی کرد، خوای لی بی پرسیاری لی کرد، جهعفه ریش خوا لیّی رازیی بی به خشووعه وه سووره تی (مریم) ی

⁽۱) المسند : ۱ / ۲۰۱ - ۲۰۲، سيرة إبن هشام : ۱ / ۳۵۸ - ۳۹۲، إبن كثير، البداية : ۳ / ۱۸۸، أبو نعيم، الدلائل : ۱ / ۲۶۳ - ۲۰۳، البيهقى، دلائل : ۲ / ۳۰۱ ـ ۳۰۳ .

بق خویند و، نهجاشیی خقی پی نه گیرا و دهستی دایه گریان. (نهجاشیی دهستیدا به زهوییدا و چیلکهیه کی هه لگرت و، پاشان وتی: عیسای کوری مهریه میش نهوه ندهی نهم چیلکهیه لهوه ی که تق باست کرد لای نه داوه)(۱). به لین، به قه تعیی جیاوازیی نیه، چونکه نه و وه حییه ی که دابه زیوه ته سهر هه ر هه موو پینه مهران له یه سه رچاوه وه هاتووه..

نه جاشیی موشریکه کانی به خوّیان و ئه و دیارییانه وه که هیّنابوویان بوّی گیّرایه وه و دهری بریی که موسلمانه کان ده پاریزی، چونکه به چاوی خوّی تیشکیّکی مهزنی رهوشت به رزیی دیی بوو که له موسلمانه کاندا ئه دره و شایه وه، هه رچه نده ماوه ی به یه ک گهیشتنیان که م بوو. ئه مه ش بوّ ئه و به س بوو تا ئیسلام به دین بوّ خوّی هه لبرژیری.

جا ئهگهر بگهرینیه وه سهر باسه که مان، دهبینین که نهم نهرکه پیروزه بلنده نهگهر له ژیانی تاکه که سدا جی به جی نه کری، نه وا چاوه روان کردنی پهیدابوونی کو مهلگهیه کی ره وشت به رز له نه ندیشه به ولاوه هیچی تر نیه. نه مهش به بونه ی پهیوه ندیی پته وی نیوان تاك و کو مهلگه وه، چونکه کو مهلگه له تاکه کان پیك ها تووه. له به ره وشته کو مهلگه ی ره وشت به رز نه وه یه که تاکه کانی خویان به ره وشته به رزه کان رازاند بیته وه. له لایه کی تره وه، هه روه ك تاکه کانی کو مهل ناچارن پاریزگاریی له و ره وشته به رزانه بکه ن که به ده ستیان هیناون، وه هاش کو مهلگه کان ناچارن پاریزگاریی له و ره وشته به رزانه بکه ن که له و و پیش به ده ستیان هیناون، که له وه و پیش به ده ستیان هیناون، که له وه و پیش به ده ستیان هیناون، که ده وه وه که نه ده به ده به ده به ده به ده به که که که ده و و پیش به ده ستیان هیناون، هه دو وه باسمان کو د نه و ره و شته به رزانه یک که مروث به ده ستیان نه هینی نه زه دایی

⁽۱) هدمان سدرچاوهی پیشوو .

نین، ههروه که که که دونه که نین به لکو که که به دهست هینراوه، به مانه وهی نه و مهرجانه که به هویانه وه وه به دهست هینراوه، به مانه وهی نه و مهرجانه ی که به هویانه وه وه وه به دهست مانه وه ینویسته به رده وام بیت. نیتر جگه له پیغه مبه ران سه لامیان لیخ بیخ هیچ که س زامنیی پیخ نه دراوه. نه وانیش نه و زامنیه یان وه کرینه کی پیشکه شکراو پیخ دراوه به بونه ی نهو سه رکه و تنه و که به دهستی نه هینن له کاتی جیها دکردنیان دا، به ویستی خویان، بو دهست خیان بوده مستنی په ووشت به رزیی، چونکه خوای پاك و بینگه رد به عیلمی نه زهلیی خوی زانیویه نه وان له ناینده دا به چ پلهیه که نه گهن، نیتر پیشه کیی به پیشکه شیی خوایی خه لاتی کردوون. له به رئه مه نه مهری به پیشکه شیی خوایی خه لاتی کردوون. له به رئه مه ناچاره پاریز گاریی له و پایه و پایه یه بایات که به دهستی هیناوه، ناچاره پاریز گاریی له و پایه و پایه یه بایات که به دهستی هیناوه، نه گینا به هه میشه یی سه ره نجامی تیاچوون و تیک شکان ده بیت.

ئهو ئهنجامهش که لهم باس گۆرىنەدا دەستمان دەكەرىخت ئەمەيە:
ئەو رەوشتە بەرزانەى كە فەرماندان بە چاكە دەستى تاكىش و
كۆمەلگەيشىان ئەخات، ھەروەھا بە فەرماندان بە چاكە بەردەوام
دەبىن و پارىزگارىيان لى دەكرىخت و، بە پىچەوانەشەوە بەرە بەرە تىك
شكان و پاشەكشى دەست پى دەكەن ھەتا كۆتايى بەو كۆمەلگە
كەمتەرخەمىيكەرە دىنت. جا بى نەگەيشتن بەو ئەنجامە، دەبى ھىزى
مەعنەويى كلپەى پى بسەنرى و، وەھاى لى بكرى لە زىندوويەتىيەكى
بەردەوامدا بىت. ئەمەش دىسان بە فەرماندان بە چاكە و رىگرىكردن
لە خراپە دەست ئەخرىت. بەو مانايە كە ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە
رىان بى تاكىش و بى كۆمەلگەيش و، لە ھەمان كاتدا مەرجىكە بى

پیّغهمبهران (صلی الله علیه وسلم) له کاتی وهرگرتنی بهیعهتی چهند کهسیّکدا فهرماندان به چاکهی به مهرج داناوه.

بۆ نموونه بەيعەتى لە جەريرى كورى عەبدوللاى بوجەليى خوا لنيي رازيي بي لهسهر ئهو مهرجه وهرگرت. ئهم هاوهڵه مهزنه دهڵێت: (لهسهر بهجینهیننانی نوینژ و زهکات دان و ئاموزژگاریبی پیشکهش کردن به ههموو موسلمانیک بهیعه تمدا به یغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)(١)). ئەمەش بە روونىيى ئەوە دەگەيەنى كە: لەسەرت پىويستە ئەركى فەرماندان بە چاكە و رِيْگريكردن لە خراپە ئەنجام بدەيت.. سهرهرای ئهوهش ئهم فهرمانبهرییه پیروزه خیر و یاداشتی خواپهرستييه کاني تريش دهست مرؤف ئهخات، چونکه ئهو کهسهي که ئەركى، فەرماندان بە چاكە و دوورەپەرېزىيكردن لە خراپە ئەنجام دەدات، واته خۆى بۆ ئەم كارە مەزنە نەزر دەكات، لە كاتى ئەنجامدانى ئەو فەرمانبەرىيەدا، يەكەمجار خۆى بەو خير و چاكانە رازاندۆتەوە و، خۆپشى ئامادە كردووه تا به هەر رەوشتىكى بەرزى تريش خۆي برازینی ته وه. چونکه نهو که سه ناره حه ترین و قورس ترین کار نه نجام دەدات، كارى پېغەمبەران. بگرە مەبەستى ژيانيان. بېگومان پلە و پایهشی له ئاستنکی بهرزدا دهبنت. سهیری قورئانی پیروز بکهن چۆن ئاماژه بۆ قورسىي ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە دەكات، كاتى كە وهسیهته کهی لوقمان بۆ کورهکهی باس دهکات:

﴿ يَنْهُنَى أَقِيرِ ٱلصَّكَلُوةَ وَأَمْرُ بِٱلْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ ٱلْمُنكرِ وَٱصْبِرَ عَلَىٰ مَا اللَّهُ وَلَيْ اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلِي ﴾ (لقمان : ١٧).

⁽۱) البخاري، الإيمان: ٤٢، مسلم، الإيمان: ٩٧، الترمذي، البر والصله: ١١٧، الدارمي، البيوع: ٩.

له ئايهته پيرۆزه كه ئهوه دهرده كهوى كه لوقمانى سهردارمان يه كهمجار به بهجى هينانى نويژ ئامۆژگاريى دهكات، پاشان باسى ئهنجامدانى فهرماندان به چاكه و دووره پهريزييكردن له خراپدى بۆ دهكات، ههروهك بيهوى به كورهكهى بلنى:

کوره که م. هه رکه س نوی ر نه نجام نه دات جیها دیشی نه نجام نه داوه. جا نوی ر مه رجیکه بی وه ر گیرانی هه موو خواپه رستییه کان. له به ر نه وه له له له در بی پیویسته یم که مجار نه م به ندایه تییه تا واته نوی ر کردن، بی په روه رد گارت به جی به پنی، پاشان چه نده ی له تواناتا هه بی هه و ل بده ی نه م چاکه یه له ده ور و به ر تدا بلاو بکه یته وه و ، هه و لی قده غه کردن و ری گریکردن له خراپه ش بده ی. جا له کاتی ک دا که تی سه رگه رمی نه نجام دانی نه م کاره یت، روود او و موصیبه تی جی راوجی ر دینه ریت. تی ش هه ر له یه که م هه نگاوه وه و ، له سه ره تای ری گه وه به نارام گرتن خی تر از بنه ره وه .

له راستیدا هاتنی به لا و دابارینی موصیبه ته کان شتیکی سهیر و کوت و پر نیه به لای خاوهنی ههر بانگه وازیکه وه، به لکو کاریکی چاوه روان کراوه، چونکه هه تا ئیستا پیچه وانه کهی رووی نه داوه، له به نهم کاره له و نهرکه مه زنانه یه که ته نها پیاوی خاوهن عه زیمه ت ده توانی به رگه ی بگری و، هه ر ته نها خوای پاك و بالا ده ستیش ده توانی پاداشتی له سه ر بداته وه. جا نه و کاره مه زنانه نه نجام ده رانیان وه ها به رز ده که نه وه تا بچنه ریزی پیاوه مه زنه کانه وه لیره دا نه و به لا و موصیبه تانه ی که هه میشه به شی پیاوه مه زنه کانه دینه ریزی نه وانیش و پیوسته نه وانیش به و نارامه خوّیان برازیننه وه شیاوی پیاوه مه زنه کانه دینه و بی پیوسته نه وانیش به و نارامه خوّیان برازیننه و که شیاوی پیاوه مه زنه کانه دینه و بی پیوسته نه وانیش به و نارامه خوّیان برازیننه و که شیاوی پیاوه مه زنه کانه ..

پنغهمبهری به پنزیش (صلی الله علیه وسلم) له فه رموودهیه کی شه ریفدا گرنگیی ئهم فه رمانبه رییه مهزنه روون ده کاته وه که ده فه رموی : (خِیارُ أُمَّتِي بَینَ جُهَلائِهِم فی بَلاءٍ وَجِهادٍ) . (۱۱ ده فه رموی : پیاو چاکانی ئوممه ته که م له نیو نه فامه کانیان دا وان له به لا و جیها ددا، واته موسلمانه نه فامه کان ئازاریان ده ده ن.

هدروها فدرمووده يدكى تريش پشت گيريي ئدمه دهكات: (الْمُسلِمُ إذا كَانَ مُخالِطاً الناسَ وَيَصبِرُ على أَذاهُم خَيرٌ مِنَ الْمُسلِمِ الَّذِي لا يُخالِطُ الناسَ وَلا يَصبرُ عَلى أَذاهُم).(٢) دەفەرموى: ئەگەر موسلمان تىكەلىيى خەلك بکات و لهسهر سزا و ئازاریان ئارام بگرینت، چاکتره لهو موسلمانهی که تیٰکهلّیی خهلّک ناکات و لهسهر سزا و نازاریشیان نارام ناگریّت. بهلِّي، ئەنجام دانىي ئەركى فەرماندان بە چاكە و رێگريكردن لە خراپه له كۆمەلگەيەكى خراپى بۆگەندا، خواپەرستىيەكە لەوە چاكترە پیاو له گۆشەيەكى كەناردا دوور له كۆمەلگە كر بكا و خۆى بۆ خواپەرستىيى يەك لايى بكاتەوە. خۆ ئەگەر ئەم فەرمانبەرىيە لە خواپەرستىي كەسىيى چاكتر نەبواپە ئەوا پىغەمبەرى بەرىز (صلى اللە عليه وسلم) له مالٌ دەرنەئەچوو و، له ماللەوه خەربكى دەست خستنى (فیوضات) و نوور و تهجمللای خوایی نهبوو و، همرگیز تیکملی كەس نەئەببوو. ھەروەھا ئەگەر ئەم فەرمانبەرىيە لە ھەموو كاريكى تر چاکتر نەبوايە، بە تايبەت كەنارگرتن لە خەلكىيى، بە ﴿ يَتَأَيُّهَاٱلْمُدَّثِّرُ (١٠) قُرَّ فَأَنذِرُ (١٠) ﴾ (المدثر: ١-٢) فهرمايشتي له گهلدا نهئه كرا.. دین ههمووی ئامور گارییه. دین فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له

⁽١) الديلمي، الفردوس: ٢ / ١٧٤ .

⁽٢) الترمذي، القيامة: ٥٥، إبن ماجة، الفتن: ٢٣، المسند: ٢ / ٤٣.

خراپهیه. پیخهمبهری به پیزیش (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه: (الدین النصیحة). فه رموویه: دین ئاموز گارییه، وتمان: بو کی؟ فه رمووی:

(للهِ وَلِكِتَابِهِ ولِرَسُولِهِ وَلأَؤَةِ الْمُسلِمِينَ وَعَامَّتِهِم) .(١) فهرمووى: بق خوا و، قورئان و، موسلمانان به گشتيي..

به پنی ئهمه، ئیماندار بهبی وهستان خهریکی ناساندنی خوایه و، ئهم کیشهیه کیشهی بنچینهیی ئهوه، بگره خوّی بو ئهو کاره وهها یهك لایی ده کاتهوه که ئهگهر روزژیک نهیتوانیی بیّت خوا به کهسانی تر بناسیّنی خهو له چاوه کانی بتوّری و، دلّی نهچیّته سهر هیچ خوّراکیّك و، ئهو روزژهش لهسهر تهمهنی خوّی نهژمیّریّ..

ههروهها ناساندنی پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) خولیای سهریه تی، ئه ناره حه تییانه ئه گیریته و و بهرده وام هه ر باسیان ئه کا که پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له پیناوی ئه م بانگه وازه دانی به خویدا گرتووه، هه تا له وه بیخه م ببی که گوینگران له هه موو کار و کرده و میه کیاندا پیخه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) کردو ته پیشه نگی خویان د.

ههروهها ناساندنی ئه و قورئانه ی که پهروهردگاری مهزن به شیوه ی دهستووریک و رئ پیشان دهریک دایبهزاندووه بو کارپیکردن و، بلندیی و ریزمان بهستراوه بهوهوه چهندی پشتمان پیی بهستووه، ئیمه له شاهیدیی میژوو وهها تی ئهگهین که ههرکه ی جیهانی ئیسلامیی پشتی به قورئان بهستبی و به ئه حکامه کانی کاری کردبی پله

⁽١) مسلم، الإيمان : ٩٥، البخاري، الإيمان : ٤٢، أبوداود، الأدب : ٥٩، الترمذي، البر والصله : ١٧، النسائي، البيعة : ٣١ .

بەرزەكان مەنزڭى بووە و، بە پێچەوانەشەوە چيى دەستى لە قورئان شل كردېي بەم لاو بەولادا پەرتەوازە بووە.

لیرهدا وای به پیویست دهزانم شتیک روون بکهمهوه و دلیشم پر له داخ و خهفهته. دهلیم به داخ و خهفهت و خهمهوه، چونکه ههرچیی بیری لئ دەكەممەوە ئەوپەرى ئىش و ئازار بە دلم ئەگات، كە ئەممىيە: موسلماناني ئەمرۇمان وايان لىي ھاتووە كە ھيچىي لە قورئان تى ناگەن. ئەوان لە شيوپىك دان و قورئانىش لە شيوپىكى تردايە و، تەنھا به شیّوهیه کی رووکهش پهیوهندییان به قورنانه وه ههیه . دهبینی نهو کهسهی که ههلّنهشاخی بهوهدا که لهبهر ریّزلیّنان، قورئان بوّ سهر سنگی بهرز ناکاتهوه، خوّی له ژیان و گوزهرانیدا به تهواویی به ینچهوانهی قورئان هه لس و کهوت ده کات. جا ئهو که سهی که قورئان ناكاته دەستوورى ژيانى و، حوكم پێكردنى ناكاته مەبەستى ژيانى، خاوهنی هدر ناونیشان و پلهیدك بیّت، له ئاخیرهت دا سزایه کی پر ئیّش و ژان ئەدرىن، ئەگەرچىي لە دنيادا قورئانى لە شويننى تايبەتىيدا ههڵ گرتبيّ، يان به شويّنيّکي بهرزهوه ههڵي واسيي بيّ، بگره لهوانهيه ئهو كهسهش بهو شيوهيه به پشتا، يان به ههردوو قاچي ههل بواسري، لهسهر ئهوهي كه پيچهوانهي قورئان جوولاوهتهوه و له ژياني دنیاییدا گوناه و تاوانی ئهنجام داون.

خۆزگه ئایا دهگونجی پهردهی غهیب، ئهگهر بو ساتیکیش بی، لا بدری همتا ئهو خه لکه، ههر له ئاموژگار و موفتیی و نووسهر و سهرنووسهر و بیریار و خوینهر و گویگر و ماموستا، چارهنووسی دووریی و پشت هه ل کردنیان له قورئان ببینن ؟ به لام ئهم کاره، واته ئیراده سهندن له مروّق، پیچهوانه ی نهینیی تاقییکردنه وه و ئه رك به سهردادانه.

وتمان لادانی پهردهی غهیب بو بینینی تابلوکانی ئاخیرهت. بهلام وا

دەزانم كەمى بىركردنەوە بەسە بۆ بىنىنى عاقىبەتمان لە دنيادا . ئايا وهك خۆر له نيوهږۆدا دياره وههاش ديار نيه كه نرخى دووركهوتنهوهمان له قورئان به کی دهدهین و؟ چۆنیش ئهیدهین؟ تۆ بلّی دوای ئهم زەلىلىيە چاوەروانى چ زەلىلىيەك دەكەين تا بېيتە ھۆيەك بۆ پشت بهستنمان به قورئان و نزيك بوونهوهمان ليّي؟ بهلّي، ههر دهبي ئهم بارودو خه پر ئیش و ژانه کوتایی پی بی و، ههر دهبی جیهانی ئیسلامییش ئهوه بزانی که تاکه رزگارکهر پشت بهستنه به قورئانی ييروز و، پيغهمبهري مهزنيش (صلى الله عليه وسلم) ههر بو ئهوه ر انه کراوه که ئهم کارهمان تی بگهیهنی. ئیتر مرؤ قایه تیی چهنده له فهرمانی قورئانی پیروز تن بگات، بهو ئهندازهیه بهرز و بلند دهبی. سەرەنجام مرؤف، لە ئاستى تاكەكەسىيدا، بە بۆنەى ئەنجام دانى ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزەوە دەبئتە ھۆيەك بۆ بەخەبەرھىنانى چەندىن کهس به دهنگی ئیمان، ئهو مروّقه ئهوهندهی ههموو یاداشتهکانیان پاداشتی دەستگیری دەبىخ. ئەمەش ئەو مانايە دەبەخشىخ: لەبەر ئەوەى كە ئىرە بوونەتە ھۆيەك بۆ قەناعەت يىكردنى كەسىك بە گرنگیی نویژ و، واجب بوونی زهکات و، حیکمهتی رِوْژُوو و، ينويستنتيي ئيرشاد و، كارى ترى لهو شنوهيه، ئهوا ئهوهندهي ئهو پاداشتهی که دهست گیر دهبی به هوی کارکردنی ئهو کهسهوه ئیستا و لهمهو دواش، بق ئيوهش ئهنووسري، بع ئهوهي له ياداشتي ئهو كهسه كهم ببينتهوه، چونكه (إِنَّ الدَّالُّ عَلى الْخَيرِ كَفاعِلِهِ) (١). كهسي ريّ پیشانده ربی بق خیر و چاکه وهك ئهو کهسهی که چاکه که ئهنجام دەدا خيرى بو ئەنووسرى، وەك يېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه

⁽١) الترمذي، العلم: ١٤.

وسلم) فهرموویهتی. سهرهرای ئهوهش ئهو پاداشته که دهست ئهو کهسه دهکهوی که به هوی رینمایی ئیوهوه خوا هیدایهتی داوه بو سەر ئىمان، ئەوەندەش بۆ ئىنوە ئەنووسرىخ. ئەمە بۆمان روون دەكاتەوە که کاری فهرماندان به چاکه و دوورهیهرنزییکردن له خرایه چهنده گرنگه، بهوهی که کاریکی بچووك لهو پیناوهدا تا ئهم رادهیه پاداشت دەست مرؤڤ ئەخات. يېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموێ: (مَن سَنَّ فِي الإسلام سُنَّةً حَسَنَةً فَعُمِلَ بِها بَعدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثلُ أَجِرٍ مَن عَمِلَ بِها وَلا يَنقُصُ مِن أُجُورِهِم شَيْءٌ ، ومَن سَنَّ في الإسلام سُنَّةً سَيِّئَةً فَعُمِلَ بِها بَعدَهُ كُتِبَ عَلَيهِ مِثلُ وِزرِ مَن عَمِلَ بِها وَلا يَنقُصُ مِنْ أَوْزارِهِم شَيْءٌ) .(١) دەفەرموێ: ھەر كەسپىك لە ئىسلامدا كارىكى چاكى داھينا و دواى خۆپشى ھەر كارى يى ئەكرا، ئەوا ئەوەندەي پاداشتى ئەوانەي كە ئەو كارە چاكە ئەنجام دەدەن ياداشتى بۆ ئەنووسرى، بېئەوەي لە ياداشتي ئەوان كەم بېيتەوە. ھەروەھا ھەر كەستكىش لە ئىسلامدا کارنکی خرایی داهیّنا و دوای خوّیشی همر کاری یع نهکرا، نهوا ئەوەندەى گوناھى ئەوانەي كە ئەو كارە خراپە ئەنجام دەدەن گوناھى بۆ ئەنووسرى، بىي ئەوەي لە گوناھى ئەوان كەم بېيتەوە..

جا هدرکهسی لهبدر روّشنایی ئهم سوننه به بدریّره بچی پاداشتی خوّی وهرده گری نیتر سا خزمی نزیك بیّت یان دوورینه. چونکه دامهزراندنی به رنامه یه کی تازه و، داهیّنانی سوننه تیّکی چاك وه ك ئه وه وهایه که ژیانی کوّمه لایه تیی مردوومان ژیانی به بهردا بکریّته وه همتا ئه گهر ئهم ژیانه ش به بهی بهیّلین و، لیّره کوّچ بکهین، ئهوا ئهو کرده وه چاکانه له توّماری کرده وه چاکه کانماندا ههر ئهمیّننه وه و، ئهشتوانین چاکه کانی تریش به وییّه بیتوین.

⁽١) مسلم، العلم : ١٦، الترمذي، العلم : ١٥، المسند : ٤ / ٣٦١ .

پیریسته له یادمان نهچیت که روزیک دهبیت به بی روح به جهنازهیه که هدلمان بگرن و، بمان خهنه چالیکهوه و، خولمان بهسهردا بکهن. ههتا نزیک ترین کهسمان له باوک و دایک و دوست و برا و خوشهویستانمان له مینمان نههیلن. ئیتر ئهو پاداشتانهی که لهو سوننهته چاکهوه که دامانهینا و بومان دین، بهسهرماندا ئهبارن و، قهبرهکانیشمان نوقمی دهریای نوورهکان دهبن. ئا لهو حالهته دا ئیمه ههتا روزی قیامه نه بونه که له دنیادا ناشتنمان، به زیندوویی ئهو تیووانه که له دنیادا ناشتنمان، به زیندوویی ئهمینینه هه کاه که که که ده دنیادا ناشتنمان، به زیندوویی

له سهردارمان موحهمهد (صلی الله علیه وسلم) ورد ببنهوه که ماوه ی چوارده سهدهیه کوّچی بو قیامه ت کردووه، به لام کی وه ک نهو تام و چیزی ژیان نهچیزی و، کییش وه ک نهو زیندووه ؟ چونکه پو ژانه توّماری کردهوه چاکه کانی، به همموو لاپه په کانیموه، ده کرینته و همر گیز داناخرین پاداشتی بو نه نووسری . پاشان دوای نه و نورهی نهوانه دی که همر یه که یان خشتیکی زیّری خستو ته سمر بینای ژیانی کوّمه لایه تیی، که به ملیونه ها ده بن و، همر یه که لهوانیش پاداشتی خوّیان به پیره ی نهوه وه رده گرن که بوونه ته هو بو داهینانی سوننه تیکی چاک . به لی په په و هو وه وه وه وه وه وه واوانه و، پیاو نهوه نده ی به سه که پیه که پیه بگرینه به رتا به و په و وه م و سوّزه ی خوای بگهیه نی ..

پيغهمبهري به ريز (صلى الله عليه وسلم) ده فه رموي:

(كُلُّ مَيِّتٍ يُختَمُ على عَمَـلِهِ إِلاَّ الْمُرابِطَ ، فَإِنَّهُ يَنمو لَهُ عَمَلُهُ إِلى يَومِ القِيامَةِ وَيُؤَمَّنُ مِنْ فَتَّانِ القَبرِ) .(١)

دەفەرموى : ھەموو مردوويەك، جگە لە (مرابط)، تۆمارى كردەوەكانى

⁽١) أبوداود، الجهاد : ١٦، الترمذي، فضائل الجهاد : ٢ .

دائه خرینت و مور ده کرینت، به لام ئه و همتا روزی قیامه ت کرده و هاکه کانی همر زیاد ده که ن و ، له پرسیار و وه لامی قهبریش سهر فراز دهبی .

به لملی نه و (مرابط) هی که له پیناوی (حهق) دا خوّی نه زر کردووه و، جگه له بانگهوازه کهی بیر له شتینکی تر ناکاته وه و، مه به ستی ژیانیشی نه وه به نه و کون و که له به بازی که ده گونجی مه ترسیی و شتی له ناوبه ریان لیوه بیته ناو و لاته که به وه و، ته بلیغی نه وه شکه خوای گه وره به فه پ و به ره که تی به وی به خشیوه، به که سانی تر، به گه وره ترین فه رمانبه ریی سه رشانی خوّی نه ژمیریت. مروقی ناوه ها هه رگیز توّماری کرده وه چاکه کانی دانا خریّت، بگره هه مو ساتیک زیاد ده کات و په ره نه سینی نی له میژووی نیرشاد و ته بلیغیشدا کردووه بی نه وه ی و ابوون که ملیونه ها توّوی نیرشادیان وه شاندووه، که چی کوّچیان کردووه بی نه وه ی و اش بوون نه و تو و انه وه ی و اش بوون نه و توّوانه یان نه وه شاند و ، دوای په نجا سال ده وروبه ر وه که به هاری پازاوه سه و ز و گه ش نه بوو. جا پاداشتی هه ر هه مو و نه وانه قه بره کانیانی سه و ز و گه ش نه بوو. جا پاداشتی هه ر هه مو و نه وانه قه بره کانیانی ده کرد و هم کرد و هم به نه و سه ر چاوه ی نوور.

به لَی خوای پاك و بالادهست كردهوه كانیان زیاد ده كات و، چاكه كانیان گهشه پندهدات و، له فیتنه ی قهبریش دهیان پاریزی و، لیزمه ی نووریشیان به سهردا ئهبارینی به و مانایه كه نهوانه تهنها به جهسته مردوون، ئه گینا بو پاداشت وه رگرتن زیندوون، بگره لهوانه زیندووترن كه به زیندوو ناو ئهبرین، به لام توانای ئه نجام دانی نهو كاره چاكانهیان نیه.

ئیرشاد و ئیمان و نیفاق

ئیماندار لهو کو مه له دا که تیایدا ئه ژبی، به ناوی حه ق و حه قیقه ته وه، له نزیکترین بازنه وه دهست به فیرکردن و یادخستنه وهی ره وشت به رزیی ده کات. ئه مه ش ئه نجامیکی پیویستی ئیمانه که یه تی.

جونکه سهلامه تیی موسلمانان له دهستی و زمانی ئهم ئهنجامه دەبدخشى، لەلايەكى تريشەوە ئىمانداران وەك جەستەپەك وەھان، وەك له فهرموودهی شهریف دا هاتووه، که ئهگهر ئهندامیکی تووشی ئازار و ناره حمتیی بوو ئموا بهشمکانی تری ئمو جمستمیه تووشی خهو زران و تا دهبن. دیاره سهلامهتیی ههر ئهندامیّك له ناتهواویی و کهم و کورتیی دهینته مایهی سهلامهتیی جهسته که ههر ههمووی. لهبهرئهوه كاريكي يهكجار فيطرييه و سروشتييه ئيماندار بايدخ به خهم و خه فهتی ئیمانداران بدات، بهوهی که به ئیش و ئازاریان ئازارى پنېگات و، به شادمانييان دڵي بكرنتهوه و، به بهختهوهرييشيان بهختهوهر ببیّت. ندی نهوان نهندامی جهستهیدك نین؟ به تایبهتیی كه ئه گهر ئدو نازار پنگهیشتن و شادمانییه به جیهانی قیامه تی هه تا هدتاییپدوه پدیوهست بی. ئیتر چون ئیماندار گوی به براکدی نادات بۆ بەھەشت بچے، يان بۆ ناو ئاگر؟ لەبەر ئەمە كە ئىماندار خەرىكى ئەنجام دانى ئەركى پيرۆز دەبيت، بەرانبەر بە برا ئيماندارەكەي، واتە فهرماندان به چاکه رێگريکردن له خرايه، ئهوه سيفهتێکه لێي جوێ

نابیّتهوه و، لهبهر ئهم مانایشهیه قورئانی پیروز ئاماژه به فهرمایشتی خوا دهکات:

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِياآهُ بَعْضُ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيُطِيعُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِياآهُ بَعْضُ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوةَ وَيُطِيعُونَ الصَّلُوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولُهُ وَأُولَئِكَ سَيَرْحُمُهُمُ اللَّهُ إِنَّا اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمُ ﴾ (التوبة: ٧١). به لني و مينيانه وه كل مه ك و بشتيواني يه كترن و، به به لني طيعانه و مينيانه وه كل مه ك و بشتيواني يه كترن و، به

بیریستی ندم پشت گیرییدش فهرماندان به چاکه، واته ندو کارهی که خوا به چاکی داندنی و، رینگری له خراپدید، که بریتییه لدو کارهی که خوا به ناشیرینی داندنی. له راستیشدا پیاو جگه لدم هدلس و کهوته له گهل پشتیوانی خویدا هدلس و کهوتی تر ناکات.

 ديمهني مونافيقان بهم شيوه دهكيشي:

﴿ ٱلْمُنَافِقُونَ وَٱلْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُ وَمِنَ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنَاكِرِ وَيَنْهُونَ عَنِ ٱلْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إنَ ٱلْمُنَافِقِينَ هُمُ ٱلْفَاسِقُونَ ﴾ (التوبة: ٢٧) .

وهك دەریش ده کهوی قورئانی پیرۆز وشهی (الولي) بۆ مونافیقان به كار ناهينني، به لكو وهها ههوال دهدات كه (بعضهم من بعض)، چونکه کۆمهکیی و پشتیوانیی له نیوان مونافیقاندا نیه، چونکه كەلك و قازانج تاكە پەيوەندىي نيوانيانە كە بە يەكيانەوە ئەبەستى. جا ئهگەر كەڭك و قازانجەكەيان تووشى كەمنىك زەرەر و زيان ھات ئەوا زۆرانبازىيەكى توند دەكەوپتە نيوانيان. جا ئايەتى بيرۆزى: (بعضهم من بعض) حالهتی دهروونییان دهر ئهخات که ههر ههموویان پیسن.. سيفهتيكي تريش ههيه كه تيايا هاوبهشن ئهويش ئهمهيه: ئهوان (یأمرون بالمنکر) واته فهرمان به خرایه دهدهن، بهوهی که شتی سووك و بیّنابروو بلاودهکهنهوه و، بهردهوام فهساد و خرایه فیّری خهلُك دهکهن و، به وینهی خهواندنی موگناتیسیی بهسهر گهنجه کاندا ئهسه پینن. ئيتر خەلكىيى ملكەچى فەرمانەكانيان دەبن. چونكە ھۆيەكانى راگهیاندن و پهخش کردن ئهوهنده بههیزن کار دهکهنه سهر مرؤڤ. جا ئەوانەي كە مېشكيان لە خشتە براوه و، چاوبەست كراون ھۆ و نۆكەر و داردهستن به دهست مونا فیقانهوه و وازیان لیّناهیّنن. ئهوانه ههرچیی پیسیی و خراپییه کی نه فره تلین کراو ههیه، بن درین و پیدانی هیزی و هنج خۆرىيى خۆيان، ئەنجامى دەدەن و، لەبەر ئەوەش كە مونافىقن، لە ههر كوييهكى جيهاندا ببن، خيرا بهم سيفهته جياكهرهوهيان ئهناسرين، چونکه ئهوانه فهرمان به خراپه دهدهن و رِیٚگریش له چاکه دهکهن..

به لنی، سیفه تی هاوبه شی دووهه میان ئه مه یه: نه وانه ناهینن چاکه ئه نجام بدریت و کرده وه ی چاکیش قه ده غه ده که ن به وه ی که هه ول ده ده ن کومه لگه بخه نه ژیر ده سه لاتی ده پروونیی خویانه وه و ، هه رکه سی ژیانی پره شتبه رزیی بوی به ((دواکه و توو و کونه په رست)) عه یب داری ده که ن له به رچاوی نه وان هه مو و نویژ که رو پروژ و گریک دواکه و توو و کونه په په سامناک و ، خاماز هی چاره په شیبه بویان نه گه رباسی خونه په رستیده کی سامناک و ، ناماز هی چاره په شیبه بویان نه گه رباسی خونه په رستید کی توند ره ویت ناو باسه و ، نه واله به رچاوی نه واندا تو نه ته دوه په رستیکی توند ره ویت نا به م جوزه و .

به لنی ، هه موو جوانیک و هه موو چاکیک به لای نه وانه وه خرائ و ناشیرینه ، هه روه که نه وان به رانبه ر به هه موو نه و شتانه ی که به لای نوم مه ته وه کرده وه ی چاکن ، تووشی (حه ساسیه ت) یکی له راده به ده بو و بن . نه مه ش یه کینکه له پیریستییه کانی نه و نیفاقه ی که بریتییه له و چاله زور قووله ی که هه رکه سی به ظاهیر و باطین کامل نه بو و بی تی ده که وی وی ورئانی پیروز ده رباره یان فه رمایشت ده کات ، بگره قورئانی پیروز شیوه یان به روونیی به رجه سته ده کات که ده فه رموی :

﴿ ... بَلْ هُمَّ أَضَلُّ ... ﴾ (الأعراف: ١٧٩).

به پنی نهم بناغه به پنویسته نیمانداران خویان له کهوتنه ناو نه و چاله قووله بپاریزن، نهویش به نه نجامدانی لیپرسراوییه کانی سهرشانیان به شیوه ی خویان، بهوه ی که ههندیکیان فهرمان به چاکه بده نهسه ر ههندیکی تریاندا و، یه کتریی هه ل بنین لهسه ری و، ریگریش له کرده وه خراپه کان بکه ن و کوشش لهسه ر وازهینانیشیان بکه ن. جا ههروه ک خویان به دوور ده گرن و نهترسن بکه ونه ناو چالی نیفاقه وه، ههروه ها له سه ریان پیویسته له هه مان چاره نووس بو دوست و

خۆشەويستەكانيان بترسن و، لەسەريشيان پێويستە خۆيان وريا بن و، كارێكيش بكەن ئەو كۆمەلگەيەى كە تيايدا دەژين بە وريايى ژيان ببەنەسەر. بەلىخ، وەك لە پێشەوە باسمان كرد، ھەتا ئەوان ئيمانداربن ئەم سيفەتانەيان لى جوێ نابنەوە.

له راستییشدا له پیناوی بهرپاکردنی کومهلگهیه کی ئاسووده و هینمندا پیویسته ماوه به بچووکترین خراپه نهدرین . به پیچهوانه ی ئهوه شهوه ئه و خراپهیه ی که له سهرهتاوه به بچووک بهرچاو ده کهوی، له ماوهیه کی یه کجار کورت دا بلاوه ده کات و، به وینه ی نهخوشیی پهتا پهره ئهسینی، به پادهیه که همپهشه له تهواوی کومهلگهیه که ده کات و، همندی جاریش ئومهه تیک همر همووی، بگره ههموو مروقایه تیی، همپههه ی تیاچوون و به دبه ختییان لی ده کهن و، همرچیی فهساد و لادانیش له کومهلدا پهره ئهسینی لهو کرده و خراپانه وه یه به بچووک ئهزانرین. جا ئه گهر لهم گوشهیه وه چاویک به میژوودا بخشینین، ده بینین زوربه ی فهساد و گهنیویی کومهلگه کان خرابانه ومی دووباره بوونه وه ی که کاره یه . ئه و فهرمووده شهریفه ش که له نهناه و دوا، بو شییکردنه وه ی میژوویی نه و جوره کومهلگه گهنیوانه نه به بینین دورباره بوونه وه ی میژوویی نه و جوره کومهلگه گهنیوانه نه به بینینده و دوا، بو شییکردنه وه ی میژوویی نه و جوره کومهلگه گهنیوانه نه به به خرور گرنگه:

(إِنَّ أُوَّلَ مَا دَخَلَ النَّقَصُ على بني إسرائيلَ كَانَ الرَّجُلُ يَلقى الرجلَ فيقولُ: يا هذا إِتَّقِ اللهَ وَدَعْ مَا تَصنَعُ فَإِنَّهُ لا يَحِلُّ لَكَ ، ثم يَلقاهُ مِنَ الغَدِ فَلا يَمَنَّعُهُ ذَلِكَ أَن يَكُون أَكِيلَهُ وَشَرِيبَهُ وَقَعِيدَهُ ، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللهُ قُلُوبَ بَعضِهم ببَعضِ ، ثم قال:

﴿ لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ بَغِي إِسْرَهِ مِلَ عَلَى لِسَكَانِ دَاوُرَدَ وَعِيسَى أَبْنِ مَرْيَدً ذَلِكَ بِمَا عَصُواْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ﴿ اللهِ كَانُواْ لَا

ثم قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كَلاَّ واللهِ لَتَأَمُرُنَّ بِالمَعرُوفِ وَلَتَنهَوُنَّ عَنِ الْمُنكَرِ وَلَتَأْخُذُنَّ عَلى يَدَيِ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلى الْحَقِّ أَطَراً وَلَتَقصُرُنَّهُ عَلى الْحَقِّ أَطَراً وَلَتَقصُرُنَّهُ عَلى الْحَقِّ قَصراً).(١)

ده فهرموی: یه کهم شتی که ناته واویی خسته ناو دینی به نی ئیسرائیلییه کانه وه ئه وه بوو پیاونک تووشی پیاونکی تاوان کار ئه بوو و پنی ئه وت: کابرا! شهرمی خوا بکه و، واز لهم کاره خراپه به پنه، چونکه بو تو حه لال نیه، که بو سبه ینی تووشی ئه هاته وه و وازی له کرده وه خراپه کهی نه هینا بوو، هیچ باکینکی له وه نه بوو که نان و ئاوی له گه لدا بخوا و بخواته وه و له گه لیشی دابنیشی. که نه وان ئه وه یان کرده پیشه ی خوای گهوره ش له ئاستی یه کدا دلی تینکدان. پاشان ئایه ته کهی خوای گهوره له سهر زمانی داوود و عیسا سه لامیان لی بی نه فره تی له به نی ئیسرائیلییه کان کردووه، له سهر کاری خراپه هه رگیز قه ده غه ی یه کترییان نه ده کرد و، پشتی کا فرانیان نه گرت و دری ئیمانداران نه وه ستان.

پاشان پینهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) سوینند بهخوا نهخوا که دهبی فهرمان به چاکه بدهن و، دوورهپهریزیی له خراپه بکهن و، دهستی زالم بگرن و نههیّلن خراپه بکات و، بیخهنهوه سهر ریّبازی حهق ..

⁽١) أبوداود، الملاحم : ١٧، إبن ماجة، الفتن : ٢٠ .

لیرهدا کاتیک که باسی هه لویستی به شیکی نه و به نی نیسرائیلییانه ده کات که رییان به بلاوبوونه وهی خراپه دا، نیمانداران له هه مان چاره نووس رینگری ده کات و، نیمانداران ناگادار ده کریتن تا نه که ونه نه و چاله قووله وه. بینگومان باس کردنی نهم جوّره رووداوانه بو روون کردنه وهی به شیک له حیکمه ته کانه بو هه موو سه رده میک.

ئەشگونجى ھەمان رووداو بەم شېرە شىپى بكەينەوە:

خراپهیه کی ئهنجامدراو بینرا. جا ئهو کهسهی که ئهنجامدهری خراپه کهی ئاگادار کردهوه، له راستییدا ئمو کهسه ئمو خراپهیهی بهلاوه خراپه و بهرهه لستیشی ده کات. ئهوهبوو له روزی یه کهمدا ئەنجام دەرەكەى ئاگادار كردەوه، بەلام ئەم جۆرە كارەى كە پيويستىي به بهردهوامیی و دامهزراویی ههیه، ئهو ههرگیز بهو پییه ههنگاوی هه لنه گرت. چونکه، لهبهردهم سووربوونی ئه نجامدهری خراپه که دا لەسەر خراپەكەي، نەيتوانىي پارېزگارىيى لە زىندويتىيى رۆحىيى و مهعنهویاتی خوّی بکات، به لکو لیّی نزیك کهوتهوه و، له گهلیا دانیشت و، خواردنی له گهلدا خوارد و، شهو له گهلیدا رایبواردو، دؤستایهتیی ههمیشهییشی لهگهلیدا بهست. واته ههتا به دهربرینی بوغز و قین له دلیدا، که لهوه بهو لاوه ئیتر ئهوهندهی دهنکه خهرتهلهیهك ئیمانی نیه، نهیتوانی جووله بکات. جا که بهرانبهر بهو خراپهیه کهسیک نهما بەرگرىپى بكات، ئىدوا ناوەندىڭكى گونجاوى بۆ ئەرەخسىت تا لە ناو كۆمەڭگەدا پەرە بسيننى. خواى پاك و بېگەردىش دڭى پەرتەوازە كردن بهرادهیه ک که ناکوکیی خسته نیوانیانه وه و ، به خرایترین شیوه یارچه پارچەي كردن..

به لنی، خوای پاك و بالادهست، نیفاقی خسته دلنی جووله كهوه، بهوهی كه ئهو دلهی له گهل دلنی خاوهنی كردهوه خراپه كهدا گونجان. ئیتر

هدرچیی شیّوهیدك له سزادان و، هدرچیی جوّریّك له سووكیی و زهلیلیی همبوو جیهانی نه صارا، له سهردهمیّك له سهردهمهكانی میر و ویشیش به دریر ایی چهندین چهرخ له بابلدا به دیلیی ژیانیان بردوّتهوه سهر. پیّش نهوه ش، له ماوهیه کی تردا، له سهردهمی (شاپوور)دا، جوّرهها پهنگ پیدان و سزایان چهشت. تا بهم شیّوهیه له هیچ کاتیّکدا نه حهسانهوه و، نه دلنیایییان به خوّیانهوه نهدیی. تاکه هوّیش که بهم حالهتمی گهیاندن بریتیی بوو له وازهیّنانیان له فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه له نیّوان خوّیاندا. به مه تاژاوه ی دووبهره کیی و ناکوّکیی له خرایه له نیّوان خوّیاندا. به مه تاژاوه ی دووبه ره کیی و ناکوّکیی له دلیاندا گهشه ی کرد، بگره به بیناو به بین بناغه بان ته هاته شوّکه و له دلیاندا

جا که پیخه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئهم حاله ته دهرباره ی به نی ئیسرائیل باس ده کات، له راستییدا له پیشه وه بو ئوممه تی روون ده کاته و که پیویسته چیی ئه نجام بده ن تا هه مان چاره نووس یه خه یان پی نه گری و، ئه وه شیان فیر ده کات چون نه هیلن لیکهه لوه شان و دارمانی کومه لایه تییش روو بدات.

که گهیشتینه ئهم هه لویسته پیم خوشه چهند خالینک روون بکهمهوه که سوودیان تیدا به دیی ده کهم و، له دهرهوه ی باسه که شمانن.

بهنی ئیسرائیل - وه لای همندیک وههایه - همتا له سمردهمی مووسای سمردارماندا سملامی لی بی نمیانتوانی بگمنه ریککموتن و یه بوون. لمبمر ئموه هممیشه تممی ئمکران. جا ئمگمر لمم کاتمدا جووله که سمرکموتنیان به دهستهینا بی - وههایش ئمژمیرری - ئممه له نمانجامی ریک کموتنه روالمته کمیانموه یه و، له دهستهیوه گرتن و شانازییکردن به بهها میروییه کانیانموه یمیدا بووه، تا نموهبوو

دامەزراندنى دەوللەتئكيان، بە شئوەيەك لە شئوەكان، بۆ جى بەجى بوو. خوّ ئهگهر له بهها ميّژوويييهكانيان دوور بكهوتنايهتهوه و، به ناكۆكىيە ناوخۆپىيەكانەوە بيەشۆكانايە، ئەوا لە دەست دارمانى حەتمىيى دەرباز نەئەبوون . بەلىخ، بەنى ئىسرائىلى ئەمرۆ و جوولەكە بەرھەمى رېزگرتنيان بۆ دينيكى ئاسمانيى ئەچننەوە، ھەرچەندە ئەو دينه له همندي لايهنيهوه بو راست كردنهوه و نويكردنهوه ئاوهلايه. ئەمرۆش جيهانى ئىسلامىي، بە بۆنەي ئەو نەخۆشىي و دەرد و ههژاُرییهوه که پییانهوه ئهنالیّننی، تا رادهی کهساسیی شپرزه بووه. بۆیه پێویستی به راپدرین و گەرانەوه بۆ لای خودی خۆی ھەیە. رۆحی گیروّدهی زهلیلییه و، عهقلّی به دهست کهم و کورتیی و لاوازییهوه ئەناڭىنىي و، ئەندامەكانىشى بە دەست دەرد و نەخۇشىييەوە شپرزە بوون. خۆ ئەگەر بە پەلە فرياگوزارىي نەگاتىن و، خىرا برينەكانى سارىىر نه کرنن له وانه یه زیاتر و زیاتریش نوشوستیی بهننی. کاتنکیش که دەرمان دەكرينت پيويسته له كاتى تەداويىي و برينپيېچييدا بزانرينت كه پهیامه کهی دهوران دهوری ههر ههموو کائیناتی داوه. ئهو کاتهش به کۆمەكىيى خوا ئىسلام ھەموو ئوممەتەكانى سەرزەويى دەگرېتە باوەش و، خۆشەويستىيى و رېڭكىيى و كۆكىيى بلاو دەكاتەوە و، رۆحىكى نوئ به بهری ههموو جیهاندا دهکات.

رووداوی زور، بهلگهن لهسهر ئهوهی که دروشمی ئیمان بریتییه له ئەنجامدانى كارى بانگەواز و ئيرشاد لە ميزووى ئيسلامدا. ئەم فهسلهش به یهکی لهو رووداوانه دهست پی دهکهم. نهو رووداوهش پهیوهندیی به سهردارمان ئهبویه کری صددیقه وه خوا لنی رازیبی ههیه: رِوْرْيْك ئەبوبەكرى صددىق خوا لينى رازيبى ھەستايە سەر پى و سوپاس و ستایشی خوای کرد و فهرمووی: خهلکینه! ئیوه ئهم ئایهته: ﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَيْكُمُ أَنفُسَكُمْ ۖ لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا ٱهْتَدَيْتُمْ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّكُمُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (المائده:١٠٥) ئەخويننىدوه، بەلام بە شيوەيەكى ترليبى تى ئەگەن. من لە پىغەمبەرى خوام (صلى الله عليه وسلم) بيستووه كه فهرموويه: (ما من قَوم يُعمَلُ فيهم بِالمَعاصِي ثمَّ يقدِرونَ أَن يُغَيِّروا ثم لا يُغيروا إلاَّ يُوشَكُ أَن يَعُمَّهُمُ اللهُ مِنهُ بِعِقابِ) .(١) ده فه رموى: ههر كۆمه لْيْك تاوانيان له ناودا ئه نجام بدریت و، دمیان توانی گۆرانکاری بکهن بهلام نمیان کرد، لموانمیه خوا ههر ههموویان سزا بدات. ئیتر ئایهته پیرۆزهکه ئهوه ناگهیهنی: ئاور بهلای کهسانی ترهوه مهدهنهوه و، بچنهوه بهناو قابلٌوٚغی خوّتانهوه، بەلكو مەبەست پنى پنچەوانەي ئەم تنگەيشتنەيە، كە ئەمەيە: ئەگەر ئيّوه له گومړايي و هملّهي كهساني تر بكۆلنهوه، ئهوا خۆشتان له ياد نه کهن، واته ئايه ته که هه لنانيشي تيدايه بن ئهوهي تاك موحاسه به خۆى بكات. ئەبويەكرى صدديقى سەرداريشمان خوا لينى رازيبى یه کینکه لهوانهی که به جوانترین شیوه دهرکیان بهم مانایه کردووه، بویه فهرمووده کهی پیغهمبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) به شیوهی دەلىلىك لەسەر تىكەيشتنە راستەكەى بۆ ئايەتە پىرۆزەكە رىوايەت

⁽١) أبوداود، الملاحم : ١٧، الترمذي، الفتن : ٨ .

کردووه. لهسهر ئهم باسه فهرموودهی زور ههن و ئیمه لیرهدا ههندیکیان تو مار دهکهین:

تیرمیذیی له فهرموودهیه کدا له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ریوایه تی کردووه که فهرموویه: (وَالذِي نَفسِي بِیَدِهِ لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعروفِ وَلَتَنهَوُنَ عَنِ الْمُنكَرِ أَو لَيُوشكَنَّ الله أَن يَبعَثَ عَلَيكُم عِقاباً مِنهُ ثِم تَدعُونَهُ فلا يُستَجابُ لَكُم) . (() ده فه رموی: به و خوایه ی که گیانمی به ده سته یان فه رمان به چاکه ده ده ن و رینگری له خرایه ده که ن بیان نیریکه خوای گهوره له لایه ن خویه وه سزایه کتان بو بنیریت، پاشان لیی بیارینه وه تا نه و سزایه له سه رتان هه لبگری، که چی دوعاکانتان کی وه رنه گری همروه ها تیرمیذی فه رمووده یه کی لاوازی ریوایه تکی دووه که نه و فه رمووده ی پیشه وه یه له گه ل نهم زیاده یه: (أو لَیسُلطَنَ کردووه، که نه و فه رمووده ی پیشه وه یه له گه ل نه م زیاده یه: (أو لَیسُلطَنَ الله عَلَیکُم شِرارَکُم ثم یَدعُو خِیارُکُم فَلا یُستَجابُ لَهُم) (۱) ده فه رموی : یان خوا پیاو خرایه کانیان به سه رتان دا زال ده کات، پاشان پیاو چاکه کانتان دو عا و پارانه وه ده که ن که چی دوعاکانیان لی وه رناگیریت.

پیاوخراپان لیرهدا ئه و ههرچی و پهرچی و ئهله و جهلانهن که هیچ شتی له کاروبار و لایهنی به پیرهبردن تی ناگهن و، دهربارهی دین و دینداریش هیچ نازانن و، ئیمانیشیان به هیچ کتیب و پیغهمبهریک نیه و، گالمته به ههموو شته پیروزهکان ده کهن و، ریزی شیاویان لی ناگرن. خوای گهورهش بهسهر ههر ئوممهتیک و دهولمتیکدا زالمیان بکا ئهوا هیوا براوی ده کهن و سهرناکهوی. جا جوریک له جورهکانی ئهو سزایه زال کردنی پیاوخراپانه بهسهر ئوممهتدا و، کاروبار به دهست گرتنیانه به زور و ناچارکردن، تا وای لیهات که ئهم سزایه سزایه کی

⁽١) الترمذي، الفتن : ٩، المسند : ٥ / ٣٨٨ .

⁽٢) الهيثمي، مجمع الزوائد : ٧ / ٢٦٦ .

عادیلانه بی و موسلمانه کان شیاوی بن، چونکه خوای پاك و بیگهرد مولاه دهدا به لام ههرگیز فهراموش کردنی نیه. سزای ئهنجام نهدانی کاری فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه دوا ئهخات، به لام که ماوهی سزادان هاته بهرهوه به گرتنی ده سه لاتداری به توانا دهیانگریت. ئیتر له و کاته دا ئه گهر پیاو چاك و خواناسان مزگه و ته کان پی بکهن و، به فرمیسکی زور و زهبه ندهی گهرمه وه ئه وهنده له خوا پارانه وه هه تا به و فرمیسکانه به رماله کانیان خووساند و، هه تا به رهبه یان نه خهریکی ئه مه بوون، ئه وا ئه و سزایه یان له سهر لانابری و، له ده ستی قوتار نابن هه تا ماوه کهی ته واو بین. ئه مه شیاسایه کی خوایییه که له هیچ سه رده مینکدا نه لا ده دات و نه ئه شگور رینت.

جا ئهگهر ئهم رستانه وهك راستييهك له واقيعى ژياندا و، له ههموو بهشه كانيدا بلاو بكهنهوه، دهبينن ئهو كاره له ديرين زهمانهوه ههر خوّيه تى و نهگوراوه. حالى ئهمرو شمان چهند به شيّكه لهو سووره مير وويييه دووباره بووه وه.

له خرایه. جا یهروهردگارمان له ینناوی نهم کارهدا نیمهی بهدی هیناوه. به تایبهت بانگهوازکاران بو لای (حمق). ئهوانهی که له پیناوی (حمق)دا خوریان نهزر کردووه. ئهو عاشقانهی که همتا بههمشت ناکهنه مهبهستی همول و کوششی دنیایان. بگره ئهگهر بیان توانیایه و، هه لیان به دهست بهیننایه لهویش دینی خوایان ئه گهیاند و بانگیان بو لای خوا دهکرد و، فهزلی ئهم کارهیان بهسهر ناز و نیعمه ته کانی تری بهههشت دا دهدا . ئهوانه هه لگری رو حینکی وهما بلندن که پییان خۆشە ئەگەر بكرى بە بىي دوودلىي بچنە دۆزەخەوە بۆ تەبلىغ كردنى دینی خوا ئهگهرچیی به کارگوزارهکانی دۆزهخیش بیّت. بهڵێ، ئه گهر ئەوانە ئەو كارە يەكجار گەورەيە، كە مەبەستى بوونيانە، پشت گوی بخدن، ئدوه مانای وههایه که به لا و موصیبه ته کان مؤلّه تی دابهزینیان بو دنیا وهرگرتووه و، ئیتر دوای ئهوهش له دوعا بهولاوه پیویست به ئهنجام دانی هیچ کاریکی تر ناکات. خوای گهورهش خۆى به كەڭكى دوعا زاناتره، چونكه هاتنه كايدى ئەم حالهته، له گۆشەيەكەوە، روونانىكى تەواوە بەرەو تياچوون. رۆژى وەك ئەم رۆژەش رۆژېكى سەختە. چونكە سۆز و بەزەيى خوايى يەچەيەكى بهسهر روومهتی خویدا داداوهتموه و، رق و غهزهبیش پهردهی سهر دهم و چاوی هملاداوه تموه. بمو مانایه که به به لایه کی راماله ر تاقی کراوه ته وه گهرانهوهی بن نیه.

ئه گهر توانیشتان سهیریکی ئهم بارودو خه سووکهی جیهانی ئیسلامی بکهن، ئهوا ههرچیمان لهوهو پیش باس کردووه، یهك له دوای یهك لهو ئاوینهیهدا ئهیبینن.

بهڵێ، ئهگهر سهیریٚکی میٚژوو بکهن، ئهوا دهبینن چوٚن ئوممهتیٚکی گهورهی رهسهن و چهسپیو بهرهو چاڵیٚکی قووڵی بی بن پاڵی پیّوه ئەنریّت و، لهو دیمهنه سامناکهش ههلدیّن. بهرهکان به پادهیه ک پهیوهندییان به خوا و پیخهمبه رهکه ی و قورئانه وه پچ پاوه، گوم پایه کی یه کجار خراپ بوون. ئه وانه روّح و دلّیان لیّ سه نراوه و، بوونه ته به دیهیّنراویّکی وه ها سهیر که ته نها گهده و ریخوّلهیان ههیه، به بی سه رو و به بی سه روّك.

ئهم كۆمەللە له گەلە رەسەن و چەسپيوه بيبهش و بيبهختەكان، لە رُيْر چړنووکي هيزه نهينييه بينگانهکان دا تمنگيان پي همڵچنراوه و گیریان خواردووه و، رِیْی رِزگاری شك نابدن و ناشزانن به چی له ژیر چهیوکیان دورچن. ئهی ئهو دوعایانهی که له کهعبهی شەرىفدا بەرز كرانەوە چىيان لى ھات؟ بۆچى فرياى ئەو فرمىسكانە نه کهوتن که له مزگهوته کاندا ریزران؟ چونکه که فارهتی ئهو گوناهه ئەو فرمیسکانە نین و، ئەم بەلای ناگەھانەشمان بە بۆنەی ئەوەوە بهسهردا هاتووه ئيمه وازمان له فهرمانبهرييهكي مهزن هيناوه. جا با له دەرگاوه بچینه ناو مالهکانهوه. هاتنه دەرەوەش له چالی قوولی بی بن، دەبىح لە شوپنىي داكەوتنە ناويەوە بېت ..جا ئەگەر ئەو كارەمان وەك خۆى بە جوانى ئەنجامدا، ئەوا بە كۆمەكى خواي بالادەست لەو حالهته سامناکه رزگارمان دهبیّت. لهبهر ئهمه ئهو دوعایانهی که به زمان بهرز کراونهتهوه، ههرچهنده به بێگومان چهندين سوودي قيامهتي بۆ دوعاكەر ھەيە، بە تەنيا ھيچ كەڭكيان نابيّت، بەڭكو رزگاربوون لە زهلیلی و سووکی له دنیادا تهنها به ئهنجامدانی کاری فهرماندان به چاکه و رِیْگریکردن له خراپه به جوانترین شیّوه دمبیّت.

ههروهك لهمه و پیش باسمان كرد ده گونجی لهناو كۆمه ل و كۆمه لگهدا پیاوی به ریزی زور ههبن و، ئهش گونجی له خواوه نزیك بن، به لام ئه گهر فهرماندان به چاكه و رینگریكردن له خرایه ئهنجام نهدرا و،

دامهزراوهی وهها دانهمهزران تا نهم کاره به شیّوهیه کی ریّك و پیّك مافی خوّی وهربگری، نهوا خوای پاك و بالادهست نهو كوّمهلگهیه سهراو ژوور ده کات و، نهی هوو نهو كوّمهلگهیه یان نهو نوممه ته مانه وه به خوّیه وه ببینی..

به لنی، خوای پاك و بالادهست له ههموو ئهوانه ناگری لهسهر ئهوهی که دهسته یه کیان تاوانیکیان لی وهشابیته وه. لهسهر ئهو گوناهانه ی که فیرو دهران و گومرایان ئه نجامیان ده ده خوای گهوره له کو مه لگه ناگری، به لام ئه وانه ی توانایان هه یه فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه ئه نجام بده ن، ئه گهر ده رنه په رنه مهیدان ئه وا سزا چوار لا له کومه لگه ده گریت.

دەربارەى ئەم كىشەيە ئەحمەدى كورى حەنبەل فەرموودەيەكى شەرىف رپيوايەت دەكات: (إنَّ الناسَ إذا رَأَوُا المُنكَرَ فَلَم يُنكِرُوهُ أَوشَكَ اللهُ أَن يَعُمَّهُم بِعِقابِهِ). (۱) دەفەرموى: ئەگەر خەلكىي چاويان لە كردەوەى خراپ بوو ئەنجام ئەدرا و بەرھەلستيان نەكرد، نزيكە خواى گەورە سزاى خۆى بەسەر ھەموويان دا ببارىنى، ھەروەھا ھەمان كار ئەم ئايەتە پيرۆزەش روونى دەكاتەوە:

﴿ وَاتَّـقُواْ فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمْ خَاصَّـةً وَاعْلَمُواْ أَنْ اللَّهُ وَاعْلَمُواْ أَنْ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّاللَّهُ اللَّهُ اللَّالَةُ اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل

⁽١) المسند : ١ / ٢٥، أبوداود، الملاحم : ١٧ .

ئیرشاد و لەناوچوون لە روانگەی رووداوە ویژوویییەکانەوە

دەتوانرى سەرنجى ھۆيەكانى تياچوونى چەندىن نەتەوە بگيرى ئەويش لە روانگەى ئەنجام دانى كارى ((فەرماندان بە چاكە و رینگریکردن له خراپه)) وه. کاتیکیش که لهم ناوینهوه سهیر دهکهین و رووداوه کان لهبهر تیشکیدا همڵ ئهسهنگینین ئهمهمان دیته پیش: دوو پالپشتی بندر هتی بز بدرد هوامی کۆمدلگه ئیمانداره کان هدن و، به نهبوونی ئهو دوو پالْپشتهش تیاچوونی دوو چینی کۆمهلْگهیه و، سەرەنجامى تياچوونيشيان كارېكى حەتمىيە و، ئيتر سا لە لايەنە سەلبىيەكەيەوە يان ئىجابىيەكەيەوە لەو كارە ئاگادار بېين، ئەوا بە ههمان سهرهنجام ئهگهین . ههر قهومیّك كاری ((فهرماندان به چاكه و رِیْگریکردن له خراپه)) ئەنجام بدەن، ئەوا خوای گەورە لەناویان نابات، هدروهها قدوميّكيش لدناو نابات كه كدسانيّكيان تيّدا بن ئدم كاره پيرۆزه ئەنجام بدەن و، نەبەزيو بن، ئەگەرچى كەمىنەش بن. ده گونجی ئهم لایهنه به ئیجابی بژمیرین له سهیرکردنی مهسهلهکهدا. به لام لایهنی سهلبی ئهوهیه ئه گهر لهناو ئهو قهومهدا کهسانیك نهبن ((فدرماندان به چاکه و ریکگریکردن له خرایه)) ئدنجام بدهن، ئهوا خوای پاك و بینگدرد لدناویان دهبات. هدروهها ئهگدر له ناو قدومینكدا خەلكىكى زۆر ھەبوون و ئەو كارە پيرۆزەيان ئەنجام دەدا، بەلام

گومرایی و تاوانباریی کهسانی تر بهرادهیه به سهریاندا زال ببوو، که دان به ژیرکهوتوویی خوّیان دا بنیّن، ئهوا خوای پاك و بالادهست ئهوانیش لهناو دهبات. جا لهمهودوا له شویّنی خوّیدا باسه که به ئایهتی پیروّز روون ده کهینه وه. لیّرهدا پیویسته به یه قینه وه بلیّین: ئهوه ی که ناهیّلی ئوممه تیّن له ئوممه ته ئیمانداره کان تیدا بچیّت بریتییه لهوه ی که ئهو ئیماندارانه به هوّی ئهو دامه زراوانه وه که بو ئیرشاد دایان مهزراندوون ئهو کاره میه زنه ئه نجام بدهن. به لی ئوممه ته ته نها بهم همول و کو ششه دل کارانه لهو کوتا پیهاتنه حه تمییه رزگاری ده بیت.

أ- سەردارمان نووح سەلامى لى بى

سهردارمان نووح سهلامی لیبی به دریژایی تهمهنی خوی قهومه که ی بانگ کرد بو سهر حه ق، به لام ههموو جاریک به ئینکاریکردن و بهرهه لستیکردن و به به نهدرایهوه، بگره ئازاریاندا. ته نها کهمیکیش له گه لیا ئیمانیان هینا. کار گهیشته ئهو رادهیه که سهردارمان نووح سهلامی لیبی ناچار بوو دان به ژیرکهوتوویی خویدا بنی لهبهرده کافراندا و، دوعا بکات و پهنا بو دهرگانه ی پهروهردگاری مهزنی ببات و داوای سهرکهوتنی لی بکات . بیگومان پارانهوه ی کهسیکی وه که نهم پیغهمبهره بهریزه گهرانهوه ی بو نیه و، ههر وایش بوو نهدرایه دواوه. قورئانی پیروزیش نهم رووداوه مان بو باس ده کات:

﴿ ﴿ كَذَبَتَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوجٍ فَكَذَبُواْ عَبْدَنَا وَقَالُواْ مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ۞ فَدَعَا رَبَّهُۥ أَنِي مَغْلُوبٌ فَٱنْصِرْ ۞ فَفَخَرْنَا رَبِّهُۥ أَنِي مَغْلُوبٌ فَٱنْصِرْ ۞ فَفَخَرْنَا أَبُوبَ ٱلسَّمَاءِ بِمَآهِ مُّنْهُمِرٍ ۞ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْنَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰ أَمْرٍ فَدْ قُدِرَ ۞ وَحَمَلْنَهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَيَج

وَدُسُرٍ ﴿ ثَنَّ تَجَرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءُ لِمَن كَانَ كُفِرَ ﴿ فَالْهَدَ تَرَكَٰنَهَا ٓ ءَايَةُ فَهَلَّ مِن مُّذَّكِرٍ ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿ فَ ﴾ (القمر: ٩ - ١٦).

به لْي سهردارمان نووح سهلامي ليبي به پيغهمبهرايهتي شهره فمهند بوو و، تاجه کهشی له سهر کرد. که واته ئه و فهرمان به رداریکی خواییه و، به تهنیا فهرمانی خوا دهگهیهنیّت و، خهلکیی بو بهندایهتیی خوا بانگ دەكات. بەلام قەومەكەي دەيانوت ئەو شێت بووە. لە راستىشدا ئەم وتەيان بەلگەى كامل بوونى ئىمانى پىغەمبەرە، چونكە كىشانە و پێوانهکاني ژياني کۆمهڵايهتيي لهناو ئهو قهومهدا سهرهو نخوون بوونه تهوه و، ههموو بههاكانيش ينجهوانه و سهرهو ژير بوونه تهوه. له ترازووي ئەواندا پيغەمبەر مرۆڤيكى ريك و ييك نيه و، ئەوەي ئەخەنە شوين که شيخته و، ههرواش بوو نهوهيان بلاو کردهوه، لهبهر نهوهي که ئەو يىغەمبەرە مەزنە كۆششى دەكرد تا ئەوەي كە لە قەوارەي ھەموو كۆمەڭدا رووخاندبوويان تەعمير بكاتەوە و، ئەوەش كە بەرباديان كردبوو چاکی بکاتهوه. شتیکی ئاساییشه لهو ناوهندهدا کهسیک ئاوهها بی به شنت عهيبدار بكري، وهك له فهرموودهدا له پنغهمبهري خواوه (صلى الله عليه وسلم) كه فهرموويه. (أَكثِرُوا ذِكرَ اللهِ حَتَّى يَقُولُوا مَجنُونٌ(١١)) دەفەرموێ: ئەوەندە ذيكرى خوا بكەن ھەتا يێتان بڵێن: شێتە. بۆ ئەمە سەردارمان نووح سەلامى ليببى ھەردوو دەستى بەرز كردنەوه و له پهروهردگاري پاړايموه:

(أَنِي مَعْلُوبٌ فَٱنْكِر)، ئەوەبوو خواى پاك و بنگەرد قەومە گومراكەى خنكاند و، بە ئاونكى خورەم لە ئاسمانەوە و، بە كانياوە ھەلقولاوەكانى سەرزەوى لە ناوى بردن. جا لەوانەيە ئەمە شارستانئتى (ئەتلەنتا)

⁽١) المسند: ٣ / ٦٨، الترمذي، الزهد: ٣٩، إبن حبان: ٣ / ٩٩.

بی و، لهوانهشه شارستانیهتیکی تر بیت. سهرهنجام کافران نوقووم بوون ئیتر سا له دهریای ئهتلهنتیدا بووبیت یان له ههر دهریایه کی تردا. رووداوه کهش ئهمهیه که شارستانیه تیك نوقمی ناو دهریا دهبیت همرچهنده پیخهمبهریکی مهزن وا له نیوانیاندا و ههموو ساتیك بو چاکه کردن فهرمانیان بهسهردا دهدات و، له خراپهش رینگریان ده کات، ئهمهش کاتیک که به ناشکرا دهریبریی که بیده سه لات و ژیرکهوتووه. ئایه ته پیروزه که به دوای نوقومبونی قهومه که و رزگاربوونی ئیمانداران له گهل سهردارمان نووح سه لامی لیبی ده فهرموی: (فهل مین مین مینکی ههیه لهو شوینه وار و ناوچه ویران بووانه ی که پهخشانی رووی کهسیک ههیه لهو شوینه وار و ناوچه ویران بووانه ی که پهخشانی رووی زهوین پهند و وهربگری؟ سهدانیان نیشانه و به لگهن لهسهر خه لکانیکی تاوانبار، بگره ههر یه کهیان نیشانه و به لگهن لهسهر خه لکانیکی قوت بوته وی دی نایا کهسیک ههیه پهند و هربگری؟ نایا .؟

ب- سەردارمان صالح (سەلامی لیبی)

کاتیّك که خوای گهوره وشتریّکی به موعجیزه نارد بو قهومی سهردارمان صالّح سهلامی لیّبی و، فهرمانی بهسهردا دان که به خراپه نزیکی نه کهونه وه، قهومه کهی لیّی یاخی بوون و له سنوور دهرچوون و و وشتره کهیان سهربری. لهوانه یه نهم فهرمانه خوایییه، که بریتییه لهوه ی به خراپه نزیکی وشتره که نه کهونه وه، جیّی سهرسورمان بی، به لام نه گهر زانییمان که خوای پاك و بیّگهرد بو ههموو چهرخیّك جوّریّك فهرمانی ههیه، سهرسوورمانه که نامیّنی، جا ههروه ك خوای پاك و بیّگهرد و زه کاتدان و پاك و بیّگهرد فهرمانی داوه به به جیّهیّنانی نویی و زه کاتدان و به پهرورودونی مانگی رهمهزان، ههروهها فهرمانی تریش ههیه وه ك

عهرهق نهخواردنهوه و، دوورکهوتنهوه له سوو و زینا. ههروهها خوای گهورهش فهرمانیدا بهسهر قهومه کهی صالح دا سهلامی لیبی تا به خراپه نزیکی وشتره که نه کهونهوه، به لام ئهوان تاقیکردنهوه کهیان دوّ راند. سرورهتی (الشمس) یش بهم شیّرهیه رووداوه که روون ده کاتهوه:

﴿ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَغُونِهِا ﴿ إِذِ اَنْبَعَثَ أَشْقَلُهَا ﴿ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهِ وَسُقَيْنَهَا ﴿ فَاللَّهِ وَاللَّهِ وَسُقَيْنَهَا ﴿ فَا فَكَذَمُ مَا فَكَمْ مَا عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّلُهَا ﴿ فَا لَا حَلَا).

که قهومی شهموود له صالحی پیخهمبهریان سهلامی لی بی یاخیی بوون ههر ئهوهنده ی فهرموو: (نَاقَدَ اللهِ وَسُقینها) ناموز گاری کردن که ناگاداری وشتره سپارده که ی خوا بن و نازاری نهدهن، چونکه دهست بردن بو نهو وشتره واته دهست نان به سویچی به لا و موصیبه تدا.. به لام به دبه ختترینیان وشتره که ی کوشت و دهستی له سویچی به لادا. نهم کاره - وه ده دهره ده کهوی - به ههموو سووره کاندا تیپهریوه. یه کیک له و خه لکه پیش ده کهوی و کوفر هه لئه بریزی و نهوانی تریش به کومه ل دوای ده کهوی و کوفر هه لئه بریزی و نهوانی تریش به کومه ل دوای ده کهون. نهوانه ش له ماوه ی جورا و جوردا دری دینه کهمان وهستان، ده ستیان له سویچی به لاو موصیبه تدا، تا نهوه بود ده ست لیدانه نومه تیکی به رزی مه زنیان رووخاند. لیقه ومانی نهم نومه ته شه در ایه تیکرد و، نهم نومه ته شه در ایه تیکرد و، له گهل گورانی دهوره کان و که سایه تییه کان سیناریو که هم ربه رده وام بوو. نه ی له ماوه یه دا یه کیکیان که عبه ی شهریف و ناوی زه مزه می بیس نه کرد؟ له وانه یه شتی تری له و وینه یه ش روو بده ن.

بهم شیّوهیه بهدبهختترینی قهومی ثهموود له وشترهکه چووه پیشهوه و کوشتی، بی ئهوهی گوی له هاواری پیّغهمبهره بهرییّزهکه بگریّ:

نا.نا مه کهن. دهستی بز مه بهن. ئه وانه ی که ئه وه یان ئه نجامدا و، ئه وانه ش که لیّیان بیّده نگ بوون، به دهستی خوّیان سه وه نجامه ناله باره که یان ره خساند. ئه وه بوو په روه رد گاریان ناوچه که ی ته خت کردن و له قه برستانی رابوردوودا ناشتنی. جا هه روه ک به به لا و موصیبه ت به به به درین کردن، به خرایه شناویان ئه برا..

لِمُوانهیه موصیبهت تووشی جهسته نهبیّت، بوّ نموونه روخسارگوّرین لهوانهیه تووشی شیّوه نهبیّت، بهلکو تووشی سیرهت ببین، لهبهر ئهوه تینگهیشتن لهم به لایه، به لای گۆرپنی سیرهت، زیاتر گرانه لهوهی که تهنها تووشی جهسته دهبیّت، ههرچهنده لهو توندتره. جا زوٚربهی ئهو به لایانه ی که لهم کاته دا دائه بارین لهم جورهن، بروایشم وههایه که یه کی له هۆيەكانى بەردەوام بوونى بيتاگايى به شيوهيەكى سەرسامكەر، ئەوەيە كە خەڭك ھەست بەو بەلايە ناكەن كە بە سەرياندا داباريوه. سوورهته که به: ﴿ وَلَا يَخَافُ عُقْبُهَا ﴾ کۆتايى دينت، که خواى گهوره خوّی خاوهن موڵکُه و، موڵکی خوٚی به ویستی خوّی بهریّوه دهبات. له بهر تیشکی ئهم ئایهتانهدا دهبینین که خوای پاك و بیّگهرد له كاتیّكدا ثهموود لهناو دهبات که صالّحی پینغهمبهریان سهلامی لیّبی ژیرکهوتووه و، وته و ریننمایی لی نابیستری، ئیتر لمناویان دهبات و ناوچه کهشیان پییان تهخت دهکات. چونکه خوای پاك و بالادهست که بوونهوهری به ديهيناوه، به تايبهتي مرؤف، بو ئهوهيه بيناسين و ئيماني يي بهيني. حیکمهتی بوونی دنیا ئهمهیه. کاتیکیش که ئیمانداران ژیر دهکهون، ئهوا ئهم حيكمهته دهكهويته لهقهلهق. جا خواي پاك و بينگهرد لهقه لهق به ئەھلى ئەو چەرخە ئەخات و، وەك باسمان كرد بە تياچوونى ئەوان زەويى تهخت ده کات. ئهمه ش یاسایه کی خوایییه و له هیچ سهرده میکیشدا نه گۆراوه و نە ئەشگۆرېت..

ج- **سەردارمان لووط (سەلامی لیبێ)**

سهرداریشمان لووط سه لامی لیبی وا دهرده کهوی هاو چهرخی سهردارمان ئیبراهیم بیت و، له قهومه کهیدا فه سادیک دهرده کهوی که له ناو مرو قایه تیبدا هاوتای نه بووه، تاوانی نیربازییان لی وه شایه وه. نه و پیغه مهده مه مهزنه شده درباره ی نه و تاوانه ناشیرینه که و توویر که نه گه گهان . هه ر نه وه نده ی زانی چه ند میوانیک له شیوه ی گه نهی بیریش و سمیلدا هاتنه ماله که یه وه و ، خه لکه گوم راکه ش به هه لیه وه به ره و مالی پیغه مهده به به پیزه که هاتن و ناگاداریان کرد که چیان ده ویت و ، سهردارمان لووطیش وه ک لییان بیاریته وه که نه یفه مرموو: دویت و ، سهردارمان لووطیش وه ک لییان بیاریته وه که نه یفه مرموو: یک نَقُوم هَوُلُم نُولُو یَعْمَلُون السَیِعَاتِ قَالَ یَنْقُوم هَوُلُو یَعْمَلُون السَیِعَاتِ قَالَ الله و که نه نه می نه که که نه نه در نر میوانه کانم روی ده ده به نه نه میوانه کانم تا من شهرمه نه نه به ناماژه شی بو کچه کانی مه که نه بو هیوایه وه که رایان کیشی بو ناوه ندیکی شهرعی . به لام هه و ک

﴿ قَالُواْ لَقَدَّ عَلِمْتَ مَالَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقِّ وَلِنَّكَ لَنَعَلَمُ مَا نُرِيدُ ﴾ (هود: ٧٩). وتیان: خوّت نهزانی حهقمان بهسهر کچهکانتهوه نیه و نهشزانی چیمان دهویّت. سهرداریشمان لووط به داخهوه فهرمووی:

و تمقالاكان همر همموويان دران به بادا كه:

﴿ قَالَ لَوَ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِئَ إِلَى رُكِنِ شَدِيدٍ ﴾ (هود: ٨٠). فدرمووی: خوزگه هيز و دهسه لاتم ببوايه، يان پهنايه کی توند و بههيزم ببوايه تا بوی بچم، له راستيدا پهنای توندی ههبوو تا بوی بچيت، به لام سه ختی هه لويسته که پالی پيوه ئه نا تا ئه و قسه یه بکات.

ئا لمو کاتهدا میوانهکان خۆیان ئاشکرا کرد که مهلائیکهتن و ئهو خهڵکه گومرایانه ناتوانن لێیان نزیك بکهونهوه .

وا ئىنمەش چەند بەشىنكى ئەم چىرۆكە درىىردى قورئانى پىرۆز ئەھىنىين:

بهم شیرویه سهدووم (شاره که ی قهومی لووط سه لامی لیبین) تیدا چوو و، خوای گهوره سهره و ژیری کرد و له بنی دهریاچه ی لووطدا نیژران. بینگومان ئهم سزایه تایبهت نیه، به قهومی لووطهوه به تهنیا، به لکو زالمانی ههموو دهور و سهرده مینکیش رووبه رووی نهو سزایه دهبنهوه . دیارترین نموونه ش بو نهمه (بومبی)یه له ئیتالیا. کو مهلیک نه صارای لی بوون که خهریکی بانگهواز بوون بو سهر حهق و حهقیقهت، به لام بیده سه لات بوون. که چی خه لکه که نوقمی فه ساد و کرده وه ی سووك

بووبوون. ئهوهبوو خوای گهوره به کلپه و گری بلیسهداری گرکانی (فیزوف) ئهو شوینه کی کرده قهبرستان، له گهل نهوهدا که ماوهیه کی یه کجار زور بوو له لایهنی رو حییهوه له ریزی مردووان دا ئه ژمیردران . ئهوانه شیان که بو کهناره کانی ده ریا هه لاتن به هیوای خوده رباز کردن، توپه لمی گهوره گهورهی ژیله موی گرکانه که دوایان کهوت هه رله شوینی خویاندا ناشتنی . .

د- **کەسانى تریش**

ئه و توانا ئهزهلییه ی که بینیمانه کانی قهومی لووطی به شیوه ی ده سه لاتداری به توانا لهناو بردن، حوکمی خوّی له شیوه ی یاسایه کی گشتییدا و، لهسه ر ههمان ته رز ده رکرد بو لهناو بردنی چهندین قهومی تر. نهمه ش به دریژایی میژوو روویداوه..

بۆ نموونه: ئهو شارستانىيەتە گەشاوەى كە لە ئەندەلووسدا ھەشت سەدەى خاياند، كە لە ناوەوە ئاڵ و گۆرى بەسەردا ھات، ئەوانەى كە بە سەرى بەرزەوە ھاتنە ولاتەوە، بە شىمشىرى (فردىناند) زەلىل بوون. ئەوەبوو موسلامانەكان لە داخى ئەم چارەنووسە سووكە ئەگريان، بەلام پەشىمانى داد نادات. خۆ ئەوان بۆ ئەوە نەئەگريان كە شايانى گريان بوو، كە بريتىى بوو لەو ھۆيانەى بوونيان و بە دەستى خۆيان رووخاندبوونيان، بەلكو بۆ باخات و كانياو و گەرماوەكانى تولەيتوللە (طليطلە) ئەگريان كە لە دەستيان چووبوون. بەلى، بەسەر تەرمەكانى خۆيانەدە ئەگريان.

هدر ئدم رو خد سووك و ریسوا رووخاوه بوو عدبباسییه کانی تیکشکاند و، ئومهوییه کانیش به هدمان دهرد دوایان برا و، سهلجووقییه کانیش له ئدنجامی ژیان و گوزهرانی فهساددا خدم و مدراقیان نوشی و، تیاچوونی عوثمانییه کانیش له ئهنجامی سووکی و دارمانی رو حیان بوو. ئیّوه کاتیّك که نه چنه ناو کوشکی (دوّلْمه باغچه) وه خوّتان لهبهردهم چهند تابلوّیه کی خهمباری دارماندا دهبینن که به دیواره کانیه وه ههلواسراو، چونکه ئهبیستن که شانزه تهن زیّر بو ته لاییکردنی نه خش و نیگاری دیواره کانی خهرج کراوه، ئیتر دیّنه شلهژان و لهرزین.

ئهمه یاسایه کی خوایییه که ئالوگوری پی ناکری و، ئهشتوانن کهوتنی روزما و ساسانییه کان بلهسهر ئهم بناغهیه ههلبسهنگینن، ههروهها شارستانیتیی میسریش و، ههموو ئهو شارستانیهتانه که به دریژایی میروو به رپا بوون و دارمان. لهههر شاریخیشدا ناوی خوا نهبریت و بهو ناوه ی نهناسریت، ئهوا خوا نهو شاره لهناو دهبات. بهو مانایه ی ئیتر حیکمه تی مانهوه ی ئهو شاره بهسهر چووه، لهوانه شه هوی هاتنی قیامه تهمه بیت . واته حیکمه تی مانهوه ی دنیا بهسهر ده چیت، بهوه ی که ئیمانداران له سووکترین حاله تدان و ئیلحادیش پهردی سهندووه. ئهو کاته ئیتر خوای یاك و بیگهرد دنیا سهردوژیر ده کات.

ئهمه و، نهگهر قورئان وای لیهات کتیبیک بیت هیچ کهسیک لیی تی نهگات و پهی به مهبهسته کانی نهبریت، که واته به لا و موصیبه ته کان به سهرمانه وه سیبه ر ده کهن. جا ئهگهر هیشتا له ناوبردن دهستی پیمان نه گهیاند بی، نه وه له فراوانیی سوّز و گهوره یی میهره بانیی خوای بالاده سته، ههروه ک سهردارمان نه بوبه کری صددیق جار له دوای جار نه یفه رموو: ((أَللَّهُمَّ مَا أَحلَمَكَ!)). خوایه! چهند میهره بانیت. به لی خوا میهره بانی و له تاوانبار نه خایینی به لام پشت گویی ناخات، چونکه میهره بالله لیملی لِلظَّالِم حَتی إِذَا أَخَذَهُ لَم یُفلِته) . (۱) ده فه رموی: خوای (إِنَّ الله لَیُملِی لِلظَّالِم حَتی إِذَا أَخَذَه لَم یُفلِته) . (۱) ده فه رموی: خوای

⁽١) البخاري، التفسير: ١١ / ٥، مسلم، البر: ٦١.

گهوره ماوهی زالم دهدات تا که گرتی دهربازبوونی نیه.

سهرنج بدهن، چۆن خوای پاك و بالادهست به همردوو سیفهتی (الرحمن الرحيم) خوّى پيمان ئەناسىننى؟ كەواتە لە سەرمان يىويستە ئىمانى پی بهینین و بهرانبهر بهو دوو سیفهته مهزنهی بهندایه تیم و ئیخلاص بنوینین و، خەرىك بین مەردمەكان بۆ لاى خواى بالادەست بانگ بكهين و، دلهكانيش به ئيمان و ئهمانهوه ريّنمايي بكهين بق لاي. له راستییدا ئیماندار مروقی ئاسایش و دلنیایییه و، زیانی لیوه دەرناكەوى. موسلمانانىش زامنى دلنىيايىن بۆ مرۆڤايەتىيى و، زمانەي ئاسايش و دڭنيايين بۆ ژيانى كۆمەڭايەتىي. جا ئىماندار ھەروەك له گهل تیکرای مروفایه تییدا ئهمه حالیه تی، نهوا بو ئیمانداران زیاتر و قوولتر مایهی ئاسایش و دلنیایییه. لهبهر ئهمه خهریکی گهیاندن و تەبلىغ كردنى ئەو فەرمانە جوانانە دەبىي كە خوا و پىغەمبەرەكەي (صلى الله عليه وسلم) فهرمانيان ييداوه. له ههمان كاتيشدا هەوڭى بنياتنانى و نوپكردنەوەي كۆمەڭگەكەي دەبيت و، ئەوپەرى كۆششىش دەكات بۆ ئەوەى تووشى ھىچ زيانىك نەبن. ئەوانەش كە ئەم فەرمانبەرىيە پى جەوامىرىيە ئەنجام نادەن، ماناى وايە ئەوانە سیفهتی بهرزی ((ئیماندار)) که خوا پیشکهشی کردوون دهدهنه دواوه! بهلِّيّ، ئيماندار چەندىن فەرمانبەرىي ھەيە ھەر لە بچووكترين بازنهوه، که بازنهی دله، ههتا فراوانترین بازنه. همر یهکه به ینی شویننی خوّی، مال و، گوند و، شار و، نوممهت و، مروّڤایهتیی، هەر ھەموويان بازنەن بۆ چەندىن فەرمانبەرىي بە يەكداچوو، خۆ ئهگهر دەستى بدايه بۆى تا بگاته دوورترين شويننى جيهان و ئاسۆ دوورهکانی بز گهیاندنی ئهو گهنجینانهی نوور که وان بهلایهوه، ئهوا خۆى ئەگەياندە ئەرى. ھەتا ئەگەر ئەوانەي ئەو دەيان دويننى لىپى

تی نهگهیشتن و نهیانزانی ناوکرو کی ئهوه ی که تهبلیغیان دهکات چییه، ئهوا بیبهش کردنیان لهوه به هوی پشتگویخستنی ئیرشادیان ناتهواوییه کی گهوره و سهر هنجامیکی نالهباره.

ههروهها ئه گهر کوفر بهرپهرچ نهدرینتهوه و، ئیلحادیش قهده غه نهکری، ئهوا ته نها کافر و مولحیدان تیا ناچن، به لکو ئیمانداریش له و ویرانکاریی و رووخاندنه بهشی خوّی وهرده گری . چونکه لهسهری پیویست بوو فهرمانبه به فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه ئه نجام بدات، تا به لایه نی که مهوه نه هیلی نه و تیا چوونه جهرگ بره گشتگیره بینته کایهوه.

پينعهمبهرى به پيز (صلى الله عليه وسلم) ئهم كاره بهم فهرمووده شهريفهى پوون دهكاتهوه: (مَثَلُ القائِم عَلى حُدُودِ اللهِ وَالواقع فِيهِ كَمَثَلِ قَومٍ استَهَمُوا عَلى سَفِينَةٍ فَأَصابَ بَعضُهُم أَعلاها وَبَعضُهُم أَسفَلَها ، فَكانَ الذِينَ فِي أَسفَلِها إِذا استَقَوْا مِنَ الْهاءِ مَرُّوا عَلى مَن فَوقَهُم ، فَقَالُوا لَوْ أَنَّا خَرَقْنا فِي نَصِينِنا خَرْقاً وَلَمْ نُؤْذِ مَن فَوْقنا ، فَإِنْ يَترُكوهُم وَما أَرادُوا هَلَكُوا جَمِيعاً، وَإِن أَخَذُوا عَلى أَرادُوا هَلَكُوا جَمِيعاً، وَإِن أَخَذُوا عَلى أَيديهم نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعاً). (۱)

ده فهرموی: نموونه ی ئه و که سه ی که پاسه وانی سنووره کانی خوایه و، ئه وهش که ئه و سنوورانه ی شکاندووه وه ک ئه و کومه له خه لکه وهایه که بو سواربوونی که شتییه ک قورعه ئه کیشن و ههندی کیان به شی سهره وه و ههندی کیشان به شی خواره وهیان به رده که وی به فاره وه بوون بو دهست که و تنی ئاو ئه هاتنه سهره و به سهر هوانه ی سهره وه دا تیپه ریان ده کرد. و تیان: ئه گه ر له به شی خو ماندا کونیک بکه ینه که شتییه که وه بو ئاو، ئیتر ئازاری ئه وانه ی خو ماندا

⁽١) البخاري، الشركه: ٦، المسند: ٤ / ٢٦٨ ـ ٢٦٩ .

سهردوه نادهین . جا ئهگهر وازیان لی بیّنن بو ئهو مهبهستهیان ئهوا ههر ههموویان تیا ئهچن و، گهر دهستیان بگرن ئهوا ههر ههموویان سهرفراز دهبن..

ئهم فهرمووده شهریفه، به پیوانهی نموونهیی (المقیاس التمثیلی)، نمونهیه که وه که زانستی (منطق) دا ناو ئهبری . نهوه تا پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) کیشهیه کی کومه لایه تیی پرمه ترسیی روون ده کاتهوه و، به راده ی تیگهیشتنی ئیمه و له شیوه ی نموونه هینانه وه داه ده ده ده ده ده ده ده بیتاوانه که کون بکهن لهوانه یه یه که مجار وه ها به رچاو بکهون که بیتاوانن، به لام سهر هنجامی ناله باری کاره که ری به وه نادات که ههر گیز به بیتاوان له قه لهم بدرین.

 دهست ناخهینه کاروباری کهسانی ترهوه، ناگونجی پی به کوشتنی خوّمان و کوشتنی ملیوّنهها خه لکی بیتاوان بدهین. واته پیویسته بچین به گری ههر کهسیّکدا که بیهوی کهشتییه که کون بکات، یان ژیانی کوّمه لایهتی تیّك بدات. لهبهر ئهمه له کاتیّکدا که ههول دهدهین تا کوّمه له کاتیّکدا که ههول دهدهین تا کوّمه لگه له زیانی کردهوه خراپه کان بهدوور بیّت، تا مروّقایهتی له خراپه و تاوانه کانی بیاریزین، له ههمان کاتدا ههرچی سیفهتی جوان و خوورهوشتی بهرز ههیه، له شیّوهی فهرماندان به چاکه دا به کوّمه لگهی ده گهیه نین له ههموو جوّره خراپهیه که مروّقه فیتره ته پاکه کان بنیاتی بنیّن له ههموو جوّره خراپهیه بهدووره..

ئه مه لایه کی مهسه له که یه، لایه که ی تریشی بریتییه له جیبه جی کردن و گهشه کردنی و هوشته به رزه کان و، بلاو کردنه وه ی کرده وه چاکه کان له کو مه لگه دا. ئه مه ئه و کاره یه که به لیننمان داوه بو کو مه لگه ی ئه نجام بده ین. جا ئه م کاره هه م پیروزه و هه م گرانیشه..

نهو که سه ی که شیرینی ئیمانی چه شتبی، مه ردایه تی داوای ئه وه ی لی ده کات که که سانی تریش له وه به شدار بکات. ئیمانداریش مروّ قیّنکی مه رده هه ر له ته وقه سه ریه وه هه تا په نجه ی پیی. نه و هه میشه وا له بیری چاره نووسی که سانی تردا. کاتیّك که له ناوه ندی به هاریّکی گه شاوه دا خه ریکی رابواردنه، هه ولّ ده دا که سانی تریش له گه لیدا بژین و، نه وه ی که خوّی نه یچیژی، به وانیشی بچیژی، نه که نه کی گوایا ئیماندار ده ست له خوّشویستنی ژیانی خوّی هه لناگری تا به رده وامی به ژیانی که سانی تر ببه خشیّت بایا هه رکه سی نورری ئیمان چووبیته ناو دلیه وه ده توانی بوه ستی و جووله نه کات به کاره موسته حیله پال به ئیمانداره وه نه نی تا بچیّته ناو بازار و، ناو ماله کانه وه تا دله ناشناکان بدوزی ته وه مه ش - له لایه که وه -

زامنیی بوونیه تی، چونکه پاراستنی ئیمانی ناو دلّی هه تا مردن و، زامنیی چوونه ناو قهبریه وه بهم ئیمانه وه، به فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه دهبیّت. خوّ ههر که س له و دوانه بی به ش بوو ئه وا زامنیی بوونی ئیمانی بو ناکری دله به ده تمیی له سهر ئیماندار پیّویسته نهم فهرمانبه رییه نه نجام بدات، به لایه نی که مه وه بورگار کردنی خوّی د.

تەبلىغ و ئىرشاد ي<u>ۆ</u>ور*ە* بۆ سەرخستنى دىن

دینی ئیسلام لهلایهن پهروهردگاری مهزنهوه پاریزراوه و، ههتا روزژی قیامهتیش پاریزگاریی له ته و پاراویی و گهشاوهیی دهکات. خوای پاك و بینگهرد بهلینی پاراستنی دینی خوی داوه. بهلام ئهم پاریزگارییه و، بهرگریی كردن له دین و پاراستنی، لهسهر هیممهتی ئیمانداران و، لهسهر رادهی دهست پیوه گرتن و پشت گیرییان بو ئهم دینه، وهستاوه. واته خوا كومهكیی و سهرخستنی موسلمانان بو دینه كهیان به مهرجینکی ئاسایی داناوه بو پاراستن و پاریزگاریی دینه كهیان به مهرجه ئاساییهكه بیته دینی دین پاریزراو دهبیت . ئاوه اله بهلینی خوایی تی ئه گهین، نه دیی دین پاریزراو دهبیت . ئاوه اله بهلینی خوایی تی ئه گهین، نه شیوهیه کی تر.

 نه چوونه ته ژیر سیبه ری پاریزگاریی خواوه. لهبه ر نه مه خوای پاك و بینگه رد په رته وازه و زهلیلی کردن، یان له فه پ و به ره که تی دین بیبه شی کردن. نا به م شیوه له هوی نه م بنبر په وونه ک نیستا له ژیانی دینیدا تی نه گهین. چونکه به پاده ی دهستگرتنی موسلمانان به دینه و کومه کیی کردنیان بوی پاریزگاریی ده کریت و ، به نهندازه ی نهو هه و کوششه ی که بو بلاو کردنه و ها سه رانسه ری زهوییدا نهیکه ن به رز ده بینه و ، گوله پیگه یشتوه کانی نه پوشکوین.

پینه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کو مه کیی نهم دینه ی کرد و، به رگریی لی کرد، نه وه بوو خوای پاك و بینگه ردیش پاریزگاریی کرد. دوای پینه مبه ری خوایش، به دریژایی چه رخه کان، موسلمانه کان به رگرییان لی کرد و پاراستیان، نه وه بوو خوای پاك و بینگه ردیش دیسان دینه که ی خوی پاراست. به لام که موسلمانه کان پشتیان له دینه که یاراست. به لام که موسلمانه کان پشتیان له دینه که یاراست. به لام که موسلمانه کان پشتیان له کینه که یاراست. کرد و ده ستیان لی به ردا، خوای گهوره شه وانی زهلیل کرد.

پیغه مبه ری به پیز (صلی الله علیه وسلم) نهم سه رخستن و پاراستنه ی دینی به گهوره ترین کیشه وه رگرت و، کوششی کی بیر چانیشی بو هوشیار کردنه وه ی نوممه ت کرد، چونکه به خته وه ربی هه میشه یی له جیهانی دواییدا له سه ر راده ی شوین که وتنی موسلمانان بو دینه که یا وهستاوه و، شتی بناغه ییش که له مه حشه ر و صیراط و به هه شت و له کاتی بینینی جوانیی خوادا به که لک بیت بریتییه له خزمه تی دین و کرده وه ی چاك و دلی بینگه رد..

بهم شیّوهیه پیّغهمبهری به پیّن (صلی الله علیه وسلم) له پیّناوی ئهوهدا که موسلّمانان ببنه خاوهنی نهو جوّره ماوه پیّدانهی تیّه پ بوون (جواز مرور) رهنجیّکی زوّریدا. لهبهر نهوه بانگ کردن بو لای خوا و

ئيرشادكردن بق سهر دين يهكهمين مهسهله بوو لهلاى ئهو.

یو مهستهش بو پاریزگاریی دین لهلای هاوه له به پیزه کان دروست بود. نهوانیش به سهر و به مال کومه کیی دینیان کرد و به رگرییان لی کرد و، پهنایان پیبرد. نهوان ره نجیان به با نه چوو. نهوهبود خوا دینه که ی خوی پاراست. به لی نهوان خوا لییان رازیی بی، بهوه ی که له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فیرببوون، خهریکی پیشبرکی بوون بو گیمیاندنی دین به و لاته کانی جیهان لهوانه شه قورنان له به در دین به ولاته کانی جیهان لهوانه شه فررنان له به نورنان له به نورنان له به نورنان له همووه ها له فهرموده ش به لام نهوان نهوه ی که فیری ببوون دهیان کرده ژیان و، همولیان ده دا له هموو جیهاندا دین بلاو بکهنه وه.

موصعهب به ندرم و نیانیی له گهل ندوانددا نهجوولایدوه که به تووره

⁽١) أبو نعيم، الحليه: ١ / ١٠٧، إبن سعد، الطبقات: ١ / ٢٣٠ .

و بيزارىيەوە ئەھاتنە لاى. ئەوەى بە چەكەوە ئەھاتە سەرى، بە ئیمانی ناو کرؤکی دلهوه ئهگهرایهوه - که ئهوانه له دواروزژدا ئهبوونه هاوه لمي پيغهمبهره كهي (صلى الله عليه وسلم) - ههتا ئهوهنده به نهرم و نیانیی وتوویّژی لهگهل دهکردن که زبرترین مروّف لهبهردهم نهو نهرم و نیانیی و ناسکییه دا زور خوی بو نه نه گیرا. بو نموونه ثهی وت: ئایا دائدنیشیت گوی بگریت؟ جا نهگهر له کاریْك رازیی بوویت و دڵت چووه سەرى ئەوا وەرى ئەگريت، گەر پێيشت ناخۆش بوو لينت دوور ئەخەينەوە. دە بەخوا ئەگەر مليشم بېرپىتەوە من ھىچ شتىك بهرانبهر به تق ناکهم. بهم شيوهيه كۆسپهكان لهبهر دهم نهم بانگهوازكاره مەزنەدا لاچوون، كە گاڭتەي بە مردن ئەھات و، جگە لە گەياندنى حەق بە خەلكىيى ھىچ خەمىكى ترى نەبوو. ئەوە بوو بە فەزلى خوا بازنه کانی خدرمانه که ی دهوران دهوری فراوان بوون و، خوا لیّی رازیی بی همر به بانگ کردنی خهلکهوه بو لای خوا ژیانی بهسمر ئمبرد همتا ئەوەبوو رۆژى بەدر ھاتە بەرەوە. ھەروەھا ھەموو ھاوەلانىش خوا لییان رازیی بی تا ئهو کاته ژیانیان به تهبلیغ و ئیرشاد بهسهر ئەبرد(۱۱). بەلام لە جەنگى ئوحوددا ھەر ھەموويان شمشيريان لە شان کرد به نیازی پاریزگاریی دینهوه، چونکه ههروهك تهبلیغ و ئيرشاد واجبه، ئهوا پاړاستني دينيش واجبيزکي تره. موصعهبي کوړي عومه يريش خوا ليني رازيي بي لهم پاراستنه دا له گه ليان به شدار بوو. هدتا ئێواره به ئازايدتىيىدكى كەم وێنەوە جەنگى كرد، بەرادەيدك که لهسهر ئهو نازایهتییهی مهلائیکهت خوزگهیان پی نهخواست، تا ئەرەبور لە ناكاردا بە لىدانى شمشىرى كافرىك بە دەمدا كەرتە زویی. خنرا مهلائیکه تنک چووه شنوهی موضعه به وه و له جیاتیی

⁽١) إبن هشام، السيرة : ٢ / ٧٧ - ٧٩، إبن كثير، البداية : ٣ / ١٨٥ - ١٨٧ .

ئه و خهریکی هه لمه تردن بوو. لای ئیواره شهوه پیغه مبه ری به ریز (صلی الله علیه وسلم) فه رمایشتی له گه لدا کرد: (یا مصعب!) مه لائیکه ته که فه رمووی: موصعه بنیم، نه ی پیغه مبه ری خوا! نه و کاته زانییان که موصعه بده میکه شه هید بووه.

دوای کوّتایی هاتنی جهنگ پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له گهلّ کوّمهلیّك هاوهلّی بهریّزدا هاتنه سهر لاشهی موصعهبی شههید. سهیریان کرد ههردوو ده بیتی به قوّلهوه بپراون و، شمشیّریّکی وها بههیّز له ملی داوه که جگه له چهند ده ماریّك که ئه و سهره مویاره که به شانیه وه ئهبهستن سهری له ملی بوّتهوه (۱۱). ده م و چاویشی له ناو خوّلی نووییه که دا، که به خوینه گهشه کهی پرهنگ بووه، شاردوّتهوه. ههروه ک بترسیّ، له کاتیّکدا که ئه و جهستهیه کی بیّگیانه، ببینی وا خراپهیه ک تووشی پیّغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده بیّت. جا ده م و چاوی ئهشاریّتهوه همتا ئهوه ی نهو لیّی ئهترسی و خهمیه تی نهیبینی ! یان وه ک ئهوه کی که خهجالهت بی به رلهوه ی دلّی له سهر فرازیی پیخهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بیخه م ببیّ و، به رلهوه ش تا کوّتایی ئهرکی باراستنی پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به جیّ بهیّنی و به رگریی پاراستنی پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به جیّ بهیّنی و به رگریی پاراستنی بیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به جیّ بهیّنی و به رگریی پاراستنی بیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به جیّ بهیّنی و به رگریی پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به جی بهیّنی و به رگریی پینه که که مهیداندا سه ری ناوه ته وه (۱۲).

وه نهبی تهنها موصعهبی کوری عومهیر ئه و ئازایه تیی و مهردایه تییه ی لی وه شابی ته نه و مهردایه تییه ی لی وه شابی ته وه نه و هموویان پائی و نه و هموویان هه نگری ئه و روّحه و نه و ههسته بوون.

بهم شیوهیه خوای پاك و بالادهست دینه کهی خوی پاراست. ئهم پاراست به مدروا بهردهوام بوو تا ئهو کاتهی که له ههندی سهرده مدا

⁽١) إبن سعد، الطبقات : ٢ / ٤٢، ٣ / ١٢٠ - ١٢١ .

⁽٢) رجال حول الرسول: ٥٢ .

و بهینا و بهین ههندی درز و شهق بردن روویاندا. جا لهم سهردهمه لهرزق کانهدا خوای گهوره ههندی له فهر و بهره کهتی دینی لهو موسلمانانه گرتهوه که بهرگرییان لی نه کرد و سهریان نه خست، چونکه دین کاتیک دهبیته دینی ئیمه که سهری بخهین و بهرگریی لی بکهین. نه گینا نه گهر دهستمان لیدگرتهوه و، له بهرگریی لیک خاوبووینهوه، نهوا پهروهرد گاری مهزن له فهیزه نوورانییه کانی و، له دهست کهوته رقحییه کانی بیبه شمان ده کات.

کاتیّك که قودس له ژیر دهسه لاتی خاچ پهرستیدا بوو صهلاحه ددینی ئهییووبیی نه زهرده خه نه و نه پیکه نینی نهبوو، بگره بو ماوه ی چه ند سالیّك به کول ههر نه گریا، تا نهو راده یه که وتارخویّنی روّژی جومعه باسی نهوه ی کرد که زهرده خه نه و پیکه نین پیویستن. دوای تهواوبوونی نویژ صهلاحه ددین دهستی وتارخویّنی گرت و و ته یه کی و ت که شیاوی نهوه یه یاده وه ریی میّژ وودا بنه خشیّنری : ((لهوانه یه مهبه ستت له من بی به لام بو خوا پیم بلی چوّن زهرده خه بکهم و بو لای پهروه ردگاری به خشنده ی له ژیّر ده ستی دوژ منان بیّت؟)). بو لای پهروه ردگاری به خشنده ی له ژیّر ده ستی دوژ منان بیّت؟)). ده سه لاتی موسلمانان بو نیشته جی بوون خوّی ته نها چادریّکی هه بوو ه نه شی و ت: ((چوّن من خاوه نی خانوو بم و مالّی خواش دیلی و نه نه شی و ت: ((چوّن من خاوه نی خانوو بم و مالّی خواش دیلی

بهم شیّوهیه دینیان پاراست و دینیش بووه دینی ئهوان. ئیّستاش سهرهی ئیّمه هاتووه. جا ئهگهر سهرمان خست و پشت گیرییمان لی کرد، به واتا بلاومان کردهوه، که ئهوه له ههموو فهرزیّك فهرزتره لهسهر ههر یهکهمان بهبی جیاوازیی، ئهوا خوای پاك و بیّگهرد دینهکهمان دهپاریّزیّت ..

به لَی ، لهسه رئیماندار پیویسته یه که مجار شاره زای دینه که ی بیت، پاشان هه رهه موو ژیانی به و بژیی، پاشان که سانی تریش له و دینه ی که پینی ئه ژیی تی بگهیه نی ، تا به م نووره ژیانی ئه وانیش رووناك بکاته وه . هه موو موسلمانیک ئه م فه رمانبه رییه - وه ك ئیمه بروامان پینی هه یه - به پینی بنه ما کانی ئیسلام وا له ئه ستویدا ..

لهمهو دوا ههندی مهسهله روون ده کهمهوه که به پیویستیان دهزانم، به لام به سهره کییانه ن به سهره کییانه ن به سهره کییانه ن که لهم کاته ی نیستادا نیمهیان بهم حاله ته پر خهم و خه فه ته گهیاندووه. به که میان به م کاته ی دین.

دووههمیان : یه ک لاییکردنه وه خزمه ته دینییه کان بو دهسته یه کی دیارییکراو و، دهست هی لانی جله وی کاروبار بو نه و تاقمه یه . نهم هوی دووهه مه به ویندی هوی یه کهم مه ترسیداره بو مان.

با نموه چاك بزانرى كه همرگيز دين بو دهستهيهك يهك لايى ناكرنتهوه و، هيچ كاتيكيش نابيت دين مولكى دهستهيهكى ديارييكراو بيت، چونكه دين مولكى ههموو ئهوانهيه كه شوينى كهوتوون. چونكه همموو تاكيك خاوهنى پهيوهنديى و پهيوهستييه له گهل پهروهردگاريدا. ئيتر ناگونجى ئهم پهيوهستييه له نيوان بهنده و پهروهردگاريا نههيلايت و، ناش گونجى بو سهرخستنى دين و بهرگريى كهسيى كوسپ دروست بكريت. بهراستيى يهك لايى كردنهوهى خرمهته دينييهكان بو دهستهيهكى تايبهت نهوپهرى بيناگايى و ههلهيهكى وهها گهورهيه كه چاوپوشيى لى ناكرى و، ئيمهش لهم بارودوخه پر ئيش و ژانهى كه واين تيايا دهربازبوونمان نابيت به خو رزگاركردن نهبى لهم بيناگايييه. ئهمهوه ئيتر ئهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه ئيتر ئهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه ئيتر نهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه

بینگومان یه که لاییکردنه وه ی خزمه ته دینییه کان بو دامه زراومیه کی تایبه ت فیّلی بینگانه کانه، چونکه و بنه ی شم کاره پهیوه ندی یه کی نیه له گهل تینگهیشتنی جیهاد و ته بلیغ له نیسلامدا. نیسلام وه که دین ناگونجی له نیوان دیواره کانی مزگه و تدا به ند بکری، چونکه خوای پاک و بینگه رد بو ناوه دان کردنه وهی دنیا و قیامه ت ناردوویه تی. که واته نیسلام هم رهم مووی یه کی پارچه یه و به ش به ش کردن هه لناگری .. نا له و پوژه دا که دین به یه کی پارچه یی هه ل نهسه نگینین و، پو حمان نالووده ی ده بیت، نه واله زالیلیی نازاد ده بین و، له پسولیش پزگارمان ده بیت، چونکه مهسه له که سیی و کومه لایه تیی و مروقایه تیه کان به هوی تیشکی نوورانیی وه حییه و روون ده بنه وه و مروقایه تیه کان به هی که راوکه و شله ژاویی ناو تاریکیی پزگاری ده بیت.

جا بو ئهوهی که ئهم حالهته هه لبسه نگینین، لهسه رمان پیویسته به ته واویی و به هه مه کیی - به رو حمان و به قه واره مانه و - روو به رهو دینی راست بنیین که لهسه ر روون کردنه وهی ئه و کهسه ی که به هه وا و ئاره زووی خوی فه رمایشت ناکا، به لکو هه رچی بفه رموی وه حییه و دینته سه ری، که ئه ویش پیغه مبه ری به ریزه (صلی الله علیه وسلم) دامه زراوه.

نهمهی خوارهوه جاریکی تریش دینمهوه یاد :

ئه گهر خودمان ده روونی خودمان نه گورین، خوای بالادهستیش حالمان ناگوری، ندمه به واتای ئیجابییش و سهلبییش هدر وایه. چونکه هدر راست بوونه وهی تاکه دمینته هوی به دییهاتنی ئدم ئدنجامه، هدروه ك لادانیشی ژیانی دینیی لهناو دمات. لهبدر ئه وه پیویسته یه ك یه خدلك پی بگهیمنری همتا ببنه كومه كی دین و به رگرییشی لی بكهن.

ئهمه و، له یادیشمان نهچین که تاکه ته ندروسته کان خیزانی راست و ته ندروست پیک دینن و ئه مانیش کو مه لگه یه کی ته ندروستی بیده رد و دا به رپا ده که ن. که واته به ردی بناغه له کو مه لگه دا بریتییه له تاک پاشان خیزان و هه روه ها. ئیتر هه تا له پیشه وه تاکه کان صالح نه بن کو مه لگه ی صالح پی ناگات. کو مه لگه ی ته ندروستیش نه وه یه کو بودنی خوی به راست رویشتن به پیی فه رمانی خوا و پیخه مبه ره که که رصلی الله علیه وسلم) بسه له نینی و ، له پیناوی به رده و ام بوونی ئه و کو مه لگه یه شد له سه رئه و شیوازه، پیویسته دلی هه موو نه ندامه کانی پی له کرده وه ی چاك بیت و، له خراپه ش پاك کرابیته وه. جا جگه له تاکه کان خویان کی نه مه نه نجام بدات؟

بهشی دووهم

چەند بنچىنە و ياسايەك لە تەبلىغ دا

ههموو زانستیک پیناسه ی تایبه تیی خوّی ههیه و، ههموو کردهوه ه کیشه هونه ر و رده کاریی تایبه تیی خوّی ههیه. جا به بی نه و پیناسه یه و نه و ورده کارییه ناتوانین بچینه قرولایی هیچ به شیّک له به شه کانی زانست و هیچ لایه نیّک له لایه نه کارکردن. له به ر نهوه ش که ته بلیغ کردن پیرو زترین کردهوه ی موسلمانه، نه وا بی گومان بنچینه و هونه ریّکی تایبه تیی خوّی ههیه و، هه ر ته بلیغ کردنیّکیش نه و کارانه ی تیا به رچاو نه گیریّن جگه له خوّماندووکردنیّکی بی نه نجام هیچ که لکیّکی نابیّت. به لام نهوه ش که سه رکه و تنیّکی کاتیی به دهست نه هیّنی ، نه وه له ناوکرو کدا نوشوستیی هیناوه، چونکه ناینده ی نیه.

لهمهو دوا ههندی هونهر و وردهکاریی تهبلیغ کردن له شیّوهی شت ومهك دیّنینهوه، به لام بهر لهوه ده لیّین: بنچینه و هونهرهکانی تهبلیغ و ئیرشاد تهنها بهوهوه ناوهستن که ئیّمه باسی ده کهین. با ئهوه ش بزانری که ئه و بنچینه و یاسایانهی که ئیّمه ههول دهدهین پیشکهشیان بکهین، لایهنی کاربی کردنی عهمه لیی تیایدا به بناغه ژمیرراوه و، لهبهر تیشکی ئایه ته پیروز و فهرمووده شهریفه کانیش دا ئاماده کراون، که کهسان کی شاره زا له واقیعی عهمه لیدا تاقیی کردوونه تهوه، بهوه ی که ههر له سهرده می مندالیه و تا نهو کاته ی که فهرمانبه دیهی پیهانی بانگهوازی له ناوچه یه کی فراواندا و درگرتووه، ناماده کوری پیاوانی نیرشاد و تهبلیغ بووه.

ئهمه و، لهوانهیه که ههندی له روونکردنهوهکانهان لهگهل جیهانی حهقیقهت و واقیعدا نهگونجین. نهمهش له ناتهواویی وکهم وکوریی ئیمهوهیه.

لهم بارهشهوه دهستوورمان بهم شیّوهیهید: نهو بیر و بوّچوونانهی که به ژیان دهردهبریّن شایانی ژیانن.

پەيوەندىي نێوان عيلم و ئيرشاد

هدر کهسی کاری فهرمایندان به چاکه و دوورهپهریزیی کردن له خراپه بگریته ئهستو پیویسته به زانست خوّی کوّك بكات. چونکه زانست و تهبلیغ دوو دیوی حهقیقهتیکن. کهواته پیویسته لهسهر بانگهوازکار خوّی چاك پی بگهیهنی به راستی یهکانی ئهو دینهی که دهیهوی به کهسانی تری بگهیهنی، نهگینا دهبیته هوّی نوشستیی زوّر، بگره لهوانهشه دوینراوهکان له خوّی و له دینهکهی بسلهمینهوه، ئهم بهنجامهش دهست دریژی یه بو سهر مافی دینیی و دنیایی خوّیشی و کهسانی تریش.

لهم بهشهدا باسی تی گهیشتنی خوّمان بوّ زانست به گشتیی ده کهین، پاشان ههوڵ دهدهین پهیوهندیی نیّوان ئیرشاد و زانست و کارکردن بخهینه روو.

زانست له جیهانی بوون ههر ههمووی دا میحرابی سهردارمان ناوح نادهمه و، که گهورهش دهبی دهبینته کهشتییه کهی سهردارمان نووح و، نهش بینته سهردارمان نووح له کهشتییه کهدا. زانست له سهردارمان نیبراهیمدا بریتی یه له چهند شیویک که لافاوی وه حی خوایی پیایانا نهروات. ههروه ها گهوره دهبینت تا ببینته طوور له سهردارمان مووسادا، یان ببینته سهردارمان مووسا له طووردا. لهبهر نهمه لهناو بوونهوهراندا ههر به تهبه که ههبینت زانست کاکله کهبهتی.

زانست چی یه؟ زانست بریتی یه لهوه ی که مروّق، دوای ناسینی خوّی، پهروه ردگاری بناسی یا مروّق پهروه ردگاری ببینی بهوه ی که خوّی بکاته روانگهیه که خوّی سیفات و ناوه کانی خوا، بهوه ی که له ههسته کانیدا ئه ی دوّزیّته وه و، به کوّشش کردنی بو گهیشتن به ناسینی پهروه ردگاری و شاره زابوون لیّی تا ئه مه زانستی راسته قینه یه، وه ک شاعیر (یونس ئه مره) به پیّکانی جهرگه ی زانستی ده ری بریوه:

زانست ئەوەيە كە بزانيت..

كه فؤت بناسيت..

غۇ ئەگەر نەت ناسىي،

ئەوا ھەرپىيىت خوينىرۆتەوە رەست لە ھەمووى ھەل بكرە.

به لام ئهم و ته یان: ((مَن عرفَ نفسَهُ فقد عرف رَبَّهُ)). واته: ههر که س خوّی ناسیی پهروه ردگاریشی ئه ناسی، و ته یه کی پر به لاغه ت و خاوه نی مه به ستی کی ئه وه نده ورده که خهریکه به فهر مووده و هربگیری، به لام فهر مووده ی شهریف نیه، به لکو ده ستوور یکی پته و و به ها داره له باره ی مه به ست و ماناوه و، قورئانی پیروزیش به مئایه ته پیروزه پشت گیریی ئه م ده ستووره ده کات:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَنَهُمْ أَنفُسَهُمْ أَوْلَيَ كَهُمُ الْفَسِقُونَ ﴾ (الحشر: ١٩).

به لمنی، ئه گهر خواتان له یادچوو، ئه وا خوایش خوتانتان له یاد دهباته وه و، گهر خوتانتان له یاد چوو ئه وا له خوا دوور ده که ونه و کاته بی ئاگا ده بن و به خوتان نامو ده بن و خوتانتان له یادده چیت. به م شیره یه بازنه یه کی گهنیو دروست ده بی و یه کیکیان ئه وی تر فه راهه م

دیننی و خوراکی دهداتی و، همر کهسیش بچیته ناو ئهو بازنه گهنیوهوه پزگاربوونی زور گرانه، بگره به دوای خویدا دهگهریتهوه و، به فیرو دهچیت. ئهشگونجی مانایه کی تر له ئایه ته پیروزه که تی بگهین که ئهمه به:

به لنی، ئیمه وه که نه و که سه وه هاین که سه ر ده که وی سه ر لووتکه ی چیاکان. پیویسته به وردیی حیسابی بو بکهین که پیمان له کوی دائه نیین و قولا په که له کوی دائه کوتین و په تی پیوه ئهبه ستین. چونکه هه ر هه له یه که دهستمان ده ر بچی - ئه گه رچیی بچووکیش بیت - ژیانمان له ده ست ده دات.

بهڵێ ! ئايا جێي سهرسوړمان نيه مروٚڤ له پهرستگا و له مزگهوتدا،

بگره همتا له کهعبه و (روضة)ی پاك و بینگهرددا خوّی له بیر بچیّتهوه ؟ به ئیش پی گهیشتنهوه دانی پیدا ئهنیم که لهو شویّنانهدا ئهوانهی که خوّیان له بیر دهچیّتهوه له ژماره نایهن . دهی پهروهردگارم ئهم زیانه چهنده گهورهیه!

زانست مهبهستیکی ههیه، که نهویش ناسینی خوا و خوشهویستی خوا بهرههم دینیی. چونکه نهو زانستهی که ناگری خوشویستنی خوا بهر نهداته دلّی مروّف و، چیزی روّحانییشی کلّپه نهسیّنی - که نهوهش زامنی ناز و نیعمهتی بهههشته - به زانستیّك ناژمیّرری که به مهبهستی گهیشتبیی، چونکه نهو زانستهی که گهیشتبیّته مهبهست وجیّبهجیّی کردبی سهرچاوهی ژیانی لهتیفهکانمان و، خویّن بهری ههلّقولاوی ههست و سوّزمانه و، ژیانیش بهبی نهو مردنیّکی مهعنهوییه. جا نهو زانستهی که ستایش دهکریّت و قورئانی پیروّز و فهرمووده ی شهریفیش خهلکیی ههلنهنیّن بوّی. نا نهم زانستهیه، نه شتیکی تر. بگره ههر نهمه زانسته.

ئیمه چووینه ناو ئهم باسهوه، له گهل ئهوهش دا که باسی بنه وه تییمان نیه. به لام من پیم خوشه ههندی لهو ئایه ته پیروز و فهرمووده شهریفانه وهربگرم که تایبه تن به زانستهوه:

١- ﴿ ... قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُواْ
 ٱلْأَلْبَكِ ﴾ (الزمر: ٩).

 پلیکاندی نووردا بز لای خوا سدر بکدوی، وه ندو زانسته دهبی که تدنها چاوی بریبیته ئدستیره کان و بدرنامه کانیان. به و تدیه کی روون تر: ثایا ئدو دوانه یه کسان دهبن که هدریه کهیان خاوه نی گزشه نیگایه کی جیاوازن له یه کتر؟

ئه و که سه ی که وه ک مشک به ناو په په ی کتیبه کاندا به دوای گه نجینه ی نهینییه کان دا ئه گه پی زوربه ی ته مه نی له نووسینه وه ی په راویز و پاقه کان دا به سه ر ده یات بی ئه وه ی له زانستی حمقیقه ت یه ک دیپ بخوینی تهوه ی له زانستی حمقیقه ت یه که دیپ بخوینی تهوه ی ناوی زانای لی ئه نری، به ده رب پینی قورئانیی وه ک ئه و که سه وه هایه که چه ندین کتیبی به کو له وه گرتبی ئه وه که نه کوی له چاو ئه و مروقه کامله دا که دیریک ئه خوینی تهوه و به موو ساتیک له خوشیی و ابه ره و ئاسمانه کان بال ده گریته وه و هه موو ساتیک له خوشیی و چیژیکی پوخیدا نه ربی و اده زانم جیاوازیی نیوانیان وه که جیاوازیی نیوانیان وه که جیاوازیی مروق به خوا ده گهیه نی ((هه موو شتیک)) وایه که و زانسته ی که مروق به خوا ده گهیه نی ((هه موو شتیک)) ه و به خوا ده گهیه نی ((هه موو شتیک)) ه و به نه و شهری که ده ستت لی هه لله گری ((هیچ شتیک)) ه .

٧- ﴿ ... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاوُا ... ﴾ (فاطر: ٢٨). هه لَذان به زانست دا و، ستایش کردنی زانایان لهم ئایهته پیرو زهدا یه کجار روون و ئاشکرایه. به لام ستایشه که بو وهسف کراوه کهیه، واته بو نهو مروّ قهیه که به زانسته کهیهوه، به خشووعی کهوه، له بهردهم پهروهرد گاریدا وهستاوه. ههموو زانستی کیش قورسایی و گرنگیی خوّی ههیه. پینه مبهریش (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی : زانایان میراتگری پینه مبهرانن. (العُلَماءُ وَرَثَةُ الأنبِیاءِ) (۱). ده فهرموی : زانایان میراتگری پینه مبهرانن.

⁽١) إبن ماجه، المقدمة: ١٧.

به لْني، ئه گهر له ناو مرؤ ڤدا كۆمه لْنِك ههبن كه حهقيقهت به روونيي و بهبي ليّليي ببينن، ئەوانە پيغەمبەرانن سەلاميان لي بي. بەلام ئیمه به هوی ئهو نوورهوه که فهرمایشتهکانی ئهوان بلاوی دهکهنهوه ئەتوانىن بگەينە حەقىقەت، چونكە ناگونجى ھىچ مرۆۋىك، ھەر كەس بىنت، بگاتە حەقىقەتى رەھا، ھەتا نەچىنتە ژىر ئالاي يەكىي لە يێغهمبهرانهوه . خو لهوانهيه به ههوڵ و كوششى خوى بتواني ههندي حەقىقەتى نزىك لە راستىيەوە كەشف بكات، بەلام ناتوانى راستىي رهها كهشف بكات، مه گهر به چاوساغيى پيغهمبهران سهلاميان ليبيى، لهبهر ئهمه پيغهمبهران ميراتگري راستهقينهي خوان و، دواي ئەوانىش بەندە صاڭحەكان. قورئانى پىرۆزىش ئاماۋە بۆ ئەو بەندە صالْحانهی خوا دهکات که دهبنه خاوهنی سهرزهویی و، ئهو پهیوهندییهی نیوان فهرموودهی باس کراو و ئهم ئایهتهش که نهم مانایه دهبهخشی ئاشكرابه! بهنده صالحه كاني خوا ئهوانهن كه شياوي ئهوهن ببنه خەلىفەى خوا لەسەر زەويىدا و، ھەر ئەوانىش مىراتگرى پىغەمبەرانن، نهك كهسانى تر. چونكه ههر پيغهمبهريك تهبليغكارى راستييه، جا به ئەندازەى ئەوەى كە ھەر مرۆۋىك تەبلىغكارى راستىي بى، دەبىتە میراتگری راستهقینهی پیغهمبهران.

جا بۆ دەرخستنى فەزلى زانا بەسەر كەسانى تردا ئەم ئەندازه گرتنه لە پېغەمبەرەوه (صلى الله عليه وسلم) دېنمەوه كە دەفەرموى: (فَضلُ الْعَالِمِ عَلى أدناكُم)(١). دەفەرموى: فەزلى زانا بەسەر خواپەرستدا وەك فەزلى من وەھايە بەسەر بچووكترينتاندا.

بهلْین، خواپدرستی نهزان ههموو ئانیّك مهترسیی لادان و سهرگهردانیی

⁽١) الترمذي، العلم: ١٩.

لی ده کرینت و، نمو لادانه ش ریتروبیه به پنی پلهی نمو به نده یه له لادا. هی وایان همیه له ته نها نانیک دا چاودیریی خوای له یاد بچی به لادانیکی تمواوی ده زانی . جا همر چه نده مهسه له که ریتروبیه که واته لادان له گوریدایه. همر چون بیت نمو زانایانه ی که میراتگری پیغه مبه رانن همیشه له گهل خویان دا خمریکی چاودیرییه کی همیشه یی و موحاسه به یه که فره امن تموان له ناره زوومه ندییه کی هممیشه یی و موحاسه به یه رانبه ر به کاره له ناوبه ر و مهترسییه کانی همر چوارلایان له ویه پی ناماده باشیدان. نموه ش که گومانی تیدا نیه نموه یه که و زانایه ی به زانین و هو شینکی تمواوه وه بو هممو نیه نموه به خوا په رستیی بکات، چاکتره له وه ی که به بی همست خوا په رستیی بکات، وه ک چون پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له بچووکترین که سی هاوه له به پیزه کان چاکتر بوو. له پاستیشدا نه مه مانای وایه که: هه لسه نگاندنیان له نیواندا ناکری.

لهم مهسهههههشدا نوکتهیه کی ورد ههیه که نهمهیه: مروّقی کاملّی میراتگری پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له فهیضی نهقدهسهوه ههر نووریّك به لیّشاو بهسهریدا باریی، له دهستی دهرناچیّت، ههروه ك مهلّبهندیّکی جهمسهرگیریی گهوره بی بو قووت دانی نهو تیشکهی که له خوّرهوه دهرده چیّت. ئیتر ناهیّلّی همتا زهرهیهك له همموو فهیضیکی موقه ده س به ههده ر بروات، که به چهندین تیشك دانهوهی ناسك نهحه دییه ت بوی بیّت و، به چهندین تیشك دانهوهی جوانییه کی ناسك بوی بگوازریّتهوه، که سوّز و ره حمهتی به نهره و نیانیی بهسهردا نهباریّنی نهو کاته ههموو گوشه کانی دلی له چالاکییه کی بهردهوام و جموجوولیّکی همیشه بیدا ده بن، به وهی که ههول ده دات ببیّته و جموجوولیّکی همیشه بیدا ده بن، به وهی که ههول ده دات ببیّته ناوینه یك بوره که به دانه وهی تیشکی نهو فهیض و به ده که دانه وهی دانه وهی تیشکی نهو فهیض و به ده که که دانه وهی دانه و به بینه دانه وهی دانه و دانه و دانه وهی دانه و دانه و

ئهمهش - له ههمان کاتدا - دهربرینی خشووعه زوره کهی و ریزلینگرتنه کامله کهیهتی بو پهروهردگاری مهزنی و، کاربخی بارگهدانی روحیی بهردهوامه. جا نهم کهسه به بهردهوام بارگه دراوه، خالیی کردنهوهشی ههیه، نهم خالییکردنهوهیه بریتییه له پهخشکردنی نهو رووناکیی و نوور و راستییهی تر که له روحیدا ههیه بو نهوانهی دهرویهری. ئیتر لیره دا ترازوویه ک بو پیوانه کردنی نهم کردهوانهی به پیی قوولیی روحییه تی، نیه. کهواته ههر چهنده خواپهرست له خواپهرستیه کهیدا روبچیت، نهوا ناگاته خواپهرستیی نهو زانایهی که مروقی کامله، سهره رای نهوهش که مروق لهسهری پیویسته نهوه ی که نهیزانی کاری پی بکات، نه گینا قورنانی پیروز بهم نایه ته پیروزه هه رهشه ی لی ده کات و پیایا هه لنه شاخی:

﴿ ... وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكُنُّمُونَ ٱلْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ١٤٦).

به لَنی دهزانن به لام کاری پی ناکهن. ئهوانه وهك کونه رهشه کان وههان که رووناکیی بو هیچ شتیك ناگیرنهوه. ئیتر له وزهی رووناکییه کهیان هیچ که لم که که کین که نیان به دهربرینی کی راستتر، وهك خوری لی نایه ترووناکییه کهی په خشانی هم مو و شوینی بکات. به لم کو ناگردانن . چران چه پکه تیروژیکن که په نجه له گوله کانیان ده دهن، ئهستیره گهرو که کانن. با دهست له و بینه ختانه شه هم ل بگرن که رووناکییه کهیان وه ك کونی ره ش تاریك و ته لخه ، هه رچه نده خاوضی چه ندین وزهی پاشه کهوت کراون. به و حاله ی خویانه وه دهستیان لی هه لده گرین و ئه چینه خرمه تی فه رمووده یه کی شه ریفی پیغه مبه ری به ریز (صلی الله علیه وسلم) که نه فه موی :

(مَن سُئِلَ عَن عِلمٍ عَلِمَهُ ثُمَّ كَتَمَهُ أُلْجِمَ يَومَ القِيامَةِ بِلِجامٍ مِن نارٍ)(١).

⁽١) الترمذي، العلم ٣، أبوداود، العلم: ٩، إبن ماجة، المقدمة: ٢٤، الهيثمى، مجمع الزوائد: ١ / ١٦٣.

دەفەرموێ: هەركەسى دەربارەى زانستىك كە ئەيزانى پرسيارى لى بكەن و شاردىيەوە لە رۆژى قىامەتدا لغاوىلكى ئاگرىن دەكرىتە دەمى.

ئهم فهرمایشته شیرینه ماناکهی دیاره، واته ههر کهس شتی فیر بوو و ههولی نهدا پهخشانی ئهوانهی دهوروبهری بکات، واته لهو بارگهیهی که پرکراوه خوّی خالیی نهکردهوه و، به ههلسوکهوتی نهبووه پیشهنگیّکی چاك، ئهوا نابیّته ناویّنهی دهرخستنی حهق. ئهو کاته پاداشتی ئهوه دهیی که به ناگر لغاو بکریّ. له فهرمووده شهریفهکهدا ههرهشه و سهرزهنشتیّکی توند دهبینین، چونکه لغاوکردن تهنها بو ناژهلهکان بهکاردیّت. واته ههر کهسیّ زانستهکهی بشاریّتهوه تهشبیه کراوه به ناژهل، که ئهمهش، وهك دیاره، دهربرینیّکی تونده.

ئه و مروّقه - که که تمانی حه قی کردووه - نرخی ئه و ئه هلیه ته ی نه زانی که خوا پنی به خشیی بوو و، به جوانترین شنوه شی گنرا بوو. هه روه ها ئه وه ی پشت گوی خست که به سپارده له ماهیه تی ئه ودا داینابوو، له هه ست کردن و روون کردنه وه و بیر کردنه وه، به راده یه که له ئاژه لان جیای کرده وه، بگره له نیو به دیه ینزاوان دا به به دیه ینزاوی که له ئاژه لام هه لبریز راوی گنرا، به لام ئه و شوکرانه ی له سه رئه وه ی که خوا پنی سپارد بوو ده رنه بریی. ئایا موعامه له یه کی عادیلانه ی عه داله تی ره ها نیه که ئه گه ر په روه رد گاری جیهانیان به خششه کانی خوّی لی دابمالی ی کاره که ئه خه مه به رچاوی به ریزتان.

زانست و تمبلیغ کردن دوو دیوی یه که حهقیقه تن. کارکردنیش مهرجی که و لیّیان جیا نابیّته وه. که واته نابی نهم سیانه لیّک جوی بکریّنه وه. نه گهر که سیّک په وه ده ربرینی پیّزه بوّ نه گهر که سیّک په وه ده دربرینی پیّزه بو زانسته که ی چونکه نه و که سه ی که په روه رد گاری خوّی ناسیی و به ندایه تیی خوّی بو ده رنه بریی، نه وه پیّزلیّنه گرتن و بایه خ پیّنه دانه،

بگره گهمژهیی و کویریی و که پیه، به تایبه تی که سیک په نج و زهمه تی خزمه تکردنی ئیمانی گرتبیته ئه ستی و له به ندایه تیدا تهمه لیی بکات. ئهمه کاریکه له دوژمنی ده ره کیی مهترسیی زیاتره. ئه و حاله ته فرناوایییه کان دوای هیدات درانیان بی ئیسلام بیتاقه تیی ده که ن و قسه ده که ن به لگهیه بی ئهم حوکمه، چونکه قسه، یا شاهیدییدانی به رانبه ره که به به لگهیه کی تایبه تییه.

يەكىك لە موسلمانىكى ئىنگلىزىي ئەپرسىت: بۆچىي ئىنگلىزەكان به كۆمەڭ موسلمان نابن، خۆ ئەوان خەلكىكى ۋىرن، بەرادەيەك که سیاسهتی جیهان هه لنهسوورینن ، موسلمانه ئینگلیزه که وه لامی ناداتهوه، بهلکو دهستی پرسیارکهرهکه ده گریت و نمیبات بو نزیکترین مزگهوت. دیمهننکی خهمبار. تهنها چهند کهسنك وان لهوی که به لاشەيان خواپەرستىيى بەجىي ئەھىنن. ئەمە وەلامى كابرا بوو. ئەمەش ئەوە دهگهیمنی که: هملسوکموتی خورئاوایی بمرانبمر به بمرنامه دینییمکان، يان بيندينييه كان ئاشكرايه، ئه گهر له ژيانى رۆژانهدا به عهمهليى جى بهجين نهكرين . جا هدر كاتيك موسلمانان له بهردهميان دا وهك كو مهليّكي ئەوتۆ وەستان كە گەيشتبوونە ئەوەى دىوى ناوھوە و دەرھوھيان وەك يەك بیّت و، عمقل و روّحیش له ناویان دا کاملٌ بوو بیّت و، دلْمکانیشیان به قورئان ئاشنا بوو بن و، دەرگايان خستبينته سەرپشت بۆي و، كردەوەكانيشان له گهل فیتر متی مروف دا گونجاو بیّت و، خهم و خه فهتی ههریه کهشیان بریتیی بی لموهی مروفایهتیی هیدایهت بدات، ئمو کاته ئموانیش روو له ئيسلام ئەننن و، روويشيان لى ناوه و، بە كۆمەكىيى خوا بەبى ئەوەي ئىمە تەكلىفيان لى بكەين، خۆيان رووى لى ئەنين.

به لنی، خورئاوایی چون پهیوهندیی به کومه لگهیه کهوه ده کات تا نهو کومه لگهیه دینه کهی نهناسی و، پهروهردگاری نهناسی و،

له کتیبهکهی تی نهگات و، شتی وههاشی پیّوه نهبینری که رای بکیّشی بو لای خوّی؟ یهکهمجار ئهو سهیری حال وگوزهران دهکات و سهرنجی بینای دل و عهقلی موسلمان دهدات. ئهو بایهخ به خهلکانیك دهدات که ههردهم خهریکی ههناسه ههلکیّشان بن و، داخ وخه فهتیان بو خوّشویستنی مروّقایهتیی و بهزهیی پیاهاتنهوهی، شهپول بدات. ئهوانهی که شهوهکانیان به شهونویّر و بو خوا ههلسان بهسهر ئهبهن و، زمانیشیان به ذیکری خوا ته پ و پاراوه و، تا بتوانن کات به فیروّ نادهن، بگره ههر یهکهیان ههموو ساتیّکی کاتی به شتی بهکهلك بهسهر دهبات. بهلی ئهوان بایه خ به کهسیّك دهدهن که بهم جوّره وزانه بارگاویی بووبن. جا ئهگهر ئهوانهی که تهمشیلی ئیسلام دهکهن توانییان بهم شیّوهیان بهسهر جا ئهگهر ئهوانهی که تهمشیلی ئیسلام دهکهن توانییان بهم شیّوهیان بهسهر بیّت، ئهوا خورئاوایییهکان به پهله بهرهو ئیسلام دیّن و پوّل پوّل موسلّمان دهبن. جا لهبهر ئهوهی که کاره که پیچهوانهیه، وا ئهنجامهکهش پیّچهوانه دمن و با لهبهر ئهوهی که کاره که پیچهوانهیه، وا ئهنجامهکهش پیّچهوانه دمن در چوو و، لهم کاتهدا لیّمان دوورکهوتنهوه.

به کورته دهٔنین. ئیسلام بهرنامهیه کی خوایییه و زانست و کردوه به توندیی به یه کهوه ئهبهستی. لایه کی ئیمانه و، لایه کهی تریشی ئهو ئیمانه ئه گۆری بو کار و چالاکیی. به نین، باس کردنی کردوه و خواپهرستیی کهسانی تر و گیرانهوهی چیرو که دوربارهیان، له لایه کهوه، به بونهی ئهو پهند و ئامور گارییانه ی کهوا تیایاندا شتیکی جوانه، به لام ههر ته نها بهوهندوه بوهستین، بینهوهی ئهو کردووانه له واقیع دا جی به جی بکرین، له بهرانبهروه کاریگهرییه کی سهلبیی دهبیت. ئیسلام بریتیی نیه له باس کردنی مهناقیبی ئهولیاکان، یان گوی گرتن بویان و بهس، به نمو نیسلام ئهوهیه که چیی دوربارهیان باس کراوه بگوری بو ژیانی روژانه. به نمی نیسلام ئیمان و کردوویه. نهوانه ش که باسی کاری ئیسلامیی ده کهن بینهوهی بزانن که کردوویه. نهوانه ش که باسی کاری ئیسلامیی ده کهن بینهوهی بزانن که نیسلام بریتییه له ئیمان و کردووه به نهوانه قسه کانیان ورینه یه و هیچی تر.

راستییه ئیسلاهییهکان و ناسینی سەردەمی ھاوچەرخ

هه لسه نگاندنی شته کان و سه رنج دانی رووداوه کان له م کاته ی ئیستا ماندا به یه کجاریی نال و گوریان به سه ردا هاتووه. مه نتیق و عه قلانیه تیش له پیشه وه ی کاره کان دان و، له هه لسه نگاندندا گرنگییه کی گهوره یان به ده سته پیناوه، چونکه کوفر و ئیلحاد به ناوی زانست و فه لسه فه و قسه ده که ن نایره دا موسلمان ناچاره به هه مان ته کنیك به رانبه ریان بوه ستی ، ئه مه ش پهیوه ندییه کی پته وی به شاره زایی روشنبیریی چهرخه که ی خویه و هه یه . عیلم و عیرفانیش که هه ردووکیان له موسلمان جوی نابنه وه ، ته نها نه م کاره یه .

هدرکدسی شارهزای رووداوهکانی چدرخدکدی ندبینت، وه کندو که سه وه هاید که له دالانیکی تاریکدا ژیان بداته سدر، که به بی ندنجام هدولدهدا شتیک دهرباره ی دین و نیمان به که سانی تر تعبلیغ بکات، چونکه رهورهوهکانی زهمانه و رووداوهکان، درهنگ بی و زوو بی، کاریگدریی لده ست ده که نهوه. لیره دا له سهر نیماندار پیویسته که نهوه له که سانی تر بگهیدنی و پییان تدبیلغ بکات که پیویسته خدلک لیی تی بگات، نهویش به شیوازیکی گونجاو و شیاو به ناستی فیکریی و زانستیی و روشنبیریی چدرخه کهی. من له سهر نهوه پی دانه گرم و زانستیی و روشنبیریی چدرخه کهی. من له سهر نهوه پی دانه گرم

خاله باس کراوه جی بهجی بکات، له قیامه دا پیشی ئهولیاکان و قوطبه کان ده داته وه. چونکه ئه و له دوای پیغه مبه رانه وه سهلامیان لی بی ده وهستی. به لی نهم خاله تا نهم راده یه بلند و مهزنه. به مهرجی، ههروه ک نهمه یه کجار پیویسته، دهست پیوه گرتن و جیبه جینکردنیشی قورسه.

ئەو كەسەي چەرخەكەي خۆى نەناسى، لەگەل ئەو كەسەدا كە له ژیر زهوییدا بژیت هیچ جیاوازییه کی نیه، کهچی ته بلیغکار يان بانگهوازكار له بۆشايى ئاسماندا ئهگهرێ. كاتێكيش كه به هۆى عەقلىدوه لە نىران ئەستىرەكاندا ئەسوورىتدوه، بە ھۆى دلى و لهطیفهکانی تریهوه ئهروانیّته باخچهکانی بهههشت. واته کاتیّك عمقلّی له تاقیگه دا و له تهنیشت (یاستور) دا بهندی ده کات و، له قوولایی بوونیشدا به هاورییهتی ئەنیشتاین بەریوهی دەبات، دەبینی به هوی رو حیهوه بهویه ری ریز و مهزن را گرتنهوه لهبهردهم خوای پاك وبيْگەرد و، لەبەردەم پيغەمبەرى بەريزدا (صلى الله عليه وسلم) وهستاوه، ئيتر له همر رۆژيكدا چهند جار و چهند جار بهرهكهتى خوای بهسهردا ئهرژیّت. جا من بروام وههایه که رابهری راستهقینه ئەمەيە. سەرنجى فەرمايشتى پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بدهن، بق چیی لهلایهن ئهوانهوه که نهیدواندن وهرئهگیرا و کاریگهریی ههبوو؟ چونکه بهو شيوه له گهڵ چهرخهکهيدا موعامهلهي کرد که ئەوان لە نيوان خۆياندا دەيان كرد. بينگومان ھەموو ئەو فەرمانانەي که له پهروهردگاري مهزنهوه هاتوون هيچيان پٽچهوانهي رووداوهکاني بوونهوهران نین و، مروّقیش ئهوهندهی بهسه که دهرك به حیکمهت و رِوْحی بوون بکات، ئیتر بهو پیّیه ئهوهی که دهیهوی بیگاتی ریّك ويێکي دهکات.

كارهكهش بهلاى هاوهله بهريزهكانهوه رهزامهنديي خوا لهسهر ههموويان بنت هدر وا بووه. کاتبک که تدبلیغیان دهکرد و بانگدوازیان ئهگدیاند بارودۆخى واقىعى خۆيان و، ئاستى ئەوانەش كە دەيان دواندن بەرچاو ئه گرت. ئەمەش لە پىغەمبەرى بەرىزەوە (صلى الله عليه وسلم) فيرببوون. لهبهر ئهوه بق ئاستيكي بلندي هيزي كار تيكردن بهرز بوونهوه، به واده یه که له کورتترین ماوه دا هه موو دنیا لهبه ر دهمیاندا به چۆكدا هات. هەروەها هەموو ئەو گەورە پياوانەش كە بە دواياندا هاتن، لهوانهی که میراتگری راستهقینهی پیغهمبهری بهریز (صلی الله عليه وسلم) بوون، ئەوانىش ھەر وايان كرد و، لە تەبلىغدا ھەمان شيوازيان گرته بهر، ئهگهرچيي مهسلهكيان جياواز بوو. ئهوان دهركيان به ئاستى چەرخەكەيان كرد، بۆيە تا ئەمرۆى ئىيمەش كارىگەرىيان بهردهوام بوو، وهك ئيمام غهزاليي و ئيمام رهببانيي و مهولانا جهلالهددینی رۆمیی و هاووینهیان له بانگهوازکاره دامهزراوهکان . به لام کاتیک که کارهکه کهوته دهست ئیمه. به داخهوه. به وینهی میراتگری بیکه لکی ئهو پیاوچاکانه، پشتمان کرده زانست. ئهوهبوو هدرچیی رووشت و پایهیهك كه موسلمان بكاته موسلمانی راستهقینه ئيمه تيكماندا. كهواته ئيمه بووينهته قوربانيي نهزانيي خومان.

یہیومندیی قورئان بہ حلْہوہ

تەبلىغكار پێويستە دڵى و ويژدانى بە پێى قورئان ڕێك بخاو، بيكاتە ھاوئاواز لەگەڵيدا. قورئانى پيرۆزىش بەم ئايەتە پيرۆزە ئەمە دەرئەبرى:

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكَ رَىٰ لِمَنَكَانَ لَهُ, قَلْبُ أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدُ ﴾ (ق: ٣٧)

﴿ هُدُى الْمُنَقِينَ ﴾. واته ئهم قورئانه فهرمايشتى پهروهردگارى جيهانيانه و هيچ گومانيكى تيدا نيه. ئهرهنده ههيه تهنها خاوهن تهقواكان وهك پيويست كهلكى لى وهردهگرن. خاوهن تهقواكانيش له ههموو خهلكيى زياتر شارهزاى شهريعهتى فيطريين. جا ههروهك مروقى فهراموش كار نابيته خاوهنى تهقوا، ههروهها كهلك له قورئانيش وهر ناگرى، چونكه دلهكهى مردووه. ئهم ئايهته پيروزهش ئهوه روون دهكاتهوه:

﴿ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ ٱلْمَغْشِيّ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ فَا وَلِى لَهُمْ ﴾ (محمد: ٢٠) داخو كهسيك به ويندى به سهرنج دانى مهرگ بوورابيتهوه سهيرى پيغهمبهرى خوا بكات، چيى له قورئان و فهرمايشتى پيغهمبهرى به پيز (صلى الله عليه وسلم) تى بگات؟ به قهطعيى هيچ. به لأم ئهو كهسهى كه رووى دلى دهكاته قورئان، به ويندى ليدانى دلى ههست بهو رووداوانه دهكات كه له بوونهوهراندا روو دهدهن. بؤچى؟ چونكه يهكگرتنيكى له نيوان خوى و بوونهوهراندا دوزيوهتهوه. جا ئهوانهى كه توانايان نيه شتى له رووداوهكان تى بگهن، وهها باس ناكرين كه كاريكى زور بو ئيرشاد ئهنجام بدهن، چونكه ئهم كاره پهيوهنديى به چونيهتيى سهرنج دانى گشت قورئانهوه ههيه.

 پنچهوانهیشهوه تهنها ماندووکردنی خستوته بهر خویشی و ئهوانهش، که دهیان دویننی..

به لین، تهبلیغکار به ههموو کیانیکیهوه به سیفهته ئیسلامییهکان رازاوهتهوهو، ههموو هه لسوکهوت و باریکیشی به لگهن لهسه رئهوهی که هه لگری ئه و سیفه تانه یه و، توانای شیکردنه وهی ئایه ته ئافاقیی و دهرونیه کان و، دارشتنی ئاویته یه کیش له ههردووکیان له تهبلیغکار جوی نابنه وه، سهره رای بهوهیش، که هه لگری سیفه تی نهرم و نیانیی و داوین پاکیی و شه فه قه ت و ریک و پیکی و هاووینه یانه له و سیفه تانه ی که ئیماندار ده که نه ئیمانداریکی راسته قینه.

به دار شتنیکی تریش: هدروهك ههموو سیفهتیکی بی باوهر، بی باوهر نييه، ههموو سيفهتێکي ئيمانداريش ئيماندار نيه. لهوانهشه چهندين سيفاتي ئيمانيي له دووتويي سهركهوتني ئهم سهردهمهي ئيستاي كافراندا، له لايهني زورهوه، له ههموو دنيادا، خويان حهشار دايي و، پيس بووني ئيمهش به سيفهته كا فردكاني ئهوان هۆي تيكشكانمان بيت. لەسەر ئىماندارىش يۆرىستە، بە تايبەت ئەر تەبلىغكارانەي كە ئەران لە پيش ئيماندارانهوه به گشتيي، بگره چهند ههنگاويك پيشيان كهوتوون، خۆيان به ههموو سيفهتێکي ئيماندار برازێننهوه و به تونديي دهستيان پیّوه بگرن. بو نموونه: ئیماندار مروّقی نهرم و نیانی. مروّقی داویّن پاکی. نموونهی شه فهقهت و سۆز و بهزهیییه. بهم سیفهتانهشهوه (بوونهوهران) به لانکهی سۆز و بهزهیی و، مهنزلگای برایهتیی دهبینی. ژیانیشی ههر ههمووی ریك و پیکه و، ههموو ساتیکی نوورانییه و، له کاتیشدا زیاده رؤیی ناکات و، له قاوهخانه کانیشدا کات بهسهر نابات، چونکه له ژیانی پاك و بینگهرددا شتیك لهو شیوهیه نههاتووه، بگره، که له مال دهرچوو مال و مهنزلی نهو، مزگهوت و پهرستگا و شویننی تهبلیغکردنی بانگهوازهکهیهتی به موحتاجان. ئهو ئیمانداره به زانست بار کراوه و، به چاکه و عیرفانیش بارگاویی بووه و، له ههموو کهسیش زیاتر له کاری کویرانهوه بهدووره. چونکه بهردهوام ئهو پیاوی بهرنامه و نهخشهیه و، ئاگاداری پهیوهندیی نیوان هی و هی کاریشه و، به تهواوییش ده چیته ناو رو حی شته کانهوه.

به لنی، ههروه که سهرهوه باسمان کرد، هن ی سهرکهوتنی ئهم سهرده مهی خورئاوا بریتییه له و سیفه تانه ی که له موسلمانانه وه وه ریان گرتن، بویه سهرنجیان ده ده ویت له لووتکه به رزه کاندا خویان ده نوینن. که چی جیهانی ئیسلامی بووه ته حه مالی هملگرتنی سیفه ته سووکه کانیان. کاتیک، که موسلمان دیت بن مزگهوت، سیفه تی ئه وان وه که پالتن ده خاته سهر شانی، که چی کافره که به و سیفاتانه وه ده چیت بن که نیسه که تایبه تمه ندی موسلمانان به ومانایه ی سهرکه و تووی ئه مر فر ناوا خویان نین، به لکو نه و سیفه ته ئیسلامییانه ن که وان پنیانه وه همروه ها ژیرکه و تووش موسلمانان نین، به لکو نه و سیفه ته کافرانه ن که وه رویان گرتوون. که واته پزگاربوونمان به پاستی ته نها به په نابردنمان ده بیت بن قورئانی پیروز.

بهکارهـێنـانی هوِّ و رێگای شــهرعـیی

بانگهوازکار، کاتیک که خِهلُك بانگ دهکات و تهبلیغیان دهکات به وردیی به دوای هو و رینگا شهرعییهکاندا دهگهری، چونکه به هو و رینگای شهرعیی رینی ئامانجی شهرعی ئه گیرینته بهر، بگره به هیچ شیّوهیهك به هوّ و ریّگای ناشهرعیبی توانای گهیشتن به ئامانجی شهرعیی نابیّت. جا لهبهر ئهوهی که ئامانجی ئیمه بریتییه له حهق و، ئيمه دوژمني ناحهقين، ئهوا بن گهيشتن بهم ئامانجه حهقه، بۆمان نیه ئەو ناحەقىيە بەكار بهێنين كە دوژمنمانە. خۆ ئەگەر بە پێچەوانەوە بجووڵێينەوە ئەوا خۆمان خستۆتە درۆوە و، ھەر كارێكيش ئەنجامانداوه ھەر ھەموويمان ھەللوەشاندۆتەوە. لە راستىيشدا ھىچ بانگەوازىك لەسەر درۆ بەرپا نابىت، گەر بەرپاش ببى بە قەطعىكى بهردهوام نابیّت. خوای پاك و بیّگهردیش فه پ و بهره کهت لهو كارانهدا هەلْدەگرینت ئەگەر ئەوانەي بىز ئىسىلام كار دەكەن ئەم ھۆيانەيان تىدا به کار بهینن. ئهوان دهتوانن ههزاران کهس له شهقام و مهیدانه کاندا كۆېكەنەوە تا وتار بدەن و ھاوار بكەن، بەلام بەرەكەتىي ئەم ھەموو خهلکه ناگاته بهرهکهتی سی بانگهوازکاری راستگو به وته و به کردهوه، که له خانوویه کی هه ژارانه دا خهریکی رینماییکردنی چهند كەسنىك بن بۆ لاى خوا. يەكى لەم چەند كەسە ھاوتاى ھەزارە و، لە هدمان کات دا هدزار له کهسانی تر هاوسهنگی پهکیک نابن.

کـرێ و داواکـردنـي

تهبلیغکار له بریی ئهو فهرمانبهرییه پیرۆزهی، که نهنجامی دهدات چاوهروانی پاداشت و سوپاس کردن له هیچ کهس ناکات، ئیتر سا ئه و پاداشته مادیی بی یان مهعنهویی و رۆحیی، چونکه داواکردنی پاداشت روونیی ئیخلاص و راستگۆیی لهناو دهبات. ههرکاتیکیش راستگۆیی و ئیخلاص لیل بوون، ئهوا هیزی کارتیکردن له ناو ئهچی بگره ههتا تهبلیغکار لهسهر ئهو چیژه مهعنهوییه و، ئهو لهززهته رۆحییهی که له تهبلیغکردنهکهیهوه دهستی دهکهون، له ترسی ئهوهی روونیی نیخلاص لیل بکهن، تووشی دلهراوکی دهبیت، چای وهرگرتنی کریی ماددیی، که تهبلیغکردنهکه زامدار دهکات. خو ئهگمر بهرژهوهندیی ماددیی تیکهل به تهبلیغکردن بیی ئهوا ئیخلاص به یهکجاریی ههلئهگیریت. ئیتر ئهو کاره ههرگیز پیی ناوتریت تهبلیغ. روونترین بهلگهش له سهر ئهمهی، که باسمان کرد ئهمهیه، که قورئانی پیروز لهسهر زمانی ههموو پیغهمبهران سهلامیان لیبی دهیگیریتهوه:

﴿ وَمَآ أَسْتَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَكَمِينَ ﴾ (الشعراء:١٠٩). له راستييشدا، له ژير ئهم فهرمايشتهى پيغهمبهراندا ده گونجي نالينيك ههست پي بكه ين بهم شيوه يه:

((من لهپیناوی ئیره دا به ئیش و دلهراوکیوه ئهتلیمهوه، ئیرهش به

سووکیی سهیرم ده کهن و، شیختییشم به سه ردا نه برن و، هه ولیش ده ده نه خه لکه کهم دوور بخه نه وه و، نه تانه وی به ردبارانیشم بکهن. من هه ول نه ده دم مال به مال ته بلیغی حه ق بکه م، که چی نیوه هه موو ده رگایه که له پوومدا دائه خهن و، هه ول ده ده ن به هه موو رینگایه ک ده ست بخه نه قورگم و، تووشی نازاریشم بکهن. منیش نه له دنیا دا و نه له قیامه تدا داوای هیچ شتیکتان لی ناکه م. پاداشتی من له سه ر نه و که سه یه که پی سیاردووم)).

ئا ئەمە دەنگ و ھەناسەى ھەر ھەموو پىغەمبەرانە، ھەر لە ئادەمەوە سەلامى لىبىي ھەتا سەردارمان پىغەمبەرى بەرىنز (صلى الله عليه وسلم) و، ئەوەش رۆحى ئەنجامدانى ئەركەكانيانە.

کاتنک که حهوارییه کانی مهسیحی سهردارمان سه لامی لیبی هاتن بو نه نطاکیه - نه گهر ئه و شاره ئه نطاکیه بووبی -، پیاوانی دهولهت ویستیان به پهله به ندیان بکهن . کاره که جی به جی کرا و خرانه به ندیخانه وه . ههر که حهبیبی نه ججار، که لای هه موان جینی متمانه بوو، ئه م ههواله ی بیست، به پهله رایکرد بو لای لیپرسراوان و پینی و تن :

﴿ اَتَّ بِعُواْ مَن لَا يَسْتَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴾ (يس: ٢١).

که قورئانی پیروز ئهم رووداوه باس دهکات، سهرنج بو لای دوو مهرجی بنهرهتیی، یان به شیاوتر تهبلیغکار بو دوو فهرمانبهریی بنهرهتیی رادهکیشیت:

يەكەميان: تەبلىغكار خۆى ھىدايەت دراو بىت.

دووههمیشیان : بهرانبهر بهو تهبلیغکردنهی داوای هیچ شتیک نهکات..

به لْين، كهسيّك نويّر بهجي نههينيّت نابيّته تهبليغكار يان ئيرشادكار.

نهوهش خواپهرستییه کهی به ریّك وپیّکی و دوور له کهم وکوریی و ناتهواویی نهنجام نهدات وتهی نابیستری و، کاریش ناکاته سهر بهرانبهره کهی. کهسیّك له ریبا و بهرتیل و کاسپیی حهرام سکی پر کردیی، چوّن دهبیّته ریّنماییکار؟ نهوانهی که له ژیانی زیاده روّیی و خوّش رابواردندا نوقووم بوون، له کاتیّکدا که خوّیان بو قیامهتیان پیریستیان به ئیرشاد ههیه، چوّن دهبنه تهبلیغکار و ئیرشادکار؟ بهلیّن، نهوانهی، که ژیانی خوّیان دانه بهزاندوّته ناستی بهشی ههره زوری نهو خهلکه، نهوانه لهسهر ریّبازی پیخهمبهری مهزن (صلی الله علیه وسلم) و، هاوه له بهریّزه کانی نین. بگره ره فتار و گوفتاریان دروّ لهسهر دروّیه. به دروّیش کهس بوّ سهر راستیی هیدایهت نه دراوه. کهسیّکیش بوسهر راستیی هیدایهت نه دراوه. کهسیّکیش بوسهر راستیی هیدایهت نه دراوه. هیدایه ت به کهسیّکی تر.

تهبلیغکار وه تابلزی ناراسته کردنیکی دامه زراو، هه میشه خه ریکی فیرکردنی راستیی و راستگوییه. به مه هه رکه س سه رنجی ژیان و گوزه رانی بدات، به ناسانیی راست گویی دهبینیت و، به ناو چاویشیه وه به دیی ده کات. به دیات. جا وا چاکتره بلینین: پیویسته ببینی و به دیی بکات. قورئانی پیروزیش سه رچاوه ی هیدایه ته بو له خواترسان. جا که سیك ژیانی خوی به ته واوه تیی نه خستبیته چوار چیوه ی نه وه وه که قورئانی پیروز روونی کردوته وه، ده بی له و سه رچاوه ی هیدایه ته چون که لک وه رگریت؟ چونکه هیدایه تی راسته قینه نه و ریگا راسته یه که له قورئانی پیروز زدا وه سف کراوه. هم رکه سیش ژیانی لار و ویر بی قورئانی پیروزدا وه سف کراوه. هم رکه سیش ژیانی لار و ویر بی ده ستی به هیدایه تی خه لکییدا چاوساغ بن.

كهواته ئيرشادكار و تعبليغكارهكان كاتي، كه ئهو فهرمانبهريي

ئیرشاده ئهنجام دهدهن که پیغهمبهران (سهلامیان لیبیی) خستوویانه ته نهستوی خویان، ئهوه ریبازی پیغهمبهران ده گرنهبهر. به تایبه تیی ئهو کهسهی که لهم کاته دا له کاری تهبلیغ ده چیته پیش، لهسهری پیریسته - زیاتر له خه لکی - به دلیّکی وریا و هو شیاره وه گوی بو ئهو ئیرشاد کاره کامله بگریّت، که خوا عهقلی وه ک دلی و، دلیشی وه عمقلی رو شنکردو تهوه، که ده لیّت: ((ئههلی گومرایی بهوه زانایان تاوانبار ده کهن که گوایه زانست ده کهنه دهست کهوت. بهمه به ستهم و دور منایه تیی هیرش ده کهنه سهریان، که ده لیّن: (ئهمانه به ستهم و دین ده کهنه هویه که وست خستنی ژیان و گوزهرانیان).

به لمی پیویسته به کردار ئههلی دنیا به درو بخرینهوه، ئه گینا لهمهولا قسهیه و هیچی بهسهر هیچهوه نییه. له ههموو زهمانیکیشدا، لهسهر زهوییدا، کومهلیک که خویان فروشتوه بهخوا خرمهت کردنی ئیسلام ده گرنه ئهستو. جا ئهوانهی که لهپیناوی بهختیاریی مروقایهتییدا خویان ده کهنه قوربانیی، مروقایهتیی فیر ده کهن که تهبلیغکاری راستگو چون دهبیت. ئهم کومهله راستگویه له گهل خوادا بو رهزامهندیی خوا به شیوهیه کار ده کهن، که خهریکه میراتی ههر رهزامهندیی خوا به شیوهیه کار ده کهن جاریش بهشی ناکات. من یه کهیان بهشی کفنه کهی بکات، ههندی جاریش بهشی ناکات. من به به پیاوچاکانه دلی خوم خوش ده کهم. ئه وانه ههلگرانیکی مهزنی به بانگهوازیکی مهزنی

ئهم ئوممه ته چاوی به زوریک کهوت و، گویی له زوریکیش گرت لهوانهی، که له باسی ژیانی ئیسلامییدا دهمیان پان دهکردهوه، به لام هه تا زیاتر دهیان بینن و زیاتریش گوییان لی ده گرتن زیاتر دلیان

⁽١) بديع الزمان سعيد النورسي، المكتوبات: ١٦.

سارد دەبوويهوه. لهوانهيه ئهم ئوممهته بهرگهى خەللەتاندنى لهوه زياتر نهگرنت. ئىستا ئهو سهيرى ژيانى ئىسلامىيى راستەقىنه دەكات نهك قسه. بۆيه ههر كهسى به قسهكانى ژيانىكى ئىسلامىيى راستەقىنه بداته سهر ئهو دەيگرىته باوهش، بگره خۆى دەكاته قوربانىيى له پىناويدا، بهلام ههر كهسى كار بهوه نهكات كه دەيزانىت نهگويى لى ئهگىرىت و نه بايهخىشى پى دەدرىت.

بۆ ئەوەى مەسەلەكە زياېر روون بكەمەوە دەڭيم:

پاشان ههر کهس پالی به لایه که وه دا و، چووه ژیر باری منه تیانه وه، ناتوانیت وهلیی نیعمه ته کانی له هیچ شتیک تیبگهیه نی بویه (ئهبوحه نیفه) و، (کوری سه عد) و، (ئیمام ثهوریی) و، (فوضه یلی

کوری عمیاض) و، (ئیبراهیمی کوری ئمدهم) و، هاووینهیان له پالهوانان لهو بارهوه زوّر به وریایی مامهلهیان دهکرد، واته نمئهچوونه ژیر منهتی هیچ کهسهوه. لهبهر ئموه کردار و ره فتاریان له چهرخهکان تیپهریان کرد، همتا گمیشتنه ئمم چهرخهمان، بوونه هاوچهرخمان ئای، که ئمو چهرخه چهنده زیّرین بوو وا چهرخهکانی دوای خوّی رووناك کردنهوه و، به یه کجار ئهو خهلکه یه کجار زوّره ی له باوهش گرتن!

بو نموونه: ((سوفیانی ثهوریی ره حمه تی خوای لیّبی زور خه مبار و دلّته نگ دهبینرا، که هوی ئهم خه فه ته یان له خوی پرسیی، ئهم وه لامه ی دایه وه: ئهم هه موو خه لکه له به رده می خومدا داده نیّم و حه دیث و فیقه یان ته فسیریان فیّر ده که م، که چی ده بینم ئه و خه لکه زور به ی ده بیّته قازیی، یان کاربه ده ستی ده ولّه ت. ئهم دیارده یه زور خه مبارم ده کات. زور ده ترسم سبه ی روز له مهیدانی حه شردا منیش به رپرسیاری حیسابی ئه و کارانه ی نه وان بم) (۱۱).

ههمووشتان له نامه که ی سوفیانی ثهوریی بو خهلیفه ها پروونه پهشید ناگادارن، ئه وه نموونه یه که بو چونیه تیی هه نسوکه و کردن له گه ن کاربه ده ستان! کاتیک که ها پروونه پهشید بووه خهلیفه چاوه پروان بوو دو ستی پاسته قینه ی دیرینی، سوفیانی ثهوریی بیت بو به یعه ت پیدانی. بیکومان ئه مه شما فی خوی بوو. که چی سوفیانی ثه وریی به هیچ شیره یه که وه به ها به ها به ها به ها به نامه یه که نووسیی و تیدا گلهییه کی نه کورد، که نووسیی و تیدا گلهییه کی ناسکی لیکرد، که نووسیی بووی: (ئه وه شرانه، ئه ی ئه بوعه بدوللا!

⁽١) الغزالي، إحياء علوم الدين : ١ / ٤٨ .

که له برایانم و برایانت کهسیکیان نهماوه، ههر ههموویان سهریان لی داوم و پیروزبایی خدلافه تیان لیکردووم. منیش دهرگای (بیت المال)م خستوته سهر پشت بوّیان و، ئهوهندهی، که دلم پیّی شادمان ببی و چاوم پینی رو شن بینته وه، خه لاتی به ها دارم پیشکه شیان کردووه، كهچى تۆ نەھاتووى بۆ لام. منيش له تاسەمەندىيەكى زۆردام بۆت وا نامهیه کم بق ناردی. خق نهی نهبوعهبدولللا! خقیشت دهربارهی فهزلی ئیماندار و سهردانی و سیلهی رهحم بهجیّهیّنان له گهلّیا، چاك شارهزای...). که سوفیان نامه کهی بینیی لهرزی لیهات و لیی دوور کهوتهوه. دهستی به گیرفانیدا کرد و پنچای به عمباکهیموه و نامهکهی ههلگرت و، به داستی ئهم دیو و ئهو دیوی پی کرد، پاشان ههلیدا بو ئه و که سهی که له دوایه وه بوو و وتی: ((یه کیکتان با نامه که بگری و بیخویننیتهوه، چونکه من داوای چاوپؤشیی له خوا دهکهم دهست له شتی بدهم، که ستهم کار دهستی لی دابیّت)).. یه کیّکیان نامه که ی وهرگرت و هملیپچریی و خوینندیهوه. وهك كهسینك سهری سوړ بمیننیت سوفيان زەردەخەنەيەكى كرد و، كە لە خويندنەوە بوويەوە، سوفيان وتى: ((هەڭى بگيرنەوه و لەسەر پشتى نامەكەي وەلامى ستەم كار بدەنەوه)). پنى وترا: ئەي ئەبوھەبدوللا! ئەو خەلىفەيە، خۆزگە لە كاغەزيكى پاكدا وهلامت بدايەتەوه، وتى: ((لەسەر پشتى نامەكەي وه لامی ستهمکار بدهرهوه، جا ئه گهر به حه لالیی ئهو کاغهزهی پهیداکردووه نهوا لهسهری پاداشت نهدرینتهوه و، گهر به حهرامییش پهیدای کردووه، نهوا سزای لهسهر وهرده گرنت و، شتیکیش ستهمکار دەستى لى دابيت لاى ئىمە نامىنىتەوە، تا دىنەكەمان لى تىك بدات)). پني وترا چي بنووسين؟ وتي: بنوسن:

((بسم الله الرحمن الرحيم. له بهنده ی گوناهکار سوفیانی کوری

سهعیدی کوری مونذیری ثهورییهوه بو بهندهی مهغروور به هیوا و ئاواته کان هاروونه رهشید، که شیرینیی ئیمانی لی سهندراوه تهوه. أما بعد:

به ئیقرارکردنت له نامه که ت دا له سهر خوّت منت کرد به شاهید که چوّن هیّرشت کردوّته سهر (بیت المال)ی موسلّمانان و، له شویّنی ناهه ق و له غهیری حوکمی شهرعدا سامانی موسلّمانانت خهرج کردووه. جا ئه ی هاروون خوّت توند و توّل بکه و وهلّامیّك بوّ ئهم مه سه له یه ناماده بکه و، ئه وه شرانه که له به ردهستی خواوه ندی (الحکم العدل) دا ده وه ستیت ...)). پاشماوه ی رووداوه که یه کیّک له شاهیدان له کوّشکی ره شیددا باسی ده کات و دهلیّت:

ئهمه چ هیزیک بوو حه شارگهی ئهم ئازایه تییه و سهرچاوهی ئهم چاونه ترسییه له کوییه، تا بویریت بهو شیوازه خهلیفه بدوینی نهم هیزه بریتییه له ملکه چ نه کردنی بو رابواردنی دنیا و، دهست هه لگرتن له دنیا و له ههموو شتی بیجگه له خوا. خو ئه گهر وه که هاووینه کانی به دنیاوه پهیوهست بوایه نهیده توانی به و شیوازه خهلیفه بدوینی له گهل ئهوه شدا، که نهو خهلیفه یه روزانه پینج فهرزه ی نویژی به جی هیناوه، زوریکیش هیناوه و روزووی سوننه تی ههبووه، سهره رای دل نهرمیی و دل

⁽١) الغزالي، إحياء علوم الدين : ٢ / ٥٠٩، ٥٠٩ .

ناسكىيەكەى. بەلام ئەوەندە ھەيە، كە ھاروون ھەندى كردەوەى بوون كە پىيان تاوانبار دەبى و، يەكى لە دۆستە دىرىنەكانى بەم شىوازە دايدەچلەكىنىت.

لیّرهدا کهمیّك دهوهستم تا وهسیهتی پیش و دواوهم پیشکهش به بهرهکانی داهاتوو بکهم، نهوانهی، که پرزگاریی مروّقایهتیبان لی چاوه پوان دهکریّت: ((کونوا أعزاء کرماء، نه هیّلْن مهلّبهنده دیاره کانی هیّز دهستیان به سهرتاندا بپولهت. همتا نه گهر له پیّناوی بانگهوازه که شتان داهاتوچوّتان کردن، نهوا ههمیشه بوّیان ده ربخه ن که موحتاجی هیچ شتیک نین. له کاتی بلاوکردنه وهی حهق و حهقیقه تیشدا نه کهن بچنه ناو مهرجی که سانی ترهوه. نه و بنچینه و بناغانه ی که خوای پاک و بیّگهرد دایناون یه کجار گرنگن. نیّوه ته نها نهوهنده تان له سهره به ندایه تی خوّتان بو خوا بنویّنن. نهو کاته قسه کانتان کاریگه رییان ده بیّت و، خوّتان بو خوا بنویّنن. نهو کاته قسه کانتان کاریگه رییان ده بیّت و، ته تبلیغه که شتان له ویژدانی که سانی تردا و هرده گیریّت)). خوای پاک و بیّگهردیش خوّی بووه ته که فیلی نه وه، که هیّزی کاریگه ریی به قسه کانتان ببه خشی نه گهر چاوه پوانیی هیچ شتیک له که سانی تره وه قسه کانتان ببه خشی نه گهر چاوه پوانیی هیچ شتیک له که سانی تره وه قسه کانتان به خوای پاک و بیّگهردیشه وه وه ریده گرن.

ئه مه چۆن؟ بهم شيوهيه: به كاريگهريى قسه كانتان له دنيادا و، شهره ف مهندبوونتان به جوانيى خوا و به هه شت له قيامه تدا. خو ئه گهر بهم شيوهيه كار نه كهن و شتيكتان له خه لك ويست، ئهوا يه كه مجار كاريگهريى قسه كانتان نامينيت و، له نيعمه ته يه كجار گهوره كانيش بنبه ش دهن.

پلهوپایه کانی دنیا فانیی و لهناوچوون. شایانی ئهوه نین دلیان پیوه ببه ستریّت، یان پیّیان مهغروور ببی . به لام لهم سهرده مهدا، له حالهتی ناچارییدا، رینگه پیدرایه له فهرمانبه رییه کانی ده ولهتدا کار بکریّت.

لهم روز اندشماندا ئه گهر فهرمانبهریک و خیزانه کهی به مووچه کهی ده روز اندشماندا ئه گهر فهرمانبهریک و خیزانه کهی به مووچه کهی ده راین نهوا وهره وه وهایه، که هیچ میراتیک به جی نه هیلینت، چونکه -به شیوه یه کی گشتیی - زوریک له قه ده غه کراوه کان تیکه ل به مووچه کان بوون. ئه مه و تیدا ده ژین بوون. ئه مه و ته به گشتیی بگوردرین و، هه ریه که و تی شه و ته یه که دن به و زینه و شه و ته که دن به که و تی شه و تی که تی که دن به دن به که دن به دن که دن به دن که دن به داد دار که دن به دن که دن که

ئیمه له پیناوی بهجی هینانی نهرکی تهبلیغدا بریارمان داوه نه واز له پلهوپایهی دنیایی به تهنیا بهینین، به لکو همتا ئهگهر پلهوپایهی قیامه تییشمان ههبن، له پیناوی تهبلیغدا وازیان لی دینین. به للی ههروه ک فه درلی تیکهیاندنی چهند که سیک له همندی شت له پیناوی حمق دا دهدهین به سهر ئهوه دا، که پهرلهمانتار بین، ئهوا ئهگهر پیریستی کرد به لامانه وه له قوطبییه و غهوثییه تیش سهنگین تره. چونکه بنچینهی کاره که بریتییه له یادخستنه وهی خه لک و رینماییکردنیان. ئیتر هیچ مهقامیک. دنیایی بی یان قیامه تیی، له و بهرزتر و چاک تر نییه. لهبهر ئهوه به کارهینانی تهبلیغ بو گهیشتن به ناوات و نامانجی دنیایی - وه که ئهو ناوبانگ و ناسینهی، که که تهبلیغکار له کاتی بلاوکردنه وه که نه و ناوبانگ و ناسینهی، که تهبلیغکار له کاتی بلاوکردنه وه که بینیوی عمق وحمقیقه تدا به ده ستی هیناوه، به کاربهینیت - بیعه قلییه که وه که بینیوی نه که اسهی گرانبه هیناوه، به کاربهینیت - بیعه قلیه که وه که بینرخ به پارچهی نه که اسهی گرانبه هی بگورینه وه.

له ریوایهتیکی لاوازدا هاتووه که له سهردهمی مووسا پیغهمبهردا (سهلامی لیبی کهسیک دینی بو دهستکهوت به کارده هینا، ئهوهبوو شیوه و روخساری چووه سهر روخساری بهراز، ههر چهنده ئهو کهسه له ههر کوریکدا دانیشتبایه باسی مووسا و گهوره یی نهوی ده کرد،

به لام لهبهرئهوه ی، که نهو خزمه ته ی بق قازانجی که سیی خقی به کارده هینا، خوا روخساری گوریی بق روخساری سووکترین ناژه آل. بینگومان لهبه ربه به نخشه ویسته که ی (صلی الله علیه وسلم) داوه گورینی روخسار لهسه رئه م نومه ته ئیسلامییه هه لگیراوه، به لام زوریک سه ره نجامیان وه ک ژباننامه ی نه و که سه ده رچوو.

داوا ده کهین له خوای بالا دهست و بهتوانا ئیمه و ههموو تهبلیغکاران و ئیرشادکاران له کهوتنه ناو چالی ئهو سه ده نجامه بیاریزیت. خوای گهوره ههر خوّی دوعا دهبیستی و ههر خوّیشی توانای گیراکردنی ههیه.

ناسینی دوینراو و شیّوازی لہ یہکتریی گہیشتن

أ- **ناسيني دوينراو**

تەبلىغكار لە نزىكەوە سەرنجى حالمى دوپنراو دەدات و، بەرانبەر بە هەلەكانىشى بە سنگىكى فراوانەۋە ھەلسوكەۋت دەكات. بەرانبەر به ئیماندار به پیاوهتیی دهجوولیّتهوه، بهلام بهرانبهر به ئههلی کوفر و ئيلحاد به زانين و ژيريي. ئيتر بهم شێوازانه دهتوانێت له دڵ و مەنتىقى دوپنراوەكەپەرە نزىكېپتەرە، تا ئەر شتەي كە دەپەرنت ينى رابگهیهننت، بهلایهوه خو شهویستیی بکات و، بهرهو وهرگرتنی سیات. به لْين، تەبلىغكار بارودۆخى دوپنراودكەي چاك دەزانى، بۆپە بە تهواویی له ههموو ئهو شنواز و ههلسوکهوتانه دهست ههلده گرنت، که ئهو کهسه دوور بخهنهوه. بهمه تهنها کاری بدرز و یاك تهبلیغ دهکات. بینگومان هدر کهسینک دهربارهی خوا و بینغهمبدرهکهی (صلی الله عليه وسلم) و، قورئان و قيامه تهوه تهبليغ بكات و، ئهوان به لاى بەرانبەرەكەيەوە خۆشەويست بكات، ئەوا ريزى رادەى گرنگيى ئەو کارهی خوی دهکات، بویه به پنی نهو گرنگییه حال و باردوخ و هەلسوكەوتى خۆى راست دەكاتەوە. چونكە ھەر بيزاربوونيك لە هەلسوكەوتى ئەوەوە بەرانبەرەكەى ھەستى پى بكات، لەوانەيە ببيته هۆی دوورکهوتنهوهی ئهو کهسه لهو شتهی، که خراوهته ئهستۆی تهبلیغکار تا خۆشهویستی بکات. جا ئایا زیان ههیه لهوه گهورهتر بیخ؟ ههر ههلهیهکیش له حال و ههلسوکهوتی ئیمهوه رووبدات، له قیامه تدا ههمووی له ئهستؤی ئیمهدا دهبیت.

سهرنج بدهن!! پێغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) به چ شێوازێك تەبلىغى دەكرد ھەتا وا لە بەرانبەرەكەي نەكات ھەست بە تاوان بكات؟ ئەوە بوو لەگەڭ كافر و تياوانباردا وەھا فەرمايشتى نەدەكرد وەك ئەرەي كە گوناھبارىك لەبەردەمىدا بىت، بەلكو بە شىوەيەكى گشتىي، بهبی دیارییکردنی هیچ کهسیّك فهرمایشتی ئاراسته دهکرد. ئهوهبوو سهرده کهوته سهر مینبهر و رینمایی بو کاریک لهو کاره فهرعییانه ده کرد، که له ناو موسلمانان دا که مته رخه مییه کی به رانبه ر کرابوو. هاوهلَینک خوا لیمی رازیی بی له نزیك كۆری پیغهمبهرهوه (صلی الله علیه وسلم) دهستی بو ئاسمان بهرز کردبوونهوه و، دهنگیشی لی هملبریی بوو و، له خوا دهپارایهوه. دیاره ئهم شیوهیه پیچهوانهی ئادابي دوعاكردنه. به لأم له بريي ئهوهي، كه ينغهمبهر (صلى الله علیه وسلم) بیدویننی و ههلهکهی بخاته بهرچاو، رووی وتاری کرده ههمووان و فهرمووي. (إربَعُوا عَلَى أَنفُسِكُم إِنَّكُم لا تَدعُونَ أَصَمَّ ولا غَائِباً إِنَّكُم تَدعُونَ سَمِيعاً قَريباً وَهُوَ مَعَكُم)(١). فهرمانيان بهسهردا دهدا كه لەسەرخۆبن، چونكە ئەوان وتوويژ لەگەڵ خوايەكى بىسەردا دەكەن كە لنبانهوه نزىكه و، وا له گهلباندا.

پیاویک هاته خزمهتی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و، وتی: ئهی پیغهمبهری خوا! لهبهر فلانه کهس، که ئهوهنده نویژه کهمان

^{. 1)} البخاري، المفازي : 8 ، مسلم، الذكر : 8 . 20 ، المسند : 8 . 8 .

پی دریژدهکاتهوه، بهخوا وازم له جهماعهتی بهیانی هیناوه. بهم قسهیه پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تووره بوو. جا ههرچهنده ئیمامه کهی دهناسیی، بانگی نه کرد تا لیپیچینهوه ی له گه لدا بکات، به لکو دهستی دایه وتاردان بو خه لکه که و رینمایی کردن، که فهرمووی: (یاأیها الناس! إِنَّ مِنکُم مُنَفِّرِینَ فَأَیُّکُم ما صَلَّی بِالناسِ فَلیُوجِزْ فَإِنَّ فِیهِمُ الکَبِیرَ وَالضَّعِیفَ وَذَا الحاجَةِ) (۱۰ فهرمانی به سهر موسلمانان، دادا دریژه به نویژه کانیان نهدهن، هه تا خه لك له نویژی جهماعه تبیزار نهبن، چونکه ههیانه پیر و لاوازه و، ههشیانه خاوه نی ئیش و کاره و پهلهیه تی.. بهرانبه ر به هه لهی که سانی تر ئه مه شیّوازی پیغه مبه ر بوو (صلی بهرانبه ر به هه لهی که هه ولی رزگار کردنیانی ده دا. له به رئه و هموو مهموو مهمه همه هی به و شیّوه یهی، که زوّر ساده یه و، زوّریش کرده یه پیشکه ش ده کردن.

جاریکیان پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (أَیهٔ الناس! قُولُوا لا إِلَهَ إِلا اللهُ تُفلِحُوا) (۲). فهرمووی: خه لْکینه! بلّین: (لا الله) سهرده کهون. لیّره دا نهوه به هه لهیه کی گهوره ده بینین، که به رانبه ره که ت به ریته دو خیّکه وه ههست به تاوانباریی خوّی بکات، به لْکو به بی دیارییکردنی هیچ که سیّك، نه وهی پیّویسته ده وتری و، ههموو که سیّکیش به پیّی ئاماده یی و لیّها تنی خوّی که لمّك له و قسانه وهرده گری، وه ک چوّن شته کان که لمّک له تیشکی خوّر وه رده گرن. به پیچه وانه ی ئه م کاره شه وه ساری یژبوونی زامه کان یه کجار گرانه.

⁽١) البخاري، الأحكام: ١٣، مسلم، الصلاة: ١٨٢.

⁽٢) المسند : ٣ / ٤٩٤، ٤ / ٣٠٣ .

ب- **خۆپاراستن له دەمه دەمی و مشت و مر**

تەبلىغكار خۆى زۆر لەوە دەيارىزىت كە قسەكردن لە وتوويى دا بەرەو موجادهله و دهمهدهمی بروات، چونکه قسهکردن له موجادهله و دەمەدەمىدا بريتىيە لە ((ئەنانيەت)). ئا لەو كەش و ھەوايەشدا، كە گەيشتن بە حەق شتيكى ويستراو نەبى، جلەو تەسلىمى شەيتان دەكريت. لهبهر ئەمە ھەرچەندە ئەو قسانەي، كە دەمانەوپت بە دوپنراوپان بلّنِين باوه پي کهر و پر ئنده بن، کاری تي ناکهن و، به جوانيي وهریان ناگریّت. ئهگمر له روانگهی دهروونیی وتوویّژکهرانیشهوه سهیری مهسهله که بکری، بو مان دهرده کهوی که مشت ومر هیچ خيريكي تيدا نييه، چونكه وهك ئيمه خومان ئاماده دهكهين تا بهسهر بهرانبهرهکهمان دا زال ببین، ئهویش به لایهنی کهمهوه وهك ئیمه خوی ئاماده دەكات و، بيْگومان ئەو بەلگانەش كە ئىيمە دەيان ھىنىينەوە بۆ سەلماندنى قسەكانمان، ئەويش بە بەلگەى تر خۆى ئامادە كردووه تا بەرپەرچيان بداتەوه. بەم شيروىيە وتوويىرى مشتومى دەبيتە كۆمەلە قسەيەكى بېبەرھەم، ئەگەرچىي چەندىن شەو و رۆزىش بخايەنى. بهلِّي، پينغهمبهري بهريز (صلى الله عليه وسلم)، له چهرخي بهختهوهرييدا پهک دوو جار بهشداريي بهرابهرکێي کردووه و، ههوڵي داوه قەناھەت بە بەرانبەرەكانى بكات.(١١) بەلام كاريىك ھەيە پيويستە ئاگادارىيى دەربارەي بدرېّت، ئەوپىش ئەوەپە، كە داواي بەرابەركىي لەو بهراهوه داكرا، دياره لهم جوّره هه لويستانه شدا پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) بیدهنگ نابیت، به بونهی نهوهوه، که کار دهکاته سهر هیزی

 ⁽١) أنظرالترمذي، الدعوات: ٦٩، المسند: ٤ / ٤٤٤، ابن حجر، الإصابه: ١ / ٢٣٧، إبن هشام، السيرة: ١ / ٣١٣، ٣١٨ .

مه عنه ویی گرینگرانی. له گه ل نه وه شدا نه وانه ی که بق موجاده له و ده مه ده می ها تبوون، زوربه یان به ته واویی قه ناعه تیان نه کرد، به لکو ناچار کران. دیاره ناچار کردنیش مانای نه وه نییه که دوینراو هیدایه تی وه رگر تووه.

به دریزایی چهندین سال پیغهمبهری به پیر (صلی الله علیه وسلم) چاوی به زانایانی به نی ئیسرائیل ده که وت، که چی یه کیکیان له و جوّره ناوه نده دایه ایه یه وهرنه گرت، به مهرجی نهم پیغهمبه ریکی مهزنه و له عهرشی خوایییه وه نیلهام به وینه ی تافکه داده بارییه سه دله پاك و خاوینه کهی و، هه موو کائیناتیش له به رئه و به دیی هینراون و، ژیاننامه بون خوشه که شی پریه تی له موعجیزه. له گهل نه وه شدا هه رکه س چووه ناو چوارچیوه ی موجاده له و ده مه ده میو به دو و دواندندا هیدایه ت به برز نابیته وه، به لکو هه در له مهیدانی و تووین و دواندندا ده منته و ده میدانی و تووین و دواندندا ده منته و ده میدانی و تووین و دواندندا

عهبدوللای کوری سهلام، که جووله که بوو نهمه ی به بیردا دیّت: نهگهر نهم نهوه بیّت - مهبهستی له پیّغهمبه ره (صلی الله علیه وسلم) -، که سیفه ته کانی له ته وراتدا باس کراون، ده چمه سهر دینی نیسلام. ده لیّت: لهگه ل خه لکه که دا هاتم تا سهیری بکه م. کاتیّك، که به وردیی سهرنجی دهم و چاوی پیخهمبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) دا زانیم، که دهم و چاوی نهو دهم و چاوی کهسیّکی دروّزن نییه (۱۱).

ههروهها له مشتومریشدا رهزامهندیی خوای پاك و بینگهرد ههمیشه به بیردا نایهت، چونکه تهبلیغکار و تهبلیغکراو ههردووکیان له حالهتینکی خوّپهرستی و گرژوموّندان. جا لهم جوّره کهش و ههوایهدا،

⁽١) الترمذي، صفه القيامة : ٤٢، إبن ماجة، الإقامة : ١٧٤ .

که رهزامهندیی خوای پاك و بینگهردی تیدا نییه، ههر چهنده قسهكان ریخوپیک بن هیدایهت و كاریگهرییان دهستگیر نابی. چونکه هیدایهت به تهنیا به دهستی خوایه و، ههر شوینینکیش رهزامهندیی خوای پاك و بینگهردی تیدا نهبیت هیدایهتی ناگاتی.

ج- خۆ دامالْيين له نەنانيەت (خۆپەرستى)

د- زانینی بینای فیکریی دوینراو

ده چمه ناو مهسه له یه کون له کاره لاوه کییه کان له قدیمه کان له قمله مینرین: قمله مینرین:

ئیرشادکار و تەبلیغکارهکان لەسەریان پێویسته که بایهخێکی جیددی به بینای فیکریی دوێنراوهکانیان بدهن. خوٚ ئهگهر مهسهلهکهشمان خزانده بازنهیهکی تهسکی تایبهتیههوه ئهوا دهڵێین:

بوونی کۆمەللەی ئیسلامییەکان لەم رۆژەی ئیمەدا حەقیقەتیکی واقیعییه و، دانان به بوونیاندا شتیکهو، به راست زانینی کاریشیان شتیکی تره. چاونووقاندن و خوّگیّل کردنیش له شتیّك، که ههبیّت و نەويستنى ھىچ بەرھەمىكى نابىت. بۆيە ئىرشادكار و تەبلىغكارەكان لهسهريان ينويسته ههميشه له ياديان بينت، كه ههر كهسي وا به دەوروبەرى ئەواندا، يان يەكيكە لەوانەى كە گوييان ليدهگرن، لەوانەيە سهر به مهشرهبیّکی دیارییکراو، یان سهر به یهکی له کومهلهکان بیّت، بۆیه دهبی قسه کانیان به پیّی ئاگادارییه کانی ئه و یادبوونه بن. نه کهن شتی باس بکهن، که سووکایه تییکردن بگهیهنی یان ره خنه گرتن بي له كۆمەلنىك، لەوەش خراپتر غەيبەت كردنيان. ھەموو مەشرەبنىك یان کۆمەلنىك - سەرەراى ئەوەى، كە دانى پیا ناوە مەشرەبەكەى و مەسلەكەكەي راست و جوانە - لە سەرىشى پێويستە لەگەڵ کهسانی تردا رِهوشتی چاوپۆشیی بگریّته بهر و، دان به مافی ژیانی ئەوانىشدا بنى، چونكە خواى پاك و بېگەرد بە پېچەوانەي ئەو رەفتارە رِازیی نابی، که فهرِ و بهرهکهت ناهیّلیی و لهناوی دهبات. با همهموو ئيرشادكاريكيش ئەوە بزانى، كە لەسەرى پىويستە رىز لە ھەموو كۆمەڭدكان بگرينت و، لەگەڵ پياوەتىيى دوينىراوەكەشىدا بگونجى، تا قسەكانى لەلاي ھەر ھەموو كۆمەللەكانەوە وەربگيرين. چونكە خوا لە

کهسی رازیی نابی به خراپه هه نسوکهوت له گه ن کهسینکدا بکات، که زیکر و یادی خوا ده کات. ههروهها له وانه ش رازیی نابی که رهخنه له ئیمانداران ده گرن و، پهیوهندیی له گه ن ئه وانه دا ده پچرینن، که به یه کهوه پهیوهستن، ئه گهرچی تهنها به شایه تمانیش بیت .

له راستییدا رادهی پهیوهندیی تهبلیغکار به خوای پاك و بینگهردهوه، بهوه دەردەكەوى تا چ رادەيەك ئەو دۆستايەتىيى لەگەڭ ئەوانەدا ھەيە، كە پەيوەندىيان لەگەل خوادا ھەيە. كەواتە پيوانەي پەيوەندىيمان لەگەل ئەوانەدا كە دەيان دويننين، بە ريۆرەى دۆستايەتىيى ئەوانە لەگەل خوای یاك و بیْگەرددا. ئیرشادكاران و تەبلیغكارانیش لە ھەموو كەسنىك زياتر رەچاوى ئەم كارە دەكەن، بۆيە خەڭكىيى راستەوخۆ بۆ سەر ئىسلام بانگ دەكەن، نەك بۆ مەشرەبەكەي خۆيان. لەوانەشە پهرهدان بهم ههسته گرنگترین هو بیّت تا پال به کو مهل و مهشرهبه جيا جياكانهوه بنني بهرهو يهكگرتن و، وهك لاشهيهكيان لي بكات. ناسینی دوینراویش به ناگاداربوون له ناستی کومهلایه تیی و بینای رۆشنېيرىيى ئەو دەبىخ. ئەم حاڭەتەش دەربارەي ھونەرى تەبلىغ كردن یه کجار گرنگه. جا ههروه ك تهبليغ و ئيرشاد فهرمانبهرييه، ئهوا زانینی هوندری تەبلیغیش فەرمانبەرىيەكى ترە. بۆ نموونە: دوژمنیك به تۆپ و تفهنگهوه بهرانبهرت وهستاو، تۆپش ویستت به داردهست بەرپەرچى بدەيتەوە. بېڭگومان ئەمە كارە، بەلام بەم كارە ئەبىتە ھۆى

تیک شکانیکی نابه جی، چونکه تق هونه ری جهنگت ره چاو نه کردووه، به تایبه ت نه گهر نهم حاله ته به به به کاری نیسلامییدا بیت، نه وه زیانیکی زور ده گهیه نی. له وه پیش باسمان کرد و، جه ختیشمان له سه ری

کردهوه که: زانینی هونهری تهبلیغ یه کیکه لهو مهرجانهی، که نابیت وازیان لی بهینین، بگره وا له پیشی پیشهوهی مهرجه کانی تعبلیغدایه.

جا به ئەندازەي بروابوونمان به پێويستێتيي تەبليغ، برواشمان به پیرستیی هونهری تهبلیغ ههیه. نهو قسانهی ئیمهش ئه گهر له ئاستی رِ وِ شنبیریی دویِنراو زور بهرز بن یان زور نزم بن، نهوا نهو کارهمان له گهل هوندري تهبليغدا ناگونجي و، لهوانهيشه هيچ نهبهخشي. ئهو مەسەلەيەى كە سەرەتا بۆ ئەو كەسەى باسى ئەكەى، كە نوقمى بى باوهری بووه و له گیژاوی کوفردا نقوم بووه، بینگومان نابی باسی شەونوپىر بىن، بەڭكو بنچىنە ئىمانىيەكانى بە شىرەيەكى گونجاو له گهڵ مهنطیقی ژیریی ئهو کهسهدا و به شیٚوازیٚکی زانستیانه تێدهگهيهنرێت، چونکه ئهمرو کوفر دهم له زانست دهکوتێ. بهڵام به داخهوه بهرانبهر بهو بي باوهره داماوانه چهند همله ئهنجام دهدرين، كه زادەي نەخۆشىيى دۆزىنەوەي ھەڭە و چارەسەركردنى ھەڭەن. بەڭىخ، بهرهی نیّستا له بریبی سهرگهرم بوونی به پاك كردنهوهی دلّی و ساریر کردنی زامه کانیهوه، به دیوی دهرهوه و جل و بهرگیهوه خمریکه و، ئەمەش بووەتە ھۆى سلەمىنەوە و ھەلاتنى. جا ئەم جۆرە ھەللەيە له هونهری تهبلیغدا مهسهلهیه که شایانی بایه خ پیدانه، چونکه دهبیته مايدى تياچوونى ژيانى هەتاهدتايى مرۆڤ.

به لنی نه گهر نهوهی، که تق دهیدوینی، به ناوی زانست و هونهرهوه نهدوی، عهقل نایگری تق کتیبه فیقهییه سهره تاییه کانی بق بخوینیته وه. نهوه شبه قه طعیی له شان دابه زاندنی نهو کتیبه فیقهییانه نییه، به لکو مهبهست نهوه یه نهوه بگهیه نری، که نهم کاره له شوینی خویدا نییه. ههروه ها نه گهر دوینراو نینکاریی قیامه تی ده کرد، نهوا ناتوانی به باسکردنی مهناقیبی نهولیاکان لینی نزیك بکه ویتهوه. چونکه مروف به تهنیا له ههست و هوش به دیی نه هینراوه، تا نهو مهناقیبانه کاری تیبکهن، به لکو سهره رای نه و ههستانه له عهقلیشیدا

مهنطیقی هه لگرتووه. بویه پنویسته به مهنطیقیش قهناعه ت بکات. سه عده ددینی ته فتازانیی، که راقه ی ئیمان ده کات، ده لیّت: ئیمان نوور نکه خوای بالاده ست ئهیهاویژیته دلّی ههر یه کی له به نده کانیه وه، که خوّی ویستی له سهر بیخ، واته دوای لادانی به شی نیختیاریی. واته له سهرت پنویسته ئیمان به به لگه وه راقه بکه یت و، خوای پاك و بینگه ردیش دلّی نه و که سه به ئیمان رووناك ده کاته وه. له راستیدا ئه م جوّره ئیمانه مروّق به ره کرده وه ی چاك ده بات و، دینیش به هه رهمه کیی و به ش به شهراه له ژیانی روّژانه دا ده خاته پیش چاو. که چی نه و مروّقه ی، که ئیمانی به هوّی هه ست و هو شیه و و ورگرتووه، له وانه یه له کاتیکدا که نه و هه ست و هو شه ی به شیّوه یه کی تر زال ببن ده ست له دین هه لبگریت.

قورئانی پیرۆز له سهدهها ئایهتی پیرۆزدا ئاماژه بۆ مهسهلهکانی زانست و تهکنهلۆژیا دهکات، به لام قورئان نه کتیبی فیزیایه و نه هی کیمیا، به لکو له پیناوی رینمایی گشتییدا و، به بۆنهی ئاتاج بوون بۆ ئهم بهشه زانستییانه، ئیمانداران به ئاماژه و به هیما ههلدهنی و رینمایییان دهکات. جا ئهو کهسهی، که ئاگاداری زانستی گهردوون ناسیی نهبی، ئه گهرچیی کهمینکیش بیت و، زانستهکانی به پیی پیویست له زوریك له ئایهتهکانی قورئان تیبگات. چونکه تیکهیشتن له کوممله ئایهتیکی یه کجار زور بهستراوه به ئاگاداربوون تیکهیشتن له کوممله ئایهتیکی یه کجار زور بهستراوه به ئاگاداربوون لهو زانستانه. لیرهدا به بی نهوه ی باسه که دهرباره ی بهشه جوراو جورهکانی زانست درین بکهینهوه، دهلینین: ئیرشادکار و تهبلیغکارانی جهمرومان پیویستیه کی زوریان به بهدوادا چوون همیه تا بزانن ئهم چهرخه له زانست و هونهردا به کوی گهیشتووه، گهرچی نهوان

دەریای زانیارییش بن . به پنچهوانهشهوه ئیرشادکردنهکهیان ئیرشادیکی تایبهتیی دهبی و، خهلکیی به گشتیی ناگریتهوه.

ه- شارهزایی رۆشنبیریی هاوچەرخ

بارودۆخى ئێستامان خوێن له جهرگى گەنج و پيرمان دەھێنێ. ئەم بارودۆخە پر ئېش و ژانەش - تارادەيەك - ھەڭقولاوى كەمىيى رۆشنبىرىي ئەو كەسەيە، كە دەست دەداتە ئىرشاد و تەبلىغ، چونكە ئەو كەسەي، كە لە رۆشنبيرىي چەرخەكەي و، رادەي تېگەيشتن و، شیوازی دواندن نهشارهزا بیت، ناتوانی هیچ شتی له مروّقی چەرخەكەى بگەيەنى. بەلام نابى ئەمەمان بە بىردا بىت: ئەگەر بهبی شارهزایی لهوهی، که ینویسته شارهزای بین و، بهبی زانینی زانسته هاوچەرخەكان تێگەياندنى كەسانى تر زيانى ھەبێ، ئايا فهرمانبهریی ((فهرماندان به چاکه))مان له کوّل دهکهوی؟ نهخیر!! بهڵکو ئهگهر له پێناوي ئيرشاددا گهيشتنه لاي ئەستێرەكانيش پیویست بی و، لهویوه هینانی ئهوهی، که دهبی تهبلیغ بکری واجب بيخ، ئەوا چوون بۆ ئەوى و ھينانى ئەوەي، كە ييويستە يېشكەشى ئاتاجاني بكرى له هدموو فدرزيك فدرزتره. ئدودتا ئدم ندوديدي ئيمهيان به فيزيا داوه به زهوييدا و، به كيميا بردوويانه به چۆكدا و، به گهردوون ناسپیش ئهستیره کلك دارهكانیان کیشاوه به سهریا. تو ش لەبەردەم ئەم ھەڭويستەدا پيويستە دەستەئەژنۇ ليى دانەنىشى، بەلكو ئەوە قەرزىكە لە گەردنتدا تا دەستى ئەم بەرەيە بگرى، ئەويش بە به کارهیننانی هه مان هو و رینگا، تا لهو زهلیلییه ی به رزی بکه یته وه و، زامه ماددیی و مهعنهوییه کانی ساریش بکهیت و، سهر له نوی بهرهو پله بلنده کان بهرزی بکه یتهوه و، ههردووکتان پیکهوه بهرز ببنهوه، تا جاریکی تر نهکهوینتهوه زهویی و، له ژیر پیدا نهپلیشینتهوه.

هدرچی شتیّك، كه له بوونهوهردا ههیه و تیّیدا رِوودهدات، بریتییه له زمان و لق. جا لهسهر ئيمانداران پٽويسته ئهو زمانه فير ببن و دەستىش بەو لقانەوە بگرن، ئەگىنا تواناي تۆگەيشتنى ئايەتە تەكوپنىيەكانيان نابيت. ھەر كەسىك يان ھەر ئومىمەتىكىش لە ئايەتە تهکوینییهکان تینهگات، ئهوا تووشی زهلیلیی و بهدبهختیی دهبیّت. به مهرجي قورئاني پيروز له دووتويي ئايهته روون کهرهوه کانيدا ئەو ئايەتە تەكوينىيانە شەرح دەكات. ئەگەر كەسيكىش ھەموو رۆژيك قورئانی پیروز خهتم بکات، به لام له ئاستی ئهو ئایهته ته کوینییانه دا گوٽي خۆي بگرێ، به قورئان خوێن ناژمێررێ، چونکه خواي گهوره قورئانی بۆ ئەوە ناردووە تا مرۆف سەرنجی بدات و بیر له ئايەتەكانی بكاتهوه . ههر كهسينكيش كۆمهكيى قورئان دەكات پيويسته لهمه تيبگات. ئەو راستىيانەش كە ئېمە رايدەگەيەنين چەندە پيرۆز و بەرز بن، ئه گهر به پنی پهیپیبردن و تینگهیشتن و شیوازی ئهم چهرخه تهبلیغ نه کرین، ئه وا گومان له کاریگه رییان ده کریت. هه روهها پیشکه ش کردنی دین و قورئانیش له شیوهی باسی نادیار و پیچراو به نهینییه کانهوه، که نهتوانری به پالیّوگهی موحاکهماتی عمقلّییدا تیّپهریان پی بکریّت، له لیّل کردنی میّشکی بهرهی تازه و زیادکردنی کوفری کافران زیاتر نیه. چەندىن ساڭە ئىمەش ئەو تابلۇ پر ئىش و ژانانە بە روونى دەبىنىن و، خهم و خەفەتىكى زۆرىش لە سنگماندا پىش ئەخواتەوە.

هاوه لله به پیزه کان (خوا له هه موویان رازیی بی) زور له سه رووی ئاستی روشنبیریی چه رخه که یانه وه بوون و، مهسه له کانی دینیشیان له ئاستی روشنبیریی ئه و چه رخه دا ته بلیغ ده کردن و، ئه وانه ش، که دوایان ده که وتن له ته بلیغ کردندا به هه مان شیوه بوون. بو نموونه: نه وه ی که

(ئیمام غهزالی) لنی تنده گهیشت، که نویخوازی چهرخی خوّی بوو، دوینراوانی ئهو چهرخهی سهرسام دهکردن و، ئهو سهرسامییهش به دریزایی چهندین چهرخ ههر بهردهوام بوو. ئهوهش که سهرنج پادهکیشی پای برپیارانی خوّرئاوایه به وینهی (جب) و (رینان) دهربارهی ئیمام غهزالی، که دهیان وت: نهمان دیوه هیچ کهسیک وهک غهزالیی له پوشنبیریی چهرخی خوّیدا شارهزا بووبیی. ههموو ئیمامه پایهداره نویخوازهکان وهک (ئیمام پهببانیی و مهولانا خالید) و هاووینهیان لهو کهله پیاوانهی، که له زانست و پوشنبیرییدا پیش چهرخی خوّیان دابوویهوه، ههروا بوون. ئهوان به پنی ئاستی چهرخهکهیان دینیان دابویهوه، ههروا بوون. ئهوان به چاکی دهچوون به دلّی دوینراوانیاندا و، به لایانهوه پهسهند بوون.

و- نیرشادکار نهرم ونیانه

به لنی ، نه رم و نیان دهبیت و، پاریز گارییش له سهر نه و نه رم و نیانییه ی خوی ده کات، چونکه نه و جاری وا دهبی دادهبه زیته بنی شیوه قووله کانه وه و جاری وایش دهبی سهرده که ویته سهر مینبه ره به رزه کان. دوینراوانیش هی وایان همیه که له همردوو خاله که دا همیه. نهمه شهوه پیویست ده کات، که رووبه ری روشنبیرییه کهی یه کجار فراوان بیت، نه گینا نابیته نیرشاد کاری راسته قینه، به لکو ده بیته ریبه ری به به به به نیرشاد. نه وانه نه وهنده یان له سهره له به رده م نومه ت دا بکشینه دواوه و، نه بنه سیبه ریکی تاریك له سهری و رینگا بکرینته وه بو نه به نه وهنده کان بین و، ده ستی یارمه تیی بو نه به به وه که دو وی دریش به کهن.

لهمهوپیش باسی ئهوهمان کرد، که پیویسته ئیرشادکار دهرباره ک دوینراوه کانی بیزانی بیزانی جا ههروه ک دهرمان دان به نهخوش پیش دو زینهوه ی نهخوشییه کهی هه لهیه کی روون و ناشکرایه، ههروه ها دهستدانه تیمارکردن پیش دو زینهوه ی نهوه ی که دوینراو به دهستیه وه گیری خواردووه، هه لهیه کی تری له و جوّرهیه، بگره لهوه ش خراپتر و تالنره. نهمه ش یه کیکه له فهرمانبه رییه کانی ته بلیغکار. به پیویستیشی نازانم نهوه باس بکه م، که ههموو ده رمانیک بو ههموو نهخو شییه ک به که له نایه تا

خه لکانیک ده ناسم، وای ده بینن، که رزگاریی مرؤ قایمتی له کارکردن دایه له ممیدانی ئابووریی و پیشه سازیی قورسدا، بزیه ده رباره ی گرنگی ئه وه زور باسی ده کهن. ئهم جوّره بیرانه هه رچه نده له ناوه نده کاندا به ناوی ئیسلامه وه کار ده کهن، به لام جگه له لاساییکردنه وه یه کی

ساده ی مارکس و نهنگلز هیچی تر نییه و، نه و بیرانه ش موفلیس بوون و، شوین که و توانیشیان بلاوه یان لی کردن و نهیانتوانی پاریزگاریی له بوونی خویان بکهن. ئیتر ده بی نه و بیرانه ی که لاسایییه کی ساده ن بویان چون بتوانن نه و ژیانه ویستراوه به مروقایه تیی ببه خشن ؟ عمقل کهی نهمه وه ر ده گری، سهره وای نهوه ی، که شویننکه و توانیشی بهره و نهم جوره مه ترسییه بداته به را به واستیی برواکردن به مجوره خزمه ته کاریکی گرانه به لامه وه.

نهخیر. پاشانیش نهخیر. ده بهخوا نه گهر نهبنه دهستهبهری بهرهی ئیستا و، له مهیدانی روّحدا پهروهردهی نهکهن و، گیانی به بهردا نهکهن و، ههست و شعووری قیامه تیان له دلدا سهوز نهکهن، پینگهیاندنی لهسهر چهنهبازییکردن به شارستانی و بهو کارگانهوه که دایان دهمهزرینن یان داتان مهزراندوون، هیچ کهلکیکی نابی.

ئهم بهره ویِّل و له رِوِّح خَالْییه، ئهگهر به رِیِّك و پیِّکی سهروكاریی نهکری هیچ بیریِّکی رِازاوه و نهخشیِنراو تیری ناكات و، واش بزانری، که سهرگهردانیی ئهم بهرهیه به چارهسهرییه ئابوورییهکان چارهسهر دهکریِّت، ئهوه ئهوپهری بیِّئاگایییه.

تایبهتییهکانیشدا رونگی دایهوه و، خاوهنی ئهم بانگهوازانهش به ههمان پیوانه لهبهردهم دوینراوهکانیاندا دهستهوهستان مانهوه. به مهرجی ئیمه قورئانی پیروزمان به دهستهوهیه که رووبهرووی عمقلی ههموو جیهان دهوهستی و، سهراپای مروقایهتیی دهدوینی همروهها سوننهتی نهمری پیغهمبهرمان (صلی الله علیه وسلم) به دهستهوهیه که به جوانترین شیوه قورئان روون دهکاتهوه. چهنده جینی داخه که ههتا ئیستا ئیمه نهمان زانیوه کهلکی پراستهقینه لهم دوو سهرچاوهیه وهربگرین. به یهك گرتنی عمقل و دل، له دهریای قورئانییدا خوزمان نوقوم نهکرد، یمه لهبهر ئهوه قورئان و سوننهتیش بیدهنگ بوون و، ئهوهی له دووتوییاندا حمشار درابوو بومانیان باس نهکرد. جا نهگهر ئیمه لهسهر ئهم حالهته بهردهوام بین بیدهنگی ئهوانیش بهردهوام دهبیت. ئیتر موسلمانانی ئهمرو لهم چوارچیوه رهشه دهربازبوونیان نییه.

به لنی، دنیا وا له ئالوگوردایه. زانست و ته کنه لوژیاش به گورجییه کی سهرسامکهر فراوان دهبن و بلاو دهبنه وه، به لام ئه وه ی که به ده می همند یکماندا دیت له گه ل پیوانه ی دنیا فراوانه که دا ناگونجی، به لکو پهیوه ندیی به وه وه هه یه، که پیش سی سه ده و تراوه و، هه ر له ویش ده مینییته وه و جیی ناهیلی. ئه و کاته ئیمه ش له به ره ی ئیستامان یه کجار دوور ده بین و، ئه ویش گوی له قسه کانمان ناگریت.

ز**- سەيركردن لە گۆشەي چەرخەوە**

ئیرشادکار و تهبلیغکار لهم کاتهدا له گوشهی نهو چهرخهیهوه سهیر ده کات که تیدا ده ژبی و، لهوهوه ده چیته ناو مهسهلهکانهوه. پیش همموو شتیک پیویسته ناگاداری بینای رو خی دوینراو بیت. ههروه ها پیویسته بزانی چ مهسهلهیه که وینهی تیری ژهراویی له زهینیدا دا چه قینراوه، پاشان به پیی نهم زانینه قسهی بو بکات، تا به چاکیی لیی وه ربگری و، له دلی دوینراودا جیی بیته وه و، له مهنطیقیدا جیگیر بیی، چونکه نهم بهره ی نیستامان خوینی پیویسته و، نیمه ش جنگیر بین، چونکه نهم بهره ی نیستامان خوینی پیویسته و، نیمه ش ته نها شتانی دژه زینده گیی پی ده ده ین.

ئه و مهسه لانهی، که تا ئهم رادهیه لیّیان دواین، بانگه شهی رووت نین، به لُکو کولهٔ کهی ئیرشاد کردنن و، پشت به قورئان و سوننه تدهبهستن. قورئانی پیروز له یه کهم ئایه تیدا، که هاته خواره وه:

﴿ أَقُرَأُ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ ۗ ﴿ ﴾ (العلق: ١)

که باسی به دیهیّنان ده کات سه رنج بوّ لای ئایه ته ته کوینییه کان را ده کیشیّ . جا هه موو فه یله سووفه کان هه رله (أبیقور) و (دیموقریط) هوه هه تا (سقراط) و (أفلاطون) و هه تا هاو چه رخه کانی پیّغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم)، هه ر هه موویان به باسی به دیهیّنانه وه خه ریك بوون و هه ولّیان بو شییکردنه و و و ردبینیی ده دا. به ومانایه ی خه لك - له و کاته دا - ده رباره ی به دیهیّنان شتیّکیان ده زانیی که سه ره تای مروّث له دلّوییّك تاوه و ه ده ستیّنده کات و ، کوّرپه له ش له ره حمی دایکیدا به چه ند قوناغیّکی جیاواز دا تی ده په ریّت. به لاّم قورئانی پیروّز مه سه له که یه گوشه یه کی به کی ده و روی خیطابی کرده خه لك:

بۆ نائت.

﴿ قُلْسِيرُواْفِ ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُواْ كَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ .. ﴾ (العنكبوت: ٢٠). قورئان وهها ده فه رموى و، زانست و بيرى مروّ فيش تا ئيستا به روونيى دمريان نه خستووه كه به ديهينان چوّن دهستيپي كردووه و ده ريشى ناخهن. چونكه مه گهر كاره كه به خواى خاوهن دهسه لات بسييرن ئه گينا ئه وهيان

کهچی قورئانی پیروز بانگهوازه که یه پروون کردنه وهی ئهم مهسه له پر کیشه سهرسام که وه دهستهیده کات و، له هه مان کاتیشدا سه رنجی خه لک بو لای ئه و ئایه ته ته کوینییانه پاده کیشی، که قود وه تی فویستی پرهببانی وه که ملوانکه یه کی پازاوه له ملی گهردوونیان کردوون و، وه که پیشانگایه کی سهرسوپهینه ری لی کردوون، که به وینه ی کتیبیک له به ر ده ممان دا بو خویندنه وه کرابیته وه خراونه ته به به جواوان. که واته ئیمه واین له هه لویستی وردبینیی ئه وه ی پووداوه کانی ده وروبه رمان و ملوانکه دایه، له پیناوی پاستکردنه وه پرووداوه کانی ده وروبه رمان و تیگه یشتن لیان و، ناشتوانین له وه لا بدهین.

و، رووداوه ههژینهرهکانیش بههیزی دهکهن و، هیممهت و ئیرادهی تیژ دهکهنهوه.

دەمەوى لە باسەكە لا بدەم و بچمە سەر باسىكى تر: ئەم تابلۆيە لە بەردەم ھەموومان دا يەكجار ھەژىندرە، كە ئەمەيە:

زۆرینك له رۆلهی خەلگانیکی دیندار لەناو بی باوەر و كوفردا ئهگهوزننهوه، ئيتر سا له دەرەوەي ولات بن يان ناوەوە. به هەمان شيوه زۆریکیش له رولهی خهلکانیك، که دوور له دینن به ئیمان بههرهمهند بوون. همتا همندنكيان له دهست زؤر و ستهمي خنزانهكانيان هملاتوون و به دوای شویّنی وههادا دهگهریّن، که ژیانی دینییان تیادا بهسهر بهرن. ئيتر من ئهو ړووداوانهى كه ديومن باسيان ناكهم چونكه شتیّکی تازه به باسه که ییّشکهش ناکهن. بهلّام با بزانین، که ئهم جوّره رووداوانه روويان داوه و، له ئايندهشدا هاوويّنهيان روو دهدهنهوه. جا نه و خیزانهی که به دینهوه کهش و فش دهکات و به نهندازهی عمقلی رِوْلُه کانی به ئاستی رِوْحییان دینی فیر نه کردوون و نهیتوانیوه فیریان بكات، ئەوا بۆشاپىيەك لە مېشكى مندالەكانىدا دروست دەبېت و، ئەو گومان و دوودلییانهش، که ئهچنه دل و میشکیانهوه دهبنه هوی لادان و دەرچوونیان له دین. چونکه شتیکی سروشتییه، که ئهوانه دەربارهی ئەو مەسەلانە، كە بە زەپنياندا دۆن، لە دەرەوەى خۆزانەكەپان پرسيار لە هیچ کهس ناکهن، چونکه ئهوان له باوهشی خیزانهکهیان دا له کهش و هموایه کی دینییدا پهروهرده بوون . به لام ئهو پهروهرده دینییهی، که ئهوان له مالهوه وهریان گرتووه تهنها تا سنووریکی دیارییکراویان دهبات. جاریکیان میوانی خیزانیکی لهو جوره بووم و، لهگهل خاوهن مالدا وتوویّژمان دهکرد، که پیاویّکی دینداری خالیصی دُل نهرم و دُلْ پاك بوو، بەړادەيەك كە لەبەردەم ئەو پاكيى و بێگەردىيەدا شەرمەزار

ح- دابەزىنە ناستى دوينراو

دابهزینه ئاستی دوینراوان شتیکی پیویسته. لهم حالهتهدا لهسهر ئیرشادکار و تهبلیغکار پیویسته به ئهندازهی تیگهیشتنیان بیان دوینن. دهشتوانین ئهم سهرنجه بهمهی خوارهوه روون بکهینهوه:

دابهزینه ئاستی دو پنراو ر و شتیکی خواییه و، پیخه مبه ریش (صلی الله علیه و سلم) فه رمانمان به سه ردا ده دا که خو مان به ر هوشته کانی خوا بر از پنینه وه قورئانی پیروزیش هه ر هه مووی فه رمایشتی خوایییه و دابه زیوه ته سه ر عه قلی مروف. داخو، که قورئان داد به زیبی نه گه ر له گه ل ئاماده یی و وزه کانماندا گونجاو نه بوایه، حالی ئیمه چون ده بوو؟

به لفی، نه گهر خوای پاك و بینگهرد له قورئانه پایهداره کهیدا بهو شیوه فهرمایشتی بکردایه که له گهل مووسادا (سهلامی خوای لیبیی)، لهسمر کیوی طوردا ده یکرد، نهوا ئیمه بهرگهمان نه نه گرت . همروها نه گهر قورئان به شیرازیک داببه زیایه که ته نها مروقه خاوهن ناوه زه ژیر و وریاکان لینی تیبگهیشتنایه، نهوا له سهدا نهوهد و نوی خهلکیی که لکیان لین وهرنه ده گرت. به لام نهوه تا کاره که به و جوره نییه، به لکو خوای پاك و بالادهست سهیری حالی دوینراوه کانی ده کات و، به و پیه فهرمایشتیان له گهلدا ده کات، که له گهل ویست و گهوره یی و پییه فهرمایشتی خوای په و مهزن و بالادهست به ته نیا بریتیی نیه له قورئان، چونکه خوای پاك و بیگهرد شیرازی فهرمایشت کردنی هه یه که له گهل گهوره یی خویدا بیگهرد شیرازی فهرمایشت کردنی هه یه که له گهل گهوره یی خویدا بیگونجی، به لام ئیمه نایان زانین. نه وه ی ئیمه نه یزانین نه مه یه خوای به ی خوای مه زن و بالادهست به نهینیی نه حه دییه به ینی ناستی په ی خوای مه زن و بالاده ست به نهینیی نه حه دییه به ینی ناستی په ی خوای بین بیبردن و تیگه پشتنی مروف فه رمایشتی له گهل ده کات.

به لَیّ، ئیّمه تیگهیشتن و ئاستی پهی پیّبردنی خوّمان له قورثانی پیروّزهوه دهست ده کهویّ، ههروه ک قورئان ههموو مروّقیّک به ئاستی خوّی بدویّنی ناستی فیکریی قورئان خویّن ههر چهند بیّت، دهبینی وا قورئان فهرمایشتی له گهل ده کات. ههتا مروّف، که قورئان ده خویّنی ههست ده کا، که کهسیّک له نزیکیهوه بچووک ترین ورده کاریی نهیّنیی و شارراوه کانی قورئانی پی دهناسیّنی د

شتیّکی یه کجار ئاسایییه، که قورئان له سهر نهم شیّوازه بیّت، چونکه قورئان فه رمایشتی نهو خوا مهزنهیه، که له نهبوونهوه مروّقی به دییهیّناوه و، له جیهانی مادده (لاشه)شدا پیّی گهیاندووه و، ههموو ساتیّکیش دهزانی چی له دلیدایه، پاشان له جیهانی (أمر)وه روّحی

به بهردا کرا. ئیتر نه روّح به تهواویی دهزانی ئهو لاشهیه چییه که چوته ناویهوه و، نه لاشهش به تهواویی دهزانی ئهو روّحه چییه، که بهردهوامیی به ژیانی دهبهخشی. له ههموو کهسی زاناتر به ههردووکیان ئهو خوایهیه که بهدیی هیّناون و یه کی پی گرتوون. قورئانیش فهرمایشتی ئهو پهروهردگاره مهزنهیه.

جا ئهم فهرمایشته خوایییه له ناوه و کدا بق خه لک هیدایه و زامنی راست بوونه و ه له باره ک شیوازی دواندنیشه و سهر چاوه ی ئیرشادی پیغه مبه ران و ئیرشاد کارانه، بقیه چاوی تی ده برن و ، به ئیلهام داوای زانست و زانیاریی ده که ن.

ئهوه راستییه کی ناشکرایه، که قورئان له گهڵ چهندین ئاستی جیاوازدا ئهدوێ، چونکه فهرمایشتی ئهو خوایهیه، که مروٚقی بهدیی هیّناوه و، به ههموو دیارده جیا جیاکانیهوه پهروهردهی کردووه.

همزاران زانای پایمبمرز له کاتی پیشکهش کردنی سهرنجهکانیان و بیر و بو چوونهکانیان دهرباره ی قورنان، جیاوازیی ناستی تینگهیشتن و جیاکردنهوه ی همندیکیان له همندیکی تر دهرخستووه . همتا له چاك ترین سهدهیشدا، کار همر بهم شیوه بوو، بهومانایه ی تینگهیشتن و دهرك بردنی هاوه له بهریزه کان (خوا لییان رازیی بین) به قورئان همر هممووی له یه کاستدا نهبووه و، ئهم ئاست جیاوازییهش ری له کهلك وهرگرتن له قورئان ناگریت .

سه رنج بده ن بیابان نشینیّك - له سه رده می پینه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) - دیّت و گوی له قورئان ده گریّت و، که لکی لیّوه رده گریّ و، له هه مان كاتیشدا چه ندین شاعیری پایه به رز، که چامه کانیان به دیواری که عبه وه هه لواسرا بوون، که لکی لیّوه رده گرن، که یه کیّکیان (لهبید) ه و دوای بیستنی قورئان شیعری ریّك نه خست. هه روه ها

(خەنساء)، كە شاعيرى يايە بلندى ئەو چەرخە بوو، واي لى ھات، که سۆزى دلَّى تەنھا بە قورئان خوينندن دەرببرێ. بەلَّىٰ ئەوانە بوون قورئان ئەيدواندن و، بە تەر و پاراويى دادەبەزىيە سەر عەقل و دليان، تا ئەوەبوو بلىمەتە زۆر ژېرەكان بوونە دوپنراوى قورئان، بەوەي، كە بوونه قوتابیی لهبهر دهستیان، به وینهی (ئیبن سینا و، ئیبن روشد و، فارابیی و، ئیمام غهزالیی و، فهخرهددینی رازیی)، ههروهها (ئەبوحەنىفە و ئىمام شافىعىيى و، ئىمام ئەحمەدى كورى حەنبەل و، مالیك) و، ئەوانەش كە ناوبان نابەتە ھەژماردن. بەومانابەي قورئان به ههمان شێواز ئەيدواندن، واتە بە رادەي تێگەيشتنى خۆيان. ئەوەبوو قورئان بە پێى دەرك پێكردنى مرۆڤ مرۆڤى دەدواند و، ئاستى فيكريي ئەوانى رەچاو دەكرد. ئەم لايەنەى قورئان ئەوەندە سهیره، هدر کهسی به دلیّکی هوشیارهوه گویّی بق بگری بروای وا دهبي، كه لهم دواندنه دا مهبهست تهنها لهوه. له مهيدانه كاني زانست و تەكنىكىشدا - كە رۆژانە چەندىن ھەنگاوى فراوان و پېش كەوتوو هه لنه گیرین، به رادهیه ک که میشکانی سه رسام کردوون - جهندین كەڭەزانا ھەڭكەوتوون. ئەو زانايانە بۆيان دەركەوتووە كە چاك ترين شتیک ئەوان ھەل بنی و یارمەتىيان بدات بۆ گەشە پیدانی ئەو توانا و لیّهاتنه شاردراوانهی که خوای پاك و بیّگهرد بهوانی بهخشیوه، هدروهها له کاتی دهست خستنه کانیشیاندا، که لهو باسا فیطربیانه دا، که خوای پاك و بینگدرد له گدردووندا دایناون، كاریان كردووه. بزیان دەركەوتووە بريتىيە لە فەرمايشتى ئەزەلىي بەدىھىندەرى بەخشندە، كە ئەويش قورئانى ييرۆزه.

به لَی ههزاران له زانست دو ستان - له گه ل جیاوازیی ئاستیاندا - له سدرچهمی زولالی قورئانی پیروزدا ئاو دهخونهوه و له سیبهریشیدا

ئا ئدم قورئانه مەزنەى، كە لە قوولايىيەكان ورد دەبىتەوە، بە پىيى حال و بارودۆخى ھەموو مرۆقىك دەرسمان فىر دەكات. لەگەل ئەوەش دا لە ھەموو زانستىك بە شىوازىكى كورت دەكۆلىتەوە، بەلام ھەرگىز دەرياى زانيارىي (موسوعة علمية) نىيە. چونكە تاكە مەبەستى ئەو مرۆقە، تا دەستى بگرى و بۆ ئاسمانى بەرز بكاتەوە و، لەويىشەوە بەرەو بەرزىي و بلندىي ھەتا ھەتايى. جا لە كاتى ئەم كارەيدا بنچىنەكانى ئىرشادىلى ئىرشادكاريان تەبلىغكارىش ئەم شىوازە جياوازانەى دواندنى قورئان دەبىنى و، ژيانيان پى دەباتەسەر، بىڭومان بارودۆخ و ئاستى دوينراو ھەمىشە بەرچاو دەگرى و، قسەكانىشى بەو پىيە دەبن. جا ھەر چەندە ئەمە كۆشش و پەنجىكى

زۆرى لەو دەويت، بەلام زۆر بەكەلكە، بگرە پيويستىشە.

ئهوانهی، که وا پراهاتوون پستهی نادیار و داخراو و ههلگری دهربرپنی فهلسه فیی به کاربهینن، بو نهوهی که ویقار و شکوداریی له قسه کانیاندا دهربخهن، ئهوانه له ههلهیه کی گهوره دان. چونکه ئهوهی، که له ئیرشاددا گرنگ بی بریتییه له جوان تیگهیاندنی دوینراوه کان لهوهی که تهبلیغیان ده کریت، ئهمه ش پیویستی نهوه ده کات که تهبلیغ کراوه که پوون و دیار بیت و، تا ده توانری دوور له ئالوزیی بیت. کهواته پیویسته و تار به شیرازیک بیت که ههموو ئاسته کان به و په پیریسته و تار به شیرازیک بیت که ههموو ئاسته کان به و په پیریسته و تیبگهن.

گهنجی ئهمرو دهربرین و زاراوه دینییه کانیان به لاوه نامون، بویه پیویسته به زمانیک له گه لیاندا قسه بکری، که لیی تیبگهن. ده گونجی ئهم قسانه مان له و قسانه بچوینین که له گه ل مندالان دا دهیان کهین. همروه ک ئیمه به پیی به ریوه چوونی ئه و منداله سی ساله همنگاو هه لاده گرین، که دهستیمان گرتووه و، وه ک نه و قسه ده کهین و پی ده کهنین و، ههمو حاله ته کانی به رچاو ده گرین، وه هاش پیویسته له کانی ئیرشاد کردن دا ئاستی تیگه پشتنی دوینراوان به رچاو بگیرین، چونکه قسه ی زل به رانبه ر به مندالان، جگه لهوه ی دهیان هینیته پیکهنین، هیچ شتیک بو هه گبه ی زانیارییه کانیان زیاد ناکات.

کاتیّك که ئیسلام لهم بهرهی ئیستامان تی ئهگهیهنین، پیویستیه کی زورمان به وه ههیه، که چاو له شیّوازی تهبلیغ و ئیرشادی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) بکهین، نه ک چاو کردن له شیّوازی فهلسه فیی بهرگسوّن و باسکال و ئه فلاتوون و دیکارت. پینهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ههمیشه به پیّی ئاستی تیگهیشتنی کهسانی تر فهرمایشتی دهکرد، بوّیه فهرمایشتهکانی ههموو کهسیّکیان ده گرتهوه، ههر یه که

له جیّی خوّیهوه. له گهل مندالدا مندال و له گهل گهنجدا گهنج و له گهل پیردا پیر بوو. نا نهم شیّوازه و نا نهم پوشته خوایییانه شیّواز و په ههلامیان لیّبیی الله سهرداری پیغهمبهرانه (سهلامیان لیّبیی الله سهرداری پیغهمبهرانه وه اصلی الله علیه وسلم) ده گیرنهوه که فهرموویه: (إِنَّا مَعاشِرَ الأنبیاءِ أُمِرنَا أَن نُكلِّمَ النَّاسَ عَلی قَدَرِ عُقُولِهِم)(۱). ده فهرموی تیمه یی پیغهمبهران فهرمانهان بهسهردا دراوه تا خهلّك به پیّی ناستی عمقلیان بدوینین. له فهرمووده یه کی تریشدا: (أَنزِلُوا النَّاسَ مَنازِلَهُمْ)(۱). ده فهرموی نیمه ریسایه کی له گهل خهلکدا به پیّی پلهوپایه یان ههلسوکه و تبکهن. به مه ریسایه کی مهزنی ئیرشاد روون ده کاته وه که نه توانری فه راموش بکری.

⁽١) العجلوني، كشف الخفاء : ١ / ٢٢٥ - ٢٢٦ .

⁽٢) أبوداود، الأدب: ٢٠، مسلم، بدايات المقدمة .

لە گۆشەى : ئىھان ⁻ تەبلىغ ⁻ كاركردنەو*ە*

أ- تەبلىغ و ژيان

گرنگترین یاسای تهبلیغ بریتییه لهوهی، که: ((تهبلیغکار بهوه بژیی، که تهبلیغی دهکات و، ئهوهش تهبلیغ بکا، که پنی ئهژیی))، چونکه ئهو وا بهسهر رینی رینک و پنکی ئیمانداری راستهقینهوه. ئیمانداری راستهقینهش ئهو کهسه ده گرینتهوه، که گهیشتبینته پلهی کامل بوونی دهرهوه و ناوهوهی. لهلای نهم ئیمانداره جیاوازییه له نیوان دهرهوه و ناوهوهیدا نییه. به لام ژیانی دوو فلهقانه بریتییه له سیفهتی نیفاق و، تهبلیغکاری راستگوش لهو جوره رهوشته قیزهونانه خوی به پاک راده گری و، شتی وههایش بو ئهو دهست نادات، چونکه ئیمانهکهی ئاسوی رهوشته بهرزهکانی پیشان داوه.

له لایه کی تریشه وه ته بلیغکار ده زانیّت، که ئه و ناموّژگاریی و ریّنمایییانه ی که نابنه ژیان و گوزه ران، هیچ نه نجامیّکی نهریّنی له ویژدانی که سانی تردا جی ناهیّلّن. چونکه ئه و قسه و ههلّس و که وتانه ی، که له ئیخلاص خالّیی بن، خوای پاك و بیّگه رد خیّر و به به هه ندی به ره که تیان به سه ردا ناباریّنی به لام نه و سه رکه و تنانه ی، که به هه ندی کرده وه ی که سانی نامو خلیصه وه یان نیمچه مو خلیصه وه ده یبینین، هوّیه که ی ده گه ریّته وه بو نه به ونی به دیل، سه ره رای ئه وه ش، که نه وه

شتیکی ردفته نیبه، یان جاروبار به دیی هاتنی ئه و حاله تانه هو یه که که ده گه ریته وه بو نه بوونی که سیک که له و کاته دا ئیخلاصی چاکتری هه بی یان موخلیصه راستگوکان هیشتا نه یان توانیوه مه لبه ندی راکیشان به ربا بکه ن . هه رکه کوتایی ناموخلیصه کان هاته پیشه وه قه ده رحوکمی تیا چوونیان به سه ردا ده دات. جا ئه میاسا خواییه له دیرین زهمانه وه هه تا ئه مروقمان کاری کردووه . له به رئه مه نامه واوان سه رکه و تنه که با نه و ایم نامه و که که ناموخلیص و کیخلاص ناته واوان ئیمانداران و نه هلی فه راسه تنه خه له تینی .

ده کریّت نه و ههنده سه رکه و تنه ی، که شیوعیه ت و سه رمایه داریی به ده ستیان هیّنا بکریّته نموونه بو نه م باسه، چونکه هه ردوو رژیّمه که له ماوه یه کدا سه ریان هه لّدا و، هه ریه که شیان له شیّوه ی به دیلی نه وی تردا سه ری هه لّدا و، له به ر نه بوونی ته وژمی چاکتر و نیخلاص زیاتر له و ماوه یه دا، که نه و ته وژمه نیفاقییه بیّناگاکه رانه سه ریان هه لّدا، نه وان گه شه یان کرد و بلاوبوونه وه. ده شتوانین بلیّین موخلیصه به ناگاکان له نزیکه وه له رووداوه کان نه کوّلینه وه، نیتر له مه و دوا له بازاری جیهاندا ته نها موخلیص متانه ی پی ده کریّت و، هه ر نه و جوّرانه ش کریاریان ده بیت کاتی نه وه ها تووه ناموخلیصه کان له م بازاره خوایییه دا ده ر بکریّنه ده ره وه. شیوعییه تی هیچ و پووچ که هه ر بازاره خوایییه دا ده ربکریّنه ده ره وه و به ویّنه ی پاشه روّی کل هم حمقیقه ت و نیخلاص دا کراوه ته ده ره وه و به ویّنه ی پاشه روّی کل فری دراوه ته لاوه و، له وانه یه بانگه وازی نه هلی نیسلامی ش، وه ک دیّته دراوه ته کاتی هاتی هاتی هاتی تا ببیّته تاکه به دیل.

تهبلیغکردنی نهوه ی تهبلیغکار بوی ده ریی، یان به شیوه یه کی تر تهبلیغکردنی نهوه ی ته به نه نه نوینه ریه ته به موحاسه به کردنیکی سه رهم ری خوی و چاودیز بیکردنی خودی خوی له لایه ویژ دانیه وه ده ست گیر ده بی نیتر نه بینراوه که سینی که بو لاشه ژیا بی و هیشتا کامل نه بوو بی، له ژیانی دووفاقیانه پزگاری بوو بی جا هه لگرانی نه و جوره پوخانه بارودو خیان، حه قیقه تیان ده رناخه ن و هه رگیزیش وه که نه و هه لسوکه و و په فتاره ی خویانیان لینایه ت بویه هم ریز و پینگه یشتن و دامه زراوییه که له ناو کومه لذا نه نوینن، له به بارگرانیی و پیناخون به بارگرانیی و پیناخون به بوین سه براگرانیی و پیناخون به بوین به بارگرانیی و پیناخون به بارگرانیی و پیناخون به بارگرانیی و به سیریان ده که نه دامه زراوی به بارگرانیی و به سیریان ده که نه دامه زراوی و به سیرون و به سیریان ده که ای نه و به سیرون و به به خوا به سیریکی نه واو و ، ملکه چیه کی پینا و پین که و پین که دو پین که دو و پین که دو پین ک

لابردنی تاوانیک، که به بونه ی نهزهریکی حه رامه وه تووشی چاوی بووه، به کول فرمیسك هه لده ریژی و، نهو پارووه ش، که حه رام یا نیمچه حه رامی پیوه یه قورگیا نه گیری و، لینی نه کا به ژانه سك و، لادانیکی که میش له رو حیدا وای لیده کات که ههست به گری دو زه خ بکات.

به لنی نه و بیروبو چوونانه ی که به سه ر خاوه نه که یاندا جیبه جی ناکرین، هه رچه نده د لر فین و پیویست بن بو ژیان، به پیی پیویست به لای خه لکه و هرناگیرین، چونکه نه و وشانه له ویژدانی قسه که ره و ده نه و برون و ، مه حالیشه بیریک ، که هیشتا له ویژدانی خاوه نه که یدا جیگیر نه بووبی، له ویژدانی خه لک دا جیگیر به ی ..

ب- **تــهبليغ و پــێــوانــه**

ئیرشاد و تدبلیغ له کومه لُگهی ئیسلامییدا فهرمانبه ربیه ك نیه و به س، به لُكو پیوانه و ئه ندازه گرتنی هه مو شتیکه، به وهی که تاکه کانی ئه و کومه لُگهیه هه موو کاروباریکیان به پیی ئه و ئه ندازه گرتنه ئه پیون و، کاته کانی روزیشیان هه ربه و ریک ده خه ن و، شه وه کانیشیان به نالهی ئه و لی پرسراوییه وه به سه رئه به ن. له به رئه و ها تنی که سیک بو مزگه و ت، یان گه رانه وه ی له ئه نجامدانی فه رزی حه ج، یان به شدارییکردنی له ئاهه نگی له دایك بوونی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و سلم) و، له و جوّره کارانه، نابیته پیوانه، بگره ته بلیغ کاری چاك به یه که جاریی له هه موو ثه و شتانه دوور ده که و یته و با و و رواله تانه ی که روخی ته بلیغ و ئیرشاد به فه نا ئه به ن. به لام له وانه یه نم کاروبار و شیوازانه بو هه ندیک د ل خوشکه ربن، به لام له وه وه زور دوورن،

که ببنه نهندازه و پیوانهی ناو کو مه لگه. له راستییشدا له پیشی نهو هوّیانهوه، که کوّمه لُگه بهرهو تیاچوون و رووخان نهبهن و، هیّزه ماددیی و مهعنهوییه کهی نهزوّك و بیّپشت ده که ن، بریتییه لهوهی که به ههستیّکی کامل و، به نه خشه یه کی تهواوهوه فه رمانبه ریی (فه رماندان به چاکه و ریّگری له خرایه)) نه دراوه.

له سهرمان پیویسته بروامان وها بی که ئهم فهرمانبهرییه بلنده لهم روز هماندا قهرزیکی فیطرییه له گهردنی ههموو تاکیکی کومهلگهدا، چونکه گیژاوی فیتنه و ئهو زونگاوانه ش، که له کهلینی مروقایه تیهوه دهلینراون یه که مجار تاکه کان رائه مالن، پاشان نهو کومهلگهیانه ش، که له وان دروست بوون، ههلیان ده داته شیوه قووله کانی تیا چوونه وه.

به لنی، به پراوپریی بریاری لهسهر دهدهین که نهم کاره پیش ههموو شتیک کاریکی نیمانییه و، نهوانهش، که ههتا نیستا نهم دینهیان سهرخستووه و، خویان کردووه به خاوهنی، نهوانه نیمانداری بههیز بوون . کاره که لهمهو پیش وهها بووه و، نهمروش وههایه و، سبهینیش ههر به ههمان شیوهیه . نهو بزووتنهوهی ئیرشاد و تهبلیغهی، که له کومه لگهیه کی گهوره دا چهند کهسیکی ئیمان بههیز نهنجامیاندا، نهوهبوو له ماوهیه کی کهم دا گهیشته ناو ویژدانی کومه لیکی زوری خه لک و، بووه یه کهم خهمیان. روونکرنهوه ی نهمه شهنها بهوه دهبی، که سیفه تی تایبه ت بهم بزووتنه وه بریتییه لهوه ی که له کاری رواله تیی و باو و نه ریت به دوور بیت.

جرولانهوهی دوور له چهرمهسهریی و رهنج و تهقالاش له دوای روالهت و دیلیی باو و نهریت رزگاری نابیّت. له راستییشدا ئهو بزووتنهوانهی که لهسهر باو و نهریت و روالهت به ربا دهبن، بهندیخانه و، فرمیسك و، چهرمهسهریی فیكریی به بیردا نایهت و، دوای ئهوهش

له ئيخلاص و خۆشەويستىيى و لىمباوەش گرتن بېبەش دەبيـّت. کورتهکهی: ئیرشادکار ههموو جموجووله و ههلسوکهوت و رهفتاریکی به پنی ژیانی ئیرشادیی خوی ریّك ئەخات. ئەگەر ویستی بۆ شویّنیّك بروات به نیازی ئیرشادهوه بوی دهچینت. واته له جوولان و وهستان و ههستان و دانیشتنیدا بیری وا به لای ئیرشاد و تهبلیغهوه ئیتر له ریانیدا کاتی نیبه بو سهیرانی تایبهتیی، بهلکو همولدهدا پیویستییه فیطرییه کانی له گهل راست رهویی بانگهوازه بهرز و پیروزه کهیدا رِيْكبخات. واته رِوْژيْك ديْت لەسەريان ليْي دەپرسريْتەوە. ئا ئەمەيە ریبازی پیغهمبهران و صددیقان و نهولیا و شههیدان. نهوان نهوهیان تەبلىغ دەكرد كە كردبوويانە ژيان و، ئەوەشيان دەكردە ژيان كە تەبلىغيان کردبوو، به ینچهوانهی مونافیقه کانهوه، که ئهوهیان تهبلیغ ده کرد، که رِ ه فتاریان پی نه ده کرد و ، ئه وهش ، که ته بلیغیان کر دبوو گوییان پی نه ده دا. دهبینی همر روزه و له گیژاوی رییه کی لار و ویردا نوقوم دهبن. بهمه خوّیان گومرا دهبوون و، ئهوانهشیان گومرا دهکردن، که شوینیان دهکهوتن. ئیتر خویان تیاچوون و کهسانی تریشیان لهناو برد. ((خوای گهوره وهحی بۆ عیسا (سەلامی خوای لیببیّ) نارد و پیّی فەرموو: ئەي كوړى مەريەم! ئامۆژگاريى خۆت بكە، جا ئەگەر خۆت ئامۆژگارىيت وەرگرت ئەوا ئامۆژگارىي خەلكىش بكە. ئەگىنا شەرمم لى بكه و نهكهى ئامۆژگارىيى خەڭك بكەيت))(١١).

له راستییدا نهم فهرمایشته ناراستهی عیسای سهردارمان (سهلامی خوای لیّبیی)، وه پیغهمبهریّك نه کراوه، به لْکو وه بانگخوازیّك بوّ لای خوای پاك و بیّگهرد، که له پلهی نیرشاددا بیّت، ناراستهی کراوه. لهبهر نهمه دواندنه که به نهی عیسا دیّت، واته فهرمایشته که

⁽١) الرسالة القشيرية: ٢١٦، الغزالي، الاحياء: ١ / ٨٨.

ئاراستهی پیخه مبه ریش و ئاراستهی هه موو که سیکیش کراوه که کاری ئیرشاد و ئامور گاریی ده گریته ئه ستق، تا ئه وهی، که ته بلیغی ده کات و ئامور گاریی خه لکی پی ده کات خوی به شعووریی پینی بریی و بیکاته ریان، تا کار بکاته سهر غهیری خوی. قورئانی پیروزیش ئهم مه سه مه جوانترین شیوه روون ده کاته وه که ده فه رموی:

﴿ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ نَتْلُونَ ٱلْكِئنَبُ أَفَلًا تَعْقِلُونَ ﴾ (البقرة: ٤٤).

قورئانی پیرۆز یه که مجار ئامۆژگاریی ئه وه ده کات، که خودی خوتان چاك بکهن، بگره پیش خستنی خوتانی به لاوه چاكتره. ئایا ئیوه که ئایه ته کان ده خویننه وه عمقلتان به مه ناشکی ؟

بیّگومان ئهم ئایه ته پیروّزه هه په شهیه کی ئاشکرایه بوّ سه به به نیسرائیل و، له ههمان کاتیش دا ئاگادار کردنه وه یه بوّ موسلّمانان، که پیّیان ده فه رموی : نه کهن ئه و شته ی که په فتاری پی ناکه ن به خهلّکی بلیّن، چونکه په فتار نه کردن به وه ی که ته بلیغکار دهیلیّت سیفه تیّکی نیفاقییه و خه له تاندنیشه وه ک باسمان کرد. ئه وه بوو له سه ده می شکستدا زوّرمان له بیّکه لکیی قسمی ئه وانه بوّ ده رکه و ته نه و پیّبازه یان گرته به ره متمانه ی ئومه متیشیان له ده ستدا.

زورن ئەوانەى، كە ھەڭگرى لايەنى فىكرىى ئىسلامن، يان بە شۆوازىكى ئەكادىمىى راقەى دەكەن، بەرادەيەك، كە لەو مەيدانەدا بىروبوچون بەرھەم دىنن، بەلام لەبەرئەوەى، كە ئەوەى دەيلىن لە ژيانياندا رەنگى نەداوەتەوە، شويننەواريان نامىنىى. چونكە رەفتاريان رىكوپىك نەبوو و، قسەكانىشيان لە كرۆكى ئىمانيانەوە ھەل نەقولا بوون. بە مەرجى ئەمانە ((رىگاى راست)) يان بۇ خەلك شى

ده کرده و ، لا فی نهوه شیان لی ده دا ، که نیرشادیان ده که ن ، به لام ، که شه مالیّکی سووکه له هه لی کرد ده ورویه ر هه مووی هاته له رزه و ، هه ر نهوه به س بوو تا به یه ک جاریی ده ست هه لبگرن بگره نه وه ی که به خه لکیان و تبوو هه ر هه موویان له بیر چوویه و ، هه ر هه مووشیان به در ق له قه لهم دا و ، چوونه ریزی دوژمنی به رانبه ریانه و ، ده ستیان کرد به به رگریی لیّی . له کو تاییشدا تیا چوون و ، چوونه ریزی نه بو وانه و ، به لام به داخه و شارستانیه تی کی ته واویان له سه ر زه و ییدا سرییه و ه .

ج- تەبلىغ و چەرمەسەريى

قهدهری خوایی وای هیناوه، که فهرمانبهریی تهبلیغ له گهل چهرمهسهرییدا هاوری و تیکهل بن و جیابوونهوهیان بو نهبی. چونکه ئه و شتانهی، که به ناره حهت و ماندویتیی دهست بکهون، بایه خیان پی نهدری و چاودیریی و پاریزگارییان لی ده کریت. که چی نه و سامانهی، که بهبی ماندووبوون و زه حمه تکیشان دهست که و تووه، به چهند ده قیقه یه که له ناو ده بریت. به تایبه تیی نه گهر نه و کاره به سترابی به ناساندنی خواوه به خهلک، نه وا به هه ده ردانی نه و کاره مانای کوتایی هینانه به گرنگترین بنچینه ی مهبه ستی بوونی مرؤف کوتایی هینانیشه به زامنیی مانه وه ی نهمه ش راسته و خو نه و هرگه یه نید. و که که بوونی مرؤف له سه ر زه و ییدا هیچ که لکیکی نییه. بویه مرؤف ناچاره - بو دهست خستنی نه م فه رمانبه رییه بلنده - که که که که بوونی مرؤف ده ستنی نه م فه رمانبه رییه بلنده - که که که که که بوونی خونی دابنی.

دویّنی خهلکانیّك له بهندیخانهیه کهوه گوازراونه ته و بو یه کیّکی تر، بگره بهندیخانه کانی و لات بوونه ته مال و مهنزلیان، چونکه هیچ جوّره سزایه ک نهما ئهوان نهیچیّرون و، هیچ شیّرهیه کیش له شیّره کانی

سووك سهيركردن و ريسواكردن نهما ئهوان نهيبينن. هي وايان ههيه له ناو كهس وكاريدا بق ليْكوّلْينهوه براوه و، نهگهراوه تهوه لايان. بگره زوّريْك ههبوون بهيانيان خواحافيزييان له كهس وكاريان دهكرد و به تهماى گهرانهوه نهبوون بق لايان. ئهوانه ههر ههموويان ههر رهنج و مهينهتيّكيان دايه بهر خوّيان له پيّناوى بهردهوام كردنى همولو تيْكوّشاندا بوو. ئهوهبوو له ماوهيهكى يهكجار كورتيشدا سوّزى بهليّشاوى خواى گهوره هاته فرياى نالهى چهند كهسيّك و، ئهو همولوكوّشه كفته بالفته و خاويّنانه بهريّكى پيّگهييوياندا و، ئهمروّ ئيمه به فهزلى خوا لهسايهى لقهكانيدا دهحهسيّينهوه.

به لمنی، هیچ که سیک ما فی ئه وه ی نیبه که ئه م سامانه پیروزه به هه ده ر بدات. جا ئیمانداران به که لک خواردنی ئه م خزمه ته، که گهییوه ته ئاستیکی دیارییکراو، به هه مان هه ست و سوزه وه، که به ئاه و ناله ی سزا چه شتوانه وه شیلدراوه سه روکاریی ده که ن و سه ری ده خه ن.

باسی ئهوهمان کرد، که ئهم کاره کاریکی ئیمانییه و، ههر کهسیش دهیهوی ئیمان سهر بخات لهسهری پیویسته عهزمی جهم بکات لهسهر بهردهوامیی ژیانی ئیمان. با ئهو عهزمهشی - به لایهنی کهمهوه - وهك ئهو عهزمهی بیت، که مال و منداله کهی بهریخوه دهبات، واته وهك چون بهرگریی له مال و منداله کهی ده کات دهبیت وهاش بهرگریی له بانگهوازه کهی بکات. ئهگینا ئهگهر به پیچهوانهی ئهوه بکات له سهره نجامه کهی بهنی ئیسرائیل رزگاری نابیت.

تهبلیغکار و ئیرشادکار ههمیشه چاوهروانی ئهوهیه، که رووبهرووی نارهحهتیی و تهنگ و چهلهمه بیری خوی دهخاتهوه و، به بهردهوامیی ئهمه بیری خوی دهخاتهوه و، بهیهقینییش بروای وههایه، که ئهگهر ئهوهی تووشی ئهوانهی پیش خوی بووه لهسهر بانگهوازهکهیان تووشی ئهمیش نهبی

سه رکه و تن به خویه وه نابینی. واته هه میشه به دوای عه زیمه تدا ده گه پی و خوی بو به رگه گرتنی نا په حه تیی ئاماده ده کات. ئه گه به ئاسانییش لینی و هر گیرا ئه وا سوپاسی ئه و په روه ردگاره ی ده کات، که نه و نیعمه ته ی به سه ردا باراندووه و، له سه ر بانگه وازی خوی به رده وام ده پیت.

ئیماندار دلسوّز و راستگویه، واته ئهوهی دهیلیّت رهفتاری پی دهکات، یان همر شتی خوّی رهفتاری پی نهکات به خهلکییشی نالْیٰ. پیچهوانهی ئهویشن دروزن و دووړوه، وهك قورئان وهسفی دهكات. ئه و کهسهی که هملیّکی دهست کهوت دهربارهی دین و ئیمان و قورئان قسه دەكات و، ئىسلام راڤە دەكات، پيۆيستە ژيانى خۆى بە پيى ئەوە بين، كه تمبليغي دەكات. كەواتە لە ژيانيدا جيى تاوانيك نابيتەوە، يان تاوان بەسەرچاوەى دلەتەپە و شلەر اويى بۆ خۆى لە قەللەم دەدا. خۆ ئهگهر گوناهیّکی له دهست دهرچوو، ئهوا به دریّژایی تهمهنی و له قوولایی دلیهوه ههست به سزا و تیوهژهندنه پر ئازارهکانی دهکات. هیچ گوناهیک له رو حیدا زور جیگر نابیت. ئیماندار نهزهری حهرام ناکات و، دەستى بۆ شتى حەرام دريژ ناكات و، بە شويخنيكيشدا ناروات، که حمرامی تیدا بیت. شمویشی وه روژی روون و گمشاوهیه، بەرمالەكەشى شەيداي سوجدەكانى ناوجەرگەي شەويەتى. رۆژېك لیّی نەبیستراوه بلّی: ((نویّژی بەیانیم لە کیس چووه)). خۆ ئەگەر له بیدهسهلاتیدا نوینژی بهیانی له کیس چوو ئهو روزژهی بهداخ و خدفدت و هدناسه هدلکیشاندوه بدسدر دهبات، بدرادهیدك بد دریژایی ئهو روزه له هه لسوكهوتيدا رهنگ دهداتهوه و، له پهشيمانيشدا بهسهر خۆيدا دېتەرە.

د- **تــهبلــيغ و نيفــاق** *(د***وو روويی**)

ههست کردن به چاودیریی و لیپیچینه وه هویه کی هه نانی هه میشه یه بو ته بلیغکار و ئیرشادکار. ئیرشادکار له چاودیریه کی هه میشه یی خویدایه. چاودیری هه ست و بیرلیکردنه وه کانی ده کات و، هه و نیشده دا ئه وه ی، که به که سانی تری ته بلیغ ده کات، یه که مجار له د نی خویدا جی گیر ببی و بیکاته کا لای به ری خوی له هه مان کاتدا خوی له وه بیاریزی، که ته بلیغی که سانی تر بکا و نامور گارییان به و مه سه لانه بکات که هیشتا ده پروونی خوی له سه ریان موحاسه به کردووه مه مخولادانه ش له ته بلیغ کردن قه ده غه ی ناکات، به ناکو هه نیده نی بوی و، به ره و ئیرشادی زیاتر پائی پیوه ده نی . چونکه ترسانی له وه ی ی که و بیکه و یته ناو نیفاقه وه ، یان له مونا فیقان بچیت هه میشه به ره و ئیخلاص بائی پیوه ده نی .

پینه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له فه رمووده یه کی ترسیننه ری سامناکدا باسی نه و که سه ده کات، که کاری نیرشاد و نامور گاری ته نها به ده م نه نجام ده دات، که ده فه رموی : (إِنَّ أَخوَفَ مَا أَخافُ عَلى أُمَّتِي كُلُّ مُنافِقٍ عَلِيمِ اللَّسَانِ) (۱). ده فه رموی : نه وه ی که له هه موو که سین کُلُ مُنافِقٍ عَلِیمِ اللَّسَانِ) (۱). ده فه رموی : نه وه ی که له هه موو که سین زیاتر ده ترسم زیان به نوم مه ته که م بگه یه نی هه موو مونا فیقین کی زمان پاراوه .

هدر کدس ندم روون کردندوه بههیزه نوورانییه دهبیستی با نهچیته جیهانی نهندیشه و نهندامه کانیشی نهیه نه لهرزین، چونکه مروّف له هدر پلهیه کدا بیّت، بهیناوبهین، پیویستیی به تهبلیغی شتیک همیه به کهسانی تر. جا نهم فهرمووده شهریفه و هاوویندی دهبنه هوی نهوه،

⁽١) المسند : ١/ ٤٤ .

که نههیّلن ئیرشاد و تهبلیغ لهناو بچیّت. ههرچهنده ئهم مهسهلهیه ههرهشهی زوّری تیدایه، ئهوا بهردهوام بهو تیاچووانه دهگهینهوه، که له شیّوهکانی گومراییدا هاتوچو دهکهن. ئهو جوّره کهسانه بهبی وهستان لهسهر شاشهی تهلهفزیوّن و ستوونی روّرْنامه و گوّقارهکاندا قسه نهرازیّننهوه و، دهربارهی دین و ئیمان و قورئان ئهدویّن، کهچی ناوچاوانیان چهپهله و سوجدهی به خوّیهوه نهدیوه و، دلیشیان ئیخلاصی تیّدا نییه و، ئاویّتهی بهدبهختییه و، له راستگوییش خالییه. جا ئهم روّحه کلوّلانه نازانن که له سهدا نهوهد و نوّی دین پهیوهندیی بهو کهسه خوّیهوه ههیه، جا نهگهر نهو کهسه نهم کارانه بهرچاو نهگری کهسه خوّیهوه ههیه، جا نهگهر نهو کهسه نهم کارانه بهرچاو نهگری نهوا به چهنهبازیّکی ههلهوه پر، یان مشتوم خوازیّکی توندوتیژ له قهلهم دهدریّ.

کاتیّك، که قورئانی پیروّز سیفهته بنه په تییه کانی ئیرشاد کار ئه رّمیّریّ، باسکردنی تایبه تمهندییه کانی دوو پرووان پشتگوی ناخات، چونکه هه لّدانی ئه و شتانهی، که ئیرشاد کار لیّیان دوور ده که و بِته و م خوّی لیّیان لاده دا، ئه وه نده ی باسکردنی ئه و کارانهی، که ئه نجامیان ده دا و به رگرییان لیّده کات گرنگه، به مه قورئانی پیروّز له کاتی وه سفکردنی دوو پروواندا شیّوازیّك به کارده هیّنیّ، که ئیمانداران له و سیفه تانه دوور بگرن.

خُشُبُ مُّسَنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُوُٱلْعَدُوُ فَٱحْدَرَهُمْ قَنَلَهُمُٱللَّهُ أَنَى يُؤْفَكُونَ ﴾ (المنافقون: ٤).

وهك له ئايمته پيرۆزهكهدا دەبينين ئەوانه به سيفهته گشتييهكاني دووړوو پیناسهیه کې ړوون و ئاشکرا کراون، که گومان ههڵناگرێ. واته قورئان به شيّوهيه كى روون، كه لهوه روونتر نهبي، دهيانخاته رِوو، بهرِادهیهك كه هیچی له لاشهو، جموجووڵ و، نیشانه و، قسه و، هەڭسوكەوت و، بارودۆخيان لەدەستى دەرنەچىخ. ئەو دووړووانە توانايان ههیه، که خهلکیّکی زور کوبکهنهوه و، به وتاره سیحراوییهکانیان و، بهو کارامهیی و زمان پاراوییهی، که پیّیان بهخشراوه، وایان لیّ بکهن وهك گا گهل بيانخهنه دواي خۆيان. ئهوانه وهك تهختهي پالپشتنراو وههان. به دهربرینیکی روون ئهوانه دوژمنن. قورئانی پیرۆزیش ئەمە بۆ ھەموو زمان پاراویکی لەمەوبەر و ئیستاش باس ده کات، ئهوانهی که به ناوی دین و ئوممه ت و نیشتمانهوه دهم یان دەكەنەوە، بى ئەوەى شتىكى ئەوتۇيان ئەنجام دابى. قورئان وينەى ئەوانە بە شيوازى ھەرەشەيەكى جيددىي دەدويننى: لە پيناوى حەقدا ماوه به نارهوا مهدهن بیّته ناو ریزه کانتانهوه. ناکو کیی و بهرهه لست كردن له ريزهكانتاندا مهورووژينن.

به لنی، ئه م ره فتارانه ی، که بق هه لدانی ناونیشانی دوور وو باسکران، هه موو یه کی لهوانه ی، که له پیناوی حه ق و به ناوی حه قدوه کار ده کات دینیته له رز و راچله کین. ئه مانه له و ناکو کییانه ن که ده گونجی هه موو مروقیك هه موو كاتیك پیانه وه گیروده بین. له به رئه مه ئه وانه ی له مه یدانی ئیرشاد دا كار ده كه ن له سه ریان پیویسته زور ورد و وریا بن.

ه- تەبلىغ و پەيوەندىبەستن بە خواوە

وته و هه نسوکه و ته کاریگه ریان ده و ده و هه نیخلاصی کاریگه ریان ده بنت. خو نه گهر نیخلاص نه بو نه وا قسمی ریزدار و پر نه ده به کاریگه ریان کاریگه ریی نابی، همتا راسته، که بلینین: هیدایه ت وهرگرتن په یوه ندیه کی به هیزی به ته بلیغ و تیکه یاندنه وه نییه، چونکه هیدایه ت به ده ستی خوای پاك و بیگه رده. خو نه گه ر خوا نه یه وی که سیک هیدایه ت بدری، هه رگیز که سیک نابیته هو بوی. له قورنانی پیروزیشد ا ها تووه:

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَاكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ... ﴾ (القصص: ٥٦).

چهندین پیاوی خاوهن عهقلی گهوره هاتن و کوچیان کرد. جا ههرچهنده له بهیان و وتارداندا له ئاستیکی بهرزدا بوون، کهچی نهیانتوانی چهند کهسیکی کهم بو کاریکی دلکار کوبکهنهوه. ئهوانه له ههندی لایهنیاندا دلسوز نهبوون، چونکه وهایان به بیردا ئههات که ههموو شتیک به لای خویانهوهیه و، ههموو ئهنجامیکیشیان وابهستهی خویان دهکرد. له بهیاندا پیاوانی وهها ژیر و وریایان لهناودا بوون، که

دمیانتوانیی ههزاران کهس بخهنه دوای خوّیان، به لاّم به بوّنهی ئهوهوه ،که به دووروو چههل ببوون، هیچیان دهستگیر نهبوو. هی وایان ههبوو خوّی نویر بهجی نهئههیّنا، کهچی دهربارهی نویر دهدوا. هی وایان ههبوو راقهی جوانیی ئیسلامی دهکرد، کهچی خوّی به گویرهی ئیسلام نهده راه ده راه به رقی و کینه و مهبهستی شهخسییه وه لیّی دهدا. ئا لیره دا قورئان دوورووی له بنی بنهوهی ئاگردا له قهلهم داوه. لهبهر نهمه لهسهر همهوو تهبلیغ کاریکی دلسوّز پیویسته پهنجا جار سوجده بوّ خوا بهریّت و، هانای بوّ بهریّت. نهوه کو دووروو تیکهلی بووبی و، لییشی بهریّت و، هانای بوّ بهریّت. نهوه کو دووروو تیکهلی بووبی و، لییشی بهریّت.

بهُلْی، هیدایهت به دهستی خوایه. جا ههروه خوای بالادهست خوی هیزی لاشه به مروّف دهبه خشی، ههر خویشی ئیخلاص به دلی دهبه خشی، بویه تعبلیغکار بوی نییه خاوه نیّتیی هیّزی لاشه و ئیخلاصی دلّی بو خوّی له قهلهم بدات و بویشی نییه بلّی: من خوّم وهام کرد و من خوّم ئهوکارهم ئه نجام دا!

ئه وینه نموونهیییهی، که قورئان بو ئیمانداری کیشا، که ئیمان بریتییه له یه کگرتنی وتن و کردار و یهك تهواوکردنیان و، پاریزگاریی لهم هاوسهنگییهش هویه کی گرنگه بو کارتیکردن.

((ئەگەر تىكۆشەر كار نەكات و، لە كردەوەى خراپىش دوور نەكەويىتەوە، ئەوا تىڭگەياندنى راستىيى و شتى جوانى بەسە)).

ئهم قسمیه له چرپه چرپ و بۆله بۆلنى شدیتانه و، هیچ پهیوهندییه کى به رۆحى موحهممهدییهوه نییه.

لهم روز انه دا ژمارهیه کی زور له عهقل و فیکری خهیالیی، که پروپاگهنده ی دین و تازه گهریی ده کهن، دهرکه و توون، سهره رای نهوه ی،

که ئهوانه خاوهنی هیزیکی زیرهکیی وهها خه لهتینه رن، که ده توانن ره شربه سپیی ده ربخه ن. ئهوانه به راست و چهپ دا راقه ی ئیسلام ده کهن، که چی مشتیک ئیمانداری دلسوز به دوایانه وه نین، چونکه ئهوانه دلسوز و راستگو نین. قسمی زور ده کهن، به لام وه که هو گری قسه کردن بوون، وه ها له ده روونیان دا هو گری ئیمان و ئیسلام نه بوون و، ژیان و گوزه رانی دنیاییشیان ره نگی چهوت و چهویلییه کانی رژیمی خورئاوای گرتووه، دوور له چاکه کانی. کاتیک ده یانه وی رینمایی عهوام و کومه لگه کان بکهن به غهریبیان له قه لهم ده ده ده و، ئه وانیش له لایه ن خویانه وه به لای کومه لگه کانیانه وه ده چنه ریزی بیگانه وه.

هۆی سهرهکیی ئهم جیاوازییانهش بریتییه له ناشارهزایی له ئیسلام و، دوای خویدندنهوه و دهرس و زانست وهرگرتنیش مافی خویان پنی نهداوه. یان بهمانایهکیتر ئهم ههلسوکهوتهیان سهریینچییهکی ناوهکییه بو ئهوهی، که پروپاگهندهی خهبات له پیناویدا دهکهن و، سووکایهتییشه بهوهی، که وههای دهردهبرن له پیناویدا کوشش دهکهن.

سەيرى قورئانى پيرۆز بكەن چۆن شوعەيبى سەردارمان (سەلامى ليبين) ديننيته گۆ:

﴿ ... وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَا كُمْ عَنْهُ ... ﴾ (هود: ٨٨) واته من بير له كه لك وهرگرتن لهو شته ناكهمهوه كه ئيوهى لئ دووره پهريز دهكهم. واته كاتئ ده ليم: ريبا حهرامه، ئيتر ههرگيز بير له وهرگرتنى ريبا ناكهمهوه و، كاتيكيش ده ليم: بهرتيل حهرامه، ئيتر ههرگيز بهرتيل وهرگرتن به بيرمدا نايهت. كاتيك، كه شوعهيبى سهردارمان (سه لامى ليبين) قهومه كهى تهبليغ ده كات، نهوه زامنى

راستگویی ئەوە. ئایا ئەوە شاھیدیی نییه لەسەر راستگویی ھەموو پیغەمبەریك؟ دیارە ئەو كەسەى، كە رووبەرووى فەرمانبەریی ئیرشاد ببیتەوە ناگونجی ئەم تیبینییانە پشتگوی بخات .

شوعهیبی سهردارمان (سهلامی لیبین) قهومه که ی بو لای خوا بانگ ده کات و ، ئیمه ش بو چهندین کاری ئیرشاد رینمایی ده کات. باسی بنچینه کانی بانگهواز ده کات. قورئانی پیروزیش جاری کی تر ئهمه روون ده کاتهوه و ، بنچینه کان ده خاته به رده ممان.

پینه مبه ری مه زنیش (صلی الله علیه وسلم) چه ند قاتی ئه وه ی ، که ته بلیغی ده کات و ده یلیّت، کار ده کات. ئه و له هه رهمو و خهلکیی خواپه رست تره. هه رگیز هیچ پلهیه کیش له پله ی پینه مبه رایه تیی به رزتر نابیّت و ، هیچ شتیکیشی له گه لذا به راورد ناکری کاتیّکیش پینه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بن ئاسمانه کان به رز بوویه وه ، به بالی به ندایه تی خوا سه رکه وت. واته به ندایه تی که وته پیش پینه مبه رایه تی خوای بالا ده سود پیشه کی بوی . قورئانی پیروزیش له م فه رمایشته ی خوای بالا ده ساله و مدرمانه ی به سه ردا ده دا:

﴿ وَأَعْبُدُ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْلِيكَ ٱلْمِيقِينُ ﴾ (العجر: ٩٩).

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) گویزایه لیی فهرمانی خوایی ده کات و، ههرگیز لیّی لا نادا و، به دریژایی ژیانی موباره کیشی ههروا بووه و، بو تهنیا ساتیکیش پلهی بهندایه تیی به جی نه هیشتووه. بویه فهرمایشته کانی ده چوونه زهینه کانه وه و، له ویژدانه کانیشدا جیدگیر ئهبوون، چونکه تهنها ئهوهی ئهفهرموو، که رهفتاری پی ده کرد و پینی ئهزیا. هه تا له ناره حه ترین حالیدا. نموونه یه کی ده مه هم ده مهرمووده و درمووده به که عائیشه دایکمان (خوا لیّی رازیی

بین) ده یگیزی ته وه، کاتیک، که پرسیاری لیکرا: (هه والّی سه پرترین شتمان بده رین که به پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) دیوته . ده لین: بیده نگ بوو، پاشان وتی: شه و یکیان فه رمووی: ((یا عائشة الرینی أَتَعَبَّدُ اللیلة لِرَبِی)). فه رمووی: عائیشه! لیمگه ری با نه مشه و په روه رد گارم بیه رستم. وتم: به خوا من وام پیخو شه له نزیک ته وه به وه نهوه شم پیخو شه، که تو شادمان ده کات. ده لیت: هه ستا ده ست نویوی گرت و، پاشان هه ستای و ده ستی به نویو کرد. ده لیت: هه روا خه ریکی گریان بوو هه تا کو شی خو وساند. ده لیت: پاشان نه وه نده ی تر گریا و، هه رخه ریکی گریان بوو هه تا زبویی پاشان نه وه نه و بو و بیلال هات و بو نویوی کی به یانیی ناگاداری خووساند. نیتر نه وه بو و بیلال هات و بو نویوی به یانیی ناگاداری خووساند. نیتر نه وه بو و بیلال هات و بو نویوی کی به یانیی ناگاداری

نا ئهم پیغهمبه ره مهزن و به پیزه بینگومان و تارده ریکه و بی لای خوا بانگه واز ده کات و ، گهوره ترین لایه نی هه رهه مو و لایه نه مه دنه کانیشی بریتیه له لایه نی به ندایه تیه کهی بی خوا که هه رگیز پیشی نادر یته وه ، نه وه بو و له دوا پیزه کانی ژیانیشیدا ، که پی بوون له نیش و نازار و نه خوشیی ، هه رخه ریکی په رستنی په روه ردگاری بی ، به وینه ی یه کهم پی وروش که ده ستی پیکرد و ، تا نه و کاته ش هه رله سه ری به ردوام بوو ، هه رجه نده هه لسان و دانیشتنی به لاوه گران بوو . به در یژایی تهمه نیشی به رگه ی نازار و نا په حه تیه کی نه و تین گرت ، که غه یری نه و به رگه ی ته نها پی و رو گران گرت ، که غه یری نه و به رگه ی ته نها پی و رو گران گرت ، که غه یری نه و به رگه ی ته نها پی و رو گران گرت ، که غه یری نه و به رگه ی ته نها پی و رو اله نوم مه ته که یه و نیش و نازارانه له ها و سه ره پاکه کانی و ، له منداله کانی و ، له نوم مه ته که یه و نیش و

⁽۱) إبن حبان، الصحيح: ۲ / ۳۸۲. له نووسينه توركييه كه دا ئاماژه به (تفسير إبن كثير: ۲ / ۱٦٤) كراوه.

بۆ كاروبارى دنيا و قيامەتيان رووبەرووى دەبوونەوە، ھەتا ھێزى لاشەى لاواز بوو. لەگەڵ ئەوەش دا ھەتا لەو نوێژە سوننەتانەى كە سەرەتا لەسەريان بەردەوام بوو سارد نەبوويەوە. ئەو نوێژانەش ئەوەندە درێژ بوون كە تەنها يەك رەكعەتى ھەندێكيان لەوانە بوو چەندين سەعات بخايەنى، بۆيە كە نەى ئەتوانيى بە پێوە ئەنجاميان بدا، بە دانيشتنانەوە ئەنجامى دەدان، بى ئەوەى ھەرگيز وازيان لى بەيێنىن (۱۱). ئاى كە لە ھەموو كارەكان دا چەند دلكار بوو . ئاى چەندە بە ويقار بوو و، چەندە ئىخلاصى ھەبوو و، چەندەش وەفاى بە بەلێنى خۆى ھەبوو!

به راستیی له بهریوهبردنی کارهکان دا به دلکاریی و وه فاوه پیشه نگ و پیشه و پیشه و بیشه نگرت، بهرهو پیشه و پیشه و بهره و هدتا ((یه قین))، واته مهرگ، یه خهی پی گرت، بهرهو حه تا همتایی.

لایهنیکی تری گرنگ له لایهنه کانی ئیرشاددا بریتییه لهوه ی که پهیوهندیی به نزیکیی خواوه ههیه. پیغهمبهریش (صلی الله علیه وسلم) چاکترین که سیکه، که ره چاوی ئهو لایه نه بکات. چونکه ئه گهر ههست به نزیکیی خوا نه کرینت، ئهوا مروّف له بو شاییدا ئه ژبی و، سهرگهرمی چیر و ئاره زووه کانی ده بینت و، ئهوانیش بهره چهندین هه لدیری پرمه ترسیی رایی چی ده کهن.

پینه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، که به ره و خوای گهوره نزیك ده که و ته به چاکترین شیواز و به بی کهم و کوریی فه رمانبه ریی ئیرشادی نه نجام ده دا، همتا که زورجار نویژی به چی ده هینا ئه وانه ی که له دوایه وه نویژیان نه نجام ده دا وه هایان به بیردا ده هات، که ئه و نویژه کوتایی نایه ت. پارانه وه و لالانه وه شی همروا بوو. هم روه که دو و ده سته شمریفه ی به ناسمانه وه هالواسرا بن و، دوای به رزکردنه وه یان

⁽١)سديري: البخاري، الأذان: ٥١، ٨٢ بكه.

بق دوعا و پارانهوه نهیانهوی دابگیرینه خوارهوه .

بهم شیّوهیه پیّغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) زوّر زیاتر له ههر کهسیّك به ندایه تیی خوّی بوّ خوا دهرئه بریی، پاشان بوّ خه لّکیی باس ده کرد. لهم کاره دا ئهوه نده پیّش که و تبوو، نیبن مه سعوود . که له پیّشه نگی یه که می هاوه له به پیّشه نگی یه که می هاوه له به پیّزه کان بوو . بهرگه ی دوو ره کعه تی نویّری ئه وی نه ده گرت. وه کوّر له سهر که لدا دهیویست ناوا ببی. نه وه بوو له دوا روّره کانی ریانیدا سه ری خسته سه رئه رئوی عائیشه ی دایکمان و، چاوی برییه ناسمان و، یه کجار ماندوو بوو و خه می قیامه تیشی له دلّدا بوو، به دراده یه که هه ندی جار بیّهو ش ده که و ت. عائیشه ی دایکمان نه م حاله تمی و مصف ده کات و ده لیّت: (پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) نه خوّش که و ت و فه رمووی: ((أصلی الناس ؟)). فه رمووی: ناوم بو بکه نه فه رمووی: ((ضعوالی ماء فی المخضب)) . فه رمووی: ناوم بو بکه نه فه رمووی: ((ضعوالی ماء فی المخضب)) . فه رمووی: ناوم بو بکه نه تیانییه که وه ده در نیی بکات، که چی بیه بوش که و ت و باشان هوشی برد تا پیّش نویّری بیکات، که چی بیه بوش که و ت و باشان هوشی

⁽١) البخاري، التهجد : ١٩، مسلم، المسافرون : ٢٠٤، المسند : ١ / ٣٨٥ - ٣٩٦ .

به بهردا هاتهوه و، فهرمووي: ((أصلى الناس؟)) وتمان: نهخير، چاوەرانى تۆن، ئەى پىغەمبەرى خوا! فەرمووى: ((ضعوالى ماءً في المخضب)). دهلّنِت: ههستايهوه و دهست نويّرْي گرت و، ياشان تەشرىفى برد تا يىش نوپۇيى بكات، كەچى بىھۇش كەوتەرە و، ياشان هۆشىي به بەرداهاتەوە و فەرمووى: ((أصلى الناس؟)). وتمان: نەخير، چاوهروانی تۆن، ئەی يېغەمبەرى خوا! فەرمووى: ((ضعوالى ماءً فى المخضب)). همستایموه و دهست نویزی گرت و، یاشان تمشریفی برد تا پیش نویژیی بکات، کهچی بیهوش کهوتهوه و، پاشان هوشی بهبهردا هاتهوه و فهرمووى: ((أصلى الناس؟)) وتمان: نهخير، چاوهرواني تۆن ئەي پىغەمبەرى خوا!) ١١١٠. ئا بەم شىنوەيە ژيانى بەسەر برد و ھەر دەيفەرموو: نويْژ.. نويْژ.. به خزمەتى پەروەردگارىشى گەيشتەوە و هدر دهیفهرموو: نویژ.. نویژ.. هدمیشه بیری بهلای نویژهوه بوو، به ههست و شعوورینکی تهواوهوه له گهلیا ئهژیا. بهم شیّوهیهش له ههموو لايەنىڭكەوە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پىشەنگىكى چاك و نموونهیه کی کامل بووه. مرؤ فیکی به حهق کامل و، سهرداریکی گویزِایهلییکراو و، سهروٚکیکی دادپهروهر و نارامگری دهولهت بووه. یه کیّکی تر لهو تایبه تمه ندییانهی، که به لای ئهو که سهوه که فهرمانبهریی ئیرشاد ده گریته ئهستق، شایانی بایه خ پیدانن بریتییه لهوه که ژیان و گوزهرانی ینغهمبهری مهزن (صلی الله علیه وسلم) زور ساده و خاکیی بووه و، له ههموو کاروبارنکیدا له گهل هاوهله بهريزه كاندا بووه.

ئه گهر وا پیویست بوایه مزگهوتیّك دروست بكهن، ئهو خوّی یهكهم

⁽١) البخاري، الأذان: ٥١، مسلم، الصلاة: ٩.

كەس خشتى لەگەلياندا دەگواستەوە. يان ئەگەر پيويست بوايە چاليك ھەلبكەنن دەيبينيى پاچى ھەلگرتووە و، لە شكاندنى تاشە بەرددا يارمەتيى ھاوەلانى دەدات(۱).

به لنی، وه ك تاكینکی ئه و خه لنکه وه هابو و. بن نه م قسه یه شیوه یه کی کرداریی ده ژیا. ئه گه ر داوای له خه لنکیی کردبی تا له ژیانی دنیا دا زوهد به کاربه ینن، ئه و خن ی له زوهد دا له ییش هه موویانه وه ئه بو و به دوای مانگ له مالنی ئه و دا ئاگر نه ده کرایه وه به گه رچیی بن شوربایه کیش بیت. له ماله که یشیدا راخه ریکی وه های نه بو و ، که به سه ریه و ، بحه سیته وه (۱).

له حه رام خوّی زوّر ده پاراست. جاریّکیان که دیتی وا حه سه ن (خوا لیّی رازیی بیّ) ده نکه خور مایه کی سه ده قه ی خستوّته ده میه وه له شویّنی خوّی راچله کی و به پهله خور ماکه ی له ده میدا ده رهیّنا (۳۰). به مه رجی له و کاته دا حه سه ن (خوا لیّی رازیی بیّ) مندالیّکی پینج یان شه ش سالان بووه. به لام ئه وه یه زه کات بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و وه چه و به ره ی، که له دوای خوّی دیّن حه رامه.

شهوی کیان پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) (له ژیر لاته نیشتیدا خورمایه کی دوزییه وه و خواردی. نه و شهوه خه وی پیا نه که وت. یه کی له هاوسه رانی وتی: نهی پیغه مبه ری خوا! نه مشه و خه وت لی زرا. فه رمووی : ((إِنِّی وجَدتُ تحتَ جَنبی مَّرَه فَأَكَلتُها وكانَ عِندَنا مَّرٌ مِن

⁽۱) سميرى : المسند : ۲ / ۳۸۱، إبن كثير، البداية : ۳ / ۲۰۱، ٤ / ۹۷، الواقدى، المغازى : ۲ / ۶٦٦، بكه .

 ⁽۲) سهيرى: البخاري، الرقاق: ۱۷، مسلم، الزهد: ۲۸، أبو داود، اللباس:
 ۲٤، بكه.

⁽٣) سميرى : البخاري، الزكاة: ٦٠، مسلم، الزكاة: ١٦١، بكه .

غَر الصَّدَقَه فَخَشِیتُ أَن تَکُونَ مِنهُ))(۱). فهرمووی: له ژیر لاتهنیشتمدا ده نکه خورمایه کم دوزییهوه و خواردم. ئیمه شخورمای زه کاتمان به لاوه بوو و ترسام ئهو دهنکه خورما لهوه بیت. له راستیشدا ئهو خورمایه له سامانی تایبهتیی خوّی بوو، چونکه خورمای زه کاتی له شورننی تایبهتیدا دادهنا.

ئه مه ش نموونه یه کی هه ستیاریی و ورده کارییه بن دوور که و تنه وه له حه پام و ، پنویسته ئیمانداری کامل و ئیرشاد کاری کامل خویان پنی بر از پننه وه.

و**- تــهبـلـيــغ و دوعـــا**

دوای هدموو ندوه ی که له پیشهوه باسمان کرد، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) لایه نی دوعاشی ههبووه . ئیمه ش تا ندوه باس نه کهین، ئهم به شه به جی ناهیٔلین. به لی، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ئامور گاریی هاوه لانی به پیز، بگره ئوممه ته که ی ههر ههموو ده کات تا به دوعاکردن خویان کامل بکهن و، به چهندین ئایه تی پیروزیش به وینه ی:

ئاگاداریان ده کاته وه. خوّیشی له دوعاکردنیّکی ههمیشه ییدا بوو. له کاتی خهوتن و به خهبه ربوونیدا. له کاتی خواردن و خواردنه و بدرگیدا، بگره هه تا له چوونه کاتی له به رگیدا، بگره هه تا له چوونه ئاوده ست و دهست نویّش گرتنیدا. دوعای زوّری ده کرد به راده یه که له هه موو دنیادا له زوّریی دوعاکردندا هیچ که س پیّی نه نه گهیشته وه.

⁽١) المستد: ٢ / ١٩٣ .

به لنی جگه لهو کهسینکی تر نیه له ههموو ههنگاوینکیدا زیکری خوا بکات و، له ههموو کاروبارینکیدا پهنای بو بهری و، له ههموو شتینکیشدا روزامهندیی خوای بالادهست ببینی.

ئهم ژیانهش که پریهتی له پهند و، له ئاموزگاریی سهر ریخ بووه سهرنجی جیهانی ئیسلامیی ههر ههمووی راکیشاوه، ئهویش به ههموو ئاسته کانیهوه، بهویه ری بایه خیدانه وه و، به پهیوهندییه کی پتهوه وه، ئهوه ماوه ی چوارده چهرخه خهریکی به دوادا چوونه و، هیچ کهس لهسهر زهوییدا جگه له پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ئهم پهیوهندییه به هیزه ی دهست گیر نهبووه.

ئهم ژیانه همیبهت داره، همر له خواردن و خواردنموه و جل و بمرگیموه همتا هملسان و دانیشتنی و، همر له قسمکردنیموه همتا شیوازی دواندن و وتاردانی و، ههر له هه لُوينسته سياسييه كانيه وه ههتا بهستني پهيماني نيوان دەوللەتان، وەك ئەوە وەھايە كە ھەر ھەمووى بە چەندىن فيلم ویّنه بگیریّت. ئهم ژیانه مهزنه له میّشکی گشتیی و له چوارچیّوهی همستی کۆمهلایهتییدا تۆمار کراوه بهرادهیهك که بۆته دهمهوانهی ئاسوودەيى بۆ كۆمەلگە ئىماندارەكان. ئەم ژيانە بە ھىچ شۆوەيەك بۆشايىيەك، يان بەشنكى پەيوەندىي پچراو بە خواوەى تىدا نىيە. جا ههموو رەوشتنك له رەوشتهكانى و، ههموو حالهتنك له حالهتهكانى پێغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) به پهيوهنديي به خواي پاك و بێگهردهوه و، له پهرستن و گویرایه لیی خوای بالادهستدا بهسهر چوون، همتا له خواردن و خواردنهوه و خهوتن و له خهو ههانسانیدا. بهم بۆنهوه ههموو باس و فهرمایشت و رووشت و حالیّکی پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له ژیانی هاوهله بهریزهکاندا خوا له ههموویان رازیی بی رهنگیان دایهوه و، ئمو ورده کارییه زورهش که له لای هاوهله بهریزه کان همبوو بو

دریره پیدانی ژیانی دینیی، لهو وردهکارییه زوّرهوه ههل قولاً بوو که به پیّغهمبهری بهریزهوه (صلی الله علیه وسلم) دییبوویان. همتا که ئایهتی پیروّزی:

﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱتَّقُوا ٱللَّهَ حَقَّ تُقَالِهِ ... ﴾ (آل عمران: ١٠٢)

هاته خوارهوه هاوه آله بهریزه کان دهستیان له خواردن و خواردنهوه هد آگرت. نهی نه گهر بهوه نهبی چون بهو ته قوایه بگهن که شیاوی خوابی ؟ زیاد لهوه شهر ... و آلا مَوْنُنَ إِلّا وَأَنتُم مُسَلِمُونَ ﴾ که به دوای نایه ته که دا دیت ناماژه بو نهوه ده کات که مردن به موسلمانیتی، نایه ته که در به تعقوایه که وه نهیای خوا بیت، کاریخی سه خته. هاوه آلان نهوه نده ی تر ته نگیان پیهه آلچنرا. نهوه بوو له ما آله کانیان دا خویان بو خواپه رستیی و نویز به جیهینان یه که لایی کرده وه، به پراده یه که ژیر پییان تلوقه ی کرد و ناو چه وانیان زامدار بوو و ، بو نویز ی جمماعه تنه بوایه له مزگه و ته ون ما آل ده رنه نه چوون. دوای ده پانزه بودن، به پراده یه که له مردنه وه نزیک بوون. پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) ناگای لهم بارودو خه یان بوو، به آلام بارودو خه یان بوو، به آلام نه ته نه وه ی نه وه کو شکاندنی فه رمانی خوای با آلاده ست بی ، پاستی نه وه ی نه وه کو شکاندنی فه رمانی خوای با آلاده ست بی ، پاستی دانی خویان نه نه درکاند. دوای نه وه نایه تی پیروزی:

﴿ فَأَنْقُوا ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ ... ﴾ (التغابن: ١٦)

هاته خوارهوه و، هاوهله بهریزه کانیش همناسهیه کی قوولیان ههلکیشا و، پشوویه کیاندا(۱)..

بەلمىٰ، ھاوەللە بەرىۆەكان تا ئەم رادەيە لە خزمەتى ئايەتە پيرۆزەكاندا

⁽۱) سەيرى : تفسير إبن كثير : ٨ / ١٦٦، بكه .

ورد بوون و، وازیان لی نه نه هینان هه تا به ژیانیکی راسته قینه له گه لیاندا بژین. چونکه پیشه نگه که یان (صلی الله علیه وسلم) و هها بوو. له راستییدا ئه م حاله ته بو ماوه ی چه ند چه رخیکی تر، به و قوولی یه به رده و ام بوو.

ليرهدا كاريك هميه و پيويسته به جوانيي ليني تيبگمين:

فهرمانبه ریی تعبلیغ مافی خوّی پی نه دراوه همتا شیّوازی تی گهیشتن له ئیسلام و ژیان به پیّی ئهو به رچاو نه گیریّت. واته ئیسلام به بچووکترین لقیه وه ببیّته ژیان و گوزهران، وهك ئهو شیّوازهی که هاوهله بهریّزه کان به و پهری وردیی و ئهمانه ته وه نه نجامیاندا.

به آنی، فهرمانبه ربی ته بلیغ تایبه ت مه ندییه کی دیارییکراو به ده ست نه هینی . جا چاك وهایه وه بابه تیکی سه ربه خو وه ربگیریت . چونکه له چوارچیوه و له گه آنیاندا به ژیان و گوزه رانیکی ته واو نه بی لیی تی ناگهین و، له سه رگریمانه و به بیردا هاتنه نه ندیشه یییه کانیش بینا ناکریت. سه ره پای نهوه ش چه ندین ئیرشاد کاری نوورانیی به و ژیانه یان که له گه آن ئیسلامدا به سه ریان بر دبوو، ماوه ی چوارده سه ده ده بیت ئیرشاد مان ده که ن نهوانه هه موو ژیانیان و هه موو په وشتیکیان به م ته رزه بوو و، به بونه ی پاستگویی و ئیخلاصیانه وه له لایه ن په روه رد گاری مه زنه وه سه رکه و تنیان ده ستکه و تی نیمه شیم به رده مانه وی وه که وان شه وان شه وان شه وان شه وان ده سه رکه و تنیان ده ستکه و تاره یه که دا نه به رده ماندا نییه جگه له شوین پی هه آنگرتنی نه وان و چاوکردن له ژیان و گوزه رانیان.

ئهوهتا عومهری سهردارمان (خوا لنبی رازیی بنی)، له کاتیکدا که به پیوه وهستا بوو و نویژی دهکرد خهنجهریکیان لیدا و، بیهوش کهوت. توانای خواردن و خواردنهوهی نهما. کاتیک که نهو هاوهلهی له کاروباریدا یارمهتیی دهدا لنبی پرسیی: نایا شتیک ناخوی؟ به

چاوی ئاماژهی کرد: نهخیر. بهومانایهی نهیدهتوانیی دهم بکاتهوه و قسه بکات. به لام، که کاتی نویژ نزیك بوویهوه و ئهو هاوه له دهمی له گویی عومهری سهردارمان نزیك کردهوه و پیایدا چپاند: کاتی نویژ هاتووه. خیرا عومهر ههستایهوه و ریك دانیشت و فهرمووی: نویژه کهم، نویژه کهم، به لین، پیغهمبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) وها بینیوه. به لین، ئهو پیاوه مهزنه دوا ههناسه کانی ژیانی بهوه بهسهر برد، که دهیوت: نویژ، نویژ، دوای ئهوهی، که له نویژدا خهنجهری لی درابوو(۱۰). دهیوت: نویژ، نویژ، دوای ئهوهی، که له نویژدا خهنجهری لی درابوو(۱۰) نموونه یه کی تر له عائیشه ی دایکی ئیماندارانه وه (خوا لینی رازیی بین) خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((ما یبکیك؟)). وتی: طوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((ما یبکیك؟)). وتی: شهویک پیغهمبهری (صلی الله علیه وسلم) ناوهها دیوه و، ناوههاش شهویک پیغهمبهری (صلی الله علیه وسلم) ناوهها دیوه و، ناوههاش ناسیویه. پیغهمبهری به پیز به تهبلیغی کرداری پهروهرده ی کردووه و

وهندیی هاوه له به ریزه کان ته نها له ته بلیغی نویژدا ئه و وردیی و هه ستیارییه یان ده رخستیی، به لکو له پایه ئیمانیی و دینییه کانی تریشدا وه که ده رخستنی نویژ ده ریانده خست، چونکه ئه وان کاری ته بلیغ له پیغه مبه ری به ریزه وه (صلی الله علیه وسلم) فیر بووبوون. جا بو ئه وه که دنمان کاریگه ربیت، ئه وا پیویسته به ویندی ئه وان ژیانی دینداریی به سه ربه رین.

لهلایه کی ترموه پیویسته ئهرکه کان و پیسپارده کانی کاری تعبلیغ و ئیرشاد

 ⁽۱) سهیری: الهیثمی، مجمع الزوائد: ۱ / ۲۹۵، إبن سعد، الطبقات: ۳ / ۳۵۰ - ۳۵۱، یکه.

⁽٢) أبوداود، السنة: ٢٥، الحاكم، المستدرك: ٤ / ٦٢٢.

به هیچ شیوهیه که کاره کانی تردا ساردمان نه کهنهوه، بگره پیویسته بو نهوه هه لمان بنین که ههرچیمان وت به تاسه مهندیه که له تاسه مهندیی دوینزاوان زیاتر بی، له ژیانماندا جیبه جی بکهین، تا جیبی متمانه و بروای نهوان بین. چونکه نهو رهوشت و حاله تانهی، که له گهل و ته کاندا جووت نابن، نهوه خه له تاندن و رووخاندنی ریزی مروقه.

رسهیری سهرداری پیخهمبهران (صلی الله علیه وسلم) بکهن، تهنانهت له بچووکترین شتی ژیانی دینییدا، ئایا ههرگیز شتیکی پشتگوی خستووه، سهره پای زوریی ئه و کارانه ی که چاوه پوانی بوون؟ له ماوه یه کی کورتدا، له بیست و سی سالدا ده وله تیکی گهوره و مهزنی دامه زراند. بایه خی به ههموو کیشه کانی یه ک به به یه کی ئوممه ته کهی ده دا و، پهیوه ندیی له گهلیاندا ههبوو و، له گهل ئه و ههموو کارانه ی که ده وره یان دابوو و پی به پی دنیا ئهبوون، ئهندامانی خیزانه کهی له بیر نه نه چوون و، بو نه نهنجامدانی هیچ کرده وه یه کیش در تغیی نه ده کرد، همتا خوای پاک و بی گهردیش له کاتی سهرکه و تن و زالبوونیدا له فه تح کردنی و لاتان (استغفار) و دوعای زوری لی نه ویست، نهویش به و جوره هه لسوکه و تی ده کرد که خوا فه رمانی به سهردا ده دا دادا دادا.

ههروهها ئهبوبه کری صددیقی سهردارمان (خوا لینی رازیی بین) دهستی له شهونوینژ هه لنه گرت، ههرچهنده له جیهادینکی سهختدا بوو له گه ل پاشگه زبووه کان و، له قورئان خوینندنیش به گریانه وه کو لمی نه دا، ههرچهنده به شهو و به روژ له دله خورپهیه کی هه میشه ییدا بوو(۱۲).

عومهری سهرداریشمان (خوا لیّی رازیی بیّ)، که دوو دهولّهتی

⁽۱) سعيري: سورة (النصر)، بكه.

⁽٢) سديرى: الكاندهلوى، حياة الصحابة: ٣ /١٤٣، أبو نعيم، الحليه: ١/ ٣٠، بكه

زلی هینان به چوکدا، که فارس و روزم بوون، ساتیک له موجاههدهی نه فسی خوّی نهدهوهستا٬۱۰

عوثمانی سهرداریشمان (خوا لیّی رازیی بین) کاتیّك، که فیتنه دهورهی دابوو، روّژووی سوننهتی بوّ خوا گرتبوو و، به بی تیرخواردن خهریکی قورئان خویّندن بوو و، لهم حالهته دا شههید کراو، ئهو دلّویه خویّنانه ش، که له ناوچاوانیدا هاتنه خوارده موّری همتا همتاییان لهسه ر ئمو موصحه فه کرد، که لهبهر دهمیدا بوو. همتا ئمو ئایمتهی، که دلّویه خویّنه کان رژانه سهری دارای پهند و ئاموّژ گارییه کی مهزنه، که ئهمهیه:

﴿ فَإِنْ ءَامَنُواْ بِمِثْلِ مَا ءَامَنتُم بِهِ عَفَلِهِ ٱلْمَتَدُواْ قَالِنَ نُوَلَّوْاْ فَالِمَّا لَهُمْ فِي شِقَاقِ فَسَيَكُفِيكُهُمُ ٱللَّهُ وَهُوَ ٱلسَّحِيمُ ٱلْمَكِلِيمُ ﴾ (البقرة: ١٣٧).'''

عهلیی سهرداریشمان (خوا لیّی رازیی بین)، که (حیدر الکرار) بوو، واته شیری تیّك شکیّن، له مهیدانی جهنگدا، لهگهل ئهوهشدا، که لهسهر جیّگا راده کشا بو خهوتن ههر خهریکی پارانهوه بوو له پهروهردگاری و سهجدهی بو دهبرد. کاتیّکیش، که دهنگی بانگی دهبیست رهنگی زهرد ههلده گهرا و وهك کهسیّك لهرز و تای بین هملّده لهرزیی.

ئهمانه ههر ههموو فهرمانبهریی ئیرشادیان به جوانترین شیّوه بهجیّ ئههینا. (۳) ههر کهسیّکیش فهرمانبهریی ئیرشاد و تهبلیغ ئهنجام دهدا، له ههر تهمهنیّکدا بیّت و ههر فهرمانبهرییه کیشی ههبیّت، ییّویسته ئهوهنده

⁽١) أبو نعيم، الحليه: ١/ ٤٨، ٤٩، إبن الأثير، أسد الغابة: ٤ / ١٥٧، إبن سعد، الطبقات: ٤ / ٢٩٣.

 ⁽۲) سميرى : المسند : ١/ ٧٢، إبن الأثير، أسد الغابة : ٣ / ٥٩٤ : حياة الصحابة : ٣ / ٢٨٦، بكه .

⁽٣) سديري: إبن الجوزي، صفة الصفوة: ١ / ١٢٨، بكه.

دلسۆز بى قسەكانى بكاتە كردەوه. جا ھەروەك دەگونجى ئەو تەبلىغكارە مامۆستايەك، يان ئىمامىكى مزگەوت، يان ئامۆژگارىكى مزگەوت، يان مامۆستايەكى قوتابخانە، يان مامۆستايەكى زانكۆ بيّت، ئەشگونجى كرنكارنك بنِت له كارگهيهكدا، يان قوتابييهك بنِت له قوتابخانهيهكدا. ههر ههمووش پیویسته ئهوهی که دهیلی، به پیی بارودوّخ و شویّنی خوّی، به بی کهم و کورتی و ناتهواویی، جیبهجیی بکات و، نهنجامی بدات. ئهو بابهتهش له کاتی ئیرشاد وته بلیغدا چهنده گرنگیی به دمست هینابی، ئهوا ئىخلاصى تەبلىغكارىش خۆى ھەمان گرنگىيى ھەيە. ، كە ئاماۋميەكى گرنگ بۆ ئىخلاصى ئىرشادكار دەكات بريتىيە لە ھەستكردنى لە قوولایی ویژدانیدا بهوهی که دهیلیّت و، پیژیانیهتی به رینك و پیّکترین شنّوه. تەبلىغىّكىش ئىخلاص و كردەوەى لەگەلدا نەبن، چەندە سەركەوتن به دەست بهێنێ، كاريگەرىي نابێ، يان كەم دەبێ. لە لايەكى تريشەوە ئەم کاری تعبلیغه روویه کی تری ههیه، که پابهنده به قیامه تموه، که نهویش سزای خوای بالادهسته. پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) بو روونکردنهی تابلۆيەكى قيامەت بەم شيوازە، دەفەرمويت:

((مَرَرْتُ لَيلَةَ أُسريَ بِي عَلَى قَومٍ تُقرَضُ شِفاهُهُم مِقاريضَ مِن نارٍ ـ قالَ ـ قُلتُ: مَن هؤلاءِ ؟ قالوا : خُطباءُ مِن أهلِ الدنيا كانوا يَأْمُرُونَ الناسَ بِالبِرِّ و يَنسَونَ أَنفُسَهُم وهُم يتلونَ الكتاب أفَلا يعقِلون))(١).

ده فدرموی: ندو شدوه ی که بن ئیسرا و میعراج برام، بدلای کن مدلیّکدا تیّپه رپیم، که لیّویان به مقدستی ناگرین ده بررا. ده فدرموی: وتم: ئدوانه کیّن؟ وتیان: ندوانه وتاربیّژانی ئدهلی دنیان، که فدرمانیان بدسدر خدلّکدا ده دا تا چاکه بکدن، که چی خوّیان له یاد ده کرد، له کاتیّکدا که قورئانیان به دهسته وه بوو و دهیان خویّنده وه، بی ندوه ی

⁽۱) المسند : ۳ / ۱۲۰، ۲۳۱، ۲۳۹ .

كەڭكى لىخ وەربگرن.

به لْنِي، تابلؤكه لهبهر دەممانايه و، ئەمەش ھەللويستى ئەوانەيە، كە خۆيان له بير چۆتەوە و، رەفتار بەوە ناكەن كە بە خەڭكى دەڭين. ئهم كات و ساته پيويستى بهوانه ههيه كه رهفتار به قسهكانيان ده کهن، نه ك به مشتومر خواز و هاش و هوشكه ران. ئا ئهوانه دهتوانن ئه و گریکویرانهی ئاسۆی رزگاربوون و سهرفرازییمان بکهنهوه، نهك کهسانی تر. ئهوانهی، که باری کتینب کراون، یان به شهو و به رِوْژ قسه فری دهدهن، لهبهردهم کاری رزگارکردنی ئوممهتدا دهستیان خالییه. کاتیّك که دمولّهتی عوثمانیی رووخا گهنجینه کهی پر بوو له سهدان ههزار کتیب، به لام ئهم کتیبانه نهیانتوانی نههیلن دوولهتیکی وهها گهوره برووخی. چونکه ریزکردنی ئهو کتیبانه لهسهر رهفهی كتيبخانه كان و، كۆكردنهوهى ئهو زانيارىيانهش، كه له ميشكى مرۆقدان، له چۆنيەتىيدا ھىچ جياوازىيەكيان نىيە. ئەوەى راستىي بى كاركردنه بهوهی، که زانراوه. پیغهمبهری سهرداری کائینات (صلی الله علیه وسلم) له فهرموودهیه کی شهریفدا ئهم مانایه ی بهم شیرهیه دهربریوه: (إِنَّ أَخوَفَ ما أَخافُ عَلى أُمَّتي ثَلاثٌ : زَلَّةُ عالم ، وَجِدالُ مُنافِقِ بِالقُرآنِ ، وَدُنيا تُفتَحُ عَلَيكُم)(١).

فهرموویه تی: سی شت ههن، که له ههموو شتی زیاتر لیّیان دهترسم زیان به ئوممه ته کهم بگهیهنن: ههلّهی زانا. مشت و مرکردنی دووروو به قورئان. ناز و نیعمه تی دنیا به سهرتانا برژی.

⁽١) الطبراني، المعجم الكبير: ٢٠ / ١٣٨.

به لَی هه رکاتیک زانا نیفاقی لی وه شایه وه و ، دوو روویش ده ستیدایه خه له تاندن و هاش و هوش ئه وا کوتایی ئه م ئوممه ته کاتی ها تووه. هه رکه که که پیریسته به وردیی هه رکه که که بیت. چونکه زوّر جار لیّی بی تاگا ده بین و ، به داخه وه ش له فه رمانبه ربی ئیرشاددا، چ تاکمان و چ دامه زراوه کانمان، ئا ئه مه خالی لاوازمانه. جا هه رکاتی بیر له مامه له که خوای پاك و بینگه رد له گه له ماندا ده که پیه وه ، با ئه مه مان له یاد بی .

پـــاکیی و ئیخــلاص

پنریسته تعبلیغکار پاریزگاریی له قهواره و رهوشتی خوی بکات. مهبهستمان ئهوهیه: ههرچهنده له پله و کار و فرمان دا بهرز ببینتهوه، ههروا لهسهر تهوازوع و خونهویستیی خوی بمینینتهوه. بینگومان تهوازوع یه کینکه له بنجینه کان و بربره ی پشتی ئیسلامه، که چی له رژیمه کانی تردا پهیوهندیی نیوان تاکه کان له دهوری ((من))دا جینگیر دهبینت. ((من))ی ئهوانه ش ههمیشه کیبر و غرووری تیدا حه شار دراون. ئیتر غروور و کیبر جینی تهوازوع و، له خورازیی بوون و خوسه پاندنیش بهسهر کهسانی تردا جینی خونهویستیی ده گرنهوه . دیاریشه که چهندین جوری لاوازیی ئاده مییانه له ههموه مروقی کدا به دهوری ((من))دا نهسوورینهوه. لهبهرئهوه ئه گهر ئهم جوره لاوازییانه شوینی خویان بو رهوشته بهرزه کان چول نه کهن، ئهوا لایه نه معنه و یهکانی مروق داده پرمین. لیزه دا جه ختی له سهر ده که مهوه و دایم مینه داده پرمین. لیزه دا جه ختی له سهر ده که مهوه و

هدر کهسیّك غروور و خوّبه گهورهزانین له دلّ و ده پروونیدا حه شار درابی، هدرگیز نابیّته ئیرشاد کار و تهبلیغکار، هه رجه نده بوّ پله و پایه ی به رز سه رکه و تبین و به درابنه دهست. نه و سهر که و تبین و به تبین نه و ناغیّك که سه چه ند قوّناغیّك له تهبلیغه وه دووره و، تهبلیغیش چه ند قوّناغیّك له و دووره و به دووره .

به لنی ، ته بلیغکار له هه موو کات و شویننیکدا و ، بارود و خیش هه رچونیک بیت پاریز گاریی له هه لویستی خوی ده کات. نه و نه و مروقه یه هیچ نالوگورینکی به سه ردا نه هاتووه و ، دوای نه وه ش که سه رکه و تن و کومه کیی خوای دهستگیر بووه چاوی له ناستی راستی نه ترازاندوه و ، هه رچون یه که م روز دهستی به و کاره ی کردووه ، وه هاش کوتایی پی ده هینین . نه و ژیانی به سه رحه سیرینکی ساده و ه ده ستینکرد ، هه ربه سه رنه و حه سیره شه و ه ده گه رینته و ، باره گای په روه رد گاری . هه رجه نده له ده وروبه ریدا نالوگور به سه رجیهاندا بیت و ، چه ندین گورانکاریی ده و هه روه که و خویان دابیت و ، خه لکییش بگه نه سه رئه ستیزه کان ، خو هه روه کو خویه تی و ، به ته وازوعه و هه نی یو ، هه رگیز هیچ نه و هه روه کو خویه تی و ، به ته وازوعه و هه نی یو ، هه رگیز هیچ که و ره نابینری ، ئیترسا له ره و شتیدا بیت ، یان له هه لسوکه و تو ره فتاریدا .

ئای که ئهمرو پیویستمان به هاووینه ی نهو تهبلیغکارانه ههیه که ئهم سیفاتانهیان تیادایه! به راستیی ئهو ئیرشادکاره بههیزانه دهتوانن کومه لیکی زوری خه لل بخهنه شوینی خویان و، گوی له قسه کانیان بگرن و، به ههناسه ی ئهوان بژین، ههتا شنه ی ویژدانیان بگاته دهوروبه ران.

گرنگترین شتیّك، که تهبلیغکاری دلسوّزی پی جیا بکریّتهوه تهوازوع و خوّنهویستنیه تی. ههموو ژیانی ساده و فیطرییه و، دلیشی پریه تی له پاکی و سادهیی و، چاوه کانیشی پرن له نووری سادهیی، هه تا مهنزل و دهوروبهر و ژینگه که ی جگه له تهوازوع و ساده یی هیچی تریان تیدا نابینیی.

به لنى، ئەو ئەم سىفەتە جوانەى لە قورئانى پىرۆز و ژياننامەى پاك و خاوينى پىغەمبەرى مەزن (صلى الله علىه وسلم) ھەلگۆزيوه. ئەي

خوورپهوشته جوانه کانی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) به دریژایی ته مه نی نیشانه ی ساده بی و ته وازوع نین؟ جا هه روه ك پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) له مه ککه دا، له سه ره تای ده ست پیکردنی بانگه وازدا ئه و په دی و ته و ازوعی هه بوو، هه روه ها کاتیکیش به شیوه ی فه رمانده یه کی سه رکه و تو و سوپایه وه که له مه دینه ی مونه و وه روه پیکیهینا، گه رایه وه مه ککه - دوای ئه وه ی که هه شت سال له وه و به نیایا ده رکرا بوو - هه مان ته وازوعی هه بوو. که چووه ناو شاره وه سه ری نابووه سه رملی و لاخه که ی نای نه مه چه نده نامونه یه کی جوانه له سه ر زیاد بوونی ته وازوع و خشووعی له به رده مونه یه کوادا، هه تا رو ژگار تینه په ری ؟

جاربّکیان تینووی بوو و داوای ناوی کرد (دیاره دوای کوّچ کردن)، بیری زهمزهمیش چهندین پهرداخی به دهوردا دانرابوون و خهلّکیی به کاری دههیّنان. هاوهلّیّك ههلّمهتیدا چوو له یه کیّ له مالّه نزیکه کاندا پهرداخیّکی تایبهتیی بوّ پیّغهمبهری بهریّز (صلی الله علیه وسلم) به پیّنی که چی پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرمانیدا له یه کیّ لهو پهرداخانه ی، که له دهوری زهمزهم دان ناوی بوّ بهیّنری . نهو خوّی له خهلّك جیا ناکاتهوه و فهرمانیشی بهوه دا که فهرمووی: من یه کیّکم لهو خهلّک و بهوه ناو ده خوّمهوه، که نهوان پیّی نه خوّنهوه . یه کیّکم له و خهلکه و بهوه ناو ده خوّمهوه ، که له پهلکه خورما دروست کرابوو بهسهر ههمون ژیانی لهسهر حهسیریّك، که له پهلکه خورما دروست کرابوو بهسهر نهبرد، تا نهوهبوو بهسهر ههمان حهسیرهوه گهیشتهوه (الرفیق الأعلی)؟ بگره له شویّنی نهو حهسیره شدا نیژرا، که ئیسته به شیروزتری ده زانین بهشیّکه لهو (روضة)ی که ئیمه له بههه شت به پیروّزتری ده زانین بهشیّکه لهو (روضة)ی که ئیمه له بههه شت به پیروّزتری ده زانین بیتر له ژیانیدا به هیچ شیّوه یه چ جوّره خوارییه ک نهبووه . واش نیتر له ژیانیدا به هیچ شیّوه یه چ جوّره خوارییه ک نهبووه . واش

عومهری سهردارمان (خوا لیی پرازیی بی) حوکمی ولاتیکی به پیوه ئهبرد، که حهوت نهوهندهی رووبهری نیستای ولاتی تورکیا ئهبوه، له گهل نهوهشدا پهفتاری ژیانی له چاو نهو پروژهدا، که موسلمان بوو هیچ ئالوگوپیکی بهسهر نههاتبوو. کاتیک، که بووه خهلیفه هه ژارترین کهسی مهدینه بوو و، کاتیکیش شههید کرا هه هه ژارترینیان بوو. له ههندی پیوایه تیشدا وهها ها تووه که جل و به رگی زیاتر له سیی پینهیان پیوه بووه ۱۱۰ بگره به وهی که به دوایدا ده گه پان زور جار له (ابه قیع) دا ده یدوزییهوه و دهبینی وا سهری ناوه ته سهر کیلی قهبریک و نوقمی بیرکردنه وه بووه ۱۲۰ به لی نهوه شیوازی ژیانی نهو خهلیفه مهزنهیه، که توانیی تاجی سه سه سهری پادشایان دابگری و بیان کاته سهری پادشایان دابگری و بیان کاته سهری پادشایان دابگری و بیان کاته سهری پادشایانی تر. نهم شیوازه ژیانه کاریگه رترین لایه نی کارتیکردنی نه و بوو . نه شتوانین بلین نه مه کاریگه رترین لایه نی کارتیکردنی نه و بوو . نه شتوانین بلین نه مه کاریگه ریی زمانحاله، که له زمانی مه قال کاریگه ری زیاتره.

حاته می ئه صهم، که یه کیّك له گهوره زانایانی فه رمووده بووه، هه والّی نه خوّشیی یه کیّ له گهوره فه قیهه کان، که موحه مه دی کوری موقاتیلی قازیی شاری (رهی) بووه، ده بیستی و، بریارده دا له گه ل یه کی له دوّستانی سه ردانی بکه ن. نه گه نه به رده رگا ده بینن له به دو م کوّشکیّکی گهوره دان نه که له به رده م مالّی زانایه کدا. حاته م بوّ چوونه ژووره وه دوود ل ده بیّت، پاشان به هوّی سوور بوونی دو سته که یه و ده چیّته ژووره وه، به لام به و چوونه ژووره وه یه شیمان ده بیّت، چونکه ناو کو شکه که له ده ره وه ی پازاوه تر بوو. پاشان هه ردووکیان چوونه نه و کوّره وه، که موحه مه دی کوری موقاتیلی تیدا بوو. سه یر ده که ن وا

⁽۱) سهیری : شبلی النعمانی، عمر وإداره الدولة : ۲ / ۳۹۳، بکه .

⁽٢) سديري : الكاندهلوي، حياة الصحابة : ٣ / ٥٨١، بكه .

چهند فهرشیّك راخراون و ئهویش به سهریانهوه راکشاوه و، غولامیّکیش وا بهسهر سهریهوه باوهشیّنی ده کات تا فیّنکی بیّت. حاتهم لهبهردهم ئهم دیمهنه دا به سهرسامییهوه حه پهسا، چونکه موحهمه دی کوری موقاتیل پیاویّکی ئاسایی ناو خهلّك نییه، بهلّکو زانایه کی مهزنه و، بیّگومان بهرماله کهشی به فرمیّسکی شهونویّژ خووساوه. بهلام دهرباره ی لاوازیی و حهز کردنی له ژیانی خوّش پیویستیی به ئیرشاد ههیه و، حاتهمیش پیاوی ئهو فهرمانبهرییه یه و، ده توانی ئهوه ی به کهلّکه بوّی پیّی رابگهیهنی . لهبهرئهمه ئهم و تروییّژه له نیّوانیاندا روویدا.

حاتهم لنی پرسیی: ئهم زانستهت له کی وهرگرتووه؟ کوری موقاتیل وتی: پیاوانی (ثقة) بۆیان باس کردووم. پرسیم: ئهی ئهوان له کنوه؟

وتى: له هاوه لانى پيغهمبهرى خواوه (صلى الله عليه وسلم).

پرسیی: ئهی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له کوینی هیناوه؟

وتى: له جيبريلهوه سهلامي خواى ليبين.

حاتهم وتی: جیبریل له خواوه چۆنی وهرگرتووه و داویه به پینهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و، پینهمبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) داویه به هاوه لانی و، هاوه لانیشی داویانه به پیاوانی متمانه پیکراو و، ئهوانیش داویانه به تۆ؟ ئایا بیستووته کهسی ئههلی عیلم بیت ئهمیر و پاسهوان له مالیابن؟

وتىي: نەخير.

وتی: ئهی نه تبیستووه که سی ده ست له دنیا بشوا و حهزی له قیامه ت بیت و، هه ژارانی خوش بوین و، کرده وه ی چاك بو قیامه تی پیش

بخات، لای خوا پلهوپایهی زیاتری دهست دهکهویّت؟ کوری موقاتیل نهخو شییهکهی ئهوهندهی تر زیادی کرد.

ئهوانهی له دهوروبهریدا بوون به حاتهمیان وت: بهم قسانهت کابرا دهکوژیی.

وتى: به لْكو ئيوه بهم ره فتارانه تان كوشتووتانه (١٠).

به لنی بنده نگ بوون له بهرده م نه وانه دا که له پله کانی ئیرشاد و تهبلیغدا سه رکه و تونیان که کاری سه رکه و تونیان له کاری سه رشانیان هینناوه، نه وه یانی کوشتنیان و، خراپه کردن به رانبه ریان. له و هه لویسته دا حاته می نه صهم نه وه ی له نه ستویدا بو و به نه نجامی گه ماند.

رِوْژَیْکی تریش حاته چوو بو لای ئیمام (طنافسی)، که ئهویش یه کین بود له که له زانایانی سهرده می خوّی و، به بونه ی ئهوه وه که پهیوهندیی پتهوی به پیاوانی دهوله تهوه ههبوو، له ژیان و گوزهرانیّکی یه کجار خوّشدا بوو. چووه ژووره و لای و وتی:

ره حمه تی خوات لیبی، من پیاوینکی نه عجه میم و پیمخو شه سهره تا یه کی دین و نویزم پیشان بدهیت، چون دهست نویز بگرم بو نویزم؟ نه ناوی تدا منت. تندا منت.

ده فریکی پر له ناویان هینا و، (طنافسی) دانیشت و سیجار سیجار دهست نویش و سیجار سیجار دهست نویش گرت. چاه بگره. حاتهم وتی: رهحمه تی خوات لیبی، بووهسته هه تا له به ردهمتدا منیش دهست نویش بگرم تا باشتر فیری بهم.

⁽١) أبو نعيم، الحلية : ٨ / ٨٠ - ٨١ .

(طنافسی) و هستا و حاته م دانیشت و دهستیپینکرد سینجار سینجار دهست نویزی هدانده گرت تا، که گهیشته شورینی هدردوو قوللی چوار جار شوردنی. طنافسی وتی: کابرا ئیسرافت کرد.

حاتهم وتى: له چييدا ئيسرافم كرد؟

وتى: ھەردوو قۆڭت چوار جار شۆردن.

حاتهم وتی: پاك و بینگهردیی بق خوا! من به مشتی ناو ئیسرافم كردووه، به لام تق لهم ههمووه ژیان و گوزهرانه تدا ئیسرافت نه كردووه؟ ئیتر طنافسی زانیی ئهوی بق نهمه ویستووه و، مهبهستی ئهوه نهبووه هیچی لیوه فیر بیع (۱).

خو طنافسی زانایه کی پایه به رز بووه، به لام تیکه لاوییکردنی له گه ل پیاوانی دهولهتدا به رهو ئه و جوره ژیانه ی راکیشا بوو. حاته می نه صهمیش ناگاداری کرد که نهو شیوازه ژیانه شیاوی پیاوی ئیرشاد نییه.

به لام لهم کاته دا ئه وانه ی به مشیّوازه خوّشگوزه رانییه ده ژین ده که ونه ناو ئهم ناوه نده وه که پیّی تیادا هه لَده خلیسکی، ئه گهرچی به خوّشیان نهزانن. به لام ئه وه ی که دیّته به رچاوان ئه مهیه، که ئه وانه ی نهیانتوانیوه خوّیان بدوّزنه وه (واته له کاری بانگه وازدا به جیّ ماون)، دهیانه وی به ده رخستنی گوزه ران و ژیانی خوّشیان ناته واویی که سایه تییان پر بکه نه وه، ئه مه شه به بیّگومان هه لقو لاوی هه ست کردن به که م و کورییه و، ئه وانه ش که که سایه تییان کامل بووه خوّیان له و جوّره هوّیه سادانه به به رزتر راده گرن. ته بلیغ کاریان ئیرشاد کار ئه و مروّقه یه، که که سایه تیی کامل بووه . له به رئه وه ئاوات بو ئه و جوّره ژیانه خوّشه ناخوازیّت.

⁽١) أبونعيم، الحليه: ٨ / ٨١.

خۆنەوپستن نیشانەي ویقار و مەزنىيە و، ھەركاتېكىش يياو لەوه گەيشت، كە ئەوپش يەكىكە وەك ئەو خەلكە ئەوا لە مرۆۋايەتىيى خۆی گەيشتووه. ئەوانەش، كە بە ھۆ و رېڭاى لاوەكى گەورە دەبن، ھەر كەي ئەر ھۆيانە لابران ئەوانىش لە ناو ئەچن و كۆتاپيان پیٰ دیّت. جا ئهگهر دمولّهمهندیی و سامان و دمسهلّات و پایه و یله هوی خوبه گهوره زانین بن، ئهوا نهمانی ئهو شته لاوه کییانه له دەستىيا، پووكانەوەي يەكجارىي ئەو كەسە دەگەيەنى. بەھەرحال نرخى مرۆڤ لە دەوللەمەندىيى خودى خۆيدايە، بۆيە ئالوگۆرى بارودۆخ و قۆناغەكان زياد و كەمى بەو دەوللەمەندىەي ناكات و، كەسايەتى ئەو ناگۆرى، بەلكو مانەوەى بە خودى خۆى و كەسايەتىيەكەيەوە دەبنت. چونکه هەركەسى خۆى كامل بنت، شتە لاوەكىيەكان ناتوانن بیناسیّنن و، به مردن و جیابوونهوهشی له خهلّکی کوّتایی پی نایهت، بهڵکو له دڵی سهدان ههزاردا هێلانه دهبهستێ. جا با لێره نهماوا و نەمەنزلى نەبىت و، با زيانىشى بەسەر خەسىرىكەوە تەواو بكات، ئەو هدردهم لیره و لهوی خدلکیکی زور دینه سدردانی، هدتا با قدبره کهشی نادیار ہے و کیلیشی نہیے!

پوختهی باس : تهبلیغکار و ئیرشادکارهکان ژیانیکی سادهی فیطریی بهسهر دهبهن و، لهسهریشیان پیویسته بایهخ بهو سادهییه بدهن، ئیترسا له پلهی کومه لایه تیبدا به ههر کوی گهیشتبن ..

چەند ھاوسەنگىيەك دەربارەي پەيومندىي بە پياوانى دەوللەت و دەوللەھەندانەوم

تهبلیغکار و ئیرشادکار، زیاد له پیّویستیی ئیرشاد و تهبلیغ نابی پهیوهندیی بههیّزیان به پیاوانی دهولّهت و چینه بهرزهکانهوه ههبیّ. پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی (شرارُ أُمَّتی العُلهاءُ الذین یَأتُونَ الأُمَراءَ ، وخِیارُ الأُمراءِ الذین یأتونَ العُلهاءَ)(۱) ده فهرموی : خرابترین دهسته ی ئوممهته کهم نهو زانایانهن، که سهردانی نهمیر و دهسه لاتداران دهکهن و، چاکترینی نهمیر و دهسه لاتدارانیش نهوانهن، که سهردانی زانایان دهکهن و،

به لنی، نه هلی نیرشاد خویان ناخه نه ژیر منه تی هیچ که سین که وه، چونکه همر که سین هه موو مه به سین کی بریتیی بوو له پر کردنی ورگی له سه ر سفره و خوانی ده لهمه ندان و، خه ریکی چاو چنو کیبی به رده رگای پیاوانی ده وله ت و ماستاو کردن بوو بویان، نه وا قسمی نه و که سه کار ناکاته سه ر نه وان و سه رکه سانی تریش، چونکه مروق به نده و کویله ی چاکه یه، وه ک به په ند و تراوه. به لام نه گه ر پیاوانی ده وله ت و ده له مه ندان ها تنه سه ردانی نیرشاد کار و ته بلیغ کاران، نه وه کاری که شیاوی هه موو ریزلینانیکه، نه گه ر بو کاری تر به کارنه هینری . چونکه نیرشاد کاری راسته قینه نه وه هه، که

⁽١) العجلوني، كشف الخفاء : ٢ / ٤٦٢٧، الديلمي، الفردوس : ١ / ١٥٥ .

ئه وانه بخاته سهر ری و، بتوانی هه ستیان پی بکات، که ئه و خهریکی هه لمرینی سروه ناخیره و، ئه و سروه ناسکانه شده مایه فینك کردنه و و حه سانه وه بو نهو رو حانه ی که به دهست ژیانی بازرگانیی و کومه لایه تیمی و ئیدارییه وه مهستن.

کۆمهڵێك زانا ناماده ی كۆری عومهری كوری عهبدولعهزیز (خوا لێی رازیی بێ) ئهبوون و، ئهویش - ههر چهنده له ژیان دا له ههموویان زاهیدتر بوو - له راوێژكردن پێیان ډرێغیی نهدهكرد. یه كێ لهوانه رهجائی كوری حهیوه بوو. عومهر (خوا لێی رازیی بێ) خۆی دهچوو بۆ لای چهندین زانای تر و له كۆرەكانیان دا بهشداریی دهكرد، بهرادهیهك، كه سهعاتێك دانیشتنی بهلای عوبهیدوڵلای كوری عهبدوڵلاوه به هاوتای ههموو تهمهنی دهرمارد و، بهوپهری وردهكارییهوه گوێی بۆ ئهو فهرمانانهی ئهگرت كه ژیان ئهبووژێننهوه و، ههوڵیشی دهدا كهڵكیان لیێ وهر بگرێ، به ممرجی عومهر خوی بریتیی بوو له دهریایهك زانست و، به لایهنی كهمیشهوه له ئاستی ئهوانهدا بوو كه سهری لی دهدان. له راستییش دا بهرادهیه بوو عومهری كوری عهبدولعهزیزی گهیانده ئهو پله و پایهیه، بهرادهیه که هموڵیدا، له ماوهی خهلافهتهكهیدا، كه تهنها دوو ساڵ و بیوی نیوی خایاند، كۆمهله كاروبارێك به ئهنجام بگهیهنی، كه پێویستییان به نیوی خایاند، كورمهله كاروبارێك به ئهنجام بگهیهنی، كه پێویستییان به نیو سهده ئهبوو.

له گهل ههموو ئهمانهشدا، هی وا ههیه سهردانی کاربهدهستان به چاك له قهلهم دهدات، به بیانووی رینموویکردنیان. کهچی دوای ماوههك دهردهکهوی که ئهمانه وهك نهیانتوانیی ئیرشادیان بکهن، خویشیان به هیچ دهرچوون، به دادهیهك ئه و بههرانهیان له دهستدا که پنیان به خشرابوون. چونکه رینبازی پنغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تهنها بریتیی نییه له ئیرشادی روزشنبیران، یان چینی پنشکهوتوی خهلك و، به تهنیا تینکه لاویی ئهوان.

به لکو ئهمه له کاتی پیویستدا روودهدات، به و مهرجه ی لهسه رحیسابی بنه ره ماوه که ش پاریزراو بیت.

کاتیّك، که سهرو که کانی قور میش، لهسهرده می مه ککه دا، داوایان له پیخه مبه ری به به بیز (صلی الله علیه وسلم) کرد تا روز یّکی تایبه تیی بو نهوان دابنی، تا پیاوانی وینه ی عهممار و بیلال و صوهه یب لهوی نهبن و، پیخه مبه رکوری دانیشتنیان بو جیابکاته وه، نهم نایه ته پیروزه بو ناگادار کردن و داخستنی هه موو دهرگایه ک له به رده میاندا ها ته خواره وه:

﴿ وَآصَبِرُ نَفْسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْفَدَوْةِ وَٱلْعَشِيّ يُرِيدُونَ وَجَهَةً, وَلَا نَعْدُ عَيْمَاكُ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنْيَآ وَلَا نُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبُهُ، عَن ذِكْرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَنهُ وَكَانَ أَمْرُهُ, فُرُطًا ﴾ (الكهف: ٢٨).

له راستییدا روّحی بهرزی پیغهمبهری بهریز لهو جوّره پیشنیاره یه کجار دووره و، نایهته پیروّزه کهش نهوه دهرده خات، که بارودوّخی نیستای پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) بارودوّخی داوا لیکراوه و، پیویسته لهسهری بهرده وام بیّت نه گینا پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) گوی به پیشنیاره که یان نادات.

پوخته ی باس: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیرشاد کاره و، قورنانیش کتیبیکه بنچینه و هاوسه نگییه کانمان، له که سیتی مه زن ترین ئیرشاد کاردا فیرده کات. یاسایه کیش له و یاسایانه بریتییه له قوناغی وازهینان له دوله مه ندان و کاربه ده ستان له کومه لگه دا و، دلخوش نه کردن پییان، له گه ل ته بلیغکردن و ئیرشاد کردنیان به به رده وامی. جا ئه گه ر لهم سه رده مه دا خه لکیی وینه ی ئه و ئیرشاد کارانه یان به رچاو که وت، نه وا شتینکی گه وره یان ده ست که و تووه، نه گینا ئه و کومه لگه یه ماوه یه کی زور چاوه روانیی ده کات، ماده م به نیوه ئیرشاد کاران ده ستی براوه.

كــۆلـنـــەدان

پیداگرتن و بهردهوام بوون لهسهر کار، هوی بهدیهینانی رهزامهندیی خوايييه و، لهههمان كاتدا نيشانهيه كيشه لهسهر ئيخلاصي تهبليغكار و، نهننییه کیشه له نهننییه کانی قبوول کردنی ئهوهی که له ویژدانی دوينراوان تەبلىغى دەكات و، روونترين بەلگەيەكىشە لەسەر دلكارىيى ئەو مەسەلانەي، كە تەبلىغكار خەرىكيان دەسى و لەگەڵ گەورەساندا گونجاون. ئەمەش ئەوە دەگەيەنى كە. خواي ياك و بېگەرد لە مروّقي ئهوي وشهي ((لا إله إلا الله)) له دلْمكاندا جيْگير بيين و، گرنگییهکی گهورهی بدهنی لهبهرئهوه ئیرشادکار ژیانی بو ئهو شتهی، که به لای خواوه گرنگ و مهزنه وهقف دهکات و، لهسهر جيٚگيركردني وشمى تموحيد له دلهكاندا بهردهوام دهبينت. ئمو كاته به گونجاویی بهرهو رووی ئهوه دهبیّتهوه که به لای خواوه گهورهیه. به لني ، پيدا گرتني تهبليغكار و سووربووني ئهم مانايه دهبه خشي . ههروهها نیشانهیه کی تری بوونی تهقوا له دلّدا ئهوهیه، که ئادهمیزاد ئهوه به گهوره دابنی، که خوای پاك و بینگهرد بهگهورهی داناوه. قورئانى پيرۆزيش ئاماره بۆ ئەم حەقىقەتە دەكات:

﴿ ذَلِكَ وَمَن يُعَظِّمُ شَعَكَمِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقُوَى ٱلْقُلُوبِ ﴾ (الحج: ٣٢). پيّغهمبهرى بهريّزيش (صلى الله عليه وسلم)بهردهوام وهبيرى هاوهله به ریزه کانی ئه هینایه وه، که خوای پاك و بالاده ست و شهی ته وحیدی به لاوه گهوره یه. پینانی ده فه رموو: (مَن قال لا إله إلا الله دخل الجنة) (۱). ئه یفه رموو: هم رکه س بلی: ((لا إله إلا الله)) ده چینته به هم شت.

بۆ نموونه پێغهمبهری بهڕێز (صلی الله علیه وسلم) نازناوی (سیف الله) واته شمشێری خوای بهخشیی به خالیدی کوڕی وهلیدی سهردارمان (خوا لێی ڕازیی بێ)، کههێشتا له سهرهتای کاردا بوو. ئهمهش پیرۆزباییکردن بوو لهو فتوحاتانهی، که له دواروٚژدا به شمشێرهکهی ئهنجام ئهدرێن، بهڵام کاتێ، که خالیدی کوڕی وهلید بهههرهوٚیهك له جهنگدا پیاوێکی کوشت، که دهیوت: ((لا إله إلا الله))، پێغهمبهری بهرێز (صلی الله علیه وسلم) بهم کارهی ئێشی زوری پێگهیشت، بهڕادهیهك، که فهرمووی: ((أللهم إني أبرأ إلیك مما عمله خالد))".

فهرمووی: خوایه! خوّم له و کاره داده مالّم، که خالید ئه نجامی داوه. ئه وه مه مرگیز له یاد ناچی، که روّژیکیان یه کیّك له وانه ی که خوّی به موجاهیدی ریّی خوا له قه له م ده دا دمیوت: ((نایا ده زانیت ئه گه روّژیک له روّژان ئیسلام حوکم بکات، یه که مجار له گه ردنی نه و همژارانه ده دات، که مزگه و ته کانیان پر کردووه؟)). له به رده م قسه یه دا که ته نها گومرایی نه گه یاند، له جیّی خوّمدا و شك بووم. له گه ل نه وه شدا کابرا وای ده زانی قسه بو به رژه وه ندیی ئیسلام ده کات.

⁽١) مسلم، الإيمان: ٥٢، الترمذي، الإيمان: ١٧، الهيثمي، مجمع الزوائد: (١) ٨١٠.

⁽٢) البخاري، الأحكام: ٣٥، الجزية: ١١، النسائى، القضاة: ١٧، المسند: ٢ / ١٥١.

تهبلیغکار پیداده گری و لهسه رئه وه ی که خوای پاك و بینگه رد به گهوره ی داناوه سوور ده بین چونکه ئه وه راده ی ئیخلاصی و خوبه ختکردنی له بانگه وازه که یدا ده رئه خات. به لین هه رکه سی هه مهمو ته مه نی نه کاته قوربانی بانگه وازه که ی نابیته ئیرشاد کاری راسته قینه ، به لکو دروست نییه ناوی ئیرشاد کاری لین بنری . چونکه ئیرشاد کار سه د جار تهبلیغ ده کات ، جا ئه گهر گوییان لیزانه گرت ، نه وا سه د و یه که مین جاریش تهبلیغیان ده کاته وه و ، ئا به وشیوه . ئه و به دریز ایی تهمه نی هه ر تهبلیغ ده کات و ، تهبلیغ ده کات و ، چاوه روانی هه له ده کات تا مه رجه کان بینه دیی و ، ساتی تهبلیغ وه رگرتنی دوینراو بیته به ره وه ی بیزاریی و دلر ونجان رووی تیبکه ن ، ئه مه ش به چاو کردن له و پیغه مه رانه (سه لامیان لیبی) که ژبانیان هه رهم موی سووربوون و پیدا گرتن و کول نه دان بوو . ئه وان به راستی حه قیان به سووربوون و پیدا گرتن و کول نه دان بوو . ئه وان به راستی حه قیان به خه لکی تهبلیغ کرد .

به لنی، بیست و سی سالی ته مه نی پیروزی پیغه مبه ری خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) به بانگه واز و ته بلیغ به سه رچوو، بی نه وه ی له بانگکردن لی بینته وه، به لکو، به بی وه ستان و ماندووبوون، ته بلیغی کرد و بانگی کرد. مه گهر خوا بزانی چه ند جار نه بوجه هلی بو نیمان هینان بانگکردبی و، گهوره پیاوانی قوره یشیشی ده عوه ت ده کردن و، هم رکه سینکیش هه لی بو هه لکه و تایه بو نیمان هینان ته بلیغی ده کردن. هاوه له به پیزه کانیش له محاله ته پوخیه ی به رده وامی و پیداگر تندا بوون، به پاده یه به بووه سیفه تیک که لیّیان جوی نه ده بوویه وه هم دو و سووربوویان کرده دروشمی خویان.

به لْی پیداگرتن و بهردهوام بوون ئهنجامیکی سروشتییه بن زانینی

رادهی پهیبردنی تهبلیغکار به فهرمانبهرییهکهی. چونکه لهسهر تهبلیغکار پیویسته پهی بهوه ببات که فهرمانبهریی راستهقینهی نهو بریتییه له تهبلیغکردن، تا لهبهردهم پهروهردگاریدا کهم ریزیی نهنوینی و، ماف خوری بهدیهینراوانیش نهبیت. نهوهش بزانین که هیدایهت دانی خهلک له توانای هیچ کهسدا نیه و، لهناو چوار چیوهی فهرمانبهریی تهبلیغیشدا نییه. کهواته خهلک هیدایهت وهربگری یا وهرنهگری تهبلیغکار پاداشتی خوی دهستگیردهبی. لهلایهکی ترهوه پیداگرتنی تهبلیغکار لهسهر تهبلیغ و بیرکردنهوهی لیی به بهردهوامی، وهک پهرلهیهکی نهینیی وههایه بو وهرگیرانی نهو حهقیقهتانهی، که تمبلیغیان دهکات و، به چاوه روانیکردنی نهنجامیش به تهنیا لهلایهن خوای پاک و بیگهردهوه ده گاته نیخلاص، نهو نیخلاصهی، که بریتییه خوای پاک و بیگهردهوه ده گاته نیخلاص، نهو نیخلاصهی، که بریتییه له پوختهی خواپهرستییهکان و سهرچاوهی ژیان.

به پێویست بوونی بهرچاوڕوونی و، بهرههڵستیی نهکردنی یاساکانی فیطر*م*ت

تهبلیغکار ههرگیز بهرهه لستیی یاساکانی فیطره تناکات، به للکو بهرچاو روونی ده کاته بناغه ی تهبلیغ کردنه که ی، چونکه فیطره ت به ئایه ته ته کوینییه کان دامه زراوه و، پیریسته نه و کاره پیسپیردراو و فرمانانه ی، که تهبلیغ ده کرینی، به پیی نه و یاسایانه ی تهبلیغ بکرین. واته نه و تایبه تمهندیی و سیفه ته جوانانه ی، که مروقیان له سهر دروست کراوه بهرچاو نه گیرین و، به پیی نه و سیفه ته جوان و تایبه ت مهندییانه ی مروق ده دوینری، به لام به پیچه وانه ی نه وه وه وه اله وانه یه دوینراو بایه خ نه دا به و قسانه ههر چهنده ره وان و تریسکاوه بی . چونکه له وانه یه نه و که سه به ته واویی له وه تینه گا، که پیی دو ترین کاری بیردوزیی نه ندیشه پینان نه ژمیردری. دوانه شه روونکردنه وه ی کاره که لکی تیدا بیت:

بۆ نموونه: ههموو مرۆۋىك له دلىدا ههستىكى خۆشويستنى پىيه. جا رەچاونهكردنى ئەو هەستە، يان بە نەبوو لە قەلەم دانى كارىكى ھەللەيە. لەبەرئەوە بە خەلكىيى ناوترى: كەستان خۆش نەوى. خۆ ئەگەر ئەوەيان پى بوترى ئەوا ھىچ سوودىكى نىيە، بەلكو ئەوە داواكارىيەكە دژ بە فىطرەت. جا تەبلىغكار ئەو (خۆش ويستن)ە شارراوەيەى ناو دلى دوينراو بەرەو رەوتى ئىجابىي دەبات و، دوينراو لەوە تى دەگەيەنى، كە

لەبرىي دەربرينى خۆشەويستىي بۆ خۆشويستراوه تياچووه فانىيەكان، ئەودى خۆش بوي كه شايانى خۆشوپستنه و، داراي ھەميشە مان و نهمرييه . خو نهگهر خوش ويستنهكهي له ييناوي خوش ويستراوه تیاچووه فانییهکان دا بهخت کرد، ئهوا دهبیّته به لا و موصیبهت بوّی، دەبیته هۆیەك بۆ گەیشتن به چەندین پلەی ئیمانیی لەلای خوای پاك و بینگهرد. بهو مانایهی لهبریی ئهوهی، كه تهبلیغكار به دوینراو بلِّي: ((كەست خۆش نەوى)) با پينى بلِّي: ((رووى خۆشەويستيت له پیناوی نهو و له رینی نهودا بهخت بکه)). نهو کاته خوشویستنی هیچ بهدیهینراویک یاساغ نابیت. یوونس ئهمرهی شاعیریش وتوویه: ((با بهديهێنراوانتان لهبهر خوٚشهويستيي بهديهێنهريان خوٚش بوێن)). ههروهها له ههموو كهسيّكدا سيفهتي ((عيناديي)) ههيه، كه دور منایه تیمی ده خاته نیوان تاکه کانه وه، به را دهیمك که وه کو در ندهیان لیده کات. ئهوه تا ئهمروش عینادیی به ئاشکرا له رووداو و ئاژاوه و ناكۆكىياندا دياره. جا ھەركاتىك ئەم ھەستە دەورى بينيى، ئەوا له چهندین کاردا توند و تیژیی و تووړهیی دهردهکهویـّت. کهچی که ئەگەر ئەو شويننە عينادىيى تيا نەما، ئەوا چەندىن بارودۇخى ريك و پیّك و گونجاو سەرھەلدەدەن. جا ئەو ھەستە كە بە پیّی روالْەت و دیوی دهرهوهی پریهتی لهلایهنی خراپه (سهلبیی)، بن مهبهستیکی دیاریکراو و، به بونهی حیکمهتیکی رهببانییهوه به مروف بهخشراوه. بۆ نموونه: عینادیی هیزیکی گهورهیه بۆ دامهزران لهسهر حهق. جا ئه گهر ههستی عینادیی نهبیت لهوانهیه مروّف به بینینی کهمی نارهحمتیی پشت له حمق بکات. بمو مانایمی ئمگمر ئیمه ئمو ههستهمان بهرهو لایهنه ئیجابییهکهی ئارِاستهکرد، ئهوا دهگونجی بهر و بهرههمی یه کجار چاك بچنینه وه . لهبهر ئهمه ناگونجی به خه للک بلیّین : ((عینادیی بخهنه ئه و لاوه))، یان ((واز له عینادیی بهیّنن)). بگره لهسهرمان پیّویسته پیّیان بلیّین : ((عینادیی بوّ دامهزران لهسهر ریّبازی حهق و حهقیقه ت به کار بهیّنن)). ئا ئهمه به که لْکتر و بیّوهیتره.

هدروهها له مرۆفدا هدستی ((هدتا هدتایی)) هدید. کهچی بینای ماددیی مرۆف بۆ هدتاهدتایی نیید، چونکه سدرهتا و کۆتایی هدید. ژیان به یدکگرتنی هیلکه و حدیمهن له په دهمی دایکدا دهست پیدهکات. جا هدرچدنده له یه کهم ساته کانی دهست پیکردنی ئهم ژیاندوه له هدموو لایدکهوه مدرگ شالاوی بۆ دینی، کهچی ناتوانی ئهو هدستدی هدتاهدتایی له خویدا پیشه کیش بکات. به ومانایدی ئهم هدستدی بو مدبستیکی بلند پی به خشراوه. بیگومان ئهم مدبسته بریتییه له دهست خستنی ژیانی هدتاهدتایی. لهبدر ئهمه لهسدر مروف پیویسته ئهم هدستدی، که پیی به خشراوه له شوینی خویدا به کاربهینی و واته بو مانهوه له به هدشتدا و، بینینی جوانیی خوا به گینا ئهو هدسته ده بیته قامچی سزا بوی و، کدمتدرخدمی و بیهیوایی خویی وهبیردینیته و و، مروفیک بهم قامچییه سزا بدریت هدرگیز ناتوانی ژیانیکی پیکوپیک به سهر به ریت و، ناشتوانی هدلس هدرگیز ناتوانی ژیانیکی پیکوپیک به سهر به ریت و، ناشتوانی هدلس

هدروهها خوشویستنی ((پایه بدرزیی)) و بدردهوام بدرزبووندوه و، سدرکدوتن و بازدان بو چلدپوپدی ئدو مدبدستدی، که دهیدوی بیگاتی له مروقدا هدید. ئدم هدسته لای زوربدی ئدواندی، که لاوازییان تیداید بدرهدلستیی ناکری، لدبدر ئدمه لدسدر ئیرشادکار پیویسته ئدم هدسته له مروقدا بدوزیتدوه و، بزانی ندو مروقه چ

مهبهستیکی به مههسته ههیه، تا قسه کانی پیچه وانه ی مهبهسته که ی نهو ده رنه چن. له راستییدا بزیه نهم هه سته به مرؤف به خشراوه تا هه لیبنی مهبهستی گهیشتن به چله پوپه ی پله به رزه کانی به هه شت بیت، سه ره رای نهوه ش، که مرؤف به هوی نهم هه سته وه بو به رزترین پله ی ره وشته جوانه کان به رز ده بینته وه. به لی به رز به رز ده بینته وه، به لام دو زینه وه ی نهم هه سته و هه سته کانی تر و، ده رخستنیان و زانینی هیز و، ریزه ویان و، به کارهینانیان بو به رژه وه ندیی نه و که سه ی که به ناوی نیرشاده وه وه ریان ده گریت، هه موو نه مه به ستراوه به په یبردن و به رچاور وونیی نیرشاد کاره وه .

به لنی، چهرمهسه ریی و ره نج و ته قالا قه ده ری نهم رینبازهیه. له به رهمه نیرشاد کار و ته بلیغکار پیشه کی به چهرمهسه ریی رازیین، وه ک پیغه مبه ران و صددیقان و ئیرشاد کاره چاکه کان هه ر هه موویان. به لنی ده بی هه لنگره پاك و خاوینه کانی بانگی خواییش هه ر نه و رینگایه بگرنه به راه و نه و بی خوونه شیان هه بی که نه وان هه یان بوو بی با نه گه ر نه م رینگایه گیرایی ته به را نه و الادان لینی مانای دوور که و تنه و بی هم به ست و نامانج. که سینکیش له مه به ست دوور که و تنه و نامانج. که سینکیش له مه به ست دوور که و تامی ناوی ته بلیغ کاری لین بنری .

سهردارمان نووح (سهلامی خوای لیّبیّ) چهندین چهرخ و سهده چهرمهسهریی چهشت و، ئیبراهیمی سهرداریشمان (سهلامی خوای لیّبییّ) لهسهر ئهو ریّبازه له ولاتی خوّی دوورخرایهوه و، ههر لهسهر ئهو ریّبازه خرایه ناو ئاگریشهوه. هیچ جوّره چهرمهسهرییهکیش نهما مووسای سهردارمان (سهلامی خوای لیّبییّ) بهدهست بهنی ئیسرانیلهوه نهیچیرییّ یهحیای سهرداریشمان (سهلامی خوای لیّبییّ) کرا به دووکهرتهوه. دهم و چاوی مهسیحی سهرداریشمان (سهلامی

خوای لیّبین) زوردهخدندی به خوّیدوه نددیی، چونکه ئدم بانگدوازه قورس و گراند. ئدم بانگدوازه داوای هدموو ویست و ئیراده دهکات. لهبدر ئدوه ئدم کاره لدهدموو خدباتیّك سدختتره. جا ئدواندی ناتوانن ئدم قددهره نووسراوهیان خوّش بوی و، به پوزامدندییشدوه خوّیان نادهند بدر هدر چدرمدسدریی و پونج و تدقدلایدك، کد لدم پیکدداید، ناتوانن لهو پیکددا، کد پیخدمبدران (سدلامیان لیّبین) گرتبوویاند بدر چدند هدنگاویک هدلبگرن، بدلکو لدر دوتی پیدا ئیپادهیان شل دهبیّت و، ورویان دهروخی و دهکدون!

حاریثی کوری حاریث ده لین: له مینا بووین، به باوکم وت: ئهم کۆمه له خه لکه چیه؟ وتی: ئهوانه له دهوری پیاویکی له دین وه رگه پاویان کو بونه تهوه. ده لین: که نزیك که وتینه وه دهبینین وا پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)خه لکه که بو خوا په رستیی و ئیمان به خوا بانگ ده کات و، ئه وانیش ئازاری ده ده ن، تا ئه وه بو خور به رز بوویه وه و، خه لکه که لینی دوور که وتنه وه، ئافره تیك هات که ده فریک و دهسته سریکی پی بوون و، گهردنی ده رکه و تبوو و ئه گریا. ده فره که ی لینوه رگرت و، ئاوی لین خوارده و دهست نویزی گرت و، پاشان سه ری بو لای به رز کرده وه و، فه رمووی: ((یا بنیة! خَمّرِی علیك نحركِ، ولا تخافی علی أبیكِ غَلَبَةً ولا ذلاً)). فه رمووی: کچه که م! گه ردنت داپوشه و ترست بو ژیرکه و تن و زه لیل بوونی باوکت له دلدا نه بین داپوشه و ترست بو ژیرکه و تن و زه لیل بوونی باوکت له دلدا نه بین.

⁽١) إبن الأثير، أسد الغابة: ١ / ٤٣٦، إبن الحجر، الإصابة: ١ / ٢٧٥، إبن عبدالبر، الإستيعاب: ١/ ٣٤٩.

رووداوی وینندی ئهم رووداوه، که له میشکی مندالیی حاریثی کوری حاریثدا خوا لیی رازی بی هملکولراون و له روحیشیدا شوینهواریان به جیهیشتووه، یه کی له لایهنه کانی ژیانی سهرده می مه ککه بوو، ههر له پیغهمبه ری به ریزهوه، تا هه موو موسلمانیك. هه موو روزیکی ژیانیان به و شیوه به سه رئه چوو..

روزیکی تر پیخه مبه (صلی الله علیه وسلم) له که عبه دا نویژی ده کرد خهله فی کوری ئه بو موعیط - که به دبه ختی قه و مه که ی بوو له دواوه ده ستی نایه بینه قاقه ی، که ئه بوبه کری صددیق هه واله که ی بیست به په له هات و فه رمووی: نایا پیاویک ده کوژن، که بفه رموی: الله یه روه ردگارمه ؟ نه وه بوو لیکی جیا کردنه وه.

⁽١) إبن كثير، البداية: ٣ / ٢٩ .

 ⁽۲) سميرى: إبن هشام، السيرة: ١ / ٣٤٢، إبن سعد، الطبقات: ٣ / ٢٤٦ ۲٤٨، لكه .

خرابوونه سهر سنگی و دهیووت : ((أَحَدُ، أَحَدٌ))، وهك ئهوه وا بوو تاقی بكریّتهوه تا روٚژیّك له روٚژان ببیّته بانگویّژی پیٚغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)(۱).

(طهالحهی کوری عوبهیدولللا)ش دایکی دهست و پنی به کلات و زنجیر بهستبوو و، به جنیودان به کولانه کاندا نهیگیرا^(۱). (زوبهیری کوری عهووام)یش به حهسیرهوه پیچرابوو و ناگریان دهدا^(۱). بهم شیوهیه ههر ههموویان وه ناوینهی بریسکاوه رهنگی نهم رینگایهیان دهدایهوه.

⁽۱) هدروهها سديري : إبن هشام بكه .

⁽٢) سهيري : إبن هشام : ١ / ٣٣٩ ـ ٣٤٠، إبن حجر، الإصابة : ٣ / ٤١٠، بكه.

⁽٣) إبن حجر، الإصابة: ١ / ٥٤٥، الهيثمي، مجمع الزوائد: ٩ / ١٥١ .

سهری ماچکرد و نهویش ههموویانی ئازادکرد. عهبدولُلا هیّنانیهوه خزمه تی عومهر و، نهویش ههستا و سهری نهوی ماچکرد(۱۱). نهمه ریوایه تیّك.

به لام ریوایه تی دووههم دواساته کان بهم شیّوه یه باس ده کات: کاتیّك که عهبدوللا هه نگاوی به توندیی و به هیّزه وه به رهو سه کوّی له سیّداره دان ئه نان و، زهرده خه نه یه کیش به سهر دهم و چاویه وه بوو، یه کیّ له قهشه کان لیّی هاته پیّش و، داوای له سه ربازه کانی ده وروبه ری کرد که چه ند ساتیّك ماوه ی بده ن له گه ل عمبدوللادا و توویّر بکات. روویکرده عه بدوللا و پیّیووت:

((کورم! سهیرکه. تق دوای چهند خوله کینك له سیداره نه درینی، جا لهبه ر تق داوای چهند خوله کینکم کردووه تا وتوویژت له گهلدا بکهم. جا ئه گهر لهم چهند خوله که دا توانیم دینی نه صرانیه تی راسته قینه تیبگهیه نم نه وا تق قیامه تت ده ست ده که وی، هه تا نه گهر دنیا شت له ده ست ده رچی. له وانه شه به م کاره ت پادشا دلی خقش بین و چاوپقشیت لی بکات)).

(عدبدوللای کوری حوزهیفه) شوه لامیّکی پر له ویقار و جیددیی دایهوه: (اباوکی بهریّز! نا لهم کاته دا نازانم چوّن سوپاست بکهم! ئهگهر دینه کهم ریّی بدایه دهستم ماچ ده کردی، چونکه توّ له ته نگ و چهلهمهیه کی گهوره رزگارتکردم. به لامه وه یه کجار قورسه ئهم ژیانه به جی بهیّلم و شتیّك ده رباره ی ئیسلام به کهسیّك ته بلیغ نه کهم. توّ نهو مهرده بوویت، که ثهم ههله ت بوّم ره خساند. جا ئهگهر من بتوانم لهم چهند خوله که کهمه دا ئیسلامت تیبگهیه نم، ئه وا ئهگهر بشمرم

⁽١) إبن حجر، الإصابة : ٢ / ٢٩٦ . ٢٩٧، إبن الأثير، أسد الغابة : ٣ / ٢١٢ .

خەمبارنابم، چونكە لەوانەيە ئەوە بېيتە ھۆيەك بۆ رزگاركردنى ژيانى دوارۆژت)).

ئه و خه لکه ی به دهوریانه وه بوون به م و توویژه سه رسام بوون، به راده یه ك له سه رسامیی و سه رسور ماندا ده میان دا چه قاند بوو، چونکه ئه وان له راده ی تاسه مه ندیی عه بدوللا بن ته بلیغ نه ده گهیشتن.

به لنی، پیویسته کاری تهبلیغکردن به لای تهبلیغکاره وه ناگریک بیت، که ههمیشه کلیه به تاسیمهندیی و پهروشیی بسهنی و، خوریکیش بیت که ناوا نهبیت و، هویه کیش بیت بو رووناککردنه وه دهوروبه ری و، مهبهستی ژیانیشی بیت. رینی سهرکه و تن و سهر فرازییش به چهرمه سهریی و دله راوکیدا تیپه ر ده کات. هه رکاتیکیش چهرمه سهریی ناچاریی کوتایی هات، نه وا چهرمه سه ریی خوبه خشیی ده ست پی ده کات. نایا له سه رئه مه نموونه یه کت نه وی وی فهرمو نه وه شه نموونه یه کت نه وی وی فهرمو نه وه شه نموونه یه ده کات ده کات . نایا له سه رئه مه نموونه یه کت نه وی وی فهرمو و نه وه ش نموونه ده کات .

له کاتیکدا، که (بیت المال) پر بوو له دهستکهوت و ماڵ و سامان، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له مهدینهی مونهووهرهدا له چهرمهسهریی خوبهخشییدا ئه ریا، که حه فتهیه که بهسهریدا تی نه به به بی نه وهی شتیکی دهست بکه ویت تیری بکات. نه بوهورهیره (خوا لیی رازیی بی) ده گیرینته وه و ده لیت:

(روزژیکیان چووینه خزمه تی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و به دانیشتنه وه نویژی ده کرد. وتم نه ی پیغه مبه ری خوا! چیته؟ فهرمووی: برسیتی. ده لین: منیش دهستم به گریان کرد. فه رمووی: ((لا تَرع (لا تبك) ، إن شدة القیامة لا تصیب الجانع إذا احتسب في دار الدنیا)) (۱). فه رمووی: مه گری، سه ختیی و ناره حه تیی قیامه ت

⁽۱) البيهقى، شعب الإيمان ٧ / ٣١٤، الديلمى، الفردوس ٥ / ٣٤٨، أبو نعيم، العليه ٧ / ١٠٩ .

تووشي ئەو كەسە نابيت كە لەبەر خوا برسيى بووه.

ئا بهم شیوهیه، لهسهر وینهی نهم بنچینه ژیانییانه، نیسلامی مهزن دامهزراوه. خو نهگهر نیسلام عهرشی خوی بهم بنچینانه له دلهکاندا دامهزراندبی، نهوا لهسهر شانی نهو موجاهیدانه شدهمهزرینی، که له ههمان حالهتی روزحییدا دهژین و نوینهرایهتییشی ده کهن نهگینا نهم کیشه گهورهیه کیشهی ماموزستایانی پینووس و سهردارانی نووسینگهکان و، نهوانه نییه که چهرمهسهرییان نهدیوه و نهچه شتووه.

ئهم حهقیقه ته گشتییه له وهسیه ته کهی لوقماندا (سه لامی خوای لیبی) دهبینین، که به کوره کهی پیشکه شکرد، یان راستتر به و گهنجانه ی پیشکه شکرد، یان راستتر به و گهنجانه ی پیشکه شکرد، که گهوره ترین نوینه ری گهوره ترین بانگه وازن. قورئانی پیرفزیش به وینه ی دهستووریکی نه مر بریار له سهر نهم وهسیه ته ده دات:

﴿ يَنْهُنَى اَقِيمِ الصَّكَلَوْةَ وَأَمُرُ بِالْمَغْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنكَرِ وَاصْبِرَ عَلَى مَا اَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأَمُورِ اللهِ ﴾ (القمان: ١٧).

بهومانایهی ئه و کهسهی، که نویژ بهجی ئههیّنی و، فهرمان به چاکه ده کات و، رینگریش له خراپه دهکات، یه له دوای یه له به لاو موصیبه تی به سهردا دهبارن. ههروه له ثهم کارانه چهند دیویّکی یه ک حهقیقه ت بن. جا ههر کهس کار به یه کیّکیان بکات نهوا به دیویّکی نه و حهقیقه ته کاری کردووه و، نه گهر کاری به دوانیان پیّکهوه کرد، به دوو دیوی حهقیقه ته کاری کردووه و، کهوتوّته سهر ریّیه کی راست بو لای خوای پاك و بیّگهرد.

جا لیرددا حمقیقهت سی دیوی همیه و، کاملیی مرؤفیش لهسمر بهجیهینانی ئمو سی دیوه وستاوه . بروایشم وهایه، که ریبازی گموره پیاوان نمم ریگایمیه.

لهبهر نهوه لهسهر ئهوانه پێويسته، که بوّ ههڵگرتنی ئهرکی بانگی پێغهمبهران (سهلامیان لێبێ) ههڵبژێردراون ههمان ڕێڴا بگرنه بهر. بهڵام کردارو ڕهفتاری کهسانی تر بریتین له چهند ڕووداو و ئازایهتیهک، که لهسهری پێویسته پهنا بهخوا بگیردری له لادان بوٚ ئهو جوٚره کاره پڕ مهترسییه سهرهنجام نادیارانه، که نازانی له کوی و کهی و له پێناوی کێدا تهواو دهبن؟

له پیشهوه بهرهه لستیی نهکردن له گه ل یاساکانی فیطره و، رؤیشتن به ریبازی ئیرشاد و تهبلیغ دا به فهراسهت و، به بهرچاوروونیی و ناسینی ئهوانهی که به کارئه هینرین بوی، باس کران که ئهمانه له کاره گرنگه کانن له ئیرشاددا ..

لهمهشدا چاکترین نموونه بۆمان پیغهمبهری بهریزه (صلی الله علیه وسلم). چونکه ئهو تایبهتمهندییانهی، که به لگهن لهسهر پیغهمبهرایهتی ئهو پهیوهندییان به باسه کهمانهوه ههیه، که ئهویش به کارهینانی ههموو مروّقیّکه لهههر کاریّکدا، که له گه ل لیّهاتنیا گونجاو بیّت. ئهمهش نیشانه یه لهسهر فهراسهت و زیره کی پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له ناسینی کهساندا.

هدر کهسیّکی کردبیّته فدرمانبدر له هدر کاریّکدا، هدرگیز لهسدری پهشیمان نهبوه ته وه. جا ئهم پیّکانه، یان به راست دهرچوونه به دریژایی تهمهنی پیروّزی، شاهیدیّکی ریّکوبیّکی گرنگه لهسدر پیّغهمبدرایه تیی ئهو.

بۆ نموونه: حەسسانى كورى ثابيتى (خوا لێى رازيى بىێ) بەكارھێنا بۆ بەرەنگاربوونەوەى كافران(۱).

ئەوە بوو ھەموو دېرە شىعرىك لە شىعرەكانى حەسسان وەك تىرىكى

⁽١) سديري : مسلم، فضائل الصحابة : ١٥١ - ١٥٦، بكه .

ژ ههراویی و ههابوو، که جهرگی دو ژمنانی ئهبریی، که چی ئه گهر حه سسان له مهیدانی جهنگدا به کاربهینرایه و، فهرماندایه تی پی بسپیردرایه، ئه وا ثه و سهرکه و تندی، که ئه و هاوه له مه و نه ده ستی ئه هینا، له شمشیربازیدا ئه بووه تیکشکان. ئه وانه ی که پیغه مبه ری به ویز (صلی الله علیه وسلم) بن ئیرشاد کردن په وانه یکردن، به وینه ی موصعه بی کوپی عومه یر و موعازی کوپی جهبه ل و عهلی کوپی ئه بوطالیب و وینه یان (خوا لینیان پازیی بین)، بن هه ده کوپی نه چوون بو ئیرشاد، ئه وا به جوری سهرکه و تنیان به ده ست نه هینا دله کانی سهرسام ده کردن. خو نه گه رئه م کاره بدرایه ته ده ست خالیدی کوپی مهرسام ده کردن. خو نه گه رئه م کاره بدرایه ته ده ست خالیدی کوپی فه و بی بین اله و انه یه و بینه و بینه ترس و و بینه به ده به دی هینراوه تا له مهیدانی جهنگدا ته نانه ترس و له رز به خاید دلی شیره کانیشه وه ، نه وه بو و پیغه مبه ری خوایش (صلی له رز به حلیه و سلم) له م جوره مهیدانانه دا به کاربه پنا .

گرنگترین سیفهتی چاکی ئیرشادکار ئهمهیه تاکهکان به پنی لیهاتن و توانایان بهکاربهینی شهمه به به به شارهزایی وردی فیطرهتی مروِّقهوه. جا نهوانهی، که ناگاداری لایهنهکانی لاوازیی و بههیزیی مروِّقن و، به و پییه کار راناپهرینن، سهرکهوتنی نهوانه جینی وتوویژه. له لایه کی تریشهوه نه گهر ههموو کهسیک له شویننی خوّیدا دانهنری نهوا ناتوانری سنوور بو ئیسرافکردن له پیاواندا دابنری. کهواته ئیرشادکار نه و مروِّقهیه، که توانای نههیِ شتنی نهو کارهی ههیه. نهو به و زانستهی خوّی به پنی یاساکانی فیطرهت دهتوانی گهورهترین به و زانستهی خوّی به پنی یاساکانی فیطرهت دهتوانی گهورهترین به و زانسته چارهسه بکات و، به گورجییه کیش، که له هیزی خوّی زیاتر بینت تهواویان بکات.

بەشى سىيەم

ويْنەكيْشانيْكى رۆحى تەبلىغكار لىم بىشىدا چەند كاروبارىڭ لەگەل نىموونەدا لە ژىر ناونىشانى ((وىنەكىشانىكى رۆحى تەبلىغكار)) روون دەكەينەۋە، بە جىاوازىيەكى كەم لەگەل بەشى دووھەم، تا لە گۆشەيەكى ترەۋە رىبازى بىاوانى ئىرشاد رۆشن بىيتەۋە، دەشگونجى ئەم بەشەى، كە ئىمە لەژىر ناونىشانى جىا جىادا پىشكەشى دەكەين بە وتارىك بىرمىزرى بۆ دەروۋنى مرۆق بە بۆنەك ئەۋەۋە، كە پەيۋەندىي بە شىروك رۆحى تەبلىغكارەۋە ھەيە.

شہفہقہت

تەبلىغكار پېش ھەموو شتىك پالەوانى شەفەقەت و بەزەيىيە. بۆ ئەوەي خەڭكىيى ئەو حەقە وەربگرن، كە ئەم بانگى بۆ دەكات، ھۆ و رېڭگاى ههله، وهك بهكارهيناني هيز و زبريي و زوركاريي، بهكارناهينين. چونکه جیٚگیرکردنی ئیمان به خوا له ناو دلهکاندا ههرگیز بهو هۆو رێگايانه نابێت.. بهڵکو ئيرشادکردن به شهفهقهتهوه دڵان نهرم دهکات و، ویژ دانیش ناسك دهكات و، وههایان لیدهكات ببنه هاودهم و، ئامادهی وهر گرتنی ئیمان به خوا و پینه مبهره کهی (صلی الله علیه وسلم) بن. تەبلىغكار يال بە دوپنراوەكەيەوە دەنى تا بە قەناھەتەوە تەصدىق بكات، بۆیه به زانسته کهی شارهزای ده کات و، به رهوشته بهرزه کانیشی رای دەكىشى بۆ لاى خۆى. بۆيە ھەر كەسى ئەو تەبلىغكارە بناسى يان ببینی، به نموونهی کهسایه تییه کی پر له رهوشتی بهرز ئهیبینی. بیّگومان که نهو کهسه تهسلیمی دهبی و لیّی رازیی دهبی، نهوپهری كاريگەرىيى ھەيە بۆ وەرگرتنى قسەكانى. كەچى ئەو كۆمەلە خەلكاندى، كە ترس براوەتە دليانەوە، لەو تەبلىغكارە دەترسن، كە مەسەلەكان لە كەش و ھەوايەكى زۆركارىي و ئىستىبداددا دەخاتەروو. همتا لمو حمقیقمتانمی، که دمیانخاتمروو سامیان لی ئمنیشی. ئمو حەقىقەتانەش، كە نياز وەھايە تەبلىغ بكرين، ھەرچەندە زيندوو و پر له خوشهویستیی بن، ئهوا سارد و سریی تهبلیغکاران کار دهکاته سهر

گوینگران. هدرگیز ئدم جۆره رهفتاراندش خیریان لیّوه دهستگیر نابی . به مدرجی هیچ کهس مافی ئهوهی نییه به هوّی هدلهکانیهوه خدلّك له ئیسلام سارد بكاتهوه، یان لیّی بترسن.

شه فه قه ته وهوشتى پيغه مبه ردا (صلى الله عليه وسلم) - وهك له ههموو سیفهته کانی تریدا وههابوو - گهیشتبووه چلمپوپه. ئهوه بوو لەسەر چەند پالپشتىكى مەزنى وەك شەفەقەت بانگەوازە مەزنەكەي دامهزراند و، له کهش و ههوایه کی فیّنکی پر له دلٌ نهرمیی و سوّزیشدا تەبلىغى كرد، كە دەيفەرموو: (إِنَّمَا أَنَا لَكُم مِثْلُ الوَالِدِ)(١). ئەيفەرموو: من وهك باوك وههام بۆتان. ئەى چۆن نا، كە ئەو ئەو باوكە بەبەزەيىيە بهره حمديه كه له كاتى له دايكبوونيدا دهيفه رصوو: ((ئوممه ته كهم!. ئوممه ته کهم))!. ههروه هاکه به ئوممه ته که ی ئهیفه رموو: ((أولادي)) هەروەك جگەرگۆ شەكانى بە سنگە بەسۆزەكەيەوە بنووسێنىي. جا ئەگەر يهعقووب تاكه خۆشەويستيّكى وەك يووسفى (سەلاميان ليّبيي)، بوو بین، ئەوا دانە دانەي ئومىمەتەكەي يووسفن بۆ ئەو. بەلىن، ئەو سنگى دەكاتەوە تا جينى دانە دانەي ئومىمەتەكەي بكاتەوە. يەك بە يەك وەك چۆن باوكى بەبەزەيى كورە تاقانەكەى بە سنگيەوە ئەنووسيننى. لە بهرانبهریشهوه دانه دانهی ئوممهته کهی ئهوی له باوك و دایكی زیاتر خۆشدەوى، ھەتا بگرە لە خۆيشى. بەومانايەي ئەو سىفەتەي كە لە تەبلىغكار جوى نابېتەوە بريتىيە لەو خۆشەويستىيەي كە ھەلقولاوى شه فهقهت و دل نهرمییه و، هه لقو لاوی ئه و ره و شته یشه که به ریزهوه سەير دەكريت. ئەم سىفەتە پەسەندىتىي تايبەتىي ھەيە، چونكە ھەر شتیک له شه فهقهت و بهزهیی بیبهش بوو، ئهوا جینی خوشهویستیی و ریزی تیدا نابیتهوه. به لی لهوانهیه به زور خهلک بو گویرایه لیی

⁽١) أبوداود، الطهارة: ٤، النسائي، الطهارة: ٣٥.

ههندی کاری تایبهت ناچار بکری، به لام ئیوه ناتوانن کهسی ناچار بکهن تا ئهو حمقیقهتانهی خوش بوین، که ئیوه ئمتانهوی تمبلیغیان کهن.

له راستیشدا لهبهرده م شه فه قه ت و سوّزدا ده رگایه کی داخراو نییه ، که نه کریّتهوه . نه و شاخه به فرینانه ی که به شه فه قه ت و سوّز نه تویّنریّنه وه ، هم رگیز هیچ شتیّك نایان تویّنیّته وه . له به ر ئه مه ئه گه ر ئه تانه وی به خوّشه ویستییه کی گهرمو گور خه لك به یه که وه ببه ستن ، نه وا له سه رتان پیّویسته یه که مجار له ژیر بالی سوّزو شه فه قه تدا بیانپیّچنه وه . خوّ نه گه ر چاوپو شیی له که موکورتی و هه له ی خه لك نه که ن و ، حه قیقه تیشیان به پیچراوه یی به شه فه قه ت و دلّ نه رمییه وه بوّ ده رنه خه ن ، نه وا به شیّوه یه کی بن بر هیچ مه سه له یه کی تاکه که سیی و کوّ مه لیی خه لکتان بو چاره سه ر ناکری . پیخه مبه ریش (صلی الله علیه و سلم) چوّنیه تیی پی و فره مان به رانبه ر به هه له و که موکوریه کانی نومه ت به م نواندنه فیر ده کات :

(إِنَّا مَثَلَى ومثَلُ أُمَّتي كَمَثَلِ رَجُلِ استَوقَدَ ناراً فَجَعَلَتِ الدَّوابُ والفراشُ يَقَعنَ فِيهِ، فَأَنا آخِذٌ بِحُجَزِكُم وَأَنتُم تَقَحَّموُنَ فِيهِ)(١). ده فه رموی: نموونهی من و ئوممه ته کهم وه که بیاویک وهایه، که ناگریکی کردبیته وه، له ولاوه گیانله به ران و په پووله ده که ونه ناویه وه. منیش ده ست به که مه ره تانه وه ئه گرم که چی ئیوه هه ر ئه تانه وی خوتان بخه نه ناویه وه.

بهم نموونهیه پیغهمبهری به پیز (صلی الله علیه وسلم) پیگایه کی یه کجار پان و پؤ پ بو ئیرشاد ده کاته وه و پوونیشی ده کاته وه، که همرکه س لهم پیگایه وه بروا، ئه وا ته بلیغ کردن به کو مه لیکی گهوره ی

⁽١) مسلم، الفضائل: ١٧ - ١٩، البخاري، الرقائق: ٢٦.

کۆمەلککه دهگهیهنی. بهلام بۆچوونه جیاوازهکان و بیر و فیکره دژهکان لهگهل ئهم رییهدا دهبنه مایهی کهوتن و پووکانهوه. له ههموویشی خراپتر بهرهو تیاچوون بردنی خهلکه، ئهمهش حهقیقهتیکه.

ئهگەر سۆزو تاسەمەندىيەكە بە دلى مرۆقەكەى ئەمرۆمان پیشکهش بکهن، ئهوا دەنگدانهوەيه کى خهمبارى لیوه ئهبیستن. چونکه ههر مرؤ فیک نوقمی تاوان و کردهوهی ناشیرین بیع، بهختهوهر نابي. بينگومان هيچ مرؤڤينك، جگه لهوانهي، كه به تهواويي دليان تاریك و ویژدانیان رهش ههلگهراوه و جیهانی مهعنهوییان گهنیوه، به رهزامهندیی و ویستی خوّی لهو ژیانه بوّگهنهدا نامیٚنیّتهوه، بهلام ئەوەتا پنى خلىسكاوە و كەوتۆتە ئەو ناوەندەوە، كە ئىستا وا تىايدا و توانای دهرچوونیشی تیایدا نییه. جا ئیوه به دهسته پر شهفهقهته به سۆزەكانتان ئەو رېگايەى دەرچوونيان پيشان دەدەن، كە بە دوايدا ده گهرين. ههركهسيش به بهزهيي پيداهاتنهوه لهوانه نزيك بكهويتهوه و، له چوار چێوهی سۆزو بهزهيييه کی رێکوپێکدا مهسهله کانيان بۆ روون بكاتهوه، ئهوانيش سهيري ئيوهش و ئهوهش، كه پيشكهشياني دهکهن به چاوی نهرم و نیانییهوه دهکهن، ئهگهرچی ئیوه داوای نهکهن. ئەمە حەقىقەتىكى بىنراوە، چونكە كۆمەلىك باوەشيان بۆ ئىمان کردهوه که ئیمه لهو خهلکانهوه به تهمای نهبووین و، له ماوهیه کی وههاشدا، که چاوهروانی نهبووین. نهمهش سهدان ههزار نموونهی همیه. لمبهرنهوهش، که ئیوه بوونهته هوی هیدایهتیان، نهوا به دریژایی تهمهنیان سوپاس گوزاریی ئهو چاکهیهتان دهکهن، سهرهرای نهوهش، که هدرچی کردهوهیه کی چاك ئهوان ئهنجامی بدهن له ده فتهری کردهوه چاکه کانتان دا تو مار ده کرنت.

جا با مەسەلەكە بە نموونەيەك روون بكەينەوە:

بیر لهوه بکهرهوه، که ناگر بهرببیته مالیک، که خیزانه که و مناله کانیان ههموويان له ناويا بن و، تؤش رقت لييان بي، يان كهشتييهك بينه بهرچاوت، که نوقوم بووبیّت و خهلّکهکهی سهری که نایان ناسیت-لهسهر ئاوه که بلاوهیان لیکردبیت و، داوای به هاناوه گهیشتن له ههرکهسی دهکهن، که له مردنی مسو گهر رزگاریان بکات. لهبهردهم ئەم دىمەنەدا، بېگومان تۆ بەپەلە ھەڭمەت دەبەيت بۆ ئەوەى ئەندامانى ئەو خیزانەي، كە تۆ رقت لیپیانە لە ئاگر رزگار بكەيت و، ئەوانەش، که نایان ناسیی له خنکان رِزگار بکهیت. بگره لهوانهیه له پیّناوی رزگاركردنياندا ژيانيشت بخهيته ممترسييهوه. خو ئهگهر كهسيك بیموی لهو عهزمهت لات پی بدات ئهوا ههرگیز ئاوری لی نادهیتهوه و، گوییشی بن ناگری. چونکه دهنگی ویژدانت لهههر دهنگیکی تر زیاتر کاریگهره. به ههرحال ئهوانهی، که تق دهتهوی رزگاریان بكەيت، ئەوە ئەو ژيانەيان رزگار ئەكەيت كە لە پەنجا يان شەست سال تیٚپه ناکات. ئهی دهبی ههلویستمان بهرانبه به کهسانیّك چوّن بی که نه گهر بمانهوی ژیانی همتاههتایی نمبراوهیان رزگار بکهین؟ كيشه كه لهوهدا حهشار دراوه، كه يهى بهو نهينييه ببري. بهلكو من وای دهبینم، که ئهرکی سهرشانی ههموو خاوهن ویژدانیّك ئهوهیه لهو كەسانە توورە نەبن و دڵيان لێيان نەرەنجى، بگرە ھەتا لەسەر ئەو كارانهش كه ئەنجاميان دەدەن گلەيييان لى نەكەن .

بهم شیّوهیه لهسهر تهبلیغکار و ئیرشادکارانی ئهمرو پیّویسته لهم گوشهیهوه سهیری ئهو مروّقایهتیه بکهن، که بهکاری لهناوبهری ماددیی و مهعنهویی. دنیایی و قیامهتیی چهپهل بووه و، لهبهر تیشکی نهوهشدا سهیری نهو کاروبارانهی ژیان بکهن، که لهکهسانی

ترهوه روو دهدهن. ئیتر توورهیی و لیدان و توندیی و دل رهقیی شیاوی ئیرشادکار نین. به لام درق و بهرژهوهندیی سیاسیی چهندین فهرسه خ لییهوه دوورن. کهواته ئیرشادکار نموونهی خوشهویستییه. ئهوهش که دله تینووهکانی ئیرشاد چاوهروانی ده کهن ئهم ئیرشادکارهیه. پیشهنگیشمان لهمهدا سهردارمان پیغهمبهری مهزنه (صلی الله علیه وسلم). سهیری بکهن:

له ينناوى ئەوەدا، كە خەڭكەكە يەكجار بلنن ((لا إله إلا الله))، پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تووشی کاری پر مهترسیی زور بوو و، چەرمەسەرىي زۆرىشى چەشت. لە راستىشدا ئەوانەي، كە بهردیان تیّگرت و خویّناوییان کرد و، دهستیان خسته قورِگی و، ناوسكى وشتريان خسته سهرشان و ملى له نوير دا و، دركيان خسته ناو رێگهکهيهوه، ئهم هيدايهتي ئهواني دهويست و، به هيواي ئهوهبوو بچنه بهههشت. ئەمەي ھەتا بۆ دوژمنەكانى دەخواست. ھەرگيز چاوەروانى ھىچىشى بۆ خۆى لىيان نەدەكرد. ئەوەبوو لە طائىف بهردباران کرا و، پنی شهریف و دهم وچاوی موبارهکی خویناویی کران، هدتا ئەوەبوو بۆ خۆپاراستن پەناى بردە بەر باخچەيەك و، زەيدىشى (خوا لێي رازيي بێ) لهگهڵدا بوو. جبريل ههوڵيدا كۆمەكى بكات که ووتی: (ئه گهر بتهوی ئهم دوو چیایهی مه ککهیان لی ده هیننمهوه یهك). بهلام ئهم پیغهمبهره بهبهزهیی و بهسوزه ههردوو دهستی بهرز كردنهوه و فهرمووى: ((أرجو أن يُخرجَ اللهُ من أصلابِهم من يَعبُدُ اللهَ وحدَهُ لا يُشرِكُ به شيئاً))(۱). فهرمووى: هيوادارم خواى گهوره له پشتى ئەوان كەساننىك بەدىيى بەينىي، كە خوا بە تاك و تەنيا و بىشەرىك

⁽۱) البخاري، بدء الخلق: ۱۷، مسلم، الجهاد: ۱۱۱، إبن كثير، البداية: ٣ / ١٦٦ - ١٦٨.

بپهرستن . ئیتر نهیویست هیچ موسیبهتیکیان تووش ببی . ههروهها له مهیدانی جهنگدا، کاتیک، کهددانی شهریفی شکاو، پارچهیه کی کلاوه ئاسنه کهی چهقییه دهم وچاوی موباره کی و، چهند دلوّپیک له خوینه خاوینه کهی کهوته سهرزهویی، خیرا ههردوو دهستی بهرزکردنه وه بو ئاسمان، ههروه ک بیهوی به پارانه وه بهرپهرچی دابارینی غهزه بی خوا بداته وه، که فهرمووی :

(أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَومِي فَإِنَّهُمْ لاَ يَعلَمُونَ)(١١

به مه ئه و به لایه ی گیرایه وه دوا که له وانه بو دابه زینه سه بی باوه ران. هه لقو لانی سوز و شه فه قه تیش له هه روشه یه که و دوعایه یه کجار به روونیی دیاره.

دەمەوى شتىك باس بكەم كە پەيوەندىيى بە بابەتەكەوە ھەيە و لە چەندىن بۆنەشدا باسم كردووە، كە ئەمەيە:

گهنجیک تازه هیدایهتی وهرگرتووه، که خوّی له ناو خهرمانهی نووردا بینیی، هاتوچوّی زوّری کوّری نهوانهی دهکرد، که نوقمی نهو نووره ببوون. جاریکیان که باسی دهست دریژیی ناههمواری بهرانبهری نهیارانکرا، که به بیری هیچ کهسدا نهئههات، یه کیّ له گهنجه دلّ گهرمه کان ههستاو وتی: ((ده بی ههموو نهوانه سهرببریّن)). ههرکه هیدایه ت دراوه تازه که نهم قسهیهی بیست ره نگی زهرد ههلگه راو دهم وچاوی هه لبزرکا و به گهنجه دلّ گهرمه کهی وت: ((براکه م! شتی وها مهلیّ، خوّ تو نهگه ریش چهند روّژیک نهم بریاره ت جیبه جی بکردایه نهوا من نیّستا له نیّوانتاندا نه ده بووم و نه هلی ناگریش ده بووم.

⁽۱) البخاري، الأنبياء : ٥٤، مسلم، الجهاد : ١٠٥، القاضي عياض، الشفاء: ١ / ١٠٥.

وا ئیستا ئەمبینن یەكیکم له ئیوه. مروقی ئهو لایهنه نهیارهشمان موحتاجی ئهو ههلسوكهوته چاك و هاوهلیتیه باشهیه، كه من دیومه. ئهگینا ئیمه دهبینه ویرانكهری ئاخیرهتیان و هیچی تر. ئهمهش هیچ شتی دهستی ئیمه و دهستی ئهوانیش ناخات)).

ئهم قسانهی، که به کورتی هینانههوه، وه کنهوه وههابوو قسهی ههموو نهو گهنجانه بن که به دهست نازاری بی باوه پی و کوفرهوه نهتلینهوه منیش به ههموو هیریخمهوه هاوار لهو گهنجانه ده کهم و ده لیم: نهو گهنجانهی، که به نیش و نازاری کوفر شپرزه بوون موحتاجی سو زو به زهری و به زورکاریی هیچتان دهست ناکهوی. نیمه ناچارین به ژیریی و مهنطیقمان کار بکهین، نه ک به سو زو عاطیفهمان. بناغهی کیشه کهش نهمهیه نهوانهی، که له پیزی نهیاردا بهرانبهرمان وهستاون، لهسهرمان پیویسته قهناعهتیان پی بکهین و رووه و جیهانی دل و مهعنا ناپاستهیان بکهین. بروایشم بههیه که نه گهر پیویست نهبیت بهزاندنی بهرانبهر شیوازیک نییه که نیرشادکار بیگریته بهر.

به لنی ، به ره یه کی ته واو تیا چوو و نه ما . چه ندین به ربه ست و کو سپی هه وا و ئاره زووه کان له سه رینی مزگه و ته کاندا دانراون و ، کاره وابه سته کانی جه سته شخصی کراونه ته میحرابی ئه م به ره یه و ، هیچ شتی کیشیان ده رباره ی دین و نیمان و قورئان فیر نه کردووه . نیستاش ئه م به ره یه له گیر اوه دا ده سووری یته و و ، نه مه شه نه نه امین یه که از سروشتی و چاوه پوان کراوه . که واته ئه م به ره نه گبه ته و ئه م کو مه له گه نجه کلو له شیاوی ئه وه نین لیبان تووره ببین و ، رقیان لی هه لبگرین ، به لکو نه وانه شیاوی نه فره تی نیماندارانن که نه وانه یان به ره و نه و ریزه وه چه په له شین کدا هه بی ، نه وه پالپیوه ناوه . خو نه گه رکه و کورتییه کیش له شتی کدا هه بی ، نه وه

هی نهوانهید. ناشلیّم بهرهی پیّگهیو، یان گهنجه کان له گوناه و تاوان به دوورن، به لام راسته وخو رووبه روو وهستانیان به گوناهه کانیانه وه و، به توندیی و زبریی، هیچ مانایه کی تیدا نییه بو رزگار کردنیان. هیوادارین نهم بهرهیه، له نزیکترین کاتدا، له و زهلکاوه رزگار بکریّن. نهمه شمه مهرهست و ناواتی بوونمانه.

خــۆ بەخـتكردن

ئهم بابهته ما فی ئهوه ی ههیه که بهشینکی تهواوی بو تهرخان بکرینت و، به وردیی شیبکریتهوه. به لام من لیرهدا دهمهوی سهرنجتان تهنها بو چهند لایهنیکی رابکیشم بو وردبوونه و بیرکردنه وه:

خۆبهختکردنیش یه کینکه له سیفه ته گرنگه کانی ته بلیغکار و، ئه وانه ش، که هه ر له سه ره تاوه خۆبهخت کردن ناگرنه به رچاو - یان ناتوانن -، نابنه پیاوی بانگ کردن و، هیچ پیویستیش ناکات باسی نوشستیی ئه و که سه بکه ین، که به و شیره یه به و وه ته پیاوی بانگ کردن.

له ههمان کاتدا ئهوانهی، که ئامادهی بهختکردنی سامانن - ئهگهر داوا کرا-، یان ئامادهی بهخت کردنی خوّیانن -ئهگهر پیّویستی کرد، بگره ههتا مندال و کهس وکار و پلهوپایهو ناوبانگ و ههموو شتیّکی تر، که خهلّکی گوّرانیان پیّدا دهلّین و ههموو ئاواتیّکی ژیانیانن. ئهوانهی که ئامادهی بهختکردنی ههموو ئهوانهن عهرشی بانگهوازهکهیان له پوّپهدا بوّ دادهمهزریّنریّ. ئهمهش کاریّکه جیّبهجیّ دهکریت و وها تهقدیر کراوه.

کاتیک، که پیغهمبهری به پیز (صلی الله علیه وسلم) بناغه ی بانگه وازه که ی له مه ککه دامه زراند، روّحی خوّبه ختکردنی تیگه یاندن و، به کرده وه له دله کاندا رواندی: سه ره تا له خوّیه وه پاشان خزمه نزیکه کانی، ئه وانه یان، که پشتگیرییان لیکرد. بوّ نموونه: (خدیجة

الکبری)ی دایکمان و هاوسدری سدرداری پیندهمبدران و، سولتانی دنیا و قیامه (خوا لینی رازیی بین)، له پیناوی ئدم بانگه پیروزددا هدرچی هدبوو هدر هدمووی به خشی، بین ئدوه ی به داواکردن تدنگ به هیچ کهسین هدل بچنی. چووه ژیر باری هدموو مدسره فینکی دهعوه و میوانداریی که بو بانگ کردنی موشریکه کانی مدککه ئدکرا . کاتیکیش که ئدم خانمه بدریزه خوشدویسته دهولهمدنده کوچی دوایی کرد هدتا باره ی که فند کهشی بو خوی ندهیشتبووه!

بەڭى، ھەموو بانگەوازكارىك بۆ لاى خوا چى سامانى ماددىيى هدیه بهختی دهکات و، سمره رای نهوهش، بق نهوهی به دین و فیکر و سەربەستىيى و مرۆڤايەتىيى خۆيەوە، بە چاك ترين شێوەي ژيان و گوزهران، بژیت، ئەوا ئەو دەوروبەرەش بەجىي دەھىنلىي كە تىيايدا گەورە بووه، واته كۆچ دەكات. ئەمەش لايەنئكى ترى خۆبەخت كردنه. ئەوەبوو سەردارانمان ئەبوبەكر و عومەر و عوثمان و عەلى (خوا لېيان رِازیبی بین) کۆچیان کرد. هدموو دەولەمەند و هەژاریك و، گەنج و پیریّك و، ژن و پیاویّکی موسلّمانان كۆچیان كرد. هەر هەموو كۆچپان كرد و نيشتمانى باو بايبريان بەجى ھێشت و، سامانەكەشيان بۆ زالمان و مل ھورانى مەككە بەجى ھۆشت و، جگە لەوھى لە رىڭگا بیخهنه بهر دلیان هیچیان له گهل خویان نهبرد. کاتیک، که کوچکهران له پیناوی تهبلیغ کردنی ثه و بانگهیاندا، که تیمانیان پی هینا بوو و، بهسهر خۆياندا جيبهجييان دەكرد، ئەو ھەموو قوربانىيەيان ييشكەش کرد، دانیشتوانی مهدینه، ئهنصار، بهوپهری ریزهوه بهخیرهاتنیان لیکردن و نووساندنیانن به سنگیانهوه. نهمهش جوریکی تری خوبهخت كردنه، چونكه ئەوانيان پيش خۆيان دەخست، ھەرچەندە خۆشيان له دهست كورتييدا دهڙيان(١٠). هدروهها لهم كاتهدا لهسهر پياواني تهبليغ و

ئیرشاد پێویسته ئهم تێگهیشتنهی خو بهختکردن جێبهجێ بکهن، که له سهردهمی هاوهڵه بهرێزهکاندا - ئهوانهی، که له ههموو بوارهکانی ژیاندا له چڵه پوٚپهدان - جێبهجێ کرابوو، ئهمانیش ههمان حاڵهت دهریخهنهوه، چونکه به پێچهوانهی ئهوهوه، وهك له پێشهکییهکهدا باسمان کرد، سهرکهوتن بهشیان نابێت.

⁽۱) سهيرى : البخاري، مناقب الأنصار : ٣، البيوع : ١، الكاندهلوى، حياة الصحابة : ١ / ٣٨١، بكه .

دوعــــا

دوعا بهلای تهبلیغکارهوه سپیفهتیکه لیّی جیا نابیّتهوه و، گرنگییشی له سیفهتهکانی تر کهمتر نییه. ئه و چاوه پوانه به کوّمهکیی خوای بالادهست قسهکانی کاربکهنه سهر دویّنراو و، بچنه دلّیهوه. چونکه خوای گهوره خاوهنی ههموو شتیّکه و، دلّی بهندهکانیشی وان له نیّوان دوو پهنجه له پهنجهکانی خوای پاك و بالادهستدا و، ههر چوّنی بوی گورانیان بهسه دادیّنی. بهلام فهرمانی خوایی:

﴿ قُلْ مَا يَعْبَوُا بِكُرُ رَبِي لَوْلَا دُعَآ وُكُمْ فَقَدْ كَذَّ بَشُمْ فَصَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴾ (الفرقان: ٧٧)

به ویندی قیبلهنمای ههستیار له دلّی تهبلیغکاردا جینگیر ده بی و ههمیشه خهریکه میحرابی دوعا و لالانهوه و تهوبهی پیشان دهدات. بهلّی، خهلّکیّکی زوّر به هوّی دوعا و لالانهوهی پالفتهی دلّهوه هیدایهتیان وهرگرت، کهچی قسهی پر بهلاغهتی سیحراویی کاری تی نهکردن. لهبهر ئهوه ههروه ک دوعا چهکی ئیمانداره، قهلای سهختی بهرهودواوهی ئهو تهبلیغکارهیه که لهپیش ههموو شتیکهوه پهنا بو دوعا دهبات و، پاشان دهست به باسی ئهو شته دهکات، که دهیموی بیگهیهنی. ئهمهش ئهوه ناگهیهنی، که تهبلیغکار واز لهو رهفتاره مهنطیقییه دینی، که نیشانهی عمقله، بهلکو مانای وایه،

که تهبلیغکار به وردهکارییه کی تهواوه وه شویننی ههریه که له عهقل و مهنطیق و دوعا دهزانی. با چهند نموونهیه کیش دهرباره ی ئهوه باس بکهین، که چون دوعا خوی له خویدا له کاریگهرییدا ئیکسیریکی گهورهیه:

پینه مبه ری به ریز (صلی الله علیه وسلم) هه موو هو و رینگایه کی شهرعیی بو هیدایه ت دانی خه لکیی تاقیکرده وه. هه میشه ش خهریکی دوعا بوو و، لییشه وه ریوایه ت نه کراوه که هه رگیز وازی له دوعا هینابی. ئه وه بوو له خوا پارایه وه تا هیدایه تی عومه ری کوری خه ططاب بدا و، عومه ریش له روزی کدا به هیدایه ت شه ره فه فه نده بی به بیردا نه نه هات. نه مه ش ته نها له به ره که تی دوعاکه ی پینه مه روویه (صلی الله علیه وسلم) (۱۱).

رِوْژِیکیان ئەبوھورەیرە (خوا لیّی رازیی بیّ) داوای له پیغهمبهری خوا (صلّی الله علیه وسلم) کرد تا بپاریتهوه خوا هیدایهتی دایکی بدات.

له ریوایهتیکی ئهبوهورهیرهدا هاتووه: (دایکم موشریك بوو و منیش بانگم ده کرد بر سهر ئیسلام. روزیکیان که بانگم کرد دهرباره ی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) شتیکیدا به گویمدا که پیم ناخوش بوو. منیش به گریانه وه هاتمه خزمه تی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و وتم: ئهی پیغهمبهری خوا! جاران دایکمم بو سهر ئیسلام بانگ ده کرد و ئهویش به گویمی نه ده کرد. به لام که ئهمرو بانگم کرد ده رباره ی تو شتیکی به گویمدادا، که پیم ناخوش بوو. له خوا بیاریره و تا هیدایه تی دایکی ئهبوهورهیره بدات. پیغهمبهری

⁽۱) سميرى : إبن كثير، البداية : ٣ / ٣١، إبن الأثير، أسد الغابة : ٤ / ١٤٨، إبن سعد، الطبقات : ٣ / ٢٨٦، بكه .

خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((أللهم! أهدِ أم أبي هریرة)). فهرمووی: خوایه هیدایه تی دایکی نهبوهوره بره بدهیت. به بونه ی دوعاکه ی پیغهمبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) به خوشییه وه دهرچووم. کاتیک هاتم و گهیشتمه ده رگاکه دهبینم داخراوه. که دایکم ده نیکی پیمی بیست، وتی: نهبوهورهیره! له جینی خوت بووهسته! گویشم له خشه ی ناو بوو، ده لین: خوی شورد و جله کانی لهبه رکرد و به پهله سه رپوشی کرد و ده رگای کرده وه، پاشان وتی: نهبوهورهیره! أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمداً عبده و رسوله. ده لین: گه پامه وه خرمه تی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که گهیشتمه لای له خوشیاندا پی ده که نیم) (۱۱).

⁽¹⁾ سهيرى : إبن سعد، الطبقات : $\frac{1}{2}$ / $\frac{7}{2}$, إبن حجر، الإصابه : $\frac{1}{2}$ / $\frac{1}{2}$.

مەنتىق و واقىعىيەت

تهبلیغکار - له ههمان کاتدا - مرؤفیکی مهنطیقییه، نیتر سا له ههنسهنگاندنی رووداوه کاندا بی، یان له تیگهیاندنی دوینراواندا بی، نهو ههمیشه داده به دیهوی خویان و ناستی تیگهیشتنیان، پاشان لهسهر نهوه ی که دهیهوی قهناعه تیان پی ده کات، چونکه به ریژه ی ریّك دهرچوونی و ته کانی و کرده وه کانی له گهل مهنطیق و واقیعییه تدا قسه کانی وهرده گیرین و لهسه ریان گلهیی لیناکری. وهاش تینه گهن که ئیمه تهبلیغکار بو و شکیی مهنطیق ههل نه نیین، به لکو نهوه مان لیی ده و یت، که رهوشت و هه لسوکه و تی مهنطیقیی بن و، له سنووری مهعقوول و واقیع ده رنه چن، سهره رای نهوه ش، که له پیشه وه باسمان کردووه. نهوه تا نموونه یه کی سه رنج راکیش له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده گیرینه وه:

جولهیبیب خوا لیّی رازیی بی بهرانبه به نافره تان گهنجیّکی نیراده لاواز بوو، بوّیه هاوهله به ریّزه کان ده رباره ی نه و ره وشتانه ی بیّزار بوون و، نهشیان ئه توانی کوّلی پی بده ن. روّژیّکیان پیّغه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) له وه ئاگادار کرد و، نه ویش بانگی کرد و نه م گفت و گویه له نیّوانیاندا روویدا:

(فەرمووى: ((أَتُحِبُّهُ لَأُمُك؟)) واتد: ثايا بۆ دايكت پيت خۆشد؟ وتى: نا بەخوا، خوا بمكا بەقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناسُ يُحِبُّونهُ لأُمَّهَاتِهِم)). واته: خه لْكييش بوّ دايكيان پيّيان خوّش نييه.

فەرمووى: ((أفتحبه لابنتك؟)) واته: ئايا بۆ كچەكەت پێت خۆشه؟ وتى: نا بەخوا، ئەى پێغەمبەرى خوا! خوا بمكات بەقوربانت .

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لِبَناتِهِم)). واته: خه لْكييش بو كچه كانيان ينيان خوش نييه.

فهرمووى: ((أفتحبه لأُِختِكِ؟)) واته: ئايا بۆ خوشكهكەت پێت خۆشه؟ وتى: نا بهخوا، خوا بمكا بهقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لأَخَواتِهم)). واته: خهلْكييش بوّ خوشكهكانيان ييّيان خوّش نييه.

فهرمووى: ((أفتحبه لِعَمَّتِكَ؟)) . واته: ئايا بۆ پوورت (خوشكى باوكت) پنت خۆشه؟

وتى: نا بهخوا، خوا بمكا بهقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لِعَمَّاتِهِم)). واته: خه لْكييش بو پووره كانيان پيّيان خوٚش نييه.

فهرمووی:((أفتحبه لِخالَتِك؟)) . واته: ئايا بۆ پوورت (خوشكى دايكت) پين خۆشه؟

وتى: نا بهخوا، خوا بمكا بهقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لِخالاتِهِم)). واته: خهلُكييش بو پووره كانيان ينيان خوش نييه.

پاشان دەستى خستەسەرى و فەرمووى: ((أَللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنبَهُ، وَطَهَّرْ قَلبَهُ، وَطَهَّرْ قَلبَهُ، وَحَصِّن فَرجَهُ) ((). واته: خوايه! له گوناههكانى خۆش ببه و، دلْيشى پاك بكەرەوە و، پاك داويننيشى بكه. جولەيبيب بووە پاك داويننيشى

⁽١) المسند، للإمام أحمد : ٥ / ٢٥٦ - ٢٥٧ .

گەنجى مەدىنە.

دوای ماوهیه کی کهم پیخه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆ غهزایه ک که وته ریخ. کاتیک، که خوا دهستکه وتی جه نگی پی به خشین، به هاوه لانی فهرموو: ((هَل تَفقِدون مِن أَحَد؟)). واته: ئایا که سی پی ده زانن دیار نه بینت؟ وتیان: فلان دیار نیه و، فلان دیار نیه.

فهرمووی: ((أنظروا هل تفقدون من أحد؟)). واته: سهير بكهن بزانن كهسم يع دهزانن ديار نهبيت ؟. وتيان: نهخير.

فەرمووى: ((لكِنِّي أَفقِدُ جُلَيبِيباً)). واته: بهلام به لاى منهوه جولهيبيب ديار نييه.

فهرمووی: ((فَاطلُبوهُ فِي القَتلَى)). فهرمووی: له ناو کوژران دا بۆی بگهرپنن. که گهران له تهنیشت حهوت کوژراودا کهوتبوو که ههر حهوتی کوشتبوون و پاشان ئهویشیان کوشتبوو. وتیان: ئهی پیغهمبهری خوا! ئا ئهوهتا له تهنیشت حهوت که سدا که ههر حهوتی کوشتوون و پاشان ئهویشیان کوشتووه. پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) هاته لای و لهسهری وهستا و دووجاریان سینجار فهرمووی: ((قَتلَ سبعةً، ثم قَتلُوهُ. هذا مِنی وأنا مِنهُ. هذا منی وأنا منه)). فهرمووی: حهوت کهسی کوشتووه و پاشانیش کوشتوویانه. ئه و له منه و، منیش لهوم.

پاشان پینهمبهری خوا خستیه سهر ههردوو باسکی خوّی و، دهستیان کرد به قهبر هه لکهندن بوّی و، چارباشی نهبوو جگه له ههردوو باسکی پینههمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، پاشان خستیه ناو قهبره کهیهوه(۱۱). بهم شیّرهیه، به ههردوو بالی مهنطیق و دوعا، جولهیبیب بووه بالندهیهك له بالندهکانی قیامهت.

⁽١) المسند : ٤ / ٤٢٠ ـ ٤٢١، الهيثمي، مجمع الزوائد : ٩ / ٣٦٨ .

ليبووردن

تهبلیغکار له ره فتاریا لیّبوردهیه. له راستییشدا لیّبووردن بریتییه له سنگ فراوانیی و دووربینیی، ئیتر ههرگیز مانای دهست ههلگرتن له بانگهواز و، مهراییکردن ناگهیهنی. جا با ئهمه به نموونهیهك روون بکهینهوه:

ئهو فهرمایشته ی، که پیغه مبه ری مه زن (صلی الله علیه وسلم) به و کا فرانه ی مه ککه ی فهرموو که له مه ککه دا، به خوّی و به و ئیماندارانه شه وه، که له گه لیا بوون، دهریان په پاندن، دوای ئه وه ی که هه رچی جوّری سزا بوو پیّیان چه شتن. ئه و فه رمایشته هیّمایه کی گه شاوه یه بوّ لیّبووردن. ئه و فه رمایشته هیّمایه کی گه شاوه یه بوّ لیّبووردن. فاعِل بِیْغه مبه راصلی الله علیه وسلم) پرسیاری کرد: ((مَا تَرَونَ أَنِّی فَاعِلٌ بِکُم؟)). پرسیی: ئیّوه پاتان وهایه چیتان لی بکه م؟ وه لامیان دایه وه: چاکه. تو برایه کی به پیّ برایه کی به پیّزیشیت. ئه ویش ئه وه ی پی فه رموون، که یووسف (سه لامی لیّبی) به براکانی فه رموو:

﴿ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمُ يَغْفِرُ ٱللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُمُ ٱلزَّحِمِينَ ﴾ (يوسف: ٩٢).

ئەوەبوو يووسفى سەردارمان لێبووردنى لەگەڵ براكانيدا بەكارھێنا. بەلام پێغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) لێبووردنى ھەتا لەگەڵ دوژمنەكانى بەكارھێنا. بەمە بەخشندەيى ئەم لە بەخشندەيى يووسفى سەردارمان (سەلامى لێبێ) زياتر بوو.

ھەست ناسكىي

مافی ژیانی نییه. به لام شارهزایانی فیقه بن ههموو حوکمیّك بنچينهيان داناوه، بۆيە وتوويانه: پێويسته يەكەمجار ياشگەزبوو لەو مەسەلەيە، كە بە ھۆي ئەوەوە ياشگەز بووەتەوە تىنبىگەيەنرى و، ھەول بدريّ به ههموو بهشه کاني ئهو مهسه لهيه قهناعهتي يي بکريّ. خوّ ئهگەر ھەموو ھۆ و رېڭگاكان نەيانتوانى قەناعەتى پىخ بكەن و، ئەو کهسه نه گهرایهوه سهر رینی راست، ئهوا دهردهکهوی، که ئهو مروّقه بووهته دومه لنِّکی پیس له لاشهی کۆمه لْگهی ئیسلامییدا. ئیتر بهو پیّیه مامهلّهی له گهلّدا دهکریّت.. (۱) چونکه ئیماندار ناتوانی لهبهردهم پاشگهزبوونهوهی هیچ کهسیکدا به دهستی بهسته بوهستی. چونکه چەمكى پاشگەزبوونەوە لە ئىسىلامدا رى بە شتى ئاوەھا نادات. بگرە هەموو ئىماندارىك ئەوپەرى ئازارى پى ئەگات ئەگەر رووداوىكى لهوه ببیستی، ئهمهش به پنی ئاست و توندیی ههست و سۆزی بۆ ئەو كارە. بەلام ئازار و شلەژانى تەبلىغكار ئەوە لە سەرووى ھەموو ئازار و شلهژانیکموهیه، چونکه چاك دهزانی، که مهبهستی ژیانی ئهو بريتييه له هيدايهت داني خهلك.

خالیدی کوری وهلیدی سهردارمان، کاتی، که یاساکانی دینی له مهسهلهی پاشگهزبوونهوهدا هه لسهنگاند، له رووداوی کدا پهلهی کرد. کاتیک، که ههوالله که گهیشته پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئازاریکی زوری پی گهیشت و له خوا پارایهوه و فهرمووی: (اللهم ! إِنِّ أَبرَأُ إِلَیكَ مِمًّا صَنَعَ خالِد) .(۲) فهرمووی: خوایه من خوّم

له تاوانی ئهو کردهوهیمی خالد بهدورده گرم.

⁽۱) سهيرى : البخاري، الديات : ٦، مسلم، القسامة : ٢٥، السرسخى، المبسوط : ١٠ / ٩٨، الكاساني، بدائع الصنائع : ٧ / ١٣٤، بكه .

⁽٢) البخاري، المغازى : ٥٨، إبن هشام، السيرة : ٤ / ٧٧ .

ئهوهبوو ئهو ههستیارییه تونده ی پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم) تیشکی بز لای هاوه له به پیزه کان دایهوه. بز نموونه: نهوهبوو له (یهمام) هوه پیاویک هاته خزمه تی عومه و ، پرسیاری ههواللی گرنگی لیکرد. ئهویش ههواللی دایه که هیچ ده نگوباسیک نییه جگه لهوه ی که پیاویک دوای موسلمان بوونی پاشگه ز بزته وه. عومه ر فه رمووی: نهی چیتان پی کرد؟ وتی: دامان لهملی. به وینه ی کرده وه که پیغهمبه راصلی الله علیه وسلم) عومه ر ناخیکی قوولی هه لمکیشاو پیغهمبه راصلی الله علیه وسلم) عومه ر ناخیکی قوولی هه لمکیشاو پاشان فه رمووی: نهی نه که که را به ندتان بکردایه و سیجار - ههمو پاشان فه رمووی: نهی نه که را به ندتان به داوای توبه تان لی بکردایه به لمکیشاه نه کولیزه یه کردایه و بگه را به نداوه و مهرمانی خوا؟ پاشان عومه ر فه رموی : خوایه! من ناماده نه بووم و فه رمانیشم نه داوه و ،

⁽١) الموطأ، الأقضية: ٥٨.

قوولْیی جیـهانی رۆحـی

تەبلىغكار خاوەنى جيھانىڭكى رۆحىي قوولىشە، چونكە بە پىيى رادەي قوولٰی جیهانه رِوٚحیه کهی قسهی کارده کاته سهر خه لْك. جا ههرچهنده له پەروەردگارى بەدەسەلات نزىك بكەوپتەوە، ئەوا خواپش ئەو لە خۆی نزیکتر دەخاتەو، ھەتا وای لىن دىن دەبيته ئەو چاوەی كە پيى دەبىنى و، ئەو گونىدى كە پنى ئەبىستى و، ئەو دەستەى كە دەستى يي ئەوەشينني. بەمە خواى ياك بالادەست دەبيتە بناغەي ھەموو جموجوول و هەلسوكەوتىكى. بەومانايەي ھەموو جموجوولىكى لە سایهی پشتگیریی خوای پاك و بینگهرددا بهرینوه نهچین. ئیتر چهنده بهو زانستهی که ئهیزانی رهفتار بکات، خواش لهو زانسته شارهزای دهکات، که نایزانی و، همنگاوهکانی ریّك و پیّك دهکات، همتا وای لی دی دەبیته چارەسەركەرى گرانترین كیشەیەك كە بەلاى كەسانى ترهوه سهخت بیّت، بهوپهری سووکیی و ئاسانییهوه. ئیتر به بوّنهی بەردەوام بوونى لەسەر چارەكردنى كېشەكان لەناو كۆمەلگەدا پەسەند و دیار دمینت و، دمینته نویننهری رینگای راست. همرکهسیکیش نهمه کاری بوو، ریژندی بدرهکهتی پیروزی لهلایهن خوای پاك و بینگدردهوه بۆ دېت، ئىتىر بە ھۆي ئەو ھېزى راكېشانى موگناتىسىيەوە، كە لەو ریژندی بهرهکهتانهوه پهیدادهبیت، بهردهوامیی به ئیرشاد کردنهکهی دەدات، ھەتا دەوروبەرەكەي وەك سېبەرىكى خوايى لىي دېت، كە هدزاران بگره سددان هدزار کهس ئهچنه سایدیهود. به مجوّره راکیشانی به هیّزی ئیرشادکاره مهزنه کان لهم قوولّییه ی ناخهوه هملّقولاوه. چونکه ئهو ئیرشادکاره ی که گهیشتوّته ئهم حالّه ته یه یه یه ته واوی دهست که وتووه و، جلّهوی هیّزی سیحراویی یه قینیشی گرتوّته دهست. دیاره گهیشتنه یه قینیش گهیشتنه به که مالّی ئیمان، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: ((الیقین کله إیمان))(۱). ده فهرموی: یه قین ههر همووی ئیمانه.

یهقینیش واته سازدانی ژیریی ئیماندار به به لُگه و، پرکردنهوهی زمینی به بیرکردنهوه و، تواننهوهی نه نیلهام و، تواننهوهی نه فس به خواپهرستیی و گویزایه لیی و، گورانی دل به ناوینهیه کی پرشنگدار، که به چاودیریی و بینینی بهردهوام رووی له خوای حمق ته عالا ست .

یهقین گهیشتنه به تهوحید. ههرکهس پنیگهیشت ئیتر له هیچ کهسینک ناترسی و، به تهمای هیچ کهسینکیش نابینت جگه له خوای پاك و بالادهست. چونکه ههموو شتینکی نهو له خوای بالادهستهوهیه، لهبهر نهوهی، که ئیمانی هیناوه چاکه و خراپه ههر ههمووی له خوای بالادهستهوهیه.

جا هدرکدسی لهم لایهندوه گهیشته یدقین، نه سارد دهبیتدوه، نه دهترسی. به زهردهخدندوه پیشوازیی له مردن دهکات، هیشتا دنیای به جی ندهیشتووه و له قیامهت دا تهژیی. چونکه ئیمانی بدوه هدید که بوراقی مردن دهیگدیدنی بدواندی که تامدزروّی دیتنیاند. لدبدرندوه وا له خوّشیی و شادمانیی هدمیشدییدا. له فدرمووده ی شدریفیشدا

⁽١) البخاري، الإيمان: ١.

هاتووه : (خِيارُ أُمَّتي فيما أَنْبَأَنِي الملأُ الأَعلَى قَومٌ يَضحَكونَ جَهراً في سَعَةِ رَحْمَةِ رَبِّهِم وَيَبكونَ سِرّاً ((ليلاً)) مِن خَوفِ عَذابِ رَبِّهِم... قلوبُهم في الدُّنيا وَأُرواحُهم في الآخرة ..) (۱). ده فه رموی : چاکترینی ئوممه ته کهم، وه ك (جیهانی بهرز و بالا - الملأ الأعلی) هه والی پی داوم، کو مه لیّنکن به ناشکرا بو فراوانیی سوّز و به زهیی په روه ردگاریان پیده که نن و، به نهینییش (به شه و دا) له ترسی سزای په روه ردگاریان ده گرین. ئه وانه دلیان له دنیا دایه و روّحیشیان له قیامه تدا.

به لنی ، ئاواتی ههره مهزنی ههموو ئیرشادکاریّك ئهوهیه، که بگاته پلهی ئهو ئههلی یهقینهی، که دنیا و قیامه ت پیّکهوه دهبین و، ههست به یه به بوونی ههردوو جیهانه که ده کهن . ئا ئهمه شهوهیه، که ئیّمه له ئیرشادکاری نموونه یی چاوه پروان و چاوه و چاوی بو ده کهین و، وه بی ژیانی نزم و بیّبایه خی دنیا، کهمترین حهز و ویستی بو دنیا نییه و، ئه گهر فهرمانبه ربی ئیرشادیش نه بی بیر لهوه ناکاته وه له دنیادا بمیّنیّته وه. ویّنهی ئهمانه ئهو ئیرشادکارانه ن که پهوشتی موحهمه دییان وه رگرتووه و، پیّویسته ههموو ئیرشادکاریّکیش به و تهرزه بیّت.

به ریز طاهیر مهوله ویی، که (مثنوی) (جلال الدین الرومی) راقه کردووه باس ده کات و، ده لیّت:

له گه ل شیخ عاطیف له زینداندا بووین، شیخیش له دو ستانی قه له م بوو و، له رو شنبیریی چه رخه کهیشی تیگهیشت بوو. نه وه بود به رگرییه کی به هیزی ناماده کرد بو دوا دانیشتنی دادگاییکردنی، که له سبهینی به بیانییدا نه نجام ده درا. به لام شیخ عاطیف دوای به جینه پنانی نویژی

⁽١) المستدرك: ٣ / ١٧، البيهقي، شعب الإيمان: ١ / ٤٧٨.

بهیانیی ئهو بهرگرییهی دراند، که دویّنی نووسی بووی و، فریّی دایه سهبهتهی خوّلهوه. لیّم پرسیی: چی روویداوه؟ بوّچ بهرگریهکهت دراند؟ بهم شیّوهیه وهٔلامی دامهوه:

ئەمشەو بە بىنىنى سەردارى ھەردوو بوونەوەرەكە (صلى الله عليه وسلم) بهختیار بووم. له خهومدا دانیشتبووم و خهریکی نووسینی بهرگرییه که بووم. فهرمایشتی له گه لمدا کرد و فهرمووی: عاطیف! ئهو پهروٚشييهت له چييه؟ ئايا ناتهوێ بێيت بوٚ لامان؟ وتم: چوٚن نامەوى، ئەي پىغەمبەرى خوا؟! ئەمەش ماناي وەھايە كە كاتى بهخزمهت گهیشتنی هاتووه . نایا ئیتر پیویست به بهرگریی دهکات؟ بهمشیوهیه دادگا فهرمانی له سیدار دانی بن دهرکرد و، نهویش بریاری حوکمه کهی به زهرده خهنه و ، بهوپه ری د ل ئارامییه و ه و گرت. چونکه ئهم حوکمه دهبیته مایهی گهیشتن به خزمهتی پیغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم). جا كهسيّك سواري ئهم جوّره بوراقه ببي، چۆن شادمان نابێت؟! هەر كەسىش بە راستى بەو رێگايەدا بروا و، له ههموو مهنزلّینکیدا چاوهروانی رهزامهندیی خوا بکات و، ئیمانیشی وابی، که له ههموو ههنگاویکیدا خوا و پیغهمبهرهکهی بۆ سەركەوتنى ئەو رووى مەرحەمەتيان لێيەتى، چۆن لە دلنيايى و هیمنییدا نوقم نابیت؟ بهلی، پیاوی وا دهکورری و له سیداره دهدری، بهلام ههرگيز ژير ناكهوي.

به لنی، ئه وه ی که ته بلیغکار به ئاکام ده گهیه نی بریتییه له پاراستنی روونیی و ناسکیی روّحی به به رده وامیی. چونکه ئه و که سه ی که خوّی نه زر ده کا بوّ خوا و ، هه و لنی به ده ست هینانی ره زامه ندیی خوای پاك و بینگه رد به ته نیا ده دا ، به د لنیاییه و ه ، ئه مروّش نه بی سبه ینی له قیامه تدا ، به ویست و ئاواتی خوّی ده گات. که واته ئه گهر که سین که

خوای ناسیبی چی له کیس چووه و، کهسیکیش نهی ناسیبی، ئهگهر همموو دنیا مولکی نهو بی، چی دهست کهوتووه؟

نایا کاره که هدر هدمووی نهوه نییه به دلّیکی دروست و زیندووهوه به حزووری خوا بگدیندوه ۴ ثیتر لدوه به دواوه بوّچ بایدخ بدهین به کوّمهله کاریّکی بی بایدخ و کیشه و باسیّك، که پیریستییمان پیّیان نییه ۶ له خوای بالادهست و بهتوانا داواکارین دلهکانمان تا روّزی بدیه که یشویشتندوه له گهل خیریدا، به ناسکیی و روونی بیاریزی خوّی پدروهردگارمانه . نیمانمان هدیه که سوّز و بدزهیی ندو پربدپری هدموو شتیک دهبیت و، پیش غدزه بو توورهییشی کهوتووه . نیمه تدنها داوای رهزامهندیی و سوّزی ندو ده کهین.

تاسه و نارهزووکردن

تهبلیغکار فهرمانبهرییه که که که و ههوایه کی پر له شهیدایی و تاسه دا نهنجام ده دات و، تهبلیغکردنیش تاسه و شهیدایییه کی وههایه به لایه وه، که به هیچ شتیکیان ناگوریته وه و، پیویستیشه نهم ههسته تیا وریا بکریته وه، به به به به به به همین الله علیه هه هسته شتیکی وه اناسانیش نیه، بگره یه کجار گرانه و، هینانه دییشی زور دریژه نه کیشین. خو نه گهر پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم)، له سه ره تا که کیشین. خو نه گهر پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم)، له سه ره تا بانگه وازدا، نهم هه سته ی له ده رونی ها وه له کانیدا نه چاندیه و، نهیکردنایه ته شهیدای حدق و حه قیقه ت، نه وا له چوارچیوه ی بازنه ی هویه کاندا پهیامی ئیسلام به لایه نه فراوانه کانیه وه نه نه نه تا نه وی ده خاته نه وه تا خالیدی کوری وه لیدی سه ردار مان له گه ن فه رمانده ی پیش چاو (۱۱) که واته یه که مجار ته بلیغ کردن پاشان شمشیره کان دینه گو. جا نه گهر تاسه ی ته بلیغ کردن له سه پرووی هه موو شتیکه وه نه بیت، خه مه به چی روونده کریته و ۱۹

⁽١) سهيري : إبن كثير، البداية : ٧ / ١٣، بكه .

جا با يەكۆكيان باس بكەين:

خویهیب بهدیل گیراو برا بو مهککه. دوای ئهوهی، که ماوهیه کی دوور و دریری له بهندیخانه دا بهسه ر برد، له دیمهنیکی خهمناکدا بهرهو سیداره برا. زور خهمبار و دل بیزار بوو، چونکه ههلی بو نهرهخسا بوو بۆ تەبلىغ كردنى ئەو فەرمانبەرىيەى كە پىغەمبەرى بەرىز (صلى الله علیه وسلم) پیی سپاردبوون. وا ئیستاش به دهستی کوّت کراو و به زمانی له گو خراوهوه بهرهو سیداره دهبری. بهبی وهستان چاوی به دەوروبەرىدا دەگىرا، تا بەلكو كەسىكى دەست بكەوى و شتىك له دینی پی تهبلیغ بکات. به لام بیهووده بوو، چونکه کهسی دهست نه کهوت، ههرچهنده ئهو خه لکه هی وایان تیدا بوو، که له ئایندهدا دەبووە ھاوەڭ، بەلام بۆ ئەو رۆژە ھێشتا بەرچاويان روون نەببوويەوە. يني وتن. ئه گهر دلتان پيوهيه ليمگهرين تا دوو رهكعهت نوير بكهم. وتیان باشه نویر بکه. ئهویش دوو رهکعهت نویری ریکوپیک و جوانی بهجیّهیّنا. پاشان هات بوّ لای خهلّکهکهوه و وتی: (بهخوا لهبهر ئهوه نهبوایه ئیّوه وا بزانن له ترسی کوشتن دریّژه به نویّژ ئهدهم، نویّژی زورم دهکرد)(۱) یاشان سهریان خسته سهر سیدارهکه. کاتی دواههمین به خوا سپاردن هاته بهرهوه. حدربه کهی ئاراسته کرا. به لام خوبه یب همرخه ریك بوو چاوی به دهوریدا دهگیرا، بهلکو کهسیکی دهست بکهوی و تەبلىغى بكات. بە دواى كەستىكدا نەئەگەرا لە مردن رزگارى بكات، بەلكو دەيويست كەسپىك بدۆزېتەوە تا ھەولىي لەگەلدا بدا و ژيانى ھەتا همتایی رزگار بکات، نه گمرچی له دواساته کانی ژیانیشیدا بوایه. ئای خوایه گیان! مردن به لای شهیدایانی تهبلیغکردنی بانگی خواوه

⁽١) سهيري : إبن كثير، البداية : ٤ / ٦٥، بكه .

چەندە ھىوابر،، كاتىك، كە دەسەلاتيان لە دەستدا نابى، ئەو كارەيان پى ئەنجام نادرى !

له و کاته دا خوبه یب، به بی نه وه ی به ته مابی ، هه لیکی بو هه لکه وت. نه وه بو یه کی له گه و ره موشریکانی قوره یش پرسیاری لیکرد. جا رواله تی پرسیاره که نه وه نده ی نه و وه لامه ی که پریه تی له حیکمه ت و ، نه وه نده ش، که ده بیته هه ل بو به جینهینانی فه رمانبه ربی ئیرشاد ، گرنگ نیه ده انه انه بیرینکه وه ، له ناینده دا ببیته هوی هه لگیرسانی ئیمان له دلی که سانیکی زوردا . پرسیاره که ش نهمه بوو : (انایا پیت خوشه نیستا موحه مه د له م شوینه ی تودا بی و له ملی بده ین و تویش له ناو که س وکارتدا بیت؟)).

بینگومان ئهم پرسیاره له هیچ موسلمانیک ناکرینت، ئهی چون له (خوبهیب))، ئهو هاوهله مهزنه، ده کرینت؟ ئهویش چاوه روانی ههل بوو تا بوی ههل بکهوی و دوای پرسیاره که تهبلیغی خوی بکات. ئهوهبوو هه لمچوونی ویژدانی له نیوان شادمانییه کی یه کجار زوردا و، بیزارییه کی جهرگبردا سهری کرد و، به راده یه که هیچی پی نهده کرا. بویه ههولیدا شتیک بلی، ئهگهرچی وه ک ئهو نویژه کورت بین، که به جینیهینا. بگره پیویست بوو به یه و گوی لهو رسته یه بگریته وه شیوه یه که میژوو بیده نگ بکات و گوی لهو رسته یه بگریته و ، گوی هموایش بوو.

وتی: (بهخوا، حهز ناکهم ئیسته موحهمه د لهو شوینهیدا که وا تیایدا درکینکی پیا بچهقی و ئازاری بدات و منیش له ناو کهس و کارمدا دانیشتبم). (۱)

⁽١) إبن كثير، البداية: ٤ / ٦٥ .

ئای لهو وه فایه ا ده نه ی روّحی پاکوخاوین به رز به رزی بکه ره وه دوای نه وه ی ناره حه تیه دوای نه وه ی ناره حه تیه خوبه یب نه وه به بونه ی به جینه هینانی نه رکی ته بلیغ کردنه وه هه مهمووی ره وییه وه یه په په هه ستی به سووك و سوّلی ده کرد. ثیتر هیچ کارینکی نه ما جگه له سلاوی مالناوایی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و پاشان روّیشتن بو به هه شت. هه رگیز بیریشی له وه نه ده کرده وه، که نایا ده گونجی له مه ککه وه سه لامه که نایا ده گونجی له مه ککه وه سه لامه که نایا ده گونجی نه مه دینه یان نا، چونکه نه یزانی نه و سه لام بو پیغه مبه رینکی مه زن نه نیرین.

دوا وتهيهك، كه لهسهر سيدارهكه به دهميا هات بريتيى بوو له (السلام عليك يا رسول الله). پيغهمبهريش (صلى الله عليه وسلم) له مهدينه له نيو هاوه لانيدا دانيشتبوو. خيرا ههستايه سهر پي و فهرمووى: (وعليكم السلام يا خبيب)(۱).

به لمی له سهر ههموو خاوه نبانگیک پیویسته له شهیدایی و تاسهمه ندیی ته بلیغدا بگاته نه و پلهیه ی که خوبه یبی پیگهیشت، تا بتوانی به پهوتی میژووی نه یار بلی: بوهسته! نهمه ش تا بتوانی واز له تهوژمه نهیار و دژهکانی زهمانه بهینی و، زهمانه ش بگیریسته وه سهر ریبازی پاسته قینه ی خوی، تا حه قیقه تی فهرمانبه ربی خهلیفه ی خوای له سهر زهوییدا جیبه جی کردبی.

⁽١) ابن كثير، البداية: ٤ / ٦٦، ٦٩.

خاوێنیی دڵ و نـاسکیی ړۆچ

بانگەوازكار پيريسته له كاتى تەبلىغكردنى بانگەكەيدا لەوپەرى دڵ خاویّنیی و روّح ناسکییدا بی، واته لهسهری پیّویسته خاوهنی دلّیکی وهها خاوین بی وه وه خاوینیی و گهشاوهیی بانگه کهی، چونکه به پیچهواندی ئەوەوە پەيوەندىيى ئەو لەگەل خوای پاك و بیکگەرددا، لیلل، دەبنت بە رىنرە*ى* لىلىيى جىھانى رۆحىيى ئەر كەسە. بەمە كارىگەرىيى وته کانی نامینی. ده شتوانین بهم شیوهی خوارهوه نهوه دهرببرین: تمبلیغکار کاتیّك که تمبلیغ دهکات جگه له رِهزامهندیی خوای پاك و بالادهست چاوهروانی هیچ شتیک نییه. همتا ئموهش رهوشتی بیّت، دهبینی وا خوای لهگهڵ دایه و، ههست دهکا که روّحیانهتی پیخهمبهری بهریز(صلی الله علیه وسلم) و هیممه تی گهوره پیاوانی ئيسلاميش كۆمەكيەتى. ئەمەش ھيچ كەس گومانى لى ناكات، چونکه ئهگهر لهو دهنکه تۆوهى، که دهخریته ناو گلهوه چاوهروانیي بكرى ببيّته ههزار تؤو، ئهوا پيويسته تهنها پال به هيزي خواي مهزن و بالادهستهوه بدری. چونکه به تهمابوونی دهرگایانی تر تهنها زیانی ناشکرای به دواوهیه. له راستییشدا تینگهیشتنمان له تهوحید پیریست بهوه دهکات. چونکه ههروهك خوای پاك و بینگهرد له زاتیدا شهریکی نییه، ههروهها له کردارهکانیشیدا شهریکی نییه. کهواته تەنھا خۆى ھىدايەت و گومرايى بەدىيى ئەھيننى. خۆى خاوەنى

مولَّك و دەسەلاته و به ویستى خۆیەتى مولَّك به كى دەبەخشى و له كێیشى ئەسێنێتەوە و، كى عەزیز و كێیش زەلیل دەكات.

به لنی، موجاهه ده مروّف له گهل ده روونی خوّیدا بو گهیشتن به چله پوّ په خله ورس و به چله پوّ په له خاوینیی دل و ناسکیی روّحدا کاریّکی قورس و ناره حه ته، به لام گهیشتن به نامانج، نهویش له چله پوّ په دا، شانسیّکی چاك و به ختیارییه کی گهوره یه.

سه یری ئه بوحه نیفه نوعمان بکه ن، ئه وه تا بو پاریز گاریی له خاوینی دل و ناسکیی روّحی فه رمانبه ربی (قضاء) ده داته دواوه و، له ژیر قامچیی زالماندا سزا ئه دری، به لام چون سزادانیک، که چی ئه وه ی، که به داو و ته له ی ئه رمارد بو روّحی گلی نه ده دایه وه (۱۱).

ههروهها ئیمام شافیعییش، ئهوپه پی ههولیدا تا له وینه ی ئهو کاره نه خریته ئهستوی، (۲) به لکو پازیی بوو وه ک خه لکانی تر ژیانی که فاف بداته سهر و، ههر پلهوپایه یه کیش که له ژیر فشاری توندی دهوله تدا پینی ئه سپیررا، بداته دواوه. ئهوه بوو ئهو ژیانه ی به لاوه چاک بوو لهوه ی، که فه رمانبه ربی دهوله ت قبوول بکات و، وایشی به چاک زانیی که شوینی نه زانری و ههولیشیدا ئه وه ی نهیه ته پینی ئه بوحه نیفه نوعمان.

جیهادی ئیمام ئه حمه دی کوری حه نبه لیش له پیناوی قورئاندا له میشکی میر وودا به هیچ شیره یه ک ناسری ته وه، نه وه بوو وتی: ((قورئان مه خلووق نیه)) و، به دریر ایی ته مه نی له سه رئه م و ته یه یه

⁽١) سميرى: الذهبي، تذكره الحفاظ: ١ / ١٦٨، إبن خلكان، وفيات الأعيان:

٥ / ٤٠٧، الخطيب البغدادي، تأريخ بغداد : ١٣ / ٣٢٦، ٣٢٨، بكه .

 ⁽۲) سهيرى: إبن حجر، طوالع التأسيس: ۷۷ / ۸٤، عبد الغنى الدقر، الإمام
 الشافعى: ۳۸۰، ۳۸۱، بكه.

سوور بوو^(۱). به مهرجی دهیتوانی به ئاسانیی به (تعریض) خوّی لی دهرباز بکات، کهچی ئهوهی نهویست.

له يه كي له يادهوهرييه كانيدا ئهمهمان بق ده گيريتهوه:

(بهیههقیی له (رهبیع)وه ریوایهتی کردووه، که وتوویه: شافیعیی له میصره نامهیه کی پیمدا نارد بو نه حمه دی کوری حه نبه ل. که گهیشتمه لای تازه له نویزی فهجر ببوویه وه، منیش نامه کهم دایه دهستی. وتی: خویندووته ته وه وتم: نه خیر. وه ریگرت و خویندیه وه و فرمیسك به همردوو چاویا هات. وتم: باوکی عمبدوللا! چی تیایه وتی: باسی نه وه ده کات، که له خهویدا پیغه مبه ری خوای (صلی الله علیه وسلم) دیوه و فهرموویه: نامه بو نه حمه دی کوری حه نبه ل بنووسه و سه لامی منیشی پی بگهیه نه و پییشی بلی: تو تاقیی بنووسه و سه لامی منیشی پی بگهیه نه و پیشی بلی: تو تاقیی نه که یت خوای گهوره همتا روزی قیامه تالایه کت بو هم لده کات. ده کریت خوای گهره همتا روزی قیامه تالایه کت بو هم لده کات. گوشتدا له به ری کردبوو دایکه ند و دایپیم. کاتیک گهرامه وه لای گوشتدا له به ری کردبوو دایکه ند و دایپیم. کاتیک گهرامه وه لای شافیعیی همواله کهم دایه. وتی: دلم نایه لیت بسینم، به لام له ناوی هه لبکیشه و بیده پیم همتا بو موباره کهی به کاری به پینم).

⁽۱) سهيرى : الذهبي، سير أعلام النبلاء : ۱۱ / ۲۳۹، ۲۴۰، أبو نعيم، الحلمه: ۹ / ۲۰۲، بكه .

كاكلاى باس

به پوختهیهکی ئەوەک باسمان کرد دەربارەک بنچینهکانی تەبلیغ له ئیسلامدا له شیُووک چەند خالیّکدا کوّتایی به کتیبهکه ئەھیّنین:

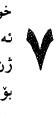
تهبلیغ و ئیرشاد پیروزترین فهرمانبهرییه له نیو فهرمانبهرییه کانی موسلماندا. خوای پاك و بینگهردیش پیاو چاکه هملبژارده کانی، که پیغهمبهرانن -سهلامیان لیبی - بهم فهرمانبهرییه راوانه کردووه.

هدرچهنده له بارودو خی ئاساییدا کاری تهبلیغکردن فهرزی کیفایهیه، ئهوا لهم روز دا، چونکه تهبلیغ بوته مهسهلهیهکی پشتگوی خراو، جنی فهرزترین فهرزی گرتو تهوه و، به هیچ شیرهیه نابی پشتگوی بخری .

هدرکهسی نهم فهرمانبهرییهی پشتگوی خستبی و بمری، مهترسیی نیفاقی لیده کریت، چونکه وازی له فهرمانبهرییه کی مهزن هیناوه، که له فهرزه شه خسییه کان گرنگتره و، لهوانیش پاداشتی زیاتره.

ئهو كۆمه لُگهيهى، كه كارى تهبليغى تيدا ئهنجام ئهدرى، دەرهەق به به لا ئاسمانيى و زەمىنىيەكان وا له پهناى خوادا، ئهگەرچىى ئەوانەى كە ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە ئەنجام دەدەن چەند كەسىنكىش بن. به پىنچەوانەشەوە ئەنجامەكەى پىنچەوانە دەبىنتەوە. واتە لەوانەيە خوا قەومىنىك لەسەر ئەوە لە ناو بەرىنى، كە ئەم فەرمانبەرىيە مەزنەيان لە ناودا ئەنجام نەدرىنى. خۆ تىاچوونى چەندىن قەوم لىنمانەوە دوور نيە.

به جینهینانی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرابه دروشمی نیمانه و، دابرینی نهم فهرمانبه رییه له نیمان به هیچ شیوه یه نه نه نه قورنانی پیروزیش نیماندارانی به پشت و کومه کی یه کتر ژماردووه، به وهی، که ناماژه بو نهو پایه بنه ره تیبه ده کات، که ده بیته مایه ی به رده وامیی نهم پشتگیرییه. که چی مونا فیقه کان کومه ک و پشتیوانی یه کتریی نین. نه وان رینگری له چاکه ده که ن و فه رمان به خرابه ده ده ن.

خوای گهوره پهیمانی پاراستنی دینهکهی خوی داوه. بهلام ئهم پاراستنه خواییه بهستراوه به هیممهتی ئیمانداره کانهوه به زُن و به پیاوهوه ههر ههموویان و، خوّبهخشینی ههندیٚکیشیان بۆ سەرخستنى دىن. ئاماۋەي روون و دياريش بۆ ئەم سەرخستنە بەجينهينانى فەرمانبەرىي تەبلىغ بە چاكى.

زانست و کار کردن و تهبلیغکردن سی دیون بن یه ک حمقیقهت، که ناکری پهکنکیان لهوی تر جوی بکرنتهوه. کهواته زانست مەرجىكى بنەرەتىيە بۆ تەبلىغكردن و كاركردنىش ژيانيەتى.

يۆرىستە تەبلىغكار بە جوانى شارەزاى حەقىقەتەكانى ئىسلام، هدروهها شارهزای ئهو چهرخهش بیت که تیایدا نه ژیی. چونکه هەركەس شارەزاى ئەو چەرخە نەبىت، كە تىايدا ئەژىي، ئەوا ژیانی له رار موینکی دریژدا بهسهر دمبات و همولیش دهدا کهسانی تر، به نیازی تیٔگهیاندنیان، رابکیشی بو ناوی، که ئەمەش غيرەتنكى كلوله.

کیشانه و پیوانهی دلی تهبلیغکار به پیی قورئانی پیروز ريّك بخريّت، چونكه هەركەسىٰ دڵى لەگەڵ قورئاندا ريّك نهخات، کاریکی گرانه ئه و به ناوی ئیسلامه وه قسه بکات. بهلام تێگەياندنى حەقىقەتەكانى ئەوە ھەر نەگونجاوە.

ئهو رینگایهی، که تهبلیغکار دهیگریته بهر پیویسته شهرعیی بیخ. چونکه گهیشتن به ئامانجی شهرعیی تهنها بهگرتنهبهری رینگای شهرعیی دهبیت. ئهمهش رینبازی پیغهمبهری خوایه(صلی الله علیه وسلم)، نهك ئهو رینگایانهی که ئهو رینکخراوانهی پاکانه بیخ ههموو هیخ و رینگایهك دهکهن بیخ گهیشتن به مهبهست، دهیان گرنهبهر. کهواته پیویسته لهم سهردهمهدا تهبلیغکارهکان رینبازی هاوهله بهریزهکان بگرنه بهر، بهوهی، که پهنا بیخ هیچ رینگایهك نهبهن ئهگهر له ههموو بهشینک له بهشهکانیدا شهرعیی نهبیت. تا ئهوانه نهوانهن، که دین سهرتهخهن و له ولاتاندا بلاوی دهکهنهوه.

تهبلیغکار ئهوهی، که نهیلّی پنی نه ژبی. ئیتر پنچهوانهی نهوه نهو نیفاقهیه، که ئیماندار زوّر لنّی کهنار ده گریّ. کهواته و تهکانی تهبلیغکار یه کهمجار له ژبانی خوّیدا رهنگ دهدهنهوه، ئه گینا وه ک پووش و په لاشی و شکهوهبوو گرده گریّ، له پاشاندا نه مرکیّتهوه و خیّرا نه کوژیّتهوه.

تهبلیغکار خو به کهم زانین و خونه ویستنی خوی ده پاریزی، که ئهمه ره فتاری نهجیبه رهسه نه کانه. ئهی گوایا ئیمان خوی له خوی دا بریتیی نیه له رهسه نایه تیی و نهجیبیی؟ لهبهر ئهوه تهبلیغکار هه لسوکه و تی رهسه نانه ده کات، وه ك ههر ئیمانداریکی راستگو، هه تا ئه و رهوشتانه، که رهوشتی پیغه مبه رن (صلی الله علیه وسلم) بکاته خوو و به هره ی خوی.

تهبلیغکار، جگه له فهرمانبهریی تهبلیغ و ئیرشاد، هیچ پهیوهندییهکی نییه به دهسه لاتدارانی دهولمتهوه، یان بهوانهوه که پنیان دهلنن چینی ئۆرستۆکراتی. ئهو لهمهدا، لهبهر پاراستنی ریز و شکوداریی خوّی، یه کجار ههستیاره.

تهبلیغکار لهسهر کاری تهبلیغی خوّی سووره. ئهمهش ده روینی پریزگرتنی بانگهوازهکهی ده گهیهنی. لهبهرنهوه ههر مهسهلهیهك بهلای خواوه گهوره بی ئهویش به گهورهی راده گری، ئه گینا له وته کانیدا به دروّزن دهرئه چین.

تهبلیغکار دژایهتیی یاساکانی فیطرهت ناکات و، هممیشه به چاوساغییهوه ههلسوکهوت دهکات. ههرگیز چاوپۆشیی کردنیش لهو لایهنه لاواز و ئارهزووییانه راست نییه، که له مرؤقدا ههن، بگره پیویستتر وههایه ریزوی ئهو لایهنانه بهرهو جوانتر و چاکتر بگورریت.

چهرمهسهریی بهشی تهبلیغکاره و، ئالوگۆری بۆ نییه. بۆیه لهسهری پیویسته له سهرهتای رینگهوه رهزامهندیی دهربخات.

تهبلیغکار مرؤثی سۆز و شهفهقهته و، ههرگیز به زهینیدا نایدت بۆ چەسپاندنی حهق پهنا بۆ دەست وەشاندن و هیزیهکارهینان بهریت.

خۆبەخت كردن گرنگترين تايبەت مەندىيى تەبلىغكارە بۆيە لە سەرى پێويستە سيفەتەكانى حەوارىيەكانى تێدا بن، بگرە ھەر كهس له منداللييهوه له سهر سيفهتي حهوارييهكان نهريا بي، به وێندي تەبلىغكارى چاك ئەم ژيانە بەجێناھێڵێ. ئەمەش پێش ههموو شتێك پێويستى به خوٚبهختكردن ههيه.

تەبلىغكار مرۇڤێكە بەو دوعايە كامل دەبێت، كە بنچينەي تەبلىغكار ئىخلاصە.

تەبلىغكار مرۆۋىكى مەنطىقىيى و واقىعىيىد، كە بە ئەندازھى كاركردني به بنجينه كاني مهنطيق له كاره كانيدا سمركموتوو دمين.

تەبلىغكار بەرانبەر بە ئىمانى خەلك زۆر ھەستيارە، بۆپە که رووداوی کوفرکردن و پاشگهزبوونهوه دهبینی خهریکه جەرگى لەت لەت دەبىي .

تەبلىغكار فەرمانبەرىيەكەي لەچوارچىوەي تاسە و شەيداييدا بەر يوهدەبات. بۆيە ئەگەر شەيداى تەبلىغكردن و بۆى به تاسەوە نەبى، سەركەوتوو نابى.

ئیمانی قروڵ، واته: قووڵیی جیهانی رِوٚحیی، سیفهتێکه له تەبلىغكار جيانابىتەرە. ئەمەش ماناي وايە بگاتە یلهی یهقین. خو ههرکهسیکیش گهیشته یلهی یهقین ئهوه به هدر هدموو رموشته بدرزهکان خوی سازداوه ..

كاتبك تەبلىغكار فەرمانبەرىيەكەي ئەنجامدەدا، لە سەرى ی ساغ و پاك بينت. جا بو ئەرەى خوا و پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) له کارهکهیدا پشت گیریی لی بکهن، پیویسته بهلایهنی کهمهوه ژیانی به وینندی روونی بانگهوازهکهی روون بیت. ئهمهش به پاك و خاويّنيي ژيان و گوزهران ديّته ديي.

نـــاوەپۆك

0	كورتەيەك لە ژيانى دانەر
11	ســەرەتــا
١٨	<u>پ</u> ێشـەكى
	بەشى يەكەم (شيكردنەوەي تەبلىغ)
۲٥	١- تەبلىغ مەبەستى بووغانە
ىى	۲- پێویسـتیی بـه تـهبـلیغ و دهست کهوتهکان
٥٨	٣- تەبلىغ بەنرخ ترين ديارىيە
٦٤	٤- تەبلىغ پێويستىي بە بەردەوامىيە
و بێگەرد و، لە بەديى	٥- لايەنەكانى تەبلىغ كە روو لە خواى پاك
vo	ھێڹراوان ئەكەن
ـهڵگا۸٤	٦- تەبلىغ و پەيوەندىي نـێــوان تــاك و كۆم
1.7	٧-ئيرشادو ئيمانو نيفاق
وویییهکانهوه۱۱۷	۸- ئیرشاد و لهناوچوون له پوانگهی پووداوه مێژ
177	۹- تەبلىغ و ئىرشاد پێوەرە بۆ سەرخستنى دىن
له تەبلىغ دا)	بەشى دووھەم (چەند بنچىنەيەك و ياسايەك
188	۱- پهیوهندیی نیوان عیلم و ئیرشاد
ماوچەرخ١٥٥	۲- راستییه ئیسلامییهکان و ناسینی سهردهمی ه
١٥٨	٣- پهيوهنديي قورئان به دڵهوه
אדו	٤- به کارهــێنــانی هۆ و ڕێگای شــهرعـیی
178371	٥- کێ و داواک دنــ ،

ىتن	٦- ناسینی دوینراو و شیوازی له یهکتریی گهیش
۲۰۱	۷- له گۆشەى : ئيمان - تەبليغ - كاركردنەوە
TTT	۸- پاکیی و ئیخلاص۸
، پیاوانی دەولەت و دەولە	٩- چەند ھاوسەنگىيەك دەربارەى پەيوەندىى بە
137	مەندانەوە
۲٤٤	١٠- كـــۆڵ نــــهدان
بەرھەڵستىي نەكردنى	۱۱- به پێويست بوونی و،
۲٤۸	ياساكانى فيطرەت
کار)	بەشى سێھەم (وێنەكێشانێكى ڕۆحى تەبليغ رَ
۲٦٤	۱-شهفهقهت
۲۷۳	٢-خــۆبـەخــتكـردن
٢٧٦	٣- دوعــــــا
۲۷۹	٤- مـەنتىـق و واقــيعـييــەت
۲۸۲	٥- لــێ بــــووردن
۲۸۳	٦-هـهسـتنـاسكيى
۲۸٦	۷- قووڵیی جیهانی ڕۆحی
۲۹۱	۸- تــاسه و ئــارهزووكردن
791 790	v

مونتح لاندگولده مهر م

ئيرشادوتها

- * هەتـا دلّـت لـه تاسـه و، رۆمـت لـه سـزا و، مێشـکت لـه خەفـەت دا گـر نـهگـرن قسـه مەكـه، ئـهگينا كـەس گوێت بۆ ناگرێ.
- * کاتیکییش کیه ههست به لیپرسراویی ناکهییت بیق رزگارکردنی ئیمان لیهو مهترسییه گیهورهی کیه لیه ههمیوو جیهانیدا دهورهی داوه، ثیتیر کهواتیه چیقن ئهتهوی ئهو جیهانه گویت لی رابگری؟!
- * کاتیکیش قسهکانت تیکهل به دلسوتان و سوّز نهبی بهرانیهر بهوانهی که لـه روّح و ناخـدا نهخوّشین ئـهوا قسـهکردنت لهگهلیانـدا لـهو چهنهبازییـه زیاتـر نابیت که هیچ کاریگهرییهکی لهسهر هیچ کهس نهبیّت.
- * ئەگسەر ئسەو نەفسەيشىت. كىيە تەنگىت پىھسەل ئەچنىن و سىزات دەدا. فرپسى نەدەپست و لىيە خۆتىي دوور نەخەپتسەوم. چىۋن قسسەت پاڭ و، كىردەوەت بىگسەرد دەبىتت!!
- * ئەگسەر لىھ پېشسەۋە كاروبسارى دەرۋۇنسى خسۇت رېتىك و پېتىك نەكھىيىت، چسۇن ئەتوانىيى كاروبارى دەرۋۇنى كەسانى تر رېك و پېك بكەيت ؟!
- * ئەگـەر دەروونـى خـۆت جـوان نەبيـت. چـۆن ئەتوانيـى دەروونـى كەسـانـى تـر جوان بكەيت؟!
- * ئەگــەر خــۆرى يەقينــى ســەركەوتنيش لــە ئاســمانى بوونتــدا ھــەلّ نەيــەت. چۆن قسەت گەرم و. دەنگت بەھيز دەبيت؟!

نوسینگمی تمفسیر

بۇ بلاوكردنەۋەۋ راگەياندن ھەۋلىر ـ شەقامى دادگا ـ ژىر ھوتىلى شىرىن پالاس

